

วิสาขมาส

เปิดปิดทวาร
ในวัดสระเกศ

Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร
วุฒิสภา

เมษายน ๒๕๕๖

Legislative Institutional Repository of Thailand

รัฐสภา

สภานิติบัญญัติ
ส่วนที่ ๑

ปีที่ ๑ เล่มที่ ๕

เมษายน ๒๕๕๖

นายเจริญ ภัณฑโร

(แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)

ผู้ช่วยเลขาธิการ

นายประเสริฐ บัทมะสุนทร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ และ ผู้โฆษณา

นายอาสา ทวีชัยนันต์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายเชอ สุวรรณภาณุ

ผู้จัดการ

วัตถุประสงค์ เพื่อเผยแพร่ระบอบ
เสรีประชาธิปไตย เพื่อเสนอข่าวสาร
วิชาการในวงงานของรัฐสภาและอื่นๆ ทั้ง
ภายในและต่างประเทศ

อัตราค่าบำรุง ๖ เดือน ๒๕ บาท
หนึ่งปี ๕๐ บาท จำหน่ายปลีก เล่มละ
๕ บาท

การเงิน และบอกรับ ติดต่อผู้จัดการ
ที่สำนักงานอำนวยการ เซ็คไปรษณีย์ หรือ
ธนาณัติ โปรดส่งจ่าย ป.ณ. หน้าพระลาน
ส่งเรื่องบำรุง ส่งบรรณาธิการ หรือ
ผู้ช่วย ที่สำนักงานอำนวยการ

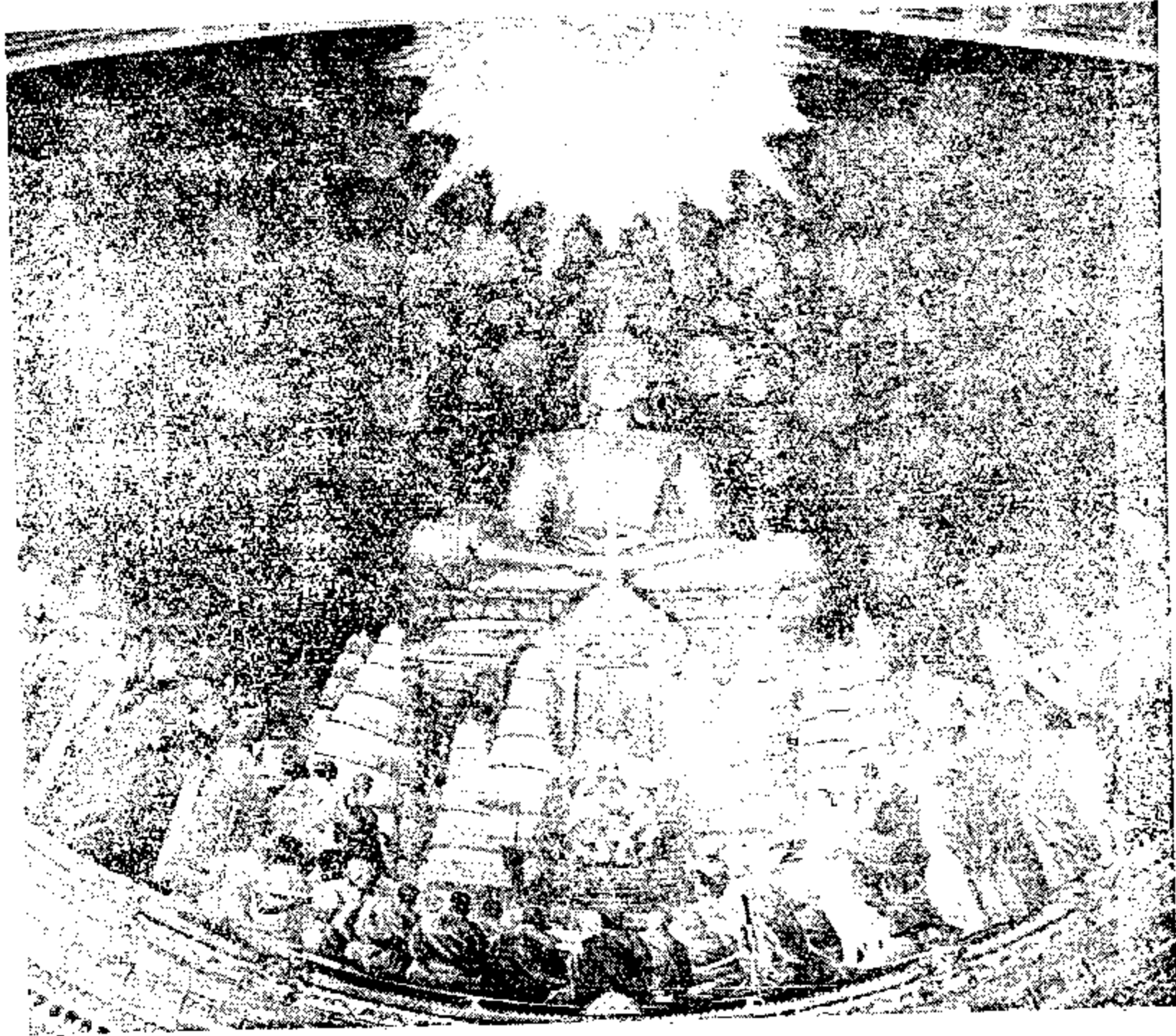
ข้อไขทั่วไป สมาชิกที่ชำระค่าบำรุง
แล้ว ทั้งในพระนครและต่างจังหวัด จะ
ได้รับหนังสือโดยไม่เพิ่มค่าส่ง สำหรับ
สมาชิกรายปี จะส่งหนังสือให้สำนักงาน
ทำการเย็บรวม ๑๒ เล่ม และทำปกใน
อัตราค่าจ้างเป็นพิเศษ

สำนักงานอำนวยการ : ที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โทร. ๔๗๐๓๑-๒
พิมพ์ที่โรงพิมพ์การรถไฟฯ ถนนรองเมือง ซอย ๒ พระนคร

LIIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก

บรรณคดีการเมือง

เรื่องที่ผ่านมาจากฉบับก่อน คือคำอธิบายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ถ้าตีความเป็นมาของคณะรัฐมนตรี งานสังคมสงเคราะห์และการสงเคราะห์เด็ก และงานของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ยังคงดำเนินต่อไป ซึ่งคงกินเวลาอีกนานกว่าจะจบ.

สำหรับในฉบับนี้ บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญา นับเป็นสิ่งที่น่าสนใจยิ่งกว่าเรื่องอื่น เพราะประมวลกฎหมายอาญานี้เป็นกฎหมายอันสำคัญที่ประชาชนทุกคนจำเป็นต้องรู้และปฏิบัติตาม กฎหมายใดถ้าประชาชนได้ทราบถึงเจตนารมณ์ของการบัญญัติกฎหมายนั้นขึ้นแล้ว ย่อมเป็นการง่ายต่อการปฏิบัติ และเป็นการสะดวกในทางที่จะใช้กฎหมายนั้นในการต่อสู้ในทางอรรถคดียังโรงเรียน

เรื่องสหประชาชาติกับการณรงค์ในเกาหลี นั้น ผู้เขียนได้เขียนขึ้นก่อนที่ประชุมของรัสเซียคนใหม่ มาเล่นกอล์ฟได้เปลี่ยนแปลงวิเทโศบายจากเดิม ซึ่งนายสตาลินได้ดำเนินไปแล้วอย่างดื้อดึง มาเป็นการโอนอ่อนผ่อนปรนในขณะนี้ ฉะนั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้จึงยังไม่ปรากฏในเรื่องนี้

เรื่องอินเดียกับประชาธิปไตย เราได้บอกกล่าวแก่ท่านผู้อ่านไว้ล่วงหน้าในฉบับก่อนแล้วว่า จะได้นำลงในฉบับนี้ จากเรื่องนี้ ท่านจะได้เห็นความยากลำบากของการฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ของรัฐบุรุษอินเดีย ในการดำเนินรัฐประศาสนวิธี ตั้งแต่การต่อสู้เพื่อเอกราช และเมื่อได้รับเอกราชมาแล้ว ว่ามีความลำบากยากเข็ญอย่างไร อนึ่งโดยที่เรื่องนี้เป็นเรื่องค่อนข้างยาว เราไม่สามารถจะนำลงให้จบได้ เนื่องด้วยหน้ากระดาษจำกัด ฉะนั้น ขอให้โปรดรออ่านตอนจบในฉบับหน้า.

ตามข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช ๒๔๘๕ ข้อ ๓๕๕ บัญญัติไว้ว่า “สมาชิกผู้ใดมีข้อข้องใจ หรือประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ของกระทรวงทบวงใด โดยไม่ประสงค์จะตั้งเป็นกระทู้ถามในสภา ให้สมาชิกผู้นั้นตั้งเป็นคำถาม โดยอนุโลมอย่างการตั้งกระทู้ถาม เพื่อขอให้รัฐมนตรีแห่งกระทรวงทบวงนั้นตอบในหนังสือราชกิจจานุเบกษาก็ได้” ซึ่งคำถามและคำตอบเหล่านี้จะมีปรากฏแต่ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเท่านั้น ฉะนั้น เราจึงได้เลือกสรรคำถามที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ทั่ว ๆ ไป มาลงในหนังสือนี้ด้วย

* * *

สำหรับเรื่องของนักฟุตบอลคนสำคัญของอังกฤษ ซึ่งเราได้กะไว้ว่าจะนำลงในฉบับนี้ นั้น เนื่องจากหน้ากระดาษจำกัด เราจึงมีความเสียใจที่จะต้องขอเลื่อนไปลงในฉบับหน้า ที่เรากำลังขอกักค่อท่านผู้อ่านด้วย.

ข่าวใหม่ของรัฐสภาสาร

ในการเผยแพร่ระบอบเสรีประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานของสภาผู้แทนราษฎรของเรา เท่าที่รัฐสภาสารได้ดำเนินมาเป็นลำดับ ด้วยนิตยสารรายเดือนนั้น รู้สึกว่ายังไม่ได้ผลกว้างขวางพอแก่ความต้องการ ฉะนั้น คณะอำนวยการหนังสือรัฐสภาสาร จึงได้ดำริให้เปลี่ยนแปลงกิจการของรัฐสภาสาร จากกำหนดออกเดิม ซึ่งเป็นรายเดือน มาออกเป็นรายสัปดาห์ โดยจะได้นำรายงานการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรโดยละเอียดออกเผยแพร่พร้อมทั้งบทความและความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับสภาและระบอบเสรีประชาธิปไตย ซึ่งเราจะได้เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ศกนี้ เป็นต้นไป

สำหรับท่านสมาชิกที่ได้บอกรับเป็นประจำนั้น เรากงส่งหนังสือให้ท่านตลอดไปจนครบปีที่บอกรับ ซึ่งแทนที่จะเป็นเดือนละฉบับ ท่านจะได้รับเพิ่มขึ้นเป็นเดือนละสี่ฉบับ.

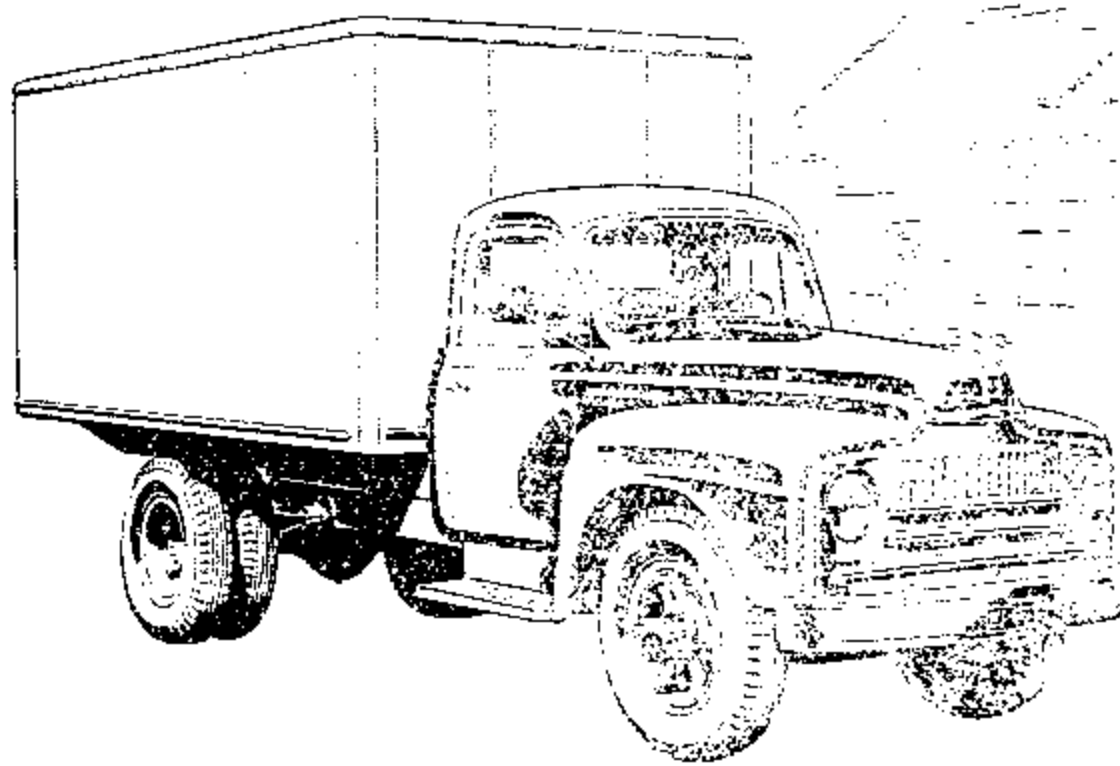

รถยนต์บรรทุก “อินเตอร์เนชันแนล”

แข็งแรง

ทนทาน

วิ่งเร็ว

กินน้ำมันน้อย

บริษัท ยন্ত্রภัณฑ์ จำกัด
MECHANICAL EQUIPMENT CO., LTD.

๒๙๕ ถนนสีพระยา P.O. BOX ๕๐ โทร. ๓๓๔๓๔

โทรเลขชื่อ “เมคคิป กรุงเทพฯ”

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

FOWLER LEEDS

แท้อี.เคอร์ตันตะขาบ **ฟาวเลอร์** ของอังกฤษ

เครื่องดีเซล 40 แรงม้า กำลังอุตสาหกรรมสูง

เหมาะทั้งในการกลั่นกรอง หรือล้างบ่อกบฏเบิกที่ดิน

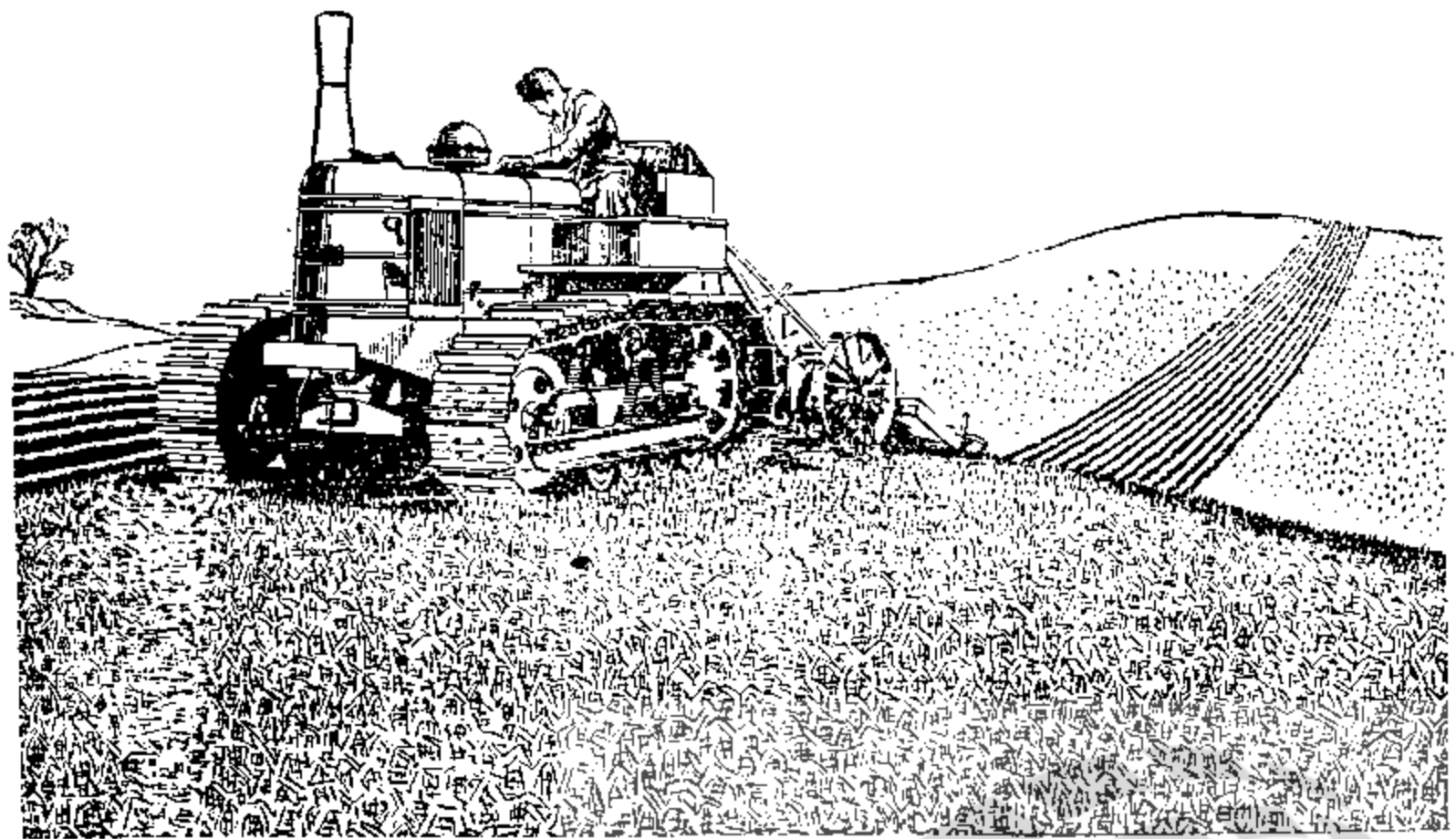
เบียดคดขี่

บริษัท ดี. คูเปอร์ - ยอนส์ตัน

ท่ามะนาว ยานนาวา ตู้ ป. ณ. ที่ 51 พระนคร

จำหน่าย

เครื่องมือ กลั่นกรอง ทุกชนิด.

LIERT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

ปีที่ ๑ เล่มที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๖

		หน้า
ชาติสิงห์ต้องเป็นสิงห์	วงศ์ เวนะภวี	ก.
สงกรานต์บ้านนอก	ทองหล่อ ศุภะมาร์ค	๑
คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ต่อ)	ดร. หงส์ แสงอุทัย	๓
ความเห็นเรื่องหาวิธีให้อุณหภูมิจากวัฒนธรรม	ศาสตราจารย์ พระยาอนุมานราชธน	๑๑
ลำดับความเป็นมาของคณะรัฐมนตรี (ต่อ)	ประหารรัฐ ปัทมาสุคนธ์	๑๕
งานสังคมสงเคราะห์และการสงเคราะห์เด็ก	(ต่อ) วนรัตน์ เมย์จันทร์	๓๗
เสน่ห์นางจันทวดี	ชลลดา เอี่ยมวัน	๕๕
สหประชาชาติกับการณรงค์ในเกาหลี	ภรตภา บุณณศิริ	๖๓
อินเดียนกับประชาธิปไตย	บรรณชัย พันธ์สุเมธา	๗๓
การประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญา		๘๕
งานของสภาผู้แทนราษฎร		๑๐๗
คำถามซึ่งรัฐมนตรีตอบทางราชกิจจานุเบกษา		๑๕๗
บันทึกข่าว		๑๖๓

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

All the seats throughout the rebuilt House of Commons is equipped with Dunlopillo cushioning.

DUNLOPILLO ในอาคารทันสมัย

ในสภาพที่แทนประเทศอังกฤษที่สร้างใหม่ ซึ่งจำเป็นใช้วัสดุที่มีมาตรฐานอันสูงส่งลุ่มเกียติ เป็นที่ระยงนำพองไปซึ่งความสบายในไฟการนั่งแห่ง DUNLOPILLO ตามอาคารต่างๆ นอกเหนือจากอาคารระบายได้ง่ายและทนทานเป็นพิเศษแล้ว DUNLOPILLO ยังให้อาามยล่ง ไม่ยบตัวหรือเสื่อมเปลย ทั้งประ

บริษัท ยาง ดันล็อป จำกัด ลอนดอน ผู้ประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางฟองน้ำ

บริษัท ยาง ดันล็อป จำกัด ลอนดอน ผู้ประดิษฐ์อุตสาหกรรมยางฟองน้ำ

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

ชาติสิงห์ต้องเป็นสิงห์

พงศ์ เชาวนะทวี

(ต่อจากฉบับก่อน)

๑) หน่อเนื้อ

เจ้าหรือคือสิงห์จริงไซ้แพะ
เขยยาวขาวงามอร่ามโรจน์
ตีเท้าเล่าล้นศัตราพราย

๒) ปืนไฟ

มีศักดิ์ศรีฐานสันถานพันธ์
ดอขความงามจริงอย่างจริงใจ
แม่นเจ้า ไม่เชื่อเนื้อความใน
ว่าแล้วสิงห์ป่าแล้งล่าจาก
ทำบงซึ่งในมิเห็นรู้

๓) ครานั้น

ปลงใจไม่ตกอกษาทวา
เลี้ยวลัดคอคเกาะละเมาะมั่ง
กระบัตลัดพนมสมแก่ใจ

๔) น้ำท่า

ชั้นด้อยทิพว่าทุกคำมา
อุปมาถึงทวงประทิปนน้อย
สกโยในถ้ำล้าราตรี
มีลักษณะประจักษ์ประการใด
ให้ปลงลงเห็นเป็นพยาน

เอื้อเฟื้อน้ำคำทิพว่าแนะ

โยและเล็มหญ้ามาเลี้ยงกาย

ช่วงไซ้ทิวจักรวาลฉาย

เยื้องกรายตรข่มพนาวัน

ใครหนอเป็นชนกบ่งเกษขวัญ

เยี่ยงสัญชาติเกาะแพะฤๅไร

โศกโศกครวญทุกส่วนโฉน

เชิญไปฝั่งละหอนทวนเทียบตุ

บายบอหน้าตรงเข้รง

เดินสู่ล้าราตรีผ่านมา

สิงห์ บันอังกกระอ๊กหนักหนา

บายหน้าอกรวงตามสิงห์ โพง

แนวตรงสิงห์ บ้าทอช้าไม่

เข้าไซ้ซักถามตามบัญญัติ

ไปรลประทานการณอุ้นเกษ

ซึ่งกาอ้งในมณเฑียร

หรือหรือห้อยน้อยแสงรัศมี

ลุดทิพแจ่มแจ้งประจักษ์การ

อยู่ในฉนวนช้หลกฐาว

สมการเป็นล ค่ริงแก่ใจ

ก

๑ ความฝัน

เข้าใกล้ ในคำลำดับนัย
ทุกห้อมล้อมหวานทุกด้านแล้ว
บอกเคล็ดลับลับจับครอง
ปลุกใจให้มัยของลำพองฤทธิ์
อยากดื่มเลือดแกะแพะไม่วาย

๒ หลานน้ำ

เจ้าจรจกคำจำนำไม
อันตะบะมันลัดทิศหน้ามาก
แม่เพียงเศษหนึ่งใคร ได้มา
พลั้งชั่งชุกกลางใจเท่า
เหยียบย่ำธรรมเกิดมีฤทธิ์
อันเดียวละหนาทประกาศศักดิ์
ขวัญลัดทิศตามตามตำรา
มีนัยยะฝ่ายสิงห์ยิงใหญ่ล้ำ
เขี้ยวหน้าจะแจ้งแห่งความใน
พูดแล้วสิงห์บัวพาลิงห์แกะ
เพื่อพิรุณเงาภายในสายธาร

๓ สองเฮ้ยสองสิงห์

สิงห์บ้านหน้าสิงห์บ้าน โคล
ทอดเท้าก้าวลงตระหน้าต้น
เสร็จสรรพจับกล้ารพพามา
เจ้าแห่งเงาปางทางสิงห์บัว
น้อมเปรียบเทียบเงาของเจ้าผู้

สิงห์ป่าแจ้งชัดอชฌาคัย

เดือนใจสิงห์บ้านให้อ่านครอง
ซ้แนวหนึ่งแน่ ไม่แปรสอง
ให้ทรงเห็นความงามง่ายตาย
เหิมจิตโรหาญกระเหิมกระหาย
ล้มลายเลือนสิงห์จริงแก่ใจ

น้ำจึกแจ้งจริงทุกสิ่งให้

ลึบ ไปคู่กายน้ำสิงห์หว่า
เพื่อนยากใส่ใจไปภายหน้า
ไว้กับถกยากก็เกิดฤทธิ์
เป็นเจ้าลัทธิบัวอัญญาสิทธิ์
โดยเทพประสิทธิ์ประสาทมา
ประจักษ์อยู่หว่างกลางอุรธา
อุญหน้าอุระเท่าเคี้ยวความใน
ซ่อนนำแต่สวนควรเห็นได้
ให้เจ้าแจ้งจวบครบวันการ
เดินแวงลงยั้งฝั่งละทาน
ให้การปรากฏหมดซึ้งใจ

เดินดิ่งดะยังถึงธารใส

ลงในหาศตราชชายลำธาร
หยุดยั้งฉายเงาตามตระหง่าน
เดือนให้ สิงห์บ้านทวนเทียบดู
ที่ปรากฏชัดลึกลับแจ้งอยู่
คราฑูให้ ถ้วนส่วนลัทธิชฌา

๗

๑ บัดนั้น
ยั้งพิณิจิตบัวนหวานไปมา
น้ำตาอาบหน้าอยู่พร่ำพร่าง
กายสิ้นขวัญระทมตั้งลมลิว
ยี่นยั้งยั้งทาดประกาศแจ้ง
ร้องประกาศชาติสิงห์ ยั้งเกชา

๑ น้ำท้าน
พระคุณทนนช่วยช่วยแนะนำ
ข้านี้มีแจ้งแห่งความจริง
เกิดกายมาย่างจำเวรวิญวัย
ความหิวลิ่วไล้ร้ายครมติดฉ
หะเดิมเริ่มกลืนผืนนุรา
แวงล้อมห้อมอยู่ด้วยหมู่แกะ
ฝูงแกะแพะกลขนกนาม
มอง ไทน์ไร้มิตรพิศเพื่อนเชิญ
กุเยียงเอาอย่างทุกปางมา
กรณีแวงล้อมพร้อมกาลนาน
ความเคยเลยคุ่นหนุ่นอยู่ใน

๑ ครานั้น
เลียมหนามงามง่ายไม้แหลมเอง
กายสิงห์ จิตสิงห์ วิ่งแวงล้อม
มานะจริตจิตอหังการ
สิงห์ป่าไต้ที่ซ้เจตนัจ
รับทามาเลี้ยงเผดียงกาย

สิงห์ บ้านพิศลกนธ์ชนดุข่า
คังพายุพัดซัดไปปลิว
คิดปางหลังทวนป่วนใจหวัว
พลันทิวร้างพรากจากธาวา
ตำแหน่งจิตใจไซแจ่มจ้า
ต่อหระมัดสิงห์ เดือนไม่เอื้อนอำ

การบุญข้าน้อยต้อยตกต่ำ
ในกรรมกมลสิงห์ ยั้งยุคไกร
เป็นสิงห์หรือแกะแพะไฉน
อยู่ในฝูงแกะแพะเดิมมา
เคยจกนเลียงภายในทุ่งหญ้า
ต่อมานานวันผันไปตาม
ซ้องแวงประกษาทวาริธาม
ให้ความเป็นตายสับถายมา
พบเห็นแต่แกะแพะเฉพาะหน้า
สมว่าไปกตกถดิน โกล
กลบสิ้นกลานเดิมเริ่มพิชใหม่
ปลุกให้อ่อนเอียงตามเลียงเพลง

สิงห์ป่าพึ่งคำข่าเหมาะสม
รบเพลงจิตโตโมล่ขึ้นมา
หื้อห้อมสิ้นกลานทุกด้านหนา
กลับมากพร้อมสรรพปรับเรือนกาย
จำนงทีแกะแพะมันหมาย
อย่าระคายใจจงจำนงทำ

ค

๑ หะเดิมเริ่มขึ้นทุกวันมา
ทั้งแกะแพะกันทีนประจำ
มิตรเก่าละสัจย์คตน้ำมิตร
ฝูงแกะแพะลัญซึ่งชีวา
ทุ่งหญ้าผืนลุ่มทุกพร่างกาย
ภัยถึงหัวอิงเยื่อเมือกบนสะพาน

๒ มาจะกล่าวบทไป
เห็นแกะแพะหายเป็นขจรจิน
ใคร่ครวญลุ่มลุ่มประจักษ์ชัด
เกิดชโศกกับล้นนุ้่นวาย

๓ ทั้งเอ๋ยทั้งนี้
เข้ากฎบทเยี่ยงเรื่องนุ้่น
“ชกน้ำเข้าลือลือเข้าบ้าน”
ไต่ทุกชหัวกับเห็นทันตา

๔ เมื่อนั้น
เห็นภัยใหญ่หลวงล่องคุกคาม
น้่นแน่ชาวเราเผ่าอชบาล
พุดไปไม่สิ้นกันใจกัน
จักสู้หรือหนีโพธิ์
คิด โฉนไวคตนิการ
ทุกคนปลงใจให้อายเท
รับร้อบ้านเรือนเรือนคอกพลัน
ค้อนจุงฝูงแกะแปรลดตาม
ทุ่งหญ้าราร้าะฮ่างตงแดน

ถึงหย้าและบ้านทะยานขย้า
เกิดกรรมยุคเชิญเป็นโกลา
กลับจิตเป็นคตผู้เช่นฆ่า
ก้มหน้ารับกรรมประจำกาล
กลับกลายมาร้อนรอนสังหาร
ผลิตคานคตลุดถึงยุคทมิฬ
ถึงชาวอชบาลประจำถิ่น
ต่างถวิลกินใจไม่รู้วาย
กลุ่มกลัดเพิ่มทมิฬห่างหาย
บ้างบ้ายโศกชรวผู้ตัวการ

กระดีเพราะลุดถึงหัวจริงจริงจ้าน
ที่ท่าผล่าวไว้แต่ไรมา
ก่อการกระดีเสียงมีฉ่า
ลมน้ำหน้า หนอเราเบาความ
หัวหน้าอชบาลคตจิตโหดความ
จึงปวมคำโศกโศกแก่กัน
ขย้ากลใจด้วนทวนทวนหัน
จงหันหน้านี้ภักษการ
ม้วนอจใจเห็น ไม่เป็นสาร
ซึนนานวันน้่นแต่ย์บยัน
หันเหรพรากจากทุ่งน้่น
จ้ลระหว้นหนีภัย ไปสู่คแดน
ลนลานลาละวอนจนลุดแลน
เพราะถึงให้แค้นแลนโคกเอย

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

บริษัท ราชตบบริการเดินเรือ จำกัด

ผู้แทนแต่ผู้เดียวในประเทศไทย

ของ

บริษัท มิตซูบิชิชิปปิ้ง จำกัด

(มิตซูชิไลน์)

☆

มีสายการเดินเรือ รับส่งสินค้า และคนโดยสาร ระหว่าง
โตเกียว โยโกฮามา ซิมิซุ นาโกย่า โอซากา โกเบ ไม้ยิ อ่องกง
และกรุงเทพฯ ฯ

โปรดติดต่อสอบถามได้ที่

สำนักงานเลขที่ ๕๖๐ มุมถนนสุริวงค์ พระนคร

โทรศัพท์เลขที่ ๓๓๑๗๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

เพื่อความปลอดภัยในสมบัติของท่าน ท่านขอประกันรถยนต์ไว้กับ

บริษัท เอเซียพาณิชย์ประกันทรัพย์สิน จำกัด

เพราะ

หลักฐานมั่นคง เบี้ยประกันถูก ซื่อสัตย์ต่อหลักการ

บริการรวดเร็วทันใจตลอด ๒๔ ชั่วโมง

นายชิน ไสภณพนิต

กรรมการอำนวยการ

นายณรงค์ สุกฤตพาณิชย์

กรรมการจัดการ

หนังสือพิมพ์ "ชาติ"

เป็นหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวสารการเมือง

เรื่องของสภาฯ และสารคดี

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์ ส.ส. เชียงราย

บรรณาธิการ

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

สงกรานต์บ้านนอก

โดย

ทองสับ สุภะมารีค

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประจวบคีรีขันธ์)

เมื่อพูดถึงคำว่า “สงกรานต์” ย่อมมีความหมายได้หลายอย่าง ทั้งในด้านดาราศาสตร์ โหราศาสตร์ และระเบียบประเพณี เรามักพูดคู่กับคำว่า “ตรุษ” ว่า “ตรุษสงกรานต์” ทั้งสองคำนี้แผลงมาจากภาษาสันสกฤต “ตรุษ” แปลว่า “ยินดี” หมายความว่ายินดีในปีเก่าที่ผ่านมาด้วยความสวัสดิ์ ส่วนคำว่า “สงกรานต์” แปลว่า “ร่วมกันบันเทิง” หมายความว่าร่วมกันรื่นเริงสำหรับปีใหม่ ข้าพเจ้าจะพูดถึงสงกรานต์บ้านนอกในด้านขนบประเพณี และหมายถึงสงกรานต์เฉพาะท้องถิ่นหรือบางท้องถิ่นเท่านั้น

ที่เมืองปราณ (เดี๋ยวนี้เรียกอำเภอปราณบุรี ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์) ว่ากันว่าชาวบ้านชาวเมืองในครั้งดึกดำบรรพ์สืบเนื่องมาจากเมืองฉะลวน (อ่านว่าชะลวน) เหนือเมืองเชียงขวาง มั่งช้ายแม่น้ำโขง เขาได้อพยพมาช้านานและได้นำขนบประเพณีติดตัวมาด้วย

ก่อนถึงวันสงกรานต์

ชาวบ้านจะก่อเตรียมตัวพร้อมเพื่อหยุดและเล่นสงกรานต์ให้เต็มที่ เขาเตรียมคักน้ำไว้ให้เต็มตุ่ม กักพื้นไว้ให้พอจะหุงข้าวตลอดสงกรานต์ ๓ วัน ทำข้าวสี่ข้าวเป็นข้าวสารไว้ให้พอ บั๊กกวาดบ้านเรือนให้สะอาด กวาดลานบ้านให้เรียบร้อย ถ้าจะต้องตากดวงบ้างก็ต้องทำ ถ้าทอน้ำไว้ ก็ต้องรีบทอนให้เสร็จเป็นผืนก่อนถึงวันสงกรานต์ ซักผ้า (ล้างผ้าต่าง) และน้ำซดหรืออบเชย สักไชย้อมกันโดยมากก็คือแกแลและฝาง รวมความว่า วันนั้นเป็นวันลาธารณสุข ห้ามไม่ให้ทำงานหรือใช้สัตว์ในวันสงกรานต์เป็นอันขาด

LI RT

วันสงกรานต์

จะเริ่มด้วยการทำบุญที่วัด บ้านใกล้บ้านไกลก็ตามจะต้องทำของไปทำบุญที่วัด พวกหนุ่มสาวเฒ่าแก่จะแต่งตัวกันอย่างสะอาดหรือสวยสดงดงาม ทายของไปวัดด้วยแข่งที่ทำได้ไว้อย่างประณีตกับไม้คานที่เหลาไว้อย่างสวยงาม ถือกันว่าเมื่อเข้าไปในวัด จะไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน จะไม่กล่าวคำหยาบ เมื่อเลี้ยงพระเสร็จแล้วจะเลี้ยงคูกุอาหารกันเอง การเข้าวัดในวันสงกรานต์ถือว่าเป็นการสังคมใหญ่

ท้ายสงกรานต์

จะมีการสงน้ำพระพุทธรูปและพระสงฆ์ เมื่อเสร็จจากการสงน้ำจะมีการสาดน้ำกัน เขาเล่นกันเฉพาะในวัดหรือที่ท่าน้ำเท่านั้น ไม่เล่นกันพร้าหรือ ในท้ายสงกรานต์จะมีการบั้งสุกุด กระชุกให้ญาติมิตรที่ตายไปแล้ว สงน้ำและเอาม้าผ่อนให้ผู้ใหญ่ในสกุล พร้อมกับขอขมาลาโทษและรับศีลพร

ในระหว่างสงกรานต์

จะมีการเล่นพื้นบ้านพื้นเมือง เช่นช่วงรำ ช่วงไซ้ แมลิ ผักดอง เพลงพวงมาลัย ฯลฯ ความชายทุ่งหรือตามบ้านใหญ่ ๆ และตามลานวัด

ในระหว่างสงกรานต์นี้ ถ้าใครทอผ้าค้างไว้ หรือใช้สัตว์ลากเข็น ดักน้ำหาพื้น จะถูกจับตัวเรียกค่าไถ่ด้วยเกล้าโดยข้อหาว่าทำผิดประเพณี ตลอดถึงผู้หญิงที่เป็นหม้าย ก็จะถูกจับว่าเป็นหม้ายค้างสงกรานต์

ข้าพเจ้านำเรื่องสงกรานต์มาเล่าสู่กันฟัง ก็เพื่อให้เห็นว่า บางท้องถิ่นของเราเขาทำอะไรกัน ควรจะสนับสนุนให้มีอยู่หรือปล่อยให้เลิกกันไป หรือเราจะควรนำเอาวัฒนธรรมแผนใหม่เข้าผสมผสานอย่างใดบ้างหรือไม่.

คำอธิบาย
รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักร
ฉบับปัจจุบัน

ดร.หยุด แล่งอุทัย

(ต่อจากเล่มก่อน)

มาตรา ๔ ผู้ใดจะกล่าวหาหรือฟ้องร้องพระมหากษัตริย์ในทางใดๆ มิได้
(มาตรานี้เป็นบทบัญญัติซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นใหม่)

คำอธิบาย

๑. มาตรานี้อธิบายหลักที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ เพื่อความชัดเจน
 ๒. คำว่า “ผู้ใด” ในที่นี้ก็เหมือนกับในมาตรา ๓ คือ หมายความว่าถึงเจ้าพนักงานของรัฐและราษฎรในฐานะเป็นเอกชนด้วย คำว่า “กล่าวหา” หมายความว่า กล่าวหาต่อพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานของรัฐว่า พระมหากษัตริย์ทรงกระทำผิดใดๆ ซึ่งพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานของรัฐจะต้องไม่รับข้อกล่าวหาไว้พิจารณา
 ๓. คำว่า “ฟ้องร้อง” หมายความว่าฟ้องร้องทั้งในทางแพ่งและในทางอาญา ถ้าจะมีการฟ้องร้อง ศาลก็ต้องไม่รับฟ้องไว้พิจารณา แต่ทั้งนี้ไม่หมายความว่าฟ้องร้องทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ไม่ได้ เพราะเป็นการฟ้องร้องนิติบุคคลเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก หรือถ้าเป็นทรัพย์สินส่วนพระองค์ก็ต้องผู้จัดการทรัพย์สินส่วนพระองค์ได้ แต่ถ้าพระมหากษัตริย์ไปซื้อสิ่งของด้วยพระองค์แล้วไม่ใช้ราคา หรือไปประทุษร้ายร่างกายราษฎร ย่อมไม่มีผู้ใดจะฟ้องร้องได้ ราษฎรได้แต่ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานพระมหากษัตริย์ผู้ใด
- ทั้งได้กล่าวมาข้างแล้วในคำอธิบายมาตรา ๓

มาตรา ๕ พระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นอัคร
ศาสนูปถัมภก
(มาตรา^๕นี้คือตัวบทของรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๖๕)

คำอธิบาย

๑. บทบัญญัติที่ว่าพระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็นพุทธมามกะนี้ มีความหมายสอง
ประการคือ

๑. การนับถือพุทธศาสนาเป็นเงื่อนไขของการเป็นพระมหากษัตริย์ พระราชวงศ์
พระองค์ใดที่ไม่นับถือพุทธศาสนา ไม่ว่าจะเป็นผู้ไม่นับถือศาสนาใดๆ ทั้งสิ้นก็ดี หรือ
นับถือศาสนาอื่นก็ดี แม้จะเป็นผู้สืบราชสมบัติตามกฎหมายที่ตราว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์
พุทธศักราช ๒๕๖๗ และสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นชอบด้วย ก็ไม่สามารถจะเป็นพระมหากษัตริย์
ได้ (นอกจากจะแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรานี้เสียก่อน)

๒. เมื่อได้เป็นพระมหากษัตริย์แล้ว ภายหลังพระมหากษัตริย์ทรงเปลี่ยนไปถือ
ศาสนาอื่น หรือกลายเป็นผู้ไม่นับถือศาสนาใดๆ ทั้งสิ้น ก็ไม่สามารถจะเป็นพระมหากษัตริย์
ต่อไปได้ ในกรณีเช่นนี้คือคณะรัฐมนตรีจะต้องถวายคำแนะนำให้สละราชสมบัติ

๒. บัญญัติว่าพุทธศาสนาคืออะไรนั้น เมื่อคำนึงถึงความมุ่งหมายที่บัญญัติให้
พระมหากษัตริย์ต้องทรงนับถือพุทธศาสนาเพราะประชาชนชาวไทยนับถือศาสนานี้เป็นส่วนมาก
ผู้เป็นปรีชาจึงต้องถือศาสนานี้ เพื่อจะได้ปฏิบัติพิธีการตามศาสนาตามขนบธรรมเนียม
ประเพณีที่มีอยู่ เช่น ทอกลพระกฐิน ฯลฯ ได้เช่นนี้แล้วก็ต้องถือว่า คำว่า “พุทธศาสนา”
ในมาตรานี้หมายถึงพุทธศาสนาที่ชาวไทยส่วนมากนับถือเท่านั้น คือฝ่ายหินยานนิกาย
มหานิกายหรือธรรมยุต ไม่ใช่ฝ่ายมหายานตามที่จีนและญวนนับถืออยู่

๓. เมื่อพระมหากษัตริย์ทรงนับถือพุทธศาสนาแล้ว ก็เป็นการพอเพียงในเวลา
เดียวกันอาจทรงนับถือลัทธิอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ศาสนาได้ เช่น เชื่อถือความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าพ่อตาม
ศาลต่าง ๆ เป็นต้น

๔. ถ้าจะมองในแง่ปฏิบัติแล้วก็ไม่จำเป็นต้องมีมาตรฐานเลย จริงอยู่มีรัฐธรรมนูญของประเทศหลายประเทศที่บัญญัติไว้ในทำนองนี้ และตามรัฐธรรมนูญของอังกฤษพระมหากษัตริย์ต้องทรงนับถือคริสต์ศาสนานิกายเอวันเกลิก แต่เราต้องระลึกว่ารัฐธรรมนูญที่บังคับให้ประมุขนับถือศาสนาใดศาสนาหนึ่ง เหล่านี้ ได้เกิดขึ้นในสมัยที่มีการขัดแย้งกันในทางศาสนาอย่างรุนแรง ผู้ที่ไม่นับถือศาสนาที่พระมหากษัตริย์ทรงนับถือได้ถูกลงโทษ หรือต้องหนีออกจากรัฐฉะนั้นจึงต้องมีการรับประกันไว้ในรัฐธรรมนูญว่าพระมหากษัตริย์ต้องนับถือศาสนาตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ซึ่งในปัจจุบันนี้ต้องถือว่าข้อกำหนดเช่นนี้ล่วงพ้นสมัยเสียแล้ว ส่วนสำหรับประเทศไทยนั้น รัฐธรรมนูญได้รับรองการสืบราชสันตติวงศ์ของพระราชวงศ์จักรีไว้แล้ว ซึ่งล้วนเป็นผู้นับถือพุทธศาสนาทั้งสิ้น นอกจากนี้ก่อนเสวยราชย์ ผู้แทนราษฎรต้องให้ความเห็นชอบเสียก่อน การนับถือศาสนาอื่นนอกจากพุทธศาสนาอาจทำให้พระราชวงศ์พระองค์นั้นไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ในการสืบราชสันตติวงศ์นั้นหาใช่ปฏิบัติย่อมเป็นไปได้ในตัวแล้ว แต่การที่บัญญัติไว้เช่นนั้น แสดงว่ารัฐธรรมนูญยกย่องพุทธศาสนามากกว่าศาสนาอื่น ๆ ซึ่งเป็นศาสนาซึ่งประชาชนชาวไทยนับถือเช่นเดียวกัน ผลในทางปฏิบัติจึงเท่ากับเป็นการให้เอกสิทธิ์แก่พุทธศาสนาและยกย่องพุทธศาสนาให้เป็นศาสนาของรัฐ ส่วนในทางจิตวิทยาการที่บัญญัติเช่นนั้นย่อมแสดงว่าพุทธศาสนามีฐานะสูงกว่าศาสนาอื่น แต่เมื่อพิจารณาในทางข้อเท็จจริงที่ว่าพระมหากษัตริย์จะนับถือศาสนาแตกต่างกับประชาชนเป็นส่วนมากนั้นย่อมเป็นไปได้ เพราะจะทำให้พระองค์ขาดความเคารพ การบัญญัติเช่นนั้นก็เป็นการสมควรในเรื่องนี้รัฐธรรมนูญสเปญ ฉบับ ค.ศ. ๑๙๓๑ มาตรา ๓ จึงได้บัญญัติไว้ชั่วคราวสเปญไม่มีศาสนาใด ๆ เป็นศาสนาของรัฐ เพื่อแสดงว่าได้แยกศาสนาออกจากรัฐอย่างเด็ดขาด

๕. ส่วนบทบัญญัติที่กำหนดให้พระมหากษัตริย์ต้องทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภกคือทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนา นั้น แสดงให้เห็นว่าไม่ประสงค์จะแยกศาสนาออกจากรัฐอย่างเด็ดขาด ในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศฝรั่งเศส ได้เคยเป็นประเด็นขัดแย้งระหว่างพรรคการเมืองต่าง ๆ ว่า รัฐจะต้องสนับสนุนศาสนาโดยจ่ายเงินงบประมาณอุดหนุนศาสนาหรือไม่ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเช่นว่านี้จึงมีผลที่จะทำให้การศาสนาเป็นกิจการส่วนหนึ่งของรัฐ และรัฐอาจตั้งงบประมาณอุดหนุนศาสนาต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ยังเป็นการประสานสัมพันธ์ระหว่างชนชาวไทยที่นับถือศาสนาอื่น ๆ กับชนชาวไทยที่นับถือพุทธศาสนาด้วย เพราะอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้วยกันทั้งนั้น

๖

๑. มาตรา ๕ นี้ไม่ได้จำกัดว่าศาสนาที่พระมหากษัตริย์ ไปทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก นั้นจะต้องเป็นศาสนาใดบ้าง แต่เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของมาตรานี้แล้ว ก็จะต้องจำกัดว่าจะต้องเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยนับถืออยู่ในราชอาณาจักร และเฉพาะ “ศาสนา” ซึ่งประชาชนได้รับรองกันทั่วไปว่ามีลักษณะเป็นศาสนา ไม่ใช่ลัทธิหรือความนับถืออันใดอันหนึ่งของชนบางหมู่บางเหล่า

มาตรา ๖ พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย
(มาตรานี้ควมบทของรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๗๕)

คำอธิบาย

๑. ที่ว่า “พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย” นั้น หมายความว่า พระมหากษัตริย์เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของทหารบก เรือ และอากาศ ในราชการทหารพระมหากษัตริย์ย่อมมีพระราชอำนาจที่จะตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม แม่ทัพใหญ่ ผู้บังคับบัญชาทหารบก เรือ และอากาศ และผู้บังคับบัญชาพลชั้นจกกระทรวงทั้งพลทหารได้ อย่างไรก็ดี โดยที่เป็นเรื่องราชการแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องมีรัฐมนตรีคนหนึ่งลงนามรับสนองพระบรมราชโองการเป็นผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๙๘ ซึ่งในทางปฏิบัติก็เท่ากับทรงปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีนั่นเอง เพราะถ้ารัฐมนตรีคนหนึ่งไม่ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ พระบรมราชโองการนั้นก็ใช้บังคับไม่ได้ และภายใต้เงื่อนไขเช่นนี้พระมหากษัตริย์ย่อมมีพระราชอำนาจที่จะสั่งให้ทหารทำการรบ ทำการสงบศึก และถ้ากระทรวงประกาศสงคราม ก็ยังได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๙๑ และต้องเข้าเงื่อนไขอื่นตามที่มาตรา ๙๑ บัญญัติไว้

๒. แม้พระมหากษัตริย์ จะทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทยก็ดี แต่ก็มิใช่จำกัดพระราชอำนาจในฐานะนี้ เช่นการที่จะให้มีจำนวนทหารลี้ภัยเท่าใดต้องแล้วแต่งบประมาณซึ่งสภาผู้แทนราษฎรจะอนุมัติสำหรับใช้จ่ายในการทหาร พระมหากษัตริย์ทรงลดจำนวนทหารลงเท่าใด ๆ ก็ได้ แต่จะมีทหารให้มากกว่างบประมาณสำหรับใช้จ่ายในการนี้ไม่ได้ นอกจาก

๔ การแบ่งส่วนราชการของกระทรวงกลาโหม เช่นกรมใหญ่ ๆ ก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ซึ่งทั้งนี้ย่อมอยู่ในดุลพินิจของสภาผู้แทนราษฎรเช่นเดียวกัน พระมหากษัตริย์อาจถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากรมต่าง ๆ ของทหาร แต่ตราบโต่ที่ตามกฎหมายนั้น ๆ ยังมีอยู่ พระมหากษัตริย์ก็จำต้องแต่งตั้งผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งแทน และการเปลี่ยนแปลงผู้ดำรงตำแหน่งเช่นว่านี้ก็ต้องมีรัฐมนตรีนายหนึ่งรับสนองพระบรมราชโองการเป็นผู้รับผิดชอบเช่นเดียวกัน ซึ่งเท่ากับปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน

มาตรา ๑ พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
(มาตรานี้คือตัวบทของรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๔๗๕)

คำอธิบาย

๑. ถ้าจะอ่านมาตรานี้รวมกันกับมาตรา ๘ และมาตรา ๙ ต่อไปนี้ จะแสดงให้เห็นหลักเกณฑ์การแยกอำนาจ (Separation of Powers ตามความเห็นของมองเตสกีเออ Montesquieu) ซึ่งปรากฏในหนังสือชื่อว่า *De l'Esprit des lois* ค.ศ. ๑๗๔๘ มองเตสกีเออได้เห็นควรแยกอำนาจออกเป็น ๓ อำนาจ คือ (๑) อำนาจนิติบัญญัติ (๒) อำนาจบริหาร และ (๓) อำนาจตุลาการ มองเตสกีเออเห็นว่าอำนาจทั้งสามควรจะอยู่ในฐานะเสมอกัน และมีผู้ใช้อำนาจต่างหากจากกัน ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองเสรีภาพในทางการเมือง (Liberty Politics) ของราษฎร กล่าวคือ โดยการแบ่งแยกอำนาจและผู้ใช้อำนาจออกไปเช่นนี้อำนาจหนึ่งจะได้หยุ่ยกยั้งอีกอำนาจหนึ่ง (Le pouvoir arrête le pouvoir) ทำให้ไม่ให้มีการใช้อำนาจเกินขอบเขต และถ้าอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหารตกอยู่ในมือบุคคลคนเดียวกันหรือองค์การเดียวกันแล้ว เสรีภาพของบุคคลจะมีไม่ได้เพราะอาจจะออกกฎหมายกบฏซึ่งราษฎร และดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่กบฏซึ่งราษฎรนั้น ๆ โดยนัยเช่นเดียวกัน เสรีภาพของบุคคลย่อมมีอยู่ไม่ได้เหมือนกัน ถ้าหากอำนาจตุลาการจะไม่แยกออกจากอำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหาร กล่าวคือ ถ้าอำนาจตุลาการรวมอยู่กับอำนาจนิติบัญญัติแล้ว ชีวิตและเสรีภาพของราษฎรจะตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใช้อำนาจนั้น ๆ เพราะผู้พิพากษาเป็นรัฐอธิการกฎหมายเดี่ยว ๆ ถ้าหากอำนาจตุลาการจะรวมอยู่กับอำนาจ

บริหารนั้นแล้ว ผู้พิพากษาก็จะทำทารุณกรรมและกดขี่ข่มเหงราษฎรได้ ความคิดเรื่องการแบ่ง
 แยกอำนาจเช่นนั้น เนื่องมาจากมองเตสกีเออเข้าใจรัฐธรรมนูญอังกฤษผิดไป เพราะรัฐธรรมนูญ
 อังกฤษเป็นการปกครองระบอบรัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรี (Cabinet Government) ซึ่งคณะรัฐมนตรี
 ต้องขึ้นต่อรัฐสภาต่างหาก จึงอยู่ในขณะที่มองเตสกีเออเขียนหนังสือไว้เช่นนั้นการปกครองรูป
 นี้ในประเทศอังกฤษยังไม่รู้ชัดเจนนัก อย่างไรก็ตาม ประเทศอังกฤษก็ไม่ได้มีการแยกอำนาจ
 ออกไปอย่างความเห็นของมองเตสกีเออ เพราะอำนาจสูงสุดตกอยู่ในมือรัฐสภา (Parliament)
 อย่างไรก็ตามหลักเกณฑ์ระบอบแยกอำนาจของมองเตสกีเออก็มีอิทธิพลเหนือรัฐธรรมนูญของสหรัฐ
 อเมริกาและรัฐต่าง ๆ ในอเมริกาได้อีกหลายรัฐ ซึ่งได้มีบทบัญญัติแบ่งแยกการใช้อำนาจไว้
 อย่างเด็ดขาด แต่เมื่อมีการปฏิบัติเข้าจริง ๆ ก็ทำให้เกิดการขัดข้องขึ้นเป็นอันมาก เพราะ
 ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ไปคนละทางสองทาง และต้องใช้พรรคการเมืองซึ่งรัฐธรรมนูญ
 ของรัฐนั้น ๆ ไม่รู้จักอย่างหนึ่ง และคณะกรรมาธิการอีกอย่างหนึ่งมาเป็นผู้ประสาน เพื่อให้
 ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารดำเนินไปในแนวทางเดียวกัน ในปัจจุบันนี้เราอาจกล่าวได้ว่า
 ความคิดเรื่องการแบ่งแยกอำนาจนั้นล่องพันสมัยเสียแล้ว และควรจะถือว่าเป็นการแบ่งแยกกิจการ
 ในหน้าที่ (Function) ของรัฐออกไปเป็น ๓ แขนง โดยให้องค์การต่าง ๆ รับผิดชอบจัดทำต่าง
 หาดจากกัน "รัฐ" เป็นเอกภาพ (Unity) และมีองค์การ (Organs) ต่าง ๆ ซึ่งจัดทำเพื่อรัฐ ทั้ง
 นี้โดยที่รัฐเป็นนิติบุคคลจึงต้องมีองค์การสำหรับรัฐต่าง ๆ ขึ้น องค์การต่าง ๆ นี้เป็นผู้แสดงเจต
 จำมง (Will) ของรัฐและปฏิบัติให้เป็นไปตามเจตจำนงนั้น ๆ องค์การของรัฐที่สำคัญที่สุดก็คือ
 รัฐสภาซึ่งมีหน้าที่ในทางบัญญัติกฎหมาย ส่วนองค์การอื่นกล่าวคือฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ
 นั้นเป็นผู้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่รัฐสภาเป็นผู้ลงมติให้ใช้เท่านั้น แต่ทั้งนี้อย่าเข้าใจผิด
 ไปว่าเจตจำนง (Will) ของรัฐจะต้องมาจากรัฐสภาเสมอไป ความจริงฝ่ายบริหาร (คือคณะ
 รัฐมนตรี) ก็ได้ถือเจตจำนงของรัฐหลายอย่างซึ่งไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น
 กิจการต่าง ๆ ในทางสังคม ฯลฯ เช่นการช่วยเหลือทุกข์ยากราษฎรที่ถูกอุทกภัย เป็นต้น

๒. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แม้จะได้กล่าวถึงอำนาจทั้ง ๓ อำนาจก็
 แต่ก็ไม่ได้ใช้หลักการแยกอำนาจออกเป็น ๓ อำนาจอย่างเด็ดขาดตามความเห็นของ มองเตส
 กีเออ ดังที่เป็นอยู่ในรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา แต่ได้ถือหลักการรัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรี
 (Cabinet Government) อย่างที่เป็นอยู่ในอังกฤษ ฝรั่งเศส ฯลฯ กล่าวคือรัฐสภานอกจากจะมีอำนาจ

เกี่ยวกับการออกกฎหมายแล้ว ยังมีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารอีกด้วย ขอ
 อย่าได้เข้าใจผิดว่า ถ้าไม่มีกาแบ่งแยกอำนาจอย่างเด็ดขาดแล้ว เสรีภาพของเอกชนจะมีอยู่
 ไม่ได้ ทุก ๆ คนจะต้องรับรองว่าในอังกฤษราษฎรมีเสรีภาพโดยบริบูรณ์ ไม่ผิดกับราษฎรใน
 สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีรัฐธรรมนูญใช้หลักการแบ่งแยกอำนาจอย่างเด็ดขาด การที่ราษฎรมี
 เสรีภาพหรือไม่ย่อมขึ้นต่อเจตนารมณ์ของประชาชน กฎหมายและสถาบัน (Institutions) ต่าง ๆ
 หาขึ้นอยู่กับกลไกของสถาบันนั้นเองไม่ (Wilchrist, Principle of Political Science พิมพ์ครั้งที่ ๕ ค.ศ.
 ๑๙๓๘ หน้า ๒๗๓)

๓. เมื่อได้พูดถึงการแบ่งแยกอำนาจแล้ว ก็ควรพิจารณาความเกี่ยวของของเรื่อง
 นี้กับมาตรา ๒ ซึ่งกำหนดว่าอำนาจอธิปไตยย่อมมาจากปวงชนชาวไทยเสียด้วย กล่าวคือ มาตรา
 ๒ เป็นแต่กล่าวถึงที่มาของอำนาจอธิปไตยเท่านั้น อำนาจต่าง ๆ เช่นอำนาจนิติบัญญัตินั้นเป็น
 อำนาจของรัฐ รัฐเป็นเอกภาพ (Unit) โดยเหตุนี้อำนาจของรัฐจึงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจะแบ่ง
 แยกมิได้ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ย่อมรวมเป็นอำนาจของรัฐซึ่ง
 เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมนุษย์จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันฉันใด
 ส่วนต่าง ๆ ของกลไกแห่งรัฐก็จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันฉันนั้น โดยเหตุนี้จึงมิใช่เป็น
 การแบ่งแยกแต่เป็นการแบ่งแยกการใช้อำนาจของรัฐ เมื่อรัฐเป็นนิติบุคคล ก็ต้องให้บุคคล
 ออรรวมเป็นผู้ใช้อำนาจแทนรัฐ มาตรา ๑๖ จึงกำหนดให้พระมหากษัตริย์เป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ
 โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทั้งนี้หมายความว่าพระมหากษัตริย์และ
 สภาผู้แทนราษฎรประกอบกันเป็นองค์การในการออกกฎหมายของรัฐ ส่วนพระมหากษัตริย์
 และสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยกฎหมายอย่างไรนั้น รัฐธรรมนูญ
 ได้บัญญัติเป็นรายละเอียดดังจะได้พิจารณาต่อไปในหมวด ๔

๔. ส่วนปัญหาที่ว่าพระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติโดยคำแนะนำและยิน
 ยอมของสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องใด ได้บ้างนั้นต้องถือว่าสภาผู้แทนราษฎรย่อมออกกฎหมายได้
 ทุกเรื่อง เว้นไว้แต่จะขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงกว่าหรือรัฐธรรมนูญจะได้บัญญัติ
 ห้ามไว้ การห้ามนี้อาจเป็นโดยตรงหรือโดยปริยายก็ได้ การห้ามโดยปริยายได้แก่กรณีที่
 รัฐธรรมนูญมอบอำนาจนั้นๆ ให้แก่องค์การ (Persons) อื่นเช่นการพิพากษาคดีให้เป็นหน้าที่ของศาล
 โดยเหตุนี้สภาผู้แทนราษฎรจึงไม่สามารถจะออกกฎหมายลงโทษเอกชนคนใดคนหนึ่งได้ เพราะ

การออกกฎหมายเช่นนั้นเป็นการเอาอำนาจที่รัฐธรรมนูญให้แก่ศาลไปให้แก่สภาผู้แทนราษฎรเอง
 ซึ่งต่างกับรัฐธรรมนูญอังกฤษซึ่งถือว่า พระมหากษัตริย์ในรัฐสภา (*King in Parliament*) มี
 อำนาจสูงสุด และอาจออกกฎหมายเฉพาะเรื่องลงโทษเอกชนคนใดคนหนึ่ง

๕. คำว่า “โดยคำแนะนำ” หมายความว่า การริเริ่มในการบัญญัติกฎหมาย
 ต้องมาจากสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอาจเป็นคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกเป็นผู้เสนอกฎหมายต่อสภา
 ก็ได้ คำว่า “ยินยอม” หมายความว่า สภาผู้แทนราษฎรยินยอมให้ออกกฎหมายด้วยข้อความ
 อย่างนั้น

อุทลากรรมทำให้ชาติเจริญ

บริโลก

น้ำตาลทรายขาว

ของ

องค์การน้ำตาลไทย

เท่ากับส่งเสริมเศรษฐกิจของชาติให้มั่นคง

– ติดต่อได้ที่ –

สำนักงานกลางองค์การน้ำตาลไทย

ถนนมหาไชย (หน้าวังบูรพาภิรมย์)

โทรศัพท์ ๒๒๘๗๒, ๒๓๖๖๖

พระนคร

โทรเลขย่อ “น้ำตาล” กรุงเทพฯ

LI RT

ความเห็นเรื่องหาวิธีให้ชนรู้จักวัฒนธรรม

พลตรี

พ. อ. อ. ท. พ. อ. พ. อ. พ.

สมัยนี้เรากำลังสนใจหาวิธีป้องกันกับคอมมิวนิสต์กัน
อยู่โดยทั่วไป ถ้าจะกล่าวอย่างกว้างๆแล้ว การป้องกันกับ
คอมมิวนิสต์นั้น เรามันต้องส่งเสริมหรือเทิดทูนชาติ ศาสนา และ
ลัทธิการปกครอง อันหมายรวมถึงพระมหากษัตริย์ด้วย เพราะ
คอมมิวนิสต์ไม่ถือชาติ ไม่มีศาสนา และไม่มีพระมหากษัตริย์
ดังนั้นถ้าเราอบรมประชาชนของเราให้รู้จักเทิดทูนชาติ ศาสนา
และพระมหากษัตริย์ได้สำเร็จ แม้จะมีสายของคอมมิวนิสต์มา
ปลุกปั่น ก็จะไม่มีการเอนเอียง ตามที่รัฐบาลได้เผยแพร่ความ
ร้ายกาจของลัทธิคอมมิวนิสต์ ให้ประชาชนทราบทางวิทยุกระจาย
เสียงและด้วยวิธีอื่น ตลอดจนมีบุคคลบางคณะให้ความร่วมมือ
ในการนี้ ย่อมเป็นนโยบายที่จะให้สาธุชนซาบซึ้งถึงความโหดร้าย
ทารุณ อันเป็นอธรรม ซึ่งเราจะเอาชนะได้ก็ด้วยธรรมเท่านั้น

ในเรื่องนี้สภาวัฒนธรรมแห่งชาติก็ กรรมการอบรมข้าราชการและประชาชนก็ดี
ต่างได้พยายามค้นหา ที่จะปลุกปั่นให้สาธุชนรู้จักคุณค่าของชาติ รู้จักเคารพนับถือพระ
ศาสนา และรู้จักวางตนให้ชอบด้วยลัทธิการปกครองของเรา การพยายามดังกล่าวนี้จะไร้มล
ที่เดียวก็หาไม่ เพราะเป็นเรื่องต้องการเวลา แม้กระนั้นข้าพเจ้าก็ยังเห็นว่า ได้เกิดผล
ให้คนเป็นจำนวนไม่น้อยได้ความรู้ในทางทฤษฎีมากอยู่ แต่ด้วยเหตุที่เราเพิ่งริเริ่มทำกันเมื่อ
ไม่นานมานี้เอง จึงยังอยู่ในขอบเขตแห่งคำพังเพยที่ว่า "มีความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด"

จึงมีความเห็นต่อไปว่า ความรู้ในทางทฤษฎีนั้น ถ้าไม่ใช่หรือไม่รู้จักใช้ ก็จะไม่เกิดประโยชน์อันใด การใช้ในที่นี้ข้าพเจ้าหมายถึงการปฏิบัติ ขอท่านทั้งหลายโปรดพิจารณาว่า ลาดูชนของเรารู้จักการปฏิบัติตามทฤษฎีที่เขาได้รับบทเรียนไปแล้วได้เพียงไร เฉพาะตัวข้าพเจ้าเห็นว่าอยู่ข้างจะหย่อน ทั้งนี้ก็เพราะแต่ละคนถือเอาเสรีภาพในการตามใจตัวเองมากเกินไป จึงมีความจำเป็นจะต้องกระตุ้นเตือนให้เขาทั้งหลาย เกิดการสำนึกชอบในเรื่องนี้ให้จงได้ ทางสภาวัฒนธรรมแห่งชาติก็ดี คณะกรรมการอบรมข้าราชการและประชาชนก็ดี มีความเห็นตรงกันว่าถ้าหน่วยบังคับบัญชาและกระทรวงทบวงกรม ตลอดจนครอบครัวร่วมมือกันสนใจ การปฏิบัติที่ยังบกพร่องอยู่ก็อาจมีหวังว่า จะดีขึ้นได้ จึงขอร้องให้กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และกระทรวง ทบวง กรมร่วมมือกันสนใจ ให้ผู้น้อยได้บังคับใช้ทฤษฎีที่ได้รับความรู้ไปแล้วนั้นปฏิบัติชอบด้วยดี เท่าที่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นมาเป็นเวลาแรมปี เห็นว่าเจ้าหน้าที่สภาวัฒนธรรมแห่งชาติและกรรมการอบรมประชาชนต่าง ได้ใช้ความพยายามอย่างไม่เห็นแก่เหน็ดแก่เหนื่อย แต่ก็ไม่สู้จะเกิดผลในทางปฏิบัติเท่าใดนัก เพราะผู้บังคับบัญชาของหน่วยปกครองเป็นอันมากละเลย โดยเห็นเป็นการจุกจิกจู้จี้บ้าง เห็นเป็นการละเมิดอธิปไตยของเอกชน ไปบ้าง ผู้เป็นหัวหน้าหรือผู้ให้การอบรมไม่ทำตัวเป็นแม่พิมพ์แก่ผู้น้อยบ้าง เกรงผู้น้อยจะไม่รักบ้าง ฯลฯ แล้วกิจการทั้งหลายที่ทางราชการ ได้วางหลักความประสงค์ ไปก็หย่อนการกวาดขัน หรืออาจเป็นเพราะตัวผู้ให้การอบรมเองมีความรู้ในทางปฏิบัติไม่พอ หรือไม่เข้าใจหลักการปฏิบัติที่สมควรจะให้การอบรมแก่ผู้น้อยตามขนาดที่ควรการก็ได้ แล้วก็เลยหวานอมขมกลืนพอใจในผลที่เป็นอยู่เรื่อยมา แปลว่าความก้าวหน้าตามประสงค์ของทางสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ตลอดจนคณะกรรมการอบรมข้าราชการและประชาชนด้วย ย้ายอยู่ห่างจากจุดที่มุ่งหมายอยู่ ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมมือทั้งสองแห่งจึงมาใคร่ครวญว่า เท่าที่ได้อำนวยความสะดวกไปไม่เกิดผลสมมาด ข้าในบางสิ่งบางอย่างดูเหมือนจะทรุดลงไปนั้น น่าจะต้องคิดหาวิธีอันแสวงผลต่อไปให้ได้ คือหมายความว่า เมื่อหวังผลทางอ้อมจากหน่วยบังคับบัญชาไม่ทันใจ เราก็ให้บทเรียนแก่นุชนโดยตรงเอง ซึ่งพวกผู้ใหญ่ก็อาจเกิดผลพลอยได้ไปด้วย แต่จำต้องใจเย็นให้เวลาเข้าเลือดเข้าเนื้อตามสมควร เป็นการประคบประอมอันพึงหวังจากหน่วยปกครองตามที่ได้ทำไปแล้ว

โดยธรรมชาติการวิ่งเล่นของเด็กนั้น แม้ทางรัฐบาลจะปล่อยให้เล่นอยู่ แต่ก็เป็นการทั่วไป มิได้เจาะจงสำหรับเด็ก ตามความคิดเห็นของข้าพเจ้านั้น ถ้าได้จัดให้มีเป็นส่วนสำหรับเด็กโดยเฉพาะ ก็น่าจะได้ดี เช่นในคราวหยุดชั้นปีใหม่ หยคณิกซ์ตฤกษ์ สงกรานต์และหยุดเข้าปีรมพรรษาเป็นต้น ควรจะกำหนดเอาวันใดวันหนึ่งเป็นวันวิ่งเล่นสำหรับเด็ก คือให้เด็กแต่งตัวเรียบร้อยมาชุมนุมกันเล่นกีฬา จะให้มีการเลี้ยงด้วยก็ได้ และให้มีการจับสลาก กีฬาลูกสำหรับเด็กข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องอธิบาย เพราะรัฐบาลสนใจอยู่แล้วส่วนการเลี้ยงนั้นถ้าจัดให้มีได้ ก็จัดเพียงพอสมควร แต่ข้อสำคัญต้องทั่วถึง ในการเลี้ยงนี้เราอย่าให้เด็กเรียนแก่เด็ก ได้ด้วยการจัดผู้ใหญ่วัยวุฒิให้มากหน่อย เพื่อคอยค้ำเตือนให้เด็กเข้าระเบียบขยันขันแข็ง ในทุกสิ่งทุกอย่าง เช่นไม่ให้เด็กแย่งชิงกันขึ้นหน้าหรือเบียดเสียดกัน เวลารับประทานอาหาร ต้องคอยเตือนไม่ให้เด็กมูมมาม คือเมื่อถึงเวลารับประทานอาหารควรให้สัญญาณเรียกเด็กเข้าแถวก่อน เข้าตามขนาดความสูง แล้วกีฬาเข้าประจำที่หรือรับของกินตามที่จัดให้ เมื่อเสร็จการกินแล้วก็เรียงกันเข้าจับสลาก สลากนั้นควรเป็นของเล็กน้อยราคาถูกลง ๆ หรือเป็นสมุดภาพสำหรับเด็ก หรือเครื่องเขียน เช่นสมุดดินสอและยางลบเป็นต้น ของทุกอันถ้าทำได้ควรจะหัดแล้ว มีหมายเลขประจำ หรือจะไม่หัดก็ได้ ในทุกที่หรือทุกชั้นต้องมีภาชนะใส่น้ำอย่างง่าย ๆ หรือวัฒนธรรมภาษาอย่างอื่น ๆ สักหนึ่งบทเช่น “เด็กดีต้องกินอาหารเป็นเวลาและไม่มูมมาม” “เด็กดีต้องเคารพผู้ยิ่งกว่าในชุมชนทั้งสาม คือชาติวุฒิ คุณวุฒิ และวัยวุฒิ” “เมื่อจะผ่านหรือแตะต้องท่านผู้ใดโดยไม่เจตนาคนที่สุภาพต้องบอกลาขอโทษ และเมื่อได้รับอภัยแล้วควร จะขอบใจด้วย” อันจำเป็นจะต้องมีการรวบรวมวัฒนธรรมภาษาและหลัก มารยาทไว้ล่วงหน้าให้มากที่สุด เฉพาะในเรื่องการวางตนอันควรนี้ จัดตั้งเริ่มตั้งแต่เข้า คั้นนอนทีเดียวว่า เด็กควรปฏิบัติอย่างไร จนถึงเวลาเข้านอน ในเรื่องมารยาทและความประพฤติอื่น เราจะต้องคิดทำอย่างละเอียดที่สุด โดยหวังให้เป็นหัวข้อที่อนุชนควรจดจำคิด ตัวไปจนโตโดยทั่วไป แล้วก็รวมเป็นเล่มไว้ อันน่าจะเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ในความเห็นชอบหรือร่วมมือกับสภาวัฒนธรรมแห่งชาติและกรมการอบรมข้าราชการและประชาชน เมื่อคนไทยได้สลากอันมีคำพิงเพยหรือภาษาที่ควรระวัง ก็ให้ยื่นในที่ลงอ่านดัง ๆ เพื่อเป็นการเตือนทั้งสำหรับตัวเองและผู้อื่นให้สังวรณ ในสิ่งที่ควรปฏิบัติ ถ้าอ่านไม่คล่องหรืออ่านไม่เป็น ผู้ใหญ่ที่กำกับก็อ่านแทน และจะอธิบายอย่างสั้น ๆ ประกอบด้วยก็ได้ ภาษาต่าง ๆ

กิจกรรมดังกล่าวข้างต้นน่าจะใช้อ่านตามโรงเรียนพร้อมกันเวลาก่อนเริ่มและก่อนเลิกการเรียนประจำวันและมีการอธิบายประกอบสักวันละบทลองขยักก็น่าจะได้ประโยชน์ แต่ต้องไม่ใช่เวลาพัก เพราะเด็กจะเบื่อง คิดว่า ๕ ถึง ๑๐ นาทีก็ควรจะพอ ข้อที่สำคัญยิ่งในการนี้อยู่ที่ครูอาจารย์ต้องพยายามให้นักเรียนของตนปฏิบัติจริง เท่าที่สายตาของตนจะพอกวาดจับได้ ไม่ใช่เป็น "ชُرระไม่ใช้" ไปเสีย

ทั้งนี้อาจกินเวลาเตรียมการอยู่บ้าง แต่เชื่อว่าอาจได้ผลทั้งสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ด้วย ส่วนเงินที่จะใช้จ่ายในการนี้ควรบอกบุญแก่ผู้หวังดีแก่นุชนของชาติโดยทั่วไป อันน่าจะอยู่ในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ผู้มีใจบุญอาจทำในวงแคบสำหรับญาติมิตรที่สนิทก็ได้

เส้าไฟฟ้า

เพื่อความสวยงามและคงทน

จงใช้แต่เส้าไฟฟ้าคอนกรีตภายในบ้านของท่าน

๒๕๒๒
สงขลโฑท

กองช่าง ไฟฟ้า

การไฟฟ้ากรุงเทพ

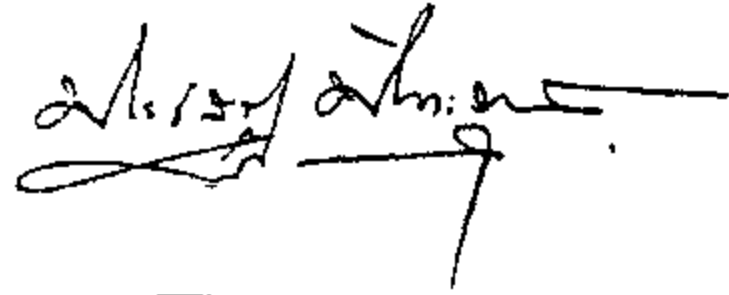
โทร ๒๒๐๐๐

LI RT

ลำดับความเรียง

ของ คณะรัฐมนตรี

(ต่อจากเล่มก่อน)

คณะรัฐมนตรี

คณะที่ ๖

นายพันเอก พระยาพลพลพยุหเสนา เป็นนายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประกาศลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ โดยกรมพระนครานุรักษ์ ผู้สำเร็จ
ราชการแทนพระองค์ เป็นผู้ลงพระนาม และนายพลเรือตรี พระยาครุฑทอง ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

คณะรัฐมนตรีคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายพันเอก หลวงพิบูลสงคราม
กระทรวงกลาโหม	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๒. พระยามานวราชเสวี
กระทรวงการคลัง	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๓. นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา
กระทรวงการต่างประเทศ	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๔. พระสารสาสน์ประพันธ์
กระทรวงธรรมการ	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๕. หลวงประดิษฐมนูธรรม
กระทรวงมหาดไทย	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๖. พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์
กระทรวงยุติธรรม	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๗. เจ้าพระยาวรวงศาพิพัฒน์
กระทรวงวัง	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๘. นายพลเรือตรี พระยาครุฑทอง
กระทรวงเศรษฐกิจ	เป็นรัฐมนตรีว่าการ
๙. พระคลังสารณปริชาไนท์	เป็นรัฐมนตรี
๑๐. นายนาวาตรี หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์	เป็นรัฐมนตรี
๑๑. หลวงนฤเบศร์มานิต	เป็นรัฐมนตรี
๑๒. นายนาวาโท หลวงศุภชลาศัย	เป็นรัฐมนตรี
๑๓. ชนลมาหาร หิตะคดี	เป็นรัฐมนตรี
๑๔. นายพันเอก พระสิทธิเรืองเดชพล	เป็นรัฐมนตรี
๑๕. นายนาวาเอก หลวงฉันทสงครามชัย	เป็นรัฐมนตรี

๑๖. ชนตุนธ วิศวศกษากร

เป็นรัฐมนตรี

๑๗. พระยาสุริยานุวัตร

เป็นรัฐมนตรี

ประกาศเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๔๗๗

คณะรัฐมนตรีคณะนี้ ได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน

๒๔๗๗

นโยบายของรัฐบาล

ข้าพเจ้าในนามของรัฐบาลขอแถลงนโยบายดังต่อไปนี้ รัฐบาลนี้มีความมุ่งหมายที่จะส่งเสริมให้ปวงชนชาวสยามทุกเหล่าทุกชั้นตั้งแต่พระมหากษัตริย์ คณะสงฆ์ สภาผู้แทนราษฎร รัฐบาล ตลอดจนอาณาประชาราษฎร ได้รวมกันเป็นสหานฉันท์ ตั้งมั่นอยู่ในระบอบรัฐธรรมนูญเป็นบึกแผ่นแน่นหนาด้วยความสามัคคี เพราะรัฐบาลนี้เชื่อตระหนักว่าการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดที่จะนำมาซึ่งความวัฒนาถาวรของประเทศชาติสืบต่อไป

ในการ ประกิจ ฐานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามชั้นนั้น ได้อาศัยหลัก ๖ ประการ เป็นมูลฐานที่ตั้ง ได้แก่หลักเอกราช ๑ หลักความสงบภายใน ๑ หลักเศรษฐกิจ ๑ หลักสิทธิเสมอภาค ๑ หลักเสรีภาพ ๑ และหลักการศึกษา ๑ หลักสิทธิเสมอภาคและหลักเสรีภาพนั้น ได้รับผลสำเร็จแล้วตามความในรัฐธรรมนูญ

หลักเอกราช

ในส่วนหลักการเอกราชนั้น ยังมีข้อสัญญาผูกมัดจำกัดอิสรภาพอยู่บ้างในทางศาลและภาคีตุลาการ ซึ่งรัฐบาลจะได้ถือโอกาสขอเจรจาแก้ไขในเวลาอันสมควร ในส่วนประมวลกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งยังมีได้ประกาศใช้โดยครบถ้วนนั้น รัฐบาลจะได้จัดร่างพระราชบัญญัติวางระเบียบข้าราชการตุลาการ ทั้งตั้งกรรมการตุลาการขึ้นเพื่อสนับสนุนและควบคุมฐานะตุลาการและจัดตั้งกรรมการวางระเบียบศาลต่าง ๆ ตลอดจนการงานในกองรั้งชาติทรัพย์และกองหมายด้วย ในการทหารนั้นรัฐบาลนี้จะได้บำรุงกำลังกองทัพบก กองทัพเรือ และ

กำลังทางอากาศให้มีความมั่นคงเข้มแข็ง เหมาะแก่ฐานะที่มีหน้าที่ป้องกันพระราชอาณาจักร
ทั้งนี้ รัฐบาลมุ่งหวังจะให้ประเทศชาติดำรงอยู่โดยสันติสุขและอิสรภาพทุกประการ

หลักความสงบภายใน

ในส่วนหลักการความสงบภายในนั้น รัฐบาลมีนโยบายดังต่อไปนี้

๑. การรักษาความสงบภายใน ในเรื่องไร้อุบายจะจัดการป้องกันและ
ปราบปรามโดยเต็มกำลังความสามารถ เพื่อเพิ่มกำลังตำรวจให้มีปริมาณและคุณภาพยิ่งขึ้น
จัดการคมนาคมให้สะดวก แก้ไขเศรษฐกิจให้ดีขึ้น และอบรมสั่งสอนพลเมืองให้มีศีลธรรม
อันดี รวมรวมทั้งส่งเสริมให้วิธีการปกครองโดยเทศบาลได้ผลจริงจังอีกด้วย

๒. การปกครองลักษณะเทศบาล รัฐบาลนี้จะส่งเสริมและดำเนินการที่จะ
จัดระเบียบเทศบาลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบเทศบาล พ.ศ. ๒๔๗๖ โดยลำดับ ดังนี้

(ก) ในบั้นนี้จะจัดตั้งให้มีสภาจังหวัด โดยจะพยายามเลือกคณบดีผู้มีอาชีพต่างๆ
ให้ประจำอยู่ในสภานี้

(ข) จะได้จัดเปลี่ยนฐานะสุขาภิบาลที่มีอยู่เป็นเทศบาลภายในบั้นนี้

(ค) จะได้จัดแยกงบประมาณส่วนภูมิภาคไปตั้งเป็นงบประมาณทางจังหวัด

(ง) จะได้รับเร่งอบรมที่ปรึกษาการเทศบาล เพื่อช่วยเหลือการเทศบาล

๓. การทาง รัฐบาลจะให้ความสำคัญการสร้างทางที่อยู่ในระหว่างก่อสร้างต่อไป
ให้มีอันเสร็จ นอกจากนี้จะได้ทำทางอื่น ๆ ที่ยังไม่เรียบร้อยให้มีลักษณะดีขึ้นเพื่อความสะดวก
สำหรับการคมนาคม

รัฐบาลจะได้อุดหนุนให้มีทางจังหวัดและทางเทศบาลเพิ่มเติมมากขึ้นเพื่อประโยชน์
ในการเศรษฐกิจและการปกครอง โดยที่จะให้งบประมาณเพิ่มเติมสำหรับสร้างและบำรุงทาง
เหล่านี้ ทั้งจะได้ส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการไปช่วยดำเนินการหรือควบคุมในการสร้างและบำรุง
ทางดังกล่าวนี้ด้วย

๔. การช่วยเหลือสุขภาพหรือเทศบาลในการสาธารณสุขทั่วโลก

รัฐบาลจะจัดให้มีโรงทำไฟฟ้าและการประปาในสุขภาพหรือเทศบาลให้มากที่สุดแห่ง

๕. การราชทัณฑ์

วิธีการราชทัณฑ์จะได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) จะจัดให้มีการอบรมนักโทษในทางธรรมจรรยาและสิ่งสอนวิชาชีพพร้อมทั้งการฝึกฝนและจัดให้มีการทำงานที่เป็นคุณประโยชน์เพื่อสุขภาพ เพื่อปลูกฝังนิสัยและส่งเสริมวิชาชีพ

(ข) จะจัดระเบียบคนจรจัดให้มีที่อยู่ที่เหมาะสม โดยเฉพาะพร้อมด้วยดำเนินการอบรม เพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิตให้เป็นพลเมืองดีต่อไป

(ค) จะได้ปรับปรุงโรงเรียนกักสันดานเด็กเสียใหม่ ให้การศึกษาและฝึกหัดทำงานวิชาชีพ เพื่ออบรมให้เป็นพลเมืองดีต่อไป

๖. การสาธารณสุข

(ก) การบำบัดโรค จะจัดให้มีโรงพยาบาลขึ้นตามจังหวัดต่าง ๆ ที่จำเป็น และจัดให้มีสุขศาลาเพิ่มขึ้นในท้องที่ซึ่งอยู่ห่างไกลจากจังหวัด เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการบำบัดยิ่งขึ้น ทั้งจะจัดให้มีเจ้าพนักงานเพื่อทำหน้าที่ผู้ช่วยแพทย์สำหรับไปทำการติดต่อกับประชาชนในความควบคุมของแพทย์ตามตำบลที่ห่างไกลจากโรงพยาบาลและสุขศาลาด้วย

(ข) การสาธารณสุขทั่วไป จะจัดการสาธารณสุขทั่วไปให้ดียิ่งขึ้นโดยประการต่อไปนี้

(๑) จัดร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข เพื่อควบคุมการสุขภาพโดยทั่วไป และโดยเฉพาะเช่นคลาสิก การจำหน่ายอาหารการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ เป็นต้น

(๒) จัดแก้ไขพระราชบัญญัติโรคติดต่อ เพื่อให้การป้องกันและระงับโรคติดต่อเป็นผลดียิ่งขึ้น

(๓) ขยายการควบคุมโรคซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในเวลานี้ เช่น ไข้จับสั่น วัณโรค ไข้หวัด และโรคจิต เป็นต้น

หลักเศรษฐกิจ

ในหลักเศรษฐกิจของชาตินี้ รัฐบาลเห็นว่า จำต้องมีโครงการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนทั่วไป โดยหวังประกอบผลจากกำลังทรัพย์ของประเทศให้ถึงขีดอันสูงสุด เพื่อความสมบูรณ์ ความเจริญและความมั่นคงของชาติ

โครงการเศรษฐกิจจะต้องอยู่ในวงจำกัดบางข้อ

๑. จำกัดการผูกขาดกรรมสิทธิ์ ในทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลภายใต้หลักแห่งรัฐธรรมนูญ
๒. จำกัดการผูกขาดข้อสัญญา และการติดต่อระหว่างประเทศ
๓. จำกัดค่านึงถึงความนิยมของประชาชน และให้เหมาะสมแก่ความจำเป็นตามภาวะที่เป็นจริง
๔. การใดที่ใหม่ จำกัดสอบสวน ทดลอง อบรมเสียก่อน เมื่อเห็นช่องทางที่จะบังเกิดผลดีประเสริฐ จึงเริ่มขยายตามกำลัง

แผนดำเนินการ

๑. จำกัดระเบียบคณะกรรมการเศรษฐกิจให้มีหน้าที่วางโครงการ ดำเนินการเป็นขั้นๆ ไปตามนโยบายนี้ แล้วรวบรวมสถิติเพื่อกระทำการฟื้นฟูเศรษฐกิจแห่งชาติให้บังเกิดผลตามความมุ่งหมาย
๒. วิธีดำเนินการจะจัดไปในทางสมานประโยชน์ ซึ่งกันและกัน
๓. กิจการบางอย่างที่เป็นสาธารณูปโภค รัฐบาลอาจเข้าควบคุมตลอดจนร่วมทุนร่วมกับบริษัทหรือเอกชนเป็นรูปบริษัทสาธารณะบางอย่างสมควรจะจัดทำเองก็จะจัดทำ

LIART

๔. กิจกรรมที่ไม่เป็นสาธารณูปโภค จะปล่อยให้พลเมืองทำกันเอง นอกจากสิ่งใด เป็นของสำคัญสำหรับชาติควรจัดทำก่อน แต่ถ้ายังไม่เริ่มทำ รัฐบาลจะเป็นผู้นำหรือสนับสนุนหรือเข้าร่วมมือด้วย เมื่อเห็นว่าควรจะปล่อยให้ ก็จะได้ปล่อยให้บริษัทหรือเอกชนดำเนินการต่อไป

กิจกรรมที่จะกระทำ

รัฐบาลจะพยายามแก้ไขจุดด้อยทางการต่างๆ ไปได้เจริญยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมี กิจกรรมบางอย่างซึ่งมุ่งจะกระทำ คือ

๑. จัดการสำรวจภูมิประเทศและทรัพยากรแผ่นดินทั่วไป โดยใช้ ผู้ชำนาญตรวจให้ ทราบว่าในท้องที่ใดสมควรแก่การอย่างไร
๒. ขยายสถานีทดลองการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ ให้แพร่หลายออกไป
๓. จัดการสำรวจที่ดินว่างเปล่าที่ยังไม่มีเจ้าของ แล้วจัดวางระเบียบการจับจอง ที่ดินให้เหมาะแก่การเพาะปลูกและสมแก่สุขภาพของบุคคล
๔. จัดวางแผนส่งเสริมการชลประทานและประสานการขนส่งของประเทศเพื่อสนับสนุนการเพาะปลูกและการค้าให้ ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น โดยดำเนินการเป็นขั้น ๆ ไปตามกำลัง ทรัพยากรและความจำเป็น
๕. สำรวจสินค้าที่มีอยู่แล้วว่าสิ่งใดมีความสำคัญเพียงใด แล้วรีบบำรุงส่งเสริม ให้มีคุณภาพและปริมาณให้ เป็นสินค้าสำคัญขึ้น
๖. สำรวจความเป็นอยู่ของประชาชนเพื่อหาผู้ทางช่วยเหลือให้มีอาชีพสมควรแก่ สุขภาพ
๗. สนับสนุนการค้าขายของสินค้าจากผู้ปลูกผู้ทำให้ ถึงผู้กินผู้ใช้ โดยทางประหยัด และพยายามหาตลาดให้ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๘. สนับสนุนและอบรมราษฎร ให้เกิดความรู้ความชำนาญและความนิยม ในการค้า การอุตสาหกรรมและการสหกรณ์
๙. ขยายสหกรณ์ กุ๊ยมและจัดตั้งสหกรณ์ รูปอื่นขึ้น สักแต่ความจำเป็นก่อนหลัง ตามกำลังทรัพยากรและสมรรถภาพขององค์กรนั้น ๆ ซึ่งเห็นว่าจะ ได้รับผลอันแท้จริง

๑๐. ระจัดการส่งเสริมความเป็นอยู่ตลอดจนการ ศึกษาและอนามัย ของกสิกร และ
กรรมกรด้วยวิธีอื่น

หลักการการศึกษา

ในหลักการการศึกษา รัฐบาลนี้มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะให้การศึกษาก่อผลเมือง
ทั่วไปอย่างเต็มที่ ให้ได้รับการอบรมในระบอบการปกครองตามแบบรัฐธรรมนูญผู้ฝึกฝนให้
รอบรู้มีปัญญาความคิด รู้จักค้นคว้าหาเหตุผลโดยตนเองได้มีจรรยา ประกอบด้วยกำลังกาย
และกำลังใจเป็นอันดี กบ้ทั้งไม่ให้ละทิ้งเลยซึ่งจริยศึกษาแห่งชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี
ที่ดีของไทย มุ่งประสงค์ให้ผู้ที่ได้รับการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพ มีอนามัยและ
ศีลธรรมอันดีงาม

รัฐบาลนี้จะจัดการแก้ไขปรับปรุงงานประถมและมัธยมศึกษาให้มีระดับที่ขยายการ
ประถมศึกษาให้มีโรงเรียนประชาบาลอย่างน้อยตำบลละ ๑ โรงเรียน เพื่อให้ทั่วหน้าแพร่หลาย
ได้ผลตามที่รัฐธรรมนูญต้องการจะจัดทั้งในทางสามัญศึกษาวิสามัญศึกษา หนักไปในทาง
เกษตรกรรมและพาณิชย์การ ส่วนอุดมศึกษาจะปรับปรุงมหาวิทยาลัยให้ ได้มาตรฐานกับ
มหาวิทยาลัยที่ดีในอารยประเทศ จะได้ช่วยงานให้นักเรียน ได้เข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
และจะบำรุงมาตรฐานทางวิชาการ ให้สูงขึ้นเป็นลำดับ

รัฐบาลนี้จะพยายามให้กุลบุตรกุลธิดามีโอกาสหาความรู้ได้อย่างเต็มที่ ที่จะจัดได้
ตามระบอบประชาธิปไตย จะบำรุงพลศึกษา หาทางให้ประชาชน ได้มีโอกาสบำรุงกำลังกาย
และกำลังใจและกำลังความคิดทั้งจะได้จัดหาสถานที่และ อุปกรณ์การกีฬาต่าง ๆ ไว้สำหรับการนี้
ทั้งนี้เพื่ออบรมวินัยการเป็นนักกีฬาและสามัคคีธรรม ในทางธรรมการก็จะส่งเสริมสมรรถภาพ
ในการศึกษาพระปริยัติธรรม และการอบรมศีลธรรมแก่ประชาชน อนึ่งการธรรมการและการ
ศึกษานั้น รัฐบาลถือว่าเป็นอุปการะซึ่งกันและกัน จึงจะได้บำรุงส่งเสริมและจัดการให้ ได้
ประสานงานกันอย่างกลมกลืนยิ่งขึ้น ในทางศิลปะของชาติ รัฐบาลนี้จะส่งเสริมโดยพยายาม
ฟื้นฟูทุกสถานเพื่อเป็นการเชิดชูวัฒนธรรมของชาติไทยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

เพื่อจะให้การศึกษาได้ เป็นไปตามนโยบายนี้ รัฐบาลจะปรับปรุงการทำงานให้รัดกุม
เหมาะสมกับวิชาครูเป็นวิชาชีพ และที่ครูจะเป็นผู้อบรมสั่งสอนกุลบุตรกุลธิดาสืบไป

LIIRT

แผนนโยบายเกี่ยวกับหลัก ๖ ประการดังกล่าวแล้ว จะดำเนินไปให้เป็นผลสำเร็จ
ได้ ก็ด้วยอาศัยกำลังคน และกำลังเงินเป็นสำคัญ

รัฐบาลนี้จึงจะปรับปรุงระเบียบราชการประจำ ให้ข้าราชการได้รับความอบรมใน
ความรู้ และความชำนาญพิเศษเฉพาะแผนกราชการของตน เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ของตนให้ดำเนินไปโดยสมรรถภาพเหมาะสมแก่ความต้องการ กับทั้งจะปรับปรุงระเบียบการให้
ข้าราชการ ได้รับผลประโยชน์ความเที่ยงธรรมและความมั่นคง ตามสมควรแก่ตำแหน่งหน้าที่ด้วย

ในส่วนการเงินนั้น ประเทศสยามพร้อมด้วยประเทศอื่น ๆ ได้รับความทุกข์ยาก
อย่างแสนสาหัส จากความตกต่ำแห่งเศรษฐกิจของโลก ภายในระยะเวลา ๓ ปีเท่านั้น ราคา
ข้าวได้ตกไปมาก ..แต่โดยที่ราษฎรชาวสยามมีความอดทนอย่างน่าสรรเสริญและโดยที่รัฐบาล
รัฐธรรมนุญได้กระทำการประหยัดระมัดระวังฐานะการเงินของประเทศจึงอยู่ในภาวะที่มั่นคง
ในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ และ ๒๔๗๖ รายได้ท่วมรายจ่ายทั้ง ๒ ปี และในปี พ.ศ. ๒๔๗๗ นี้
ถึงแม้ว่าตามตัวเลขในพระราชบัญญัติงบประมาณจะปรากฏว่า รายจ่ายท่วมรายได้ก็จริงอยู่
แต่ถ้าคำนวณดูตามรายได้ ซึ่งได้รับจริงใน ๕ เดือนที่แล้วมานี้ ก็น่าจะคาดคะเนได้ว่ารายได้
จริงในปีนั้นคงจะพอแก่รายจ่าย

ความมั่นคงในการเงินและการเงินตรานี้ รัฐบาลจะได้รักษาไว้ต่อไป เพราะ
ถึงแม้ว่าฐานะเศรษฐกิจแห่งโลกและแห่งประเทศนี้จะดีขึ้นบ้างแล้วก็ตาม ความตกต่ำก็ยังคาด
หมายไม่ได้ว่าจะกลับดีขึ้นโดยเร็ว

แต่ในส่วนการบำรุงนั้น รัฐบาลจะตระหนักเงินไม่ได้ จะต้องจัดหาเงินให้พอแก่
การ เพราะฉะนั้นเมื่อโครงการอันใดตามแผนนโยบายดังกล่าวได้เตรียมการพร้อมสรรพแล้ว
รัฐบาลจะต้องจัดหาเงินให้จึงได้ รัฐบาลจะปรับปรุงการภาษีอากรให้เหมาะสม โดยไม่ประสงค์
จะเพิ่มภาระในการภาษีอากรให้ตกหนักแก่ราษฎรโดยไม่จำเป็น รัฐบาลจะปรับปรุงระเบียบการ
คลังให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย

ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติตามแผนนโยบายที่กล่าวมานี้ รัฐบาลจะบริหาร
ให้เป็นไปด้วยความสัมพันธ์กับนานาประเทศ ซึ่งรัฐบาลจะร่วมมือด้วยเช่นเคย กับทั้งจะ
ได้ส่งเสริมความเข้าใจอันดีกับนานาประเทศนั้น ๆ เป็นการเจริญทางพระราชไมตรีให้สันติกลมเกลอ
ยิ่งขึ้น

รัฐบาลนี้จะดำเนินการเป็นผลสำเร็จเพียงใด ย่อมแล้วแต่พระบรมราชานุญาต
ขององค์พระประมุข และความช่วยเหลือร่วมมือของสภาผู้แทนราษฎรตลอดทั้งอาณาประชาราษฎร
ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยเจริญรุ่งเรืองสืบไปในวิถีทางรัฐธรรมนูญตามความประสงค์ จ้างหมาย
ของประชาชนชาวไทยด้วยกัน

คณะรัฐมนตรี ได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรในวันเดียว โดยคะแนน
เป็นเอกฉันท์

โดยเหตุที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรง
สละราชสมบัติตั้งแต่วันที่ ๒ มีนาคม ๒๔๗๗ และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ได้ ยืนยัน
ขอให้คณะรัฐมนตรีชุดนี้ ทั้งคณะดำรงตำแหน่งอยู่ต่อไป

และในวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๗๗ คณะรัฐมนตรีจึงได้ขอให้สภาผู้แทนราษฎร ยืนยัน
ความไว้วางใจอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ให้ความไว้วางใจ โดยคะแนน
๕๓ ต่อ ๖

คณะรัฐมนตรีชุดนี้มีการเปลี่ยนแปลงตามลำดับคือ

๑. พระยามานวราชเสวี

เจ้าพระยาวรพงศ์พิพัฒน์

หลวงนฤเบศร์มานิต

นายพันเอก พระสิทธิเรืองเดชพล

ได้กราบถวายบังคมลาออกจากตำแหน่ง

ประกาศลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๗๘

๒. ได้มีการตั้งและแต่งตั้งรัฐมนตรีใหม่ คือ

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา

เป็นรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงการคลัง

พระยามโหตรพยุหเสนา

เป็นรัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

พระยาศรีเสนา

เป็นรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

พระสารสาสน์ประพันธ์	เป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรธิการ	
นายนาวาเอก หลวงสินธุสงครามชัย	เป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงธรรมการ	
หลวงโกวิทอภัยวงศ์	เป็นรัฐมนตรี
นายพันโท หลวงชำนาญยุทธศิลป์	เป็นรัฐมนตรี
หลวงนาถนิตินาถ	เป็นรัฐมนตรี
นายนาวาเอก พระยาวิจิตรนิจกรกิจ	เป็นรัฐมนตรี
นายพันตำรวจเอก หลวงอดุลเดชจรัส	เป็นรัฐมนตรี
นายพันเอก พระยาอภัยสงคราม	เป็นรัฐมนตรี

ส่วนรัฐมนตรีอื่น ๆ ตามประกาศลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๔๗๗ ก็ยังคงเป็นรัฐมนตรี

อยู่ตามเดิม

ประกาศวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๔๗๘

๓. พระยาศรีเสนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
 พระสารสาสน์ประพันธ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
 พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 นายพลเรือตรี พระยาศรยุทธเสนี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ
 พระยามโหตรวรย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 ได้กราบถวายบังคมลาออกจากตำแหน่ง

ประกาศลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘

๔. ได้มีการตั้งและแต่งตั้งรัฐมนตรีใหม่ คือ

พระยาไชยยศสมบัติ

เป็นรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงการคลัง

ขุนสมาหารหิตะคดี

เป็นรัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

หลวงประดิษฐมนูธรรม

เป็นรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

นายพันเอก พระยาฤทธิอัคเนย์ ว่าการกระทรวงเกษตรธิการ	เป็นรัฐมนตรี
นายนาวาตรี หลวงอำรงนาวาสวัสดิ์ ว่าการกระทรวงมหาดไทย	เป็นรัฐมนตรี
เจ้าพระยามหินทร ว่าการกระทรวงยุติธรรม	เป็นรัฐมนตรี
นายพันเอก พระบริภัณฑ์บุททกิจ ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ	เป็นรัฐมนตรี
พระยาศรีเสนา	เป็นรัฐมนตรี
พระยาสมันต์รัฐบริรักษ์	เป็นรัฐมนตรี
และมีผู้คงเป็นรัฐมนตรีอยู่ต่อไปอีกคือ	
นายพันเอก หลวงพิบูลสงคราม ว่าการกระทรวงกลาโหม	เป็นรัฐมนตรี
นายนาวาเอก หลวงลินธุสงครามชัย ว่าการกระทรวงธรรมการ	เป็นรัฐมนตรี
หลวงโกวิทอภัยวงศ์	เป็นรัฐมนตรี
นายพันโท หลวงชำนาญยุทธศิลป์	เป็นรัฐมนตรี
พระศุภยสารณปริชาวิท	เป็นรัฐมนตรี
หลวงนาถนิตธาดา	เป็นรัฐมนตรี
นายนาวาเอก พระยาวิจารณ์จักรกิจ	เป็นรัฐมนตรี
นายนาวาโท หลวงศุภชลาศัย	เป็นรัฐมนตรี
ขุนสุคนธ์ วิชาศึกษากร	เป็นรัฐมนตรี
พระยาสุริยานุวัตร	เป็นรัฐมนตรี
นายพันตำรวจเอก หลวงอดุลเดชจรัส	เป็นรัฐมนตรี
นายพันเอก พระยาอภัยสงคราม	เป็นรัฐมนตรี

ประกาศวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘

๕. ตั้งให้นายพันเอก หลวงชำนาญยุทธศิลป์ เป็นรัฐมนตรี

ช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ

ประกาศวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๔๗๙

๖. นายพันตำรวจเอก หลวงอุดมเดชจรัด ลาออก

ประกาศวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๔๘๐

๗. ให้นายนาวอากาศเอก พระเวชยันตรังสฤษฏ์ เป็นรัฐมนตรี

ประกาศวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๔๘๐

คณะรัฐมนตรีชุดนี้สิ้นสุดลงเพราะเหตุที่ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้ง
กระทู้ถามและเปิดอภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับเรื่อง การขายที่ดินของพระคลังข้างที่
ให้แก่บุคคลบางคน ในกรณีได้อภิปรายกันจนหมดเวลา และได้เลื่อนไป
อภิปรายในวันต่อไป แต่นายกรัฐมนตรีได้กราบถวายบังคมลาออกจากตำแหน่ง
เสียก่อนที่ที่ประชุม จะลง มติเพื่อเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายสอบถามเรื่อง ได้ตาม
ความชอบธรรม และคณะรัฐมนตรีก็ขอลาออกด้วย (ลาออกวันที่ ๒๘
กรกฎาคม ๒๔๘๐)

ประกาศวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๔๘๐

คณะรัฐมนตรี

คณะที่ ๗

นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา เป็นนายกรัฐมนตรี

ประกาศตั้งนายกรัฐมนตรีลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๔๘๐ โดยคณะผู้สำเร็จราชการ
แทนพระองค์ประกอบด้วย พระองค์เจ้าอาทิตย์ทิพอาภา เจ้าพระยายมราช และพลเอก
เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน เป็นผู้ลงนามในประกาศ และพระยามานวราชเสวี ประธาน
สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

คณะรัฐมนตรีคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายพันเอก หลวงพิบูลสงคราม
ว่าการกระทรวงกลาโหม	เป็นรัฐมนตรี
๒. พระยาไชยยศสมบัติ
ว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรัฐมนตรี
๓. ขุนสมาทราหิตะคดี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรัฐมนตรี
๔. หลวงประดิษฐมนูธรรม
ว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	เป็นรัฐมนตรี
๕. นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา
ว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ	เป็นรัฐมนตรี
๖. นายนาวาเอก หลวงสินธุสงครามชัย
ว่าการกระทรวงธรรมการ	เป็นรัฐมนตรี
๗. นายนาวาตรี หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ว่าการกระทรวงมหาดไทย	เป็นรัฐมนตรี
๘. เจ้าพระยามหิธร
ว่าการกระทรวงยุติธรรม	เป็นรัฐมนตรี
๙. นายพันเอก พระบริรักษ์พิบูลย์กิจ
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ	เป็นรัฐมนตรี
๑๐. นายพันเอก หลวงชำนาญยุทธศิลป์
ช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ	เป็นรัฐมนตรี
๑๑. หลวงนาคณัติธาดา	เป็นรัฐมนตรี
๑๒. นายนาวาเอก พระยาวิจิตรนิจกิจ	เป็นรัฐมนตรี
๑๓. หลวงวิจิตรวาทการ	เป็นรัฐมนตรี
๑๔. นายนาวาอากาศเอก พระเวชยันต์รังสฤษดิ์	เป็นรัฐมนตรี
๑๕. พระยาศรีเสนา	เป็นรัฐมนตรี

LI RT

- ๑๖. นายนาวาโท หลวงศุภชลาศัย เป็นรัฐมนตรี
- ๑๗. พระยาสมันตรัฐบุรินทร์ เป็นรัฐมนตรี
- ๑๘. พระสารดาสน์ประพันธ์ เป็นรัฐมนตรี
- ๑๙. ชนุตสุนทร วัตศึกษากร เป็นรัฐมนตรี
- ๒๐. นายพันเอก พระยาอภัยสงคราม เป็นรัฐมนตรี

ประกาศเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๔๘๐

คณะรัฐมนตรีคณะนี้ได้แถลงนโยบายต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม

๒๔๘๐

นโยบายของรัฐบาล

รัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะดำเนินการก้าวหน้าต่อไปตามหลัก ๖ ประการ ในการ
ประกิจฐานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยามคือ หลักเอกราช ๑ หลักความสงบภายใน ๑
หลักเศรษฐกิจ ๑ หลักสิทธิเสมอภาค ๑ หลักเสรีภาพ ๑ และหลักการศึกษา ๑

หลักสิทธิเสมอภาคและเสรีภาพนั้น ได้รับผลสำเร็จแล้วตามความในรัฐธรรมนูญ

หลักเอกราช

หลักเอกราชได้วางไว้ ๓ ประการ คือ ทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทาง
การศาล

ในทางการเมือง รัฐบาลจะได้ดำเนินการแก้ไขสัญญาเพื่อปลดปล่อยขั้วผูกมัด
จำกัดเสรีภาพให้เสร็จสิ้นไป และจะผดุงฐานะของสยามให้เป็นที่นิยมนับถือในนานาประเทศ
ทั้งนี้ โดยการส่งเสริมทางพระราชไมตรี ให้ดีไว้กับนานาประเทศ

ในราชการทหาร รัฐบาลจะได้บำรุงกำลังกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพ
อากาศ ให้มีความมั่นคงเข้มแข็งเหมาะแก่ฐานะที่มีหน้าที่ป้องกันราชอาณาจักร

ในทางเศรษฐกิจ จะได้กล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจในที่นี้จะได้กล่าว
เฉพาะการคลัง ซึ่งรัฐบาลได้อนโยบายงบประมาณคลยภาพ และคงรักษาค่าแห่งเงินตรา
ตามพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในเวลานี้ ส่วนภาษีอากรที่สำคัญนั้นจะได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงในปี พ.ศ. ๒๔๘๑

ในทางศาลยุติธรรม รัฐบาลจะได้รักษาฐานะของผู้พิพากษาตามสมควรแก่อิสระที่ย่อมมีในการพิจารณาพิพากษารวดคดีให้เรียบร้อยไปตามกฎหมาย และจะได้สอดส่องส่งเสริมให้ศาลได้ดำเนินการพิจารณาพิพากษาและบังคับคดีไปโดยเร็วตามสมควร เพื่อมิให้ราษฎรต้องเสียเวลาเกินกว่าจำเป็น

หลักความสงบภายใน

๑. การรักษาความสงบภายใน - ในเรื่องโจรผู้ร้ายจะจัดการบ่อนกันและปราบปรามโดยกวดขัน ทั้งนี้ประสงค์จะให้หนักไปในทางบ่อนกัน โดยจะได้ปรับปรุงหน้าที่การปราบปรามให้เหมาะสมแล้วให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ได้มีโอกาสในการทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญอบรมสั่งสอนพลเมืองให้มีศีลธรรมอันดี งามวยความสะอาดและความปกติสุข ตลอดจนส่งเสริมสวัสดิภาพและการอาชีพของราษฎรให้ได้ผลแท้จริงยิ่งขึ้น

ส่วนในการปราบปรามนั้น จะได้ปรับปรุงสมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ให้เข้มแข็งประสานงานระหว่างตำรวจส่วนกลางกับส่วนภูมิภาคให้ร่วมมือกันด้วยดี เพิ่มกำลังปราบปรามทั้งในปริมาณและคุณภาพให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ใช้ตำรวจสมัครที่ผ่านโรงเรียนตำรวจ ซึ่งจะได้จัดตั้งขึ้นในภาคต่าง ๆ เข้าผสม

๒. การปกครองลักษณะเทศบาล - รัฐบาลนี้จะส่งเสริมและดำเนินการให้วิธีการปกครองลักษณะเทศบาลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดย

ก. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการเทศบาลให้เหมาะสมและดำเนินการประสานกันกับการปกครองส่วนภูมิภาค

ข. ขยายการจัดตั้งเทศบาลออกไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ โดยลำดับ

ค. ช่วยเหลือเทศบาลในการสาธารณูปโภค โดยจัดให้มีเงินก้อนสำหรับกู้ยืม และมีเจ้าหน้าที่ช่วยดำเนินการลดหย่อนบำรุงรักษาให้ถาวร

LIART

๓. การราชทัณฑ์ - จะได้ส่งเสริมกิจการตามที่รัฐบาลชุดก่อนได้แถลงนโยบาย และปฏิบัติไปแล้วนั้นให้เป็นผลบริบูรณ์ยิ่งขึ้น คือการอบรมในทางธรรมจรรยาแก่ผู้ต้องขัง การจัดตั้งนิคมฝึกอาชีพเพื่อกักกันผู้มีสันดานเป็นผู้ร้าย กับการจัดตั้งโรงเรียนฝึกอาชีพเพื่อฝึก และอบรมเด็กบางจำพวก นอกจากนี้จะได้ดำเนินการต่อไปอีกดังนี้

ก. แบ่งแยกประเภทของเรือนจำและจัดตั้งเรือนจำพิเศษขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติ ต่อนักโทษบางประเภทได้เข้าสู่มาตรฐานอันควร

ข. ปรับปรุงสมรรถภาพของเจ้าพนักงานเรือนจำให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ค. จัดให้มีการสงเคราะห์ ผู้ที่พ้นโทษไปแล้ว เพื่อป้องกันการประทุษกรรมซ้ำอีก

๔. การสาธารณสุข -

ก. การบำบัดโรค - จะได้จัดให้มีสถานพยาบาลขึ้นตามภูมิภาคและท้องถิ่นต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการบำบัดโรครยิ่งขึ้น ทั้งจะได้ขยายให้มีผู้ช่วย แพทย์ตามตำบลต่าง ๆ ซึ่งอยู่ห่างไกลจากสถานพยาบาล

ข. การสงเคราะห์มารดาและเด็ก - จะจัดให้มีนางสงเคราะห์ประจำตามสุขศาลาใน จังหวัดต่าง ๆ เพื่อกำลางสงเคราะห์มารดาและเด็ก กับการจัดให้มีการอบรมสั่งสอนผู้ประกอบโรค ศิลป์ในสาขาการเกษตรกรรมตามชนบทต่าง ๆ

ค. การควบคุมโรคที่เป็นปัญหาสำคัญ - จะได้ขยายงานควบคุมไข้จับสั่น โรคเห็บ โรคจิต คุกตะรอก วัณโรค และโรคติดต่อแก่สำไส้ เช่น ไข้รากสากน้อย อหิวาตกโรค และโรคบิด

ง. การสาธารณสุขทั่วไป - จะจัดการให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือการ สาธารณสุขในชนบท นอกจากนี้จะช่วยส่งเสริมการสาธารณสุขในเขตเทศบาลให้ดำเนินไป ด้วยดี

๕. การทาง - รัฐบาลจะได้เร่งรัดจัดสร้างทางตามโครงการสร้างทางทั่วราชอาณาจักรของรัฐบาลชุดก่อน โดยมีทุนสำรองสร้างทาง

รัฐบาลจะได้อำนาจสนับสนุนให้ มีทางที่ขึงถัน เพื่อเชื่อมต่อทั้งภายในจังหวัดหนึ่ง ๆ
 นอกจากนี้ จะได้อำนาจระเบียบการสร้างที่ชุมนุมชน เมือง และนคร โดยออก
 กฎหมายว่าด้วยผังเมือง และจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยเหลือในการนี้ ก็จะช่วยเหลือให้
 เทศบาลหรือที่ชุมนุมชนได้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารอีกด้วย

หลักเศรษฐกิจ

ในหลักเศรษฐกิจของชาติ รัฐบาลมีโครงการที่จะส่งเสริมอาชีพของพลเมืองให้
 หนักไปในทางกลสิกรรม พาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม ตามลำดับความสำคัญเพื่อก่อให้
 เกิดกำลังทรัพย์อันจะเป็นกระนำมาซึ่งความสมบูรณ์พูนสุขและความมั่นคงของประเทศชาติ

โครงการนี้จะกระทำขึ้นจะอยู่ในกำหนดดังต่อไปนี้

๑. จัดเศรษฐกิจกรรมสิทธิ์ใน ทรัพย์สินและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคล
 ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดกฎหมาย
๒. จัดเศรษฐกิจสัญญาทางพระราชไมตรีระหว่างประเทศ
๓. จัดคุ้มครองความจำเป็นของประเทศตามภาวะที่เป็นอยู่ และจะถือเอาประโยชน์
 ส่วนรวมของประเทศชาติเป็นใหญ่
๔. กิจการที่เป็นสาธารณูปโภค รัฐบาลอาจเข้าควบคุมตลอดจนร่วมทุน
 ร่วมงานกับบริษัทหรือเอกชนเป็นบริษัทสาธารณะ อย่างสมควรจะจัดทำเอง ก็จะจัดทำ
๕. กิจการที่ไม่เป็นสาธารณูปโภค จะปล่อยให้พลเมืองทำกันเอง นอกจาก
 สิทธิเป็นของสำคัญสำหรับชาติ รัฐบาลจะเป็นผู้นำ ทำหรือสนับสนุนหรือเข้าร่วมมือด้วย เมื่อ
 เห็นควรจะปล่อยให้ ก็จะปล่อยให้บริษัทหรือเอกชนดำเนินการต่อไป

ในการละระนั้น รัฐบาลพึงเล็งถึงการบำรุงส่งเสริมสินค้ากลสิกรรมที่ได้ทดลอง
 จัดทำแล้ว ให้มีคุณภาพและปริมาณเป็นสินค้าสำคัญขึ้น โดยมุ่งประสงค์จะชักชวนและอบรม
 พลเมืองให้เห็นคุณค่าของการเพาะปลูกพืชที่เป็นประโยชน์ และเตรียมการที่จะขยายงานเพื่อ
 เพิ่มผลผลิตของราษฎรให้กว้างขวางต่อไป

กิจการที่จะกระทำ

การเกษตร

๑. จะจัดการสำรวจดินในท้องที่ต่าง ๆ ว่าเหมาะแก่การปลูกพืชชนิดใดบ้าง เมื่อได้ทำการทดลองปลูกพืชที่เห็นว่าเหมาะแก่พื้นที่นั้น ๆ และเห็นลู่ทางที่จะบังเกิดผลสมประสงค์ ก็จะได้แนะนำชักจูงราษฎรบำรุงฟื้นดิน เพื่อให้การเพาะปลูกพืชนั้น ๆ ได้ผลเท่าที่ควรจะได้
๒. จะขยายสถานีทดลองการเกษตรและการเลี้ยงสัตว์ ให้แพร่หลายออกไป
๓. จะจัดทำและบำรุงถนนของ บึง ที่ได้สำรวจแล้ว ให้เป็นที่เพาะและขยายพันธุ์ปลา และจะบำรุงส่งเสริมการประมงทางทะเลเพื่อให้กิจการมีสมรรถภาพยิ่งขึ้น
๔. จะทำการก่อสร้างการชลประทานที่ค้างอยู่ให้แล้วเสร็จและจัดวางโครงการชลประทานต่อไปตามกำลังทรัพย์และความจำเป็น และประมาณการขนส่งของประเทศ เพื่อสนับสนุนการเพาะปลูกและการค้าให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น
๕. จัดวางระเบียบการจับของที่ดิน ที่ได้รับการบำรุงจากทางราชการแล้ว ให้เป็นไปเพื่อการเพาะปลูก และเหมาะสมแก่คุณภาพของบุคคล
๖. ส่งเสริม และอบรมคนไทยให้เกิด ความรู้ความชำนาญและความนิยมในการอุตสาหกรรมเหมืองแร่
๗. ปรับปรุงวิธีการบำรุงและรักษาป่าไม้ ในทางปริมาณและคุณภาพตามหลักวิธีการป่าไม้
๘. ขยายการสหกรณ์ กุ๋ยมิ้ม และจัดตั้งสหกรณ์ รูปอื่นขึ้น สดแต่ความจำเป็นก่อนหลัง ตามกำลังทรัพย์และสมรรถภาพขององค์การนั้น ๆ
๙. จัดตั้งเครดิตสถานกลาง เพื่อเป็นแหล่งจัดหาทุนสำหรับการสหกรณ์

เศรษฐกิจ

๑. ก่อให้เกิดกำลังทรัพย์ กำลังเงินโดยขยายการเพาะปลูกและการทำเหมืองแร่ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

LIART

๒. พิจารณาปรับปรุงสินค้าสำคัญ ๆ ของประเทศ
๓. ส่งเสริมราษฎรให้นิยมอาชีพการค้า และหาช่องทางให้ราษฎรได้ทำการค้ามากขึ้น
๔. ทหารายได้เข้าสู่ประเทศ
๕. สร้างโรงงานบางอย่างขึ้น เพื่อทำวัตถุดิบภายในให้สำเร็จรูป และเพื่อสนับสนุนวัตถุดิบที่มีอยู่แล้วให้เจริญอยู่หรือให้เกิดเพิ่มขึ้น
๖. แก้ไขการขนส่งทางบกทางน้ำให้มีความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น พิจารณาหาทางออกให้แก่สินค้าหลาย ๆ ทาง ตลอดจนนำสินค้าไปสู่ตลาดต่างประเทศ
๗. ส่งเสริมสมรรถภาพของการรถไฟ
๘. ขยายการสื่อสาร และให้ความสะดวกสำหรับการนี้มากขึ้น
๙. จัดหาตลาดให้แก่สินค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๑๐. เพาะปลูกนิสัยยอมทรัพย์ให้เกิดแก่ราษฎร

หลักการการศึกษา

ในการจัดการศึกษานั้น รัฐบาลจะได้ ให้มีการศึกษาเพื่อยังผลให้เกิดการครองชีพสมควรแก่ชีวิตภาพ และเป็นกำลังแห่งประเทศชาติตามแบบแนวทางดังต่อไปนี้

๑. ถ้ามีผู้ศึกษา จะได้พยายามจัดให้การศึกษากาลบังคับได้ขยายแผ่ออกไปตามความประสงค์ของพระราชบัญญัติประถมศึกษา และเร่งรัดคุณภาพให้ดีขึ้นด้วยการบำรุงอุปกรณ์ของโรงเรียนและฐานะแห่งครู ในกาลนี้อาจยังบังคับได้จัดให้มีการศึกษาดังมัธยมบริบูรณ์ทั่วทุกจังหวัด รัฐบาลจะได้สนับสนุนโรงเรียนราษฎรให้ทั่วถึงจำนวนและคุณภาพตามแผนการศึกษา

๒. อาชีวศึกษาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง รัฐบาลจะได้จัดให้มีสถานศึกษาการอาชีพประเภทต่าง ๆ ให้เป็นนัยแก่ความเหมาะสมแก่ท้องถิ่นตามลำดับความจำเป็น โดยหนักไปในทางปฏิบัติ

๓. การศึกษากาลฉนวน รัฐบาลจะได้พยายามจัดให้ ผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ ได้รับการศึกษาจนอ่านออกเขียนได้ และเข้าใจหน้าที่ของพลเมือง

๔. จะปรับปรุงอุดมศึกษาให้มีจำนวนและคุณภาพยิ่งขึ้น จะจัดให้มีแผนกวิชาเพิ่มขึ้นตามความจำเป็น

๕. จะได้จัดให้การพลศึกษาแพร่หลายในโรงเรียนทั่วไปตลอดจนประชาชน และให้ผลิตแห่งการศึกษานี้ได้เป็นประโยชน์ทั้งทางกายและทางใจ

๖. จะรักษาและส่งเสริม ศิลปกรรม ของไทย เพื่อให้เป็นที่เชิดชูเกียรติและวัฒนธรรมของชาติ จะใช้ศิลปกรรมเป็นอุปกรณ์ในการอบรมประชาชนทั้งในทางความรู้ และคุณภาพทางใจ จะใช้ศิลปกรรมให้เป็นอุปกรณ์การเศรษฐกิจแห่งชาติ

๗. ในทางศาสนา จะได้ปรับปรุงพระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ให้ สดวกแก่กาลสมัย และจะอุปถัมภ์การศาสนาตามความประสงค์แห่งรัฐธรรมนูญ

๘. เพื่อส่งเสริม ศีลธรรม ประชาชน รัฐบาล จะ ได้ ปลุกฝัง หลักธรรม และแนว วัฒนธรรมตั้งแต่เยาว์วัย และจะดำเนินการ ขจัดเหตุที่ก่อให้เกิดการ ละเมิดศีลธรรมในยุวชน

๙. จะส่งเสริมให้ ได้ผลในสมรรถภาพทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายธุรการ เพื่อให้การ ศึกษาทั้งกล่าวแล้วบรรลุถึงจุดหมายโดยเร็ว

ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าไปตามแผนนโยบายที่แถลงมานี้ ได้ก็ด้วยอาศัยกำลัง เงิน กำลังคนและความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันระหว่างประชาชนชาวยุทธศาสนิกชนทั้งมวล นับแต่องค์ ประมุข คณะสงฆ์ ข้าราชการตลอดจนอาณาประชาราษฎร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ผู้ได้รับมอบหมายให้มาช่วยกันบำรุงชาติให้เจริญรุ่งเรือง ในวิถีสันติรัฐธรรมนูญ รัฐบาลจึงขอความช่วยเหลือพร้อมมือของสภาผู้แทนราษฎรตามแผนนโยบายที่แถลงมานี้ และขอ ความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎรตามความในมาตรา ๕๐ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร สยามด้วย

คณะรัฐมนตรี ได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรในวันเดียวกัน โดย คะแนน ๙๓ เสียง ในจำนวนสมาชิกที่มาประชุม ๑๒๓ คน

คณะรัฐมนตรีชุดนี้สิ้นสุดลง เพราะเหตุที่สภาผู้แทนราษฎรชุดที่ให้ความไว้วางใจ แก่คณะรัฐมนตรี ได้สิ้นอายุลงตามวาระ ในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๔๘๐

ปลูกบ้านก่อสร้างอาคาร

ใช้ ไม้สัก และ ไม้ยาง คุณภาพ เท่า ราคา ถูก

โปรดติดต่อกับ

องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

(ซึ่งเป็นองค์การของทางราชการโดยตรา สังกัดกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตร)

สำนักงานกลาง อาคาร 6 ถนนราชดำเนิน พระนคร

โทรศัพท์ 23248 และ 23376

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

งานสังคมสงเคราะห์และการสงเคราะห์เด็ก
ในสหราชอาณาจักร
General Social Services And Child Welfare Services
in the United Kingdom
โดย อนันต์ พยัคฆ์พันธ์

ผู้เขียนเรื่องนี้ เป็นหัวหน้ากองสวัสดิการสงเคราะห์
ในกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ได้เดินทางไปดู
งานประชาสงเคราะห์ในสหราชอาณาจักร เป็นเวลาราว ๖ เดือน
และในสัปดาห์อีกราว ๑ เดือน เมื่อกลับมาแล้วได้เขียนเรื่องนี้
ขึ้นเป็นรายงานผลของการที่ได้ไปดูงานนี้ ซึ่งเราเห็นว่าเป็นการ
สมควรที่จะได้นำออกเผยแพร่ เพื่อได้ทราบกันทั่ว ๆ ไป.

(ต่อจากเล่มก่อน)

ตอนที่ ๓

ว่าด้วยการจัดบ้านคนชราหรือสถานสงเคราะห์
Residential Home

บ้านหรือสถานสงเคราะห์สำหรับช่วยเหลือคนชรา จัดขึ้น
โดยรัฐ (County) และองค์การเอกชน (Voluntary Organisation) ต่างร่วม
มือกันจัดดำเนินงาน ในลักษณะและวิธีการทำนองเดียวกันทุกแห่ง
สถานสงเคราะห์นั้นมีหลายประเภท แยกกล่าวได้ดังนี้

ประเภทที่ ๑

บ้านคนชราชนิดจัดพิเศษ สำหรับให้คนชราที่มีความดี
ความชอบหรือมีความประพฤติดีอยู่ เช่น ข้าราชการบำนาญ หรือ
ผู้เคยไปสงคราม หรือ พวกผู้ดัดจริต

ผู้เขียน

ก. ลักษณะ มีเนื้อที่กินประมาณ ๔-๒๐ ไร่ รอบตัวคอกจัดเป็นส่วนคอกไม้ มีลานที่จัดทำไว้อย่างงดงาม มีเก้าอี้สนามตั้งไว้ให้เป็นระยะ ๆ และมีรั้วบริเวณเป็นลวดลาย มีบ้านอยู่กลางบริเวณ ตัวบ้านเป็นตึกใหญ่ ๓-๔ ชั้น หลังเดี่ยว (แบบไฮเติ้ลใหญ่ๆและบางแห่งซื้อไฮเติ้ลมาทำเป็นบ้านสงเคราะห์คนชรา) มีห้องสำหรับให้คนแก่อยู่ราว ๑๕-๒๐ ห้อง ห้องหนึ่งจัดให้คนแก่อยู่ระหว่าง ๔-๖ เตียง แต่บางห้องก็ให้อยู่ ๒ เตียง หรือเตียงเดี่ยวก็มี แล้วแต่ขนาดของห้องที่มี แต่ตามที่นิยมจัดให้อยู่ระหว่างห้องละ ๔-๖ คน ภายในห้องนอน มีเครื่องหลับนอนที่สะอาดเรียบร้อย มีตู้เสื้อผ้าประจำตัวพร้อมทั้งเครื่องแต่งคนละชุด มีพรมปูตลอดทั้งห้อง และมีโต๊ะเก้าอี้เขียนหนังสือขนาดเล็กให้ใช้ร่วมกัน ห้องละ ๑ ชุด

ชั้นล่าง มีห้องนั่งเล่น ๑ ห้อง สำหรับทำงานส่วนตัวหรือนั่งพักผ่อน ห้องเล่นเกม กีฬา ๑ ห้อง ห้องสมุดหรืออีก ๑ ห้อง ห้องสมุด ๑ ห้อง ห้องรับประทานอาหาร ๑ ห้อง นอกจากนั้นห้องทำการเจ้าหน้าที่ ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องเก็บของ ห้องน้ำ ห้องล้าง เป็นต้น ดังกล่าวนี้เป็นห้องส่วนรวมที่คนแก่จะใช้สิทธิ์ร่วมกัน ชั้นล่างยังมีห้องสำหรับจัดให้คนที่ชรามาก อยู่รวม ๓ ห้อง ก็มีห้องรักษาพยาบาลชั้นนี้สำหรับคนแก่ที่ป่วยเจ็บธรรมดา ๑ ห้อง และมีห้องเจ้าหน้าที่คนงานอยู่ใกล้ๆห้องคนชรา ๑ ห้อง

ชั้นกลาง จัดเป็นห้องสำหรับคนชราอยู่ชกซ้ายขวา ตอนกลางเป็นห้องเจ้าหน้าที่อยู่ ๑ ห้อง นอกจากนั้นเป็นห้องน้ำ ห้องล้าง (ผู้อำนวยการมักอยู่ชั้นกลาง)

ชั้นบน (หรือชั้นต่อไป) จัดเช่นเดียวกับชั้นกลาง การขึ้นลงคงขึ้นโดยบรโถ ไม่มีลิฟต์ และขึ้นลงเองโดยลำพัง (เว้นบางคนอาจใช้ช่วยพะยุง) สำหรับบ้านคนชราขนาดใหญ่จนได้กว่า ๒๐๐ คน มักมีลิฟต์จัดไว้ให้ใช้กันเอง

อุปกรณ์เครื่องใช้ ห้องทุกห้อง (เว้นห้องครัวและห้องน้ำห้องล้าง) มีพรมปูตลอด ได้แก่ห้องนั่งเล่น ห้องสมุด ห้องพักผ่อน และมีเก้าอี้หวายชุดอย่างต่างๆตั้งไว้ให้เพียงพอเพียงห้องอาหารก็มีโต๊ะตั้งเป็นหมู่ ๆ นั่งหมู่ละ ๔ คน มีอุปกรณ์การรับประทานอาหารจัดให้อย่างบริบูรณ์ ทั้งสะอาดเรียบร้อยดูเช่นที่ตามโรงแรมชั้นดีในอังกฤษทำ

ข. การรับคนชรา

๑) วิธีรับ บ้านคนชราขนาดเล็กแต่ละแห่งมีอัตรารับคนได้จำกัดจำนวนโดยปกติรับได้ประมาณ ๒๕-๔๕ คน กล่าวโดยทั่วไปการคัดเลือกหรือส่งตัวคนชราไปไว้ยังบ้านประเภทใด เป็นหน้าที่ของทาง County จะเป็นผู้จัดให้ เมื่อบ้านนั้นเต็มจะได้ส่งไปไว้ยังบ้านหลังอื่น แต่บ้านคนชราที่จัดโดย Voluntary บางแห่งก็รับคนแก่ไว้สงเคราะห์ได้โดยตรงตามที่เห็นสมควรก็มี การจัดบ้านคนชราในต่างมณฑล County ก็ต่างทำเพื่อหวังจะช่วยเหลือสงเคราะห์คนชราในเขตบริเวณมณฑลนั้นโดยเฉพาะ แต่บางแห่งบางกรณีก็มีสถานสงเคราะห์จัดพิเศษไม่จำกัดว่าจะเป็นคนท้องถิ่นใด สักแต่ทาง County แห่งมณฑลนั้นจะติดต่อและส่งมาให้สงเคราะห์ ส่วนมากของผู้ที่เข้ามาอยู่มักเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๗๐ ปีขึ้นไป

๒) ชนิดบุคคลที่รับ บ้านคนชราบางชนิด รับสงเคราะห์ร่วมกันทั้งชายและหญิงไว้ในบ้านหลังเดียวกัน แต่บางแห่งก็แยกเป็นบ้านหญิง บ้านชาย ออกดำเนินการแยกกันคนละแห่งคนละส่วนแล้วแต่จะสะดวกและเห็นเหมาะสม แบบที่นิยมมากคือ จัดให้อยู่รวมกันในบ้านเดียว

บุคคลที่รับรวมทั้งคนชราประเภทพิการ Cripple และพวกไม่สมบูรณ์ทางร่างกายหรือจิตใจ Handicap ให้มาอยู่ปนกันด้วยโดยไม่แยกประเภท (เว้นแต่คนตาบอดหรือคนบ้าเท่านั้นไม่รับ) คนเป็นโรคจิตต่อเล็กน้อย ที่แพทย์เห็นว่าพออยู่รวมกันได้ก็ลงรับสงเคราะห์รวมกันด้วย

ค. เจ้าหน้าที่ในบ้านคนชราหลังหนึ่งมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลช่วยเหลือดังต่อไปนี้

ผู้อำนวยการ Superintendent สำหรับบ้านคนชราที่รับสงเคราะห์ทั้งหญิงและชายส่วนมากใช้สามีภรรยาคู่หนึ่ง ที่มีความประพฤติและลักษณะในทางเมตตากรุณาดีและรู้งานในหน้าที่ดี มาอยู่ประจำทำหน้าที่นี้ โดยมีภรรยาเป็นผู้ช่วย บางแห่งก็ใช้แต่ผู้ชายคนเดียว

สำหรับบ้านคนชราที่รับสงเคราะห์แต่เฉพาะหญิงชราล้วน ๆ นั้นนิยมใช้หญิงที่ทำงาน Social Worker ก็มาเป็นผู้ช่วยการ

ผู้อำนวยการ มีหน้าที่คอยดูแลช่วยเหลือคน ในสงเคราะห์ ให้ได้รับความ เป็นอยู่ในสถานสงเคราะห์อย่างสะดวกและเป็นสุขสบายในเรื่องเครื่องอุปโภคบริโภคและอื่น ๆ จัดดูแลสถาน

ที่ให้เรียบร้อย และควบคุมการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กำหนดขมอหมาย ทำ
ทะเบียนบัญชีการใช้จ่ายและรายการต่างๆ (บางแห่งมีภรรยาเป็นผู้ช่วย) ไม่มีเสียมหรือ
รถบรรทุกช่วยเหลือ

พ่อครัว ๑ คน เป็นหัวหน้ากับแม่ครัวเป็นผู้ช่วยอีก ๕ คน ทำหน้าที่ทำอาหาร เชฟ
เก็บรังรักษาปลัดในการครัวและทำความสะอาดในห้องครัวเสร็จ

คนทำความสะอาดบริเวณตัวคอก ๒ คน

คนซักที่นอน ปูที่นอน เก็บเสื้อผ้าส่งโรงงานซัก ๒ คน หากผู้อำนวยการมีภรรยา
เป็นแม่บ้าน ภรรยาจะเข้าทำหน้าที่นี้เอง ๑ คน แต่หากผู้อำนวยการเป็นหญิง ผู้อำนวยการ
ก็มีหน้าที่นี้ด้วยตนเอง อาจมีผู้ช่วยเหลืออีก ๑ คน หากมีคนรับส่งเคราะห์มาก

คนทำสวน ทำสวนอีก ๒ คน (สุดแต่ขนาดบริเวณ)

เจ้าหน้าที่พิเศษ มีแพทย์และพยาบาลมาตรวจและเยี่ยมประมาณเดือนละ ๑ ครั้ง

สรุป คนชราในบ้านหลังหนึ่งมีประมาณ ๕๐ คน จะต้องใช้เจ้าหน้าที่ปกครองดู
และช่วยเหลือถึงราว ๑๑ คน

เจ้าหน้าที่เหล่านี้มีเงินเดือนหรือค่าจ้าง ซึ่งถ้าบ้านคนชรานั้น จัดทำโดยรัฐกับเงิน
เงินทางรัฐ หากจัดทำโดยองค์การ *Voluntary* ก็รับเงินเดือนทางองค์การ

เจ้าหน้าที่อยู่ประจำ มีผู้อำนวยการกับแม่บ้าน และหัวหน้าคนครัวเท่านั้น นอกนั้น
มาทำงานตามเวลา เย็นกลับบ้าน เว้นคนงานบางคนที่มีศรัทธาอยู่ก็อยู่ได้ (หากมีห้อง) เจ้า
หน้าที่และคนงานที่อยู่ประจำคงรับประทานอาหารของบ้านพักที่จัดให้คนชรานั้นเอง และไม่ต้อง
เสียค่าอาหาร

ง. การเลี้ยงดู

การรับประทาน เมื่อถึงเวลา ทางโรงครัวจะให้สัญญาณ คนแก่จะเข้าที่นั่ง พอ
พร้อมคนครัวก็จะมาเซฟอาหารให้ (หากต้องการเพิ่มเติมก็เรียกร้องได้จนอิ่ม) เสร็จแล้วก็ถูกไป
สุดแต่ใครจะต้องการ ไปไหนหรือไปนอนก็ได้

การนอน สักแต่ความศรัทธา โดยปกติขึ้นห้องนอนเวลาประมาณ ๒๐-๒๑ น.
เมื่อคนชราเข้านอนหมดแล้ว เจ้าหน้าที่จึงเข้านอน

การอาบน้ำ คนชราส่วนมากอาบน้ำได้เอง แต่บางคนที่ชรามากเจ้าหน้าที่ก็ไป
ช่วยเหลือ

การรักษาพยาบาล เมื่อเจ็บไข้เล็กน้อย ภรรยาผู้อำนวยความสะดวกบ้าน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีความรู้ในทางพยาบาลจะเป็นคนช่วยเหลือแบบความรู้ทั่วไปโดยไม่พยายามกวนแพทย์ เว้นแต่เมื่อเจ็บมากก็แจ้งให้แพทย์มาตรวจ หากแพทย์เห็นควรส่งโรงพยาบาลจึงนำส่ง

คนที่เจ็บหนัก เพราะชราใกล้จะตาย เขาย้ายมาไว้ในห้องที่จัดไว้เฉพาะคนแก่เจ็บหนักที่ไม่มีทางจะแก้ไข เมื่อตายก็จัดฝังหรือมอบให้ญาติรับศพไปตามประสงค์

เครื่องนุ่งห่ม คนที่มีก้นาของตนมาใช้ได้ เฉพาะบ้านพักชั้นพิเศษนั้น คนที่มาอยู่ย่อมมีเสื้อผ้าเครื่องใช้ของตนติดตัวมาอย่างบริบูรณ์ ทางบ้านพักจึงไม่แจกจ่ายแต่ถ้าขาดแคลนลงเมื่อใด ก็จ่ายให้ผลิตภัณฑ์บ้านพักหรือสถานสงเคราะห์ชั้นธรรมดา ซึ่งต้องแจกจ่ายกันเสมอ นับแต่รองเท้า ขึ้นไป

เครื่องหลับนอน ทางบ้านพักมีไว้ให้เสรีอย่างบริบูรณ์ทั้งสะอาดและเรียบร้อย

สมบัติเดิม คนชราบางคนมีทรัพย์สินสมบัติเดิมอยู่มาก เมื่อมาอยู่บ้านพักจะชนของใหญ่โตรุงรังมาด้วยไม่ได้ ต้องขายหรือให้ญาติพี่น้องรักษาไว้ที่อื่น เขามาได้แต่เงินทองเสื้อผ้าและของใช้ที่จำเป็นเท่านั้น (แต่บางแห่งที่ขาดแคลนเครื่องตกแต่งสถานที่ย่อมให้นำเครื่องตกแต่งบ้านมาได้ก็มี เช่น พรม เคียง ภู โต๊ะ เป็นต้น)

จ. การจัดห้องให้อยู่

บ้านพักที่รับคนชราทั้งชายหญิงนั้น จัดให้อยู่รวมกันในบ้านหลังเดียว คงแยกแต่ห้องให้หญิงอยู่ซีกหนึ่ง (โดยมีห้องเจ้าหน้าที่หรือห้องน้ำกั้นกลาง) จัดให้อยู่ห้องละ ๔-๖ คน (บางห้องก็คนเดียว บางห้อง ๒ คน แล้วแต่ขนาดห้องที่มี) เขาจัดห้องให้อยู่ตามขนาดบ้านสำคัญเลย คงแยกแต่เฉพาะห้องนอนเท่านั้น คือ ให้ชายหญิงอยู่ห้องติดๆ กันก็ได้ สุดแต่ห้องใดจะว่าง คนชราที่อายุมากมักให้อยู่ชั้นล่างสุด (ถ้ามีห้อง หากไม่มีก็อยู่ชั้นที่ ๒)

บ้านประเภทที่รับทั้งชายหญิง และจัดโดยวิธีแยกเป็นห้องหญิง ห้องชายนี้ แม้สามีภรรยาอยู่อาศัยด้วยกันเขาก็แยก ไม่ให้อยู่ร่วมห้องกัน แต่มีบ้านอีกประเภทหนึ่งจัดให้มีห้องพิเศษสำหรับยอมให้คนชราผู้เฒ่ามาอยู่ในบ้านเดียวกันอยู่ร่วมกันในห้องเฉพาะ ๒ คนได้ แต่แบบนี้ไม่เป็นที่นิยมทำกัน

ในสถานที่อื่น ๆ ทั้งหญิงและชาย ต่างใช้ห้องกลางต่าง ๆ ร่วมและรวมกัน ตลอดทั้งการรับประทานอาหารก็ลงร่วมโต๊ะปนกันทั้งชายและหญิง ไม่มีการแยกหรือจำกัดเขต ด้อยเสมือนเป็นบุคคลในครอบครัวเดียวกันทั้งหมด

ฉ. สิทธิในการอยู่อาศัย

คนชราที่เข้าอยู่อาศัย ย่อมมีความรู้สึกเท่ากับว่าได้อยู่บ้านของตัวเอง จะไปไหนมาไหนได้เท่าเทียมกันเป็นอิสระ นอกจากจะสุขสบายเพราะมีเจ้าหน้าที่คอยช่วยเหลือดูแลต่าง ๆ แล้ว ยังมีความเบิกบานต่อการวิสาสะในระหว่างกันเอง และจากการรื่นเริงบันเทิงที่เจ้าหน้าที่จัดหาหรือนำไปเที่ยวเป็นครั้งคราวอีกด้วย คำว่าหนังสืออ่านเล่นและหนังสือพิมพ์ วิทยุ ทางบ้านพักจัดไว้ให้พร้อม หากต้องการจะซื้อของกินของใช้ด้วยเงินของตัวเองเป็นพิเศษ นอกจากอาหารที่ทางบ้านจัดให้ ก็ให้แจ้งผู้อำนวยการ ข จะจัดส่งของตามประสงค์

การงาน คนที่มาอยู่ไม่ต้องทำการงานอย่างใด นอกจากกิน นอน และพักผ่อนเท่านั้น เมื่ออยากทำงานแก้รำคาญก็ทำได้ สุดแต่ใจและความถนัด เช่น เย็บปักถักร้อย หรือจักสาน หรือรับเย็บปะชุนเสื้อผ้าเก่า ๆ ที่มีผู้มาว่าจ้างทำได้เองตามใจสมัคร บางแห่งก็มีครูมาฝึกสอนงานอาชีพ ให้ทำเป็นรายได้ด้วยเหมือนกัน สัปดาห์ละ ๒ วัน

ข้อบังคับ กล่าวทั่วไป แทบไม่จำเป็นต้องมีข้อบังคับให้คนที่เข้ามาอยู่ต้องปฏิบัติอย่างใด เพราะคนเหล่านี้ได้รับการเป็นอิสระทุกอย่าง เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ก็เสมือนเป็นพี่เลี้ยงที่คอยรับใช้ให้คนเหล่านี้มีความเป็นอยู่ให้เกิดความสุสบาย ตลอดทั้งคอยแนะนำช่วยเหลือในกิจการต่าง ๆ และมีให้ปฏิบัติการในทางที่จะทำให้อายุยืนยาวยิ่งขึ้น

ค่าเลี้ยงดู คนชราที่อยู่ในบ้านหรือสถานสงเคราะห์ทุกคน กล่าวโดยทั่วไปจะต้องเสียค่าบริการต่าง ๆ ให้แก่บ้านที่ให้การสงเคราะห์แก่ตนคนละ ๒๑ ชิลลิงต่อ ๑ สัปดาห์ (เสมือนว่าเสียเพียงเป็นค่าจัดทำอาหารเลี้ยงดูโดยเฉพาะเท่านั้น) นอกจากนี้ไม่ต้องเสียอะไรเลย (จ่ายจากบำนาญหรือเบี้ยเลี้ยงชีพที่ตนได้รับจากทางการสัปดาห์ละ ๒๖ ชิลลิง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นนั่นเอง)

ข้อยกเว้น คนชราบางคนที่มีรายได้มาก เช่น บำนาญสูง ทางการ (The National Assistance Board) อาจจะกำหนดให้เสียค่าเลี้ยงดูมากกว่า ๒๑ ชิลลิง ต่ออาทิตย์ก็ได้ยิ่ง

ได้มากก็ตั้งเสียมาก บางคนต้องเสียสัปดาห์ละ ๕ ปอนด์ก็มี เช่น คนมีรายได้อาทิตย์ละ ๕ ปอนด์ จะต้องเสีย ๓ ปอนด์ ต่ออาทิตย์ แทนที่จะเสีย ๒๑ ชิลลิง ดังนี้ เป็นต้น (แต่มีน้อยมาก)

ประเภทที่ ๒ คือบ้านคนชราชนิดจัดแบบธรรมดา

สำหรับให้คนชราทั่วไปอาศัยอยู่ ชนิดนี้นิยมจัดกันทั่วไปทุกเมือง ทั้งโดยรัฐ และโดยองค์การกุศล เพราะเป็นแบบปานกลาง ตัวบ้านคงเป็นตึกขนาด ๓ ชั้นโดยทั่วไป

มีข้อผิดแผกแตกต่างกับประเภทที่ ๑ ก็เพียงในประการสำคัญดังนี้

- ก. บริเวณเนื้อที่ดินมีเพียงเล็กน้อย ไม่มีสวนหรือสนามใหญ่
- ข. ห้องในตัวบ้านมีน้อยกว่า มีห้องคนแก่อยู่ราว ๗-๘ ห้อง
- ค. จุดคนได้เต็มทีราว ๒๕-๓๐ คน (มีเจ้าหน้าที่ ๖-๗ คน)
- ง. อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ มีครบถ้วนสมบูรณ์ หากแต่เป็นของที่มีคุณภาพด้อยกว่าประเภทที่ ๑ เล็กน้อยเท่านั้น ทำให้ขาดความโอโง่งไปบ้าง แต่ก็จัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ส่วนวิธีการดำเนินการสงเคราะห์ อื่นๆ คงจัดทำนองเดียวกับประเภทที่ ๑ ทุกประการ (กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผิดกันแต่อุปกรณ์เครื่องใช้เท่านั้น) ค่าเลี้ยงดูก็คงเสียให้แก่บ้านพักในอัตราเดียวกัน คือ อย่างต่ำ ๒๑ ชิลลิง ต่อสัปดาห์ (หรือตามเกณฑ์แห่งรายได้)

บ้านชนิดนี้รวมทั้งชนิดที่จัดเฉพาะชาย จัดเฉพาะหญิง และชนิดให้อยู่รวมกัน ทั้งชายหญิง และชนิดที่มีห้องพิเศษแยกให้สามีภรรยาที่มาอยู่ด้วยกันอยู่รวมกันได้ด้วย (แต่แบบนี้ไม่นิยม)

ประเภทที่ ๓ สถานสงเคราะห์คนชรา

สถานสงเคราะห์สำหรับคนชราทั่วไป ที่จัดในแบบมีทั้งที่อยู่และมีทั้งโรงพยาบาล อยู่ในอาคารหลังเดียวกัน กล่าวคือ ได้แบ่งการปฏิบัติงานออกเป็น ๒ แผนก มีแผนกเลี้ยงดูคนชราปกติ กับแผนกพยาบาลรักษาคนชราที่เจ็บป่วย สถานสงเคราะห์ที่จัดทำในรูปนี้นิยมจัดทำกันหลายเมือง เพราะสะดวกและประหยัด เฉพาะในกลอสเคอร์ มีถึง ๖ แห่ง สำหรับรับสงเคราะห์คนชราชั้นยากจนและชนชั้นกรรมกรต่างๆ ไป

ตัวสถานสงเคราะห์เป็นตึกยาว ๓ ชั้น (คล้ายแบบโรงพยาบาล) มีเนื้อที่บริเวณกว้างประมาณ ๖ เอเคอร์ มีสวนดอกไม้ สนามเดินเล่น ลานพักผ่อน สวนผัก โรงซักผ้า รั้วไฟฟ้า โรงเก็บของ โรงครัว อยู่ในบริเวณเดียวกัน

๑. จำนวนบุคคล รับคนชราได้เต็มที่ ๒๐๐ คน

เจ้าหน้าที่ มีผู้อำนวยการ ซึ่งเป็นหญิงมีความรู้ในทางพยาบาลเป็นหัวหน้าปกครองดูแลอำนาจจัดการทั้งการเลี้ยงดูและการพยาบาล โดยมีเจ้าหน้าที่ที่แบ่งงานทำกันเป็นสัดส่วนดังนี้

ก. ฝ่ายเลี้ยงดู คนครัว ๑๐ คน

คนทำความสะอาดตัวสถานสงเคราะห์และซักผ้า ๑๒ คน คนทำสวน ๒ คน

ข. ฝ่ายพยาบาล นายแพทย์ ๒ คน (ประจำทำงานกลางวัน)

นางพยาบาล ๓๘ คน (ประจำทำงานกลางวัน กลางคืนผลัดเวรกันอยู่ตามควร) แบ่งไปช่วยผู้อำนวยการทำหน้าที่พิเศษเลี้ยงคนชราหรือเจ้าหน้าที่แม่บ้าน ๒ คน

(ในรูปนี้ จัดทำโดยกรม ๒ กรม รวมกัน คือ Welfare Department กับ Health

Department)

๒. การจัดตัวสถานสงเคราะห์

ชั้นล่าง มีห้องนั่งพักผ่อน ห้องประชุมรวมกับห้องสมุด ห้องที่อยู่สำหรับคนชราภาค แต่ละห้องมีโต๊ะเก้าอี้ตั้งไว้ให้พอเพียง (หลายแห่งไม่มีพรมปูตามห้องเลย หากมีก็เป็นพรมหรือผ้าอย่างเก่าๆ) นอกจากนี้มีห้องครัว ห้องรับประทานอาหาร

ชั้นกลาง ตอนกลางตั้งจัดเป็นห้องคนเจ็บป่วยแบบโรงพยาบาล มีห้องทำการ ห้องยา ห้องตรวจโรค ห้องเอกซเรย์ อยู่ใกล้ๆ ส่วนห้องตอนปลายตั้งชายขวาจัดให้เป็นห้องพักของคณะราประเทศพิการหรือไม่สมประกอบ แยกเป็นห้องชาย ห้องหญิง เช่นเดียวกัน และมีห้องรับประทานอาหาร ๑ ห้อง

ชั้นบน จัดเป็นห้องโถงใหญ่ ๑ ห้อง ให้คนแก่ชายอยู่รวมกันถึง ๒๕ คน เป็นห้องจัดสำหรับผู้มีความประพฤติไม่ดี หรือทำสกปรก มีโต๊ะรับประทานอาหารตั้งอยู่หว่างกลางปลายเคียวในห้องนอนสำหรับรับประทานอาหารในห้องนี้

LI RT

ทุกชั้นคงมีห้องน้ำ ห้องล้างพร้อม และมีวิทยุถ่ายทอดด้วยเครื่องขยายเสียงไปให้ฟังทุกห้อง

๓. การให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือ คงจักและดำเนินการทำนองเดียวกับบ้านคนชราประเภทที่ ๒ ทุกประการ เว้นแต่เครื่องตกแต่งและเครื่องใช้ต่าง ๆ ไม่ค่อยดีนัก ห้องพักก็จัดให้อยู่ถึงห้องละ ๒-๔ คน ทำให้คับแคบและดูไม่ค่อยสะอาดตาเหมือนประเภทที่ ๑-๒ เพราะคนประเภทนี้เป็นคนชั้นไม่ค่อยจะมีวัฒนธรรมดีพอ

ประเภทที่ ๔ เรือนเลี้ยงคนชราขนาดใหญ่ (Lodge)

นอกจากการจัดสงเคราะห์ โดยแบบ Home หรือสถานสงเคราะห์ดังกล่าวมาแล้ว ยังมีการจัดสถานเลี้ยงคนชราชนิดอื่นได้มากตั้งแต่ ๕๐๐-๑,๐๐๐ คน อีกประเภทหนึ่งซึ่งสร้างเป็นแบบคล้ายโรงพยาบาลหรือโรงเรียน เป็นตึกหลังใหญ่และยาว ลักษณะวิธีดำเนินงานสงเคราะห์จัดในรูปสถานสงเคราะห์นั่นเอง แยกออกกล่าวได้เป็น ๒ ชนิด

ก. ชนิดรับทั้งคนชราชายและหญิง ให้อยู่รวมกันในตึกหลังเดียว แต่แยกห้องให้นอนคนละซีกของตึก ส่วนห้องอื่นหรือบริเวณอื่นใช้ร่วมกันทั้งหญิงชาย เป็นแบบดีกว่าประเภทที่ ๓

บางแห่งที่รับคนมาก (ราว ๘๐๐-๑,๐๐๐ คน) มีแผนกโรงพยาบาลชาย โรงพยาบาลหญิง อยู่ในสถานเลี้ยงคนชรา และแบ่งเป็นห้องคนทุพพลภาพ และห้องใช้อาหารหนัก แผนกพยาบาลสำหรับชายก็จัดอยู่ทางซีกชาย และหญิงก็อยู่ทางซีกฝ่ายหญิงอยู่ มีหัวหน้านางพยาบาลประจำฝ่ายละ ๑ คน มีพยาบาลผู้ช่วยฝ่ายละ ๒ คน (เป็นหญิง) และมีแพทย์ประจำเฉพาะกลางวัน ๒ คน (เช่นที่ *Newington Lodge* ในลอนดอนจัดเป็นต้น)

ห้องนอนจัดให้อยู่ห้องละ ๑๕ คน เป็นห้องโปร่งมีเครื่องตกแต่งห้องพร้อมและสะอาด เฉพาะห้องพยาบาลจัดให้คนเจ็บพักห้องละ ๒๐-๓๕ คน และห้องคนเจ็บหนักๆ ได้ห้องละ ๕๐ คน อยู่ใกล้ๆ กับห้องเจ็บปกติ แต่มีเพื่อกันกลาง

ข. ชนิดรับแต่เฉพาะชาย หรือเฉพาะหญิง แห่งหนึ่ง รับ คนได้ประมาณ ๕๐๐-๗๐๐ คน (บางแห่งก็มีแผนกพยาบาลเหมือนชนิดที่ ๑ แต่ส่วนมากไม่มีแผนก

LIART

พยาบาล) ชนิดนี้มีห้องให้อยู่ ๒ ประเภท คือ ห้องโถงใหญ่ จัดให้อยู่รวมกันห้องละ ๕๐-๕๕ คน กับห้องขนาดเล็กให้อยู่กันห้องละ ๖-๑๐ คน การดำเนินงานสงเคราะห์ ขึ้นๆ ลงๆ จัดในรูปแบบเดียวกัน กับชนิดที่ ๑ (เว้นแต่ไม่มีแผนกพยาบาลเท่านั้น)

สถานเลี้ยงดูทั้ง ๒ ชนิดนี้ ยังจัดสิ่งเพิ่มเป็นพิเศษแตกต่างกว่า Home. ธรรมดา อีกบ้างดังนี้ คือ

๑. มีห้องดัดนตรี คอนเซิต หรือภาพยนตร์ จัดที่ดูที่ฟังอย่างโรงมหรสพทีเดียว ดนตรีหรือคอนเซิตมีให้ดูเดือนละ ๑ ครั้ง ส่วนวิทยุโทรภาพมีประจำ

๒. มีโรงฝึกสอนงานอาชีพ เช่น เย็บปักถักร้อย ทอเส้น ถักเส้น ซ่อมแซมเสื้อผ้า ช่างซ่อมรองเท้า ช่างไม้ และการจักสานและปลูกผัก ปลูกดอกไม้ขาย เป็นต้น นอกจากนี้ เป็นอาชีพที่แล้วแต่ใครจะถนัดก็ทำสิ่งนั้น โดยทางสถานเลี้ยงดูช่วยจัดหาอุปกรณ์และมีเครื่องมือให้พร้อม แต่ของที่ขาย ได้ตัวผู้ทำจะ ได้รับแค่เฉพาะค่าแรงเท่านั้นราว ๓๐% ของราคา ที่ขาย และคนที่สมัครใจทำงานหารายได้ทุกคน (หรือคนที่ชอบทำงาน) จะได้รับแจกบัตร สุขทุกสัปดาห์ เป็นพิเศษ คนที่ไม่ต้องการทำงานก็อยู่เปล่าๆ ได้

ข้อสังเกต

สถานที่รับแต่ชาย หรือหญิง ชาวที่กล่าวนี้ได้รับเอา ชาย หรือ หญิงธรรมดา ที่ว่างงาน และไม่มีที่อยู่ อายุระหว่าง ๑๖ ปี ขึ้นไปมาอยู่อาศัยและให้ทำงานฝึกอาชีพกับคนแก่เป็น การชั่วคราว หรือส่ง ไปทำงานรับจ้างภายนอกสถานเลี้ยงดู เข้าไปเยี่ยมกลับจนกว่าจะมีงาน ถาวรทำด้วย

๓. จัดให้มีบาร์ขายเครื่องดื่ม และขนม ในบริเวณสถานเลี้ยงดูในรูปสโมสร คนชราที่มีสิทธิจะมาซื้อรับประทานพิเศษได้ตามเวลา โดยใช้เงินส่วนตัว

๔. มีร้านค้าคัสมพริสำหรับคนที่อยู่อาศัย

๕. มีห้องเล่นเกมต่างๆ เช่น บิลเลียด และที่พักผ่อนมากแห่ง

การจัดสงเคราะห์ ในรูปนี้เห็นว่า ได้ประโยชน์ทั้งจัด ได้เรียบร้อย รับคนได้ จำนวนมากและทุนค่าใช้จ่ายดีมาก

ประเภทที่ ๕ โรงแรมคนชรา

มีองค์การ ประชาชนร่วมกัน จัดตั้ง โรงแรม สำหรับช่วย เหลือคน ชราชาย ที่อยู่ตัวคนเดียว ให้อยู่ในโรงแรมร่วมกับพวกคนทำงานหรือกรรมกรซึ่งเป็นชายตัวคนเดียวหลายแห่ง เช่น โรงแรมของ *Rowton House* ในลอนดอน เป็นต้น โรงแรมชนิดนี้เป็นโรงแรมใหญ่มาก จุดคนได้ถึงแห่งละ ๑,๐๐๐ คนเศษ ในโรงแรมมีห้องชายอาหาร ห้องนั่งเล่น ห้องพักผ่อน ห้องคนขับแท็กซี่ ห้องกีฬาในร่ม ห้องสมุด ฯลฯ ซึ่งผู้อยู่อาศัยมีสิทธิใช้ ได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ภาพยนตร์ คนขับ คอนเสิร์ต ก็มีให้ดูเป็นประจำวันสลับกันแทบทุกวัน ซึ่งผู้อยู่มีสิทธิดูได้เปล่าๆ (เว้นแต่อาหารต้องซื้อ)

ค่าเช่าห้องก็คิดราคาถูกมาก ประมาณห้องละ ๒๑ ชิลลิงต่อ ๑ สัปดาห์ หากเป็นห้องพิเศษราว ๔๐ ชิลลิง ต่อ ๑ สัปดาห์ ใครจะมาอยู่นานหรืออยู่เพียงระยะสั้นก็ได้สุดแท้จะพอใจ การดำเนินกิจการคงจัดเหมือนโรงแรมธรรมดาทั่วไป

โรงแรมชนิดนี้ จัดสร้างไม่ไกลจากชุมชนในหัวเมืองใหญ่ๆ เพื่อให้ผู้อยู่อาศัยไปทำงานได้สะดวกและเสียค่ารถโดยสารแต่เพียงเล็กน้อย เฉพาะโรงแรมของ *Rowton House* ประเภทนี้ก็กล่าวมีจัดในลอนดอนถึง ๖ แห่งด้วยกัน และมีคนชราชายนิยมไปอยู่กันมาก

ตอนที่ ๔

ว่าด้วยการสงเคราะห์เด็กกำพร้าอนาถา

การสงเคราะห์เด็ก โดยรัฐในสหราชอาณาจักรนั้น อยู่ในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการและสาธารณสุข ร่วมกันจัดตามหน้าที่โดยแต่ละ *County* เป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานนี้ ใช้งบประมาณแผ่นดินดำเนินงาน

การสงเคราะห์ช่วยเหลือเด็กกำพร้าอนาถา นอกจากรัฐจะจัดการสงเคราะห์โดยตรงแล้ว ยังมีองค์การสมาคม (*Communities*) เอกชนร่วมกันจัดช่วยรัฐอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งได้แก่ *Voluntary Organization* และพวกศาสนา *Church* เป็นต้น องค์การเหล่านี้ บางแห่งไม่ต้องพึ่งเงินอุดหนุนจากรัฐเลย แต่ส่วนมากยังต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากรัฐช่วยด้วย ต่างก็

ดำเนินการสงเคราะห์ไปในประเทศหรือมีวัตถุประสงค์ทำนองเดียวกัน ในอันที่จะช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ให้มีความอบอุ่นในชีวิต มีความสุขเบิกบานแจ่มใส มีความรู้ความชำนาญ พอดีจะไปประกอบอาชีพหรือช่วยเหลือผู้อื่นเป็นผลเมืองก็ได้ในภายหน้า โดยไม่ต้องว่าเหตุกังวลทุกข์ร้อน เพราะความไร้ญาติขาดที่พึ่ง

ก่อนอื่นขอกล่าวให้ทราบในเบื้องต้นว่า เด็กออกจากคนหัวบีบมาทุกคน ทุกฐานะไม่ว่าจะกำพร้าหรือไม่ เมื่อเกิดมาแล้วรอดชีวิตอยู่ก็มีสิทธิจะได้รับเบี้ยเลี้ยงจากรัฐ (Children Allowance) เสมือนว่าเป็นค่าทำนุบำรุงความเจริญของคนละ ๕ ชิลลิงต่อ ๑ สัปดาห์ ตลอดไปจนกว่าจะอายุครบ ๑๖ ปีบริบูรณ์ (ก่อนที่ข้าพเจ้าจะเดินทางกลับจากอังกฤษทราบว่ารัฐบาลได้ตกลงเพิ่มขึ้นเป็นสัปดาห์ละ ๘ ชิลลิงแล้ว) เท่ากับว่าพอเกิดมาก็มีรายได้ (เว้นคนหัวบีบคนเดียว ไม่มีสิทธิ แต่ถ้าคนหัวบีบตาย คนที่รองลงมาก็มีฐานะเป็นคนหัวบีบแทน) โดยบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเป็นผู้รับแทน (แต่หากเด็กตกอยู่ในความเลี้ยงดูของรัฐ หรือองค์การสงเคราะห์เด็กเป็นอันหมดสิทธิอันนี้ เช่น เด็กที่อยู่ในปกครองของ Children Home เป็นต้น)

ก่อนที่จะกล่าวถึงการสงเคราะห์เด็กกำพร้าอนาคตก็นับเป็นการจำเป็นจะต้องกล่าวถึงการประชาสงเคราะห์ที่เกี่ยวพันกันให้การช่วยเหลือในทางการศึกษาแก่เด็กธรรมดาทั่วไป ที่ไม่ไร้ญาติขาดที่พึ่งพอให้ทราบหลักและวิธีการในเมืองต้นตามสมควร เพราะการสงเคราะห์เด็กกำพร้าอนาคานั้น มีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นมาก ยากที่จะแยกออกดำเนิงานต่างหากจากกันเขามีกฎหมายบัญญัติเกี่ยวกับการบริการเด็กในทางการศึกษา และการสงเคราะห์เด็กกำพร้าอนาคาโดย The Children Act ๑๙๕๘

ส่วนที่ ๑ การบริการเด็กในทางการศึกษา (ขึ้นอยู่กับกระทรวงการศึกษา)

เด็กที่มีอายุระหว่าง ๕-๑๕ ปี จะต้องถูกบังคับให้เข้าเรียนทุกคน โรงเรียนสามัญสำหรับเด็กทั่วไปชนิดไปเช้าเย็นกลับนั้น จัดทำขึ้นโดยรัฐและของเอกชนทำนองเดียวกันในประเทศไทย คือ โรงเรียนที่จัดโดยรัฐไม่มีการเสียค่าเล่าเรียนหรือค่าอุปกรณ์การเล่าเรียนเลย และแบ่งหลักสูตรการศึกษาเป็น ๓ ประเภทดังนี้

๑. โรงเรียนอนุบาล *Infant or Nursery School* สำหรับเด็กอายุ ๓-๕ ปี
๒. โรงเรียนชั้นต้น *Primary School* สำหรับเด็กอายุ ๕-๑๑ ปี (เทียบได้กับโรงเรียนประถมศึกษา) บางโรงเรียนมีแผนกอนุบาลร่วมอยู่ด้วย และนิยมเรียกว่า *Junior School* ระยะเวลาเด็กเรียนรวมกันทั้งชายหญิง ไม่แยก
๓. โรงเรียนชั้นกลาง *Secondary or Senior School* สำหรับเด็กอายุ ๑๑-๑๕ ปี (บางที่สอนไปถึง ๑๘ ก็มี)

การศึกษาในโรงเรียนชั้นกลางยังแบ่งออกเป็น ๓ แผนก

- ก. สอนวิชาสามัญทั่วไป
 - ข. สอนวิชาชีพ ประเภทต่างๆ แห่งละ ๓-๔ วิชา ได้แก่ เย็บปักถักร้อย การครัว ช่างไม้ ช่างยนต์ กลไก วิทยุ ไฟฟ้า ช่างทำรองเท้า ช่างวาดเขียน จักสาน พิมพ์ดีด การค้า การเลขานุการ ฯลฯ
 - ค. สอนวิชาที่จะให้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่อไป (ได้แก่ *High School*)
- การศึกษาระยะนี้ทั้งที่แยกออกจัดเป็นโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิง และทั้งที่
ให้เด็กชายหญิงเรียนรวมกันในโรงเรียนเดียวกัน

เด็กทั้งปวงที่แพทย์ตรวจแล้วว่าเป็นเด็กปกติหรือใกล้เคียงปกติ ย่อมมีสิทธิจะเข้าเรียนในโรงเรียนตามประเภทที่กล่าวแล้วไว้ โดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน แม้แต่ค่าอุปกรณ์การศึกษา เช่น หนังสือ สมุดดินสอ เครื่องเล่นกีฬา และเครื่องแบบเล่นกีฬา คงเสียแต่เฉพาะค่าอาหารกลางวันให้แก่โรงเรียนอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งโรงเรียนคิดในอัตราค่ามาก (เช่น เด็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ขวบ เสียประมาณ ๑๒ เพนนี เด็กอายุกว่า ๑๐ ขวบ เสียราว ๘ เพนนี และถ้ามีพี่น้องต้องเรียนมาเรียน ๓-๔ คน ขึ้นไปคิดค่าอาหาร เพียงคนละ ๕ เพนนีเท่านั้น) ทั้งยังได้น้ำมันดับปลาและนมสดเปล่าอีกด้วยทุกคนๆ แต่เครื่องแต่งตัวนักเรียนต้องหาเอง ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ผู้ปกครองเด็กคงเจียดจ่ายจากเงิน *Alloance* ที่รัฐบาลจ่ายให้ประจำตัวเด็กดังกล่าวมาแล้วนั่นเอง หากจ่ายเงินไปผู้ปกครองต้องออกให้)

ส่วนเด็กพิการหรือไม่สมประกอบ (*Cripple* หรือ *Handicap*) นั้น เขาจะส่งไปเข้าเรียนในโรงเรียนประเภทที่จัดไว้สำหรับเด็กประเภทนี้ โดยเฉพาะ ตามความเห็นของแพทย์

(Special School) ซึ่งก็มีการแบ่งชั้นการศึกษาตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ทั้งมาเรียนเข้าเย็นกลับ เช่นเดียวกัน วิธีการดำเนินงานต่างๆ ก็เป็นทำนองเดียวกันกับโรงเรียนเด็กตามัญญ์ เว้นแต่เทคนิคในการสอนอบรมบางอย่างเท่านั้นมีพิเศษอยู่บ้าง

ส่วนที่ ๒ การสงเคราะห์เด็กธรรมดากำพร้าอนาถา (Deprived Children)

สำหรับเด็กที่มีร่างกายและจิตปกติ

เด็กประเภทนี้จัดดำเนินการโดยกรมการสงเคราะห์เด็ก (Children Department) ของแต่ละมณฑล County อำนวยการบริหารโดยคณะกรรมการสงเคราะห์เด็ก Children Committee และมีสถาน พินิจ สำหรับ เป็น ศูนย์กลาง รับเด็กที่ เพิ่ง ได้รับตัว ครั้งแรกมา อยู่ใน ความ สงเคราะห์ Reception Centre ขึ้นอยู่ในสังกัดด้วย

การดำเนินงานตลอดทั้งวิธีการจัดสงเคราะห์เด็ก คงจัด ไปตาม ด้วย ทกฏหมาย Children Act 1948 ให้อำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวางพอเพียง ดังจะ ได้กล่าวถึงวิธีการ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

เรื่องที่ ๑ สำนักรับเด็กกลาง (Reception Centre)

ก่อนที่จะกล่าวถึงการสงเคราะห์เด็กนั้น จำเป็นจะต้องกล่าวให้ทราบถึงแผนงาน และหน้าที่สำคัญของสำนักอำนวยการกลาง เพื่อการสงเคราะห์เด็กหรือนัยหนึ่ง “สำนัก พินิจเด็ก” Reception Centre ของแต่ละ County ตามควรและเพื่อให้สั้นจะขอเรียกสำนักนี้ด้วย คำง่าย ๆ ต่อไปว่า “สำนักรับเด็ก”

ก. เด็กมาสู่สำนักรับเด็กในกรณีเช่นใด เด็กมาสู่สำนักรับเด็กในกรณีต่อไปนี้

๑. มาโดยคำสั่งศาล แยกออกได้เป็น ๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ เพราะปรากฏว่า เป็นเด็กกำพร้าอนาถา ไม่มีผู้ปกครอง อุปการะหรือผู้ปกครอง ไม่มีกำลังสามารถจะอุปการะได้ เนื่องจากความยากจนหรือทำทารุณแก่เด็กเกินควร

ประเภทที่ ๒ เป็นเด็กถูกทอดทิ้ง หรือขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง
พอเพียง

๒. มาโดยมีผู้นำมาฝาก โดยแจ้งเหตุผลที่ไม่สามารถที่จะอุปการะได้ เช่น
เป็นผู้มีบุตรมาก ยากจนหรือไม่มีที่จะให้เด็กอยู่ร่วมด้วยตนเองได้ เป็นต้น

๓. มาโดย *Children Committee* ส่งมาในกรณีพิเศษอื่น ๆ

ข. เมื่อสำนักรับเด็กรับตัวไว้แล้วจะปฏิบัติอย่างไร

๑. ส่งเด็กไปอยู่ในสถานเลี้ยงดูเด็ก (*Home Office Courses on Child Care* หรือ
Reception Home ของสำนักรับเด็กเป็นการชั่วคราว ตามประเภทของขนาด
อายุ เพื่อวัดให้แพทย์ตรวจร่างกายอนามัย จิตใจ และหากเป็นเด็กมีผู้
ปกครอง เขาจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและทำประวัติเด็กไว้ด้วย

หากผลการตรวจของแพทย์ ปรากฏว่าเป็นเด็กปกติหรือใกล้เคียงปกติ ก็คงให้อยู่ใน
สถานรับเลี้ยงดูเด็กนั้นต่อไปตามกำหนดเวลาที่จะทำการพินิจ แต่ถ้าปรากฏว่าเป็นเด็กประเภท
ร่างกายพิการหรือสมองเสื่อม ไม่สมบูรณ์ เขาก็จะส่งไปไว้ยังสถานรับสงเคราะห์ เด็ก
ประเภทนั้นโดยเฉพาะ (*Special School*) ซึ่งอยู่ในความอำนาจการของกรมการอนามัย (*Health
Department*)

๒. สำนักรับเด็ก มีสถานที่รับเลี้ยงดูเด็ก เรียกว่า *Home Office Courses on Child Care*
ซึ่งจัดการสงเคราะห์ทำนองเดียวกับ *Nursery* หรือ *Children's Home* นั้นเอง คือ สำหรับรับเด็กเล็ก
อายุ ๑-๕ ขวบ และสำหรับรับเด็กอายุ ๕-๑๕ ขวบ (เว้นแต่รับเด็กไว้สงเคราะห์ในระยะ
เวลาชั่วคราวพินิจเท่านั้น)

ค. อำนาจของสำนักรับเด็ก

เมื่อเด็กตกมาอยู่ในปกครองของสำนักรับเด็กแล้ว สำนักรับเด็กมีสิทธิที่จะปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าเป็นเด็กที่มีผู้ปกครองพอจะอุปการะได้ เขาจะแจ้งให้ผู้ปกครองมารับ
เด็กไปอุปการะ โดยกำหนดเวลาให้มารับ (แล้วเขาจะส่งเจ้าหน้าที่ไปสังเกตการปกครอง
อุปการะเด็กของผู้ปกครองรายนั้นต่อไปในภายหลัง) แต่ถ้าเห็นว่าผู้ปกครองจะอุปการะเด็กนี้ไม่
เป็นผล สำนักรับเด็กก็จะรับอุปการะเลี้ยงดูเด็กนั้นเสียเองและเพียงแต่แจ้งให้ทราบว่าเวลานี้เด็ก
อยู่ที่ไหนเท่านั้น

(๒) ในกรณีที่เด็กเล็กกำพร้าบิดามารดา หรือบิดามารดาไม่ประสงค์จะให้ความดูแลอุปการะ เมื่อสำนักรับเด็กได้เลี้ยงดูเด็กนั้นใน *Nurseries Home* หรือ *Children's Home* ของ *Reception Centre* พอควรแก่เวลาแล้วก็อาจพิจารณาจัดหาบิดามารดาเลี้ยงซึ่งต้องการจะได้บุตรบุญธรรม ให้รับเด็กนั้นไปเลี้ยงเพื่อเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ "adoption" (แต่โดยมากสำนักรับเด็กไม่นิยมทำวิธีนี้ นิยมเลี้ยงเองไปจนโต)

(๓) ส่งไปอยู่ใน *Nurseries Home* หรือ *Children's Home* ของสำนักรับเด็กโดยมีพ่อแม่บ้าน แม่บ้านปกครองดูแลอุปการะแบบครอบครัว

(๔) จัดหาผู้ปกครองให้เด็กไปอยู่ในปกครองดูแลอุปการะ (*Foster Parent*) ในเมื่อเห็นสมควร สำหรับเด็กโตเขาจะถามความประสงค์ของเด็กด้วย และสำนักรับเด็กจะจ่ายเงินอุดหนุนเด็กให้แก่ (*Foster Parent*) เป็นการช่วยเหลือให้เลี้ยงดูเด็กนั้นต่อไปจนกว่าเด็กนั้นจะมีอายุครบ ๑๖-๑๘ หรือจะมีงานอาชีพทำ (คือการฝากเลี้ยงตามบ้าน)

(๕) ช่วยจัดหางานให้เด็กโต ที่อยู่ในอุปถัมภ์ของสำนักรับเด็กทั่วไป

๖. ระยะเวลาเลี้ยงดูเด็กของสำนักรับเด็ก

ก่อนที่สำนักรับเด็กจะดำเนินการตาม ค. (๒), (๓), (๔) และ (๕) ดังกล่าวข้างต้น เขาจะต้องให้เด็กได้มีเวลาอยู่ใน *Home Office Courses on Child Care* (คือ *Reception Home* หรือสถานเลี้ยงดูเด็กขั้นต้นของสำนักรับเด็ก) เพื่อให้การอบรมและให้ได้เห็นนิสัยใจคอ ความประพฤติ และนิสัยในทางรักการงานอย่างใดก็ตามสมควรเสียก่อน (ราว ๓ อาทิตย์ถึง ๒ เดือน เท่าที่ปฏิบัติกันอยู่) ไม่ใช่พอรับตัวมาก็จะจัดการส่งไปที่อื่นทันที (ยกเว้นที่จะกล่าวใน ค. (๑))

ฉะนั้น เขาจึงวางกำหนดเวลาอบรมเลี้ยงดูก่อนที่จะดำเนินการดังกล่าวใน ค. (๒), (๓), (๔) ไว้เป็นเกณฑ์ถือปฏิบัติทั่วไป ดังนี้

เด็กชาย อายุตั้งแต่ ๒ ขวบ จนถึง ๑๒ ขวบ ควรให้อยู่รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างน้อย ๓ อาทิตย์ จนถึง ๖ เดือน

เด็กหญิง อายุตั้งแต่ ๒ ขวบ จนถึง ๑๖ ขวบ ควรให้อยู่รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างน้อย ๓ อาทิตย์ จนถึง ๖ เดือน

LIART

ทั้งนี้ ยกเว้นผู้ที่มีลักษณะนิสัยพิเศษบางคน เช่น พวกคันทาจัก เป็นต้น อาจต้องเลี้ยงดูนานกว่านี้

เด็กชายและหญิง อายุสูงกว่าที่ระบุข้างต้น ไม่ควรให้การสงเคราะห์นานกว่า ๖ เดือน พอเห็นนิสัยความประพฤติแล้วก็ดำเนินการไปได้ (ราว ๓ อาทิตย์ก็พอ) ส่วนเด็กอายุต่ำกว่า ๒ ขวบก็ไม่ควรให้การสงเคราะห์อยู่นานเกินกว่า ๖ เดือนเช่นเดียวกัน

อนึ่ง เด็กที่จะต้องผ่านการปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น นั้น โดแก่เด็กซึ่งจะต้องมาอยู่รับสงเคราะห์ในระยะเวลานานเท่านั้น ถ้าหากเป็นเด็กมาอยู่ในสงเคราะห์ในระยะเวลานั้นสั้น เช่นมีความจำเป็นต้องมาอยู่เพราะบิดามารดาเจ็บป่วยมาก ไม่มีใครเลี้ยงดู หรือผู้ปกครองตกยาก เป็นการชั่วคราว เช่นนี้ เขาก็ส่งไปฝากเลี้ยงไว้ตาม *Nursery Home* หรือ *Children's Home* ชนิดที่รับเลี้ยงเด็กในระยะเวลานั้นสั้นแล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องปฏิบัติในการตรวจร่างกายนิสัยหรือดำเนินการดังกล่าวข้างต้นอย่างใด เมื่อบิดามารดาหายป่วยหรือหมดความจำเป็นแล้วก็มารับตัวไป แต่ถ้ามหาก่อไปเกิดความจำเป็นจะต้องอยู่นาน เขาก็จะดำเนินการเช่นเดียวกับเด็กที่มาอยู่ในสงเคราะห์ระยะนาน ทั่วไปอื่น ๆ

เรื่องที่ ๒ การสงเคราะห์เด็กในแบบจัดเป็นบ้านให้อยู่ *Residential Home*

ในปัจจุบันการสงเคราะห์เด็กในแบบจัดเป็นบ้านให้อยู่หลังละประมาณ ๑๕ - ๒๕ คน เป็นที่รับรองกันในยุโรปว่า เป็นวิธีที่ดีที่สุกและก่อให้เกิดผลสมบูรณ์ กล่าวคือ

(๑) ทำให้เด็กมีความสนิทสนม ใกล้ชิดกับผู้ดูแลปกครองตน (พ่อบ้านแม่บ้าน) ซึ่งทำตนเสมือนเป็นพ่อแม่ของเด็กนั้นจริง ๆ

(๒) ทำให้เด็กมีชีวิตจิตใจผ่องใสไม่ว่าเหว เกิดความอบอุ่นมีความรู้ดีเหมือนว่าผู้ดูแลตนเป็นพ่อแม่จริง ๆ มีทางฝากเนื้อฝากตัวเมื่อทุกข์ร้อนได้เสมอ ทำให้มีความเจริญเติบโตในชีวิตและมีปัญญาได้มาก

(๓) ผู้ดูแลปกครองก็สามารถดูแลอบรมได้ ใกล้ชิดทั่วถึง ทำให้สามารถทราบนิสัยใจคอของเด็กแต่ละคนได้โดยแท้ ค่าที่คลุกคลีอยู่ใกล้ ชิดตลอดเวลา เพราะเด็กไม่มาก ทำให้สามารถใช้ความพิจารณาที่จะส่งเสริมให้เด็กมีทางสร้างตนเองในการทำงานข้างหน้า ได้ถูกต้อง

และเหมาะสมยิ่ง นอกจากนั้นยังสามารถทำรายงานการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของเด็กได้ละเอียด
ด้วย เพื่อเป็นหลักประกอบการพิจารณาช่วยเหลือเด็กในกาลต่อไปด้วย

ฉะนั้น การลงเคราะห์ในรูปนี้ จึงรับรองกันว่า เป็นวิธีที่ถูกต้องหลักและในปัจจุบั
การลงเคราะห์เด็กโดยรัฐ และโดยองค์การเอกชน *Voluntary* จึงพยายามหันมาจัดดำเนินการ
ในรูปนี้โดยทั่วไป แทนที่จะจัดในแบบรับเลี้ยงดูเด็กจำนวนมากไว้ในสถานทีแห่งเดียวกัน อย่าง
แต่ครั้งก่อน ๆ แม้จะเป็นวิธีการที่สิ้นเปลืองมาก รัฐและ *Voluntary* ต่างก็ยอมทุ่มเทเงินไป
เพื่อกระทำอย่างเอาใจใส่เพื่อให้เกิดผลแก่เด็กอย่างจริงจัง นี่เป็นเรื่องที่อังกฤษทำมานานนับด้วย
ศตวรรษ ๆ และเป็นเรื่องเขาดังพร้อมแล้วทุกอย่างจึงทำได้ถึงขั้นนี้

อย่างไรก็ดีปรากฏว่ายังมี *Children Home* ขนาดใหญ่สำหรับเด็กกำพร้าขนาดใหญ่
รับเลี้ยงดูเด็กจำนวนมากไว้ในแห่งเดียวกันอยู่อีกหลายแห่ง ซึ่งเป็นประเภทที่จัดขึ้นโดย *Voluntary*
แต่ก็พยายามจะรับให้มากกว่าแห่งละ ๑๐๐ คน แบบนี้ที่จริงก็เหมาะสมที่จะจัดในประเทศ
ไทย เพราะประหยัดเงินได้มาก ในอังกฤษ *Children Home* แบบนี้ของ *Voluntary* ในสาขา
Day Nurseries Home จัดอยู่หลายแห่งรับเด็กอายุ ๕-๑๕ ปี เด็กแห่งละราว ๑๐๐ คน นอก
จากนั้นมีโรงเรียนกินนอนของพวกศาสนา ซึ่งรับเฉพาะเด็กชายอายุ ๖-๑๘ ปี อยู่รวมกัน
ราวแห่งละ ๑๐๐ คนหลายแห่ง ซึ่งทั้งหมดในค้ำศาสนาและผลทางปกครองการงานอาชีพ
ให้เป็นประโยชน์แก่หมู่คณะ จึงต้องดำเนินการในรูปเก่าต่อไปก่อน (คล้ายกับแบบโรงเรียน
ของบราซิล ที่บางทีอยู่ในกรุงเทพฯ จัดขึ้นเอง บางแห่งก็ทำไฟฟ้าทำโรงพิมพ์ รับจ้างเป็น
อาชีพใหญ่ประจำหมู่บ้านทีเดียว)

การลงเคราะห์แบบจัดบ้านให้เด็กอยู่ตั้งถาวรข้างต้น เขานิยมสร้างในตำบลใหญ่ ๆ
และเมือง ที่ไม่ห่างไกลตัวเมืองทั้งมีการคมนาคมสะดวกเป็น ๒ ประเภท คือ สำหรับเด็กกลุ่ม
เล็ก *Nursery Home* และสำหรับเด็กกลุ่มโต *Children Home* ทั้งจะไว้กล่าวถึงการดำเนินการของ
แต่ละชนิดดังต่อไปนี้

(ยังมีต่อ)

แก้คำผิด

รัฐสภาสาร เล่มที่ ๓ ฉบับประจำเดือนกุมภาพันธ์
หน้า ๘๗ บรรทัดที่ ๑๖ และ หน้า ๘๘ บรรทัดที่ ๕
คำว่า “นายแพทย์ โชตินชิต” โปรดแก้เป็น “นายเทพ โชตินชิต”

เล่นหนังจันทวัด

ชลอ เอี่ยมวัน

(เรียบเรียงจากวรรณคดีสุภาษิต นวนิยาย)

ในกาลล่วงมานานแล้ว พรหมทัตตกุมารพระราชโอรส
ของพระเจ้าพาราณสีกับกัศปกุมารบุตรของปุโรหิตาจารย์ กุมาร
ทั้งสองนี้เป็นสหายกัน และได้ร่วมการศึกษาสรรพศิลปศาสตร์
ในสำนักอาจารย์เดียวกัน ต่อมาพระเจ้าพาราณสีพระราชบิดาของ
พรหมทัตตกุมารสิ้นพระชนม์ พรหมทัตตกุมารได้สืบราชสมบัติ
แทนพระราชบิดาตามขัตติยประเพณี

ส่วนกัศปกุมารจึงคิดว่า เพื่อนของเรา
ก็ได้เป็นกษัตริย์ไปแล้ว และบัดนี้ ได้ทราบ
ข่าวแว่วมาว่า พระองค์จะทรงพระราชทาน
อิสริยยศแก่เรา ก็อิสริยยศนั้น ไม่มี
ประโยชน์สำหรับเราเลย เราเบื่อเหลือเกิน
ถ้าเราขึ้นอยู่อย่างนี้ เป็นไม่พินแน่ เราละลา
บิการากษัตริย์ไปบวชเลย เมื่อคิด
ดังนี้แล้ว จึงเข้าไปทูลลาพระเจ้าพรหมทัตต
แล้วกลับมาลาบิการากษัตริย์ของตน แม้จะตก
คัดค้านด้วยประการต่าง ๆ ก็หายอมไม่ เข้า
ไปสู่หิมวันตประเทศ ประพฤติเพศบวช
บวชเป็นฤๅษี บำเพ็ญตบะขารมี ด้วยความ
เพียรอันแรงกล้า ครั้นถึงวันเป็นคำรบเจ็ดก็
ได้อภิญญาสมาบัติ ได้ยงอัถภาพอยู่ในป่า
ด้วยการแสวงหาผลไม้น้อยใหญ่ คนทั้งหลาย

จึงได้เรียกชื่อเขื่อนั้นว่า “โลมสกลัลป” ก็
โลมสกลัลปตาบสนั้น เป็นผู้มีอินทรีย์อันสงบ
มีฤทธิ์เดชอันแรงกล้า จนพิภพของท้าว
สักกเทวราชเลิกกัมปนาทหวั่นไหวด้วยฤทธิ์เดช
ของตาบสนั้น

ครั้งนั้น ท้าวสักกเทวราชทรงอาวธ
ชนาการเห็นเหตุเช่นนี้แล้ว จึงคิดว่า พระตาบส
รูปนี้มีฤทธิ์เดชร้ายกาจนัก ถ้าขึ้นปล่อยไว้จะทำ
ให้เราเคลื่อนจากความเย็นท้าวสักกเทวราช
จำเราจะต้องคิดกำจัดด้วยอุบาย พอได้
เวลาถึงราตรีก็เสด็จลงจากดาวดึงส์พิภพ เข้า
ไปในห้องสิริไสยาสน์ของพระเจ้าพาราณสี
บันดาลให้ห้องประตบสว่างด้วยรัศมีอันสว่าง
ออกจากสิริภพ ยืนอยู่ในอากาศโกล้ง ๆ
ก็ยกพระเจ้าพาราณสี แล้วปลุกว่า “พระมหา

ราชเจ้าจงเล็ดจลุดขึ้นเถิด” พระเจ้าพารานลีก็เล็ดจลุดขึ้นแล้วตรัสถามว่า “ใคร” ท้าวสักกเทวราชตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นท้าวสักกเทวราช” พระเจ้าพารานลีตรัสถามว่า “ท่านมาที่นี่ในเวลาเช่นนี้เพื่อประสงค์อะไร” ท้าวสักกเทวราชตอบว่า “พระมหाराชเจ้าจะปรารถนาความเป็น เอกราชใน ชมพูทวีปหรือไม่ปรารถนา” พระเจ้าพารานลีตรัสว่า “ก็ทำไมเล่าจะไม่ปรารถนา” ท้าวสักกเทวราชจึงตรัสว่า “ถ้าพระองค์มีความปรารถนาเป็นเอกราช ขอให้ทรงให้คนไปนำโลมสกลีสปดาบสมา ให้ข้าสัควัชชายุญ แล้วพระองค์จักได้ เป็นใหญ่ เสมอด้วย ข้าพเจ้า ผู้เป็นท้าวสักกเทวราช พระองค์จักไม่แก่ จักไม่ตาย จักได้เสวยราชสมบัติในชมพูทวีปทั้งสิ้น”

พระเจ้าพารานลีได้ทรงสดับเช่นนั้นก็พอพระทัย รับคำของท้าวสักกเทวราชว่า “หม่อมฉันจักกระทำตามคำที่พระองค์บอกทุกประการ” ท้าวสักกเทวราชจึงตรัสถามซ้ำอีกว่า “ถ้าเช่นนั้น ท่านอย่าชักช้า” แล้วก็หายไปโดยฉับพลันนั่นเอง

วันรุ่งขึ้น พระเจ้าพารานลีจึงรับสั่งให้อำมาตย์ชื่อว่า โสยหะเข้ามาเฝ้าแล้วตรัสว่า “เธอจงรีบไปย้่าสำนักโลมสกลีสปดาบผู้เป็นบิรมิตรชองเรา แล้วแจ้งให้ทราบว่า เราขอเชิญมาว่าพิธีชัชชายุญ เพื่อความเป็นใหญ่ใน ชมพูทวีป ของเรา แม้ พระดาบส จัก

ปรารถนาเป็นเจ้าประเทศราชอย่างไร เราก็จักอนุญาตให้ตามความประสงค์”

โสยหะอำมาตย์ก็รับพระราชดำรัส แล้วประกาศไปทั่วพระนครเพื่อให้แจ้งที่อยู่ของพระดาบส พอมีพรานม้าคนหนึ่งบอกว่ารู้จักก็ให้พรานบ่า นั้นนำ ทางไป พร้อมด้วยบริวารเป็นอันมาก ครั้นถึงจึงนมัสการพระดาบสแจ้งเนื้อความตามที่พระเจ้าพารานลีตรัสสั่งมาทุกประการ

พระดาบสได้ฟังคำนั้นแล้วจึงพูดกะโสยหะอำมาตย์ว่า “ท่านมากล่าวคำเช่นนั้นจะมีประโยชน์อะไร ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาแผ่นดินซึ่งมีทะเลล้อมรอบ มีสาครเป็นขอบเขตอันเป็นไปกับด้วยความนิทรา การได้ยศศักดิ์ทรัพย์กิตติ หรือความประพฤตินั้นเป็นไปอันด้วยอธรรม ซึ่งจะนำไปสู่ความพินาศกิตติความเป็นคนเว้นจากความชั่ว มีความซื่อสัตย์สุจริต ถึงแม้จะตั้งดียากเพราะการครองชีพก็ยังดีกว่า กิรยาที่แสวงหาได้มาโดยไม่เป็นธรรม จะประเสริฐอะไร ความไม่เบียดเบียนกันและกัน เป็นประเสริฐในโลก”

โสยหะอำมาตย์ ได้ฟังถ้อยคำของพระดาบสแล้วก็ไปกราบทูลพระเจ้าพารานลี พระเจ้าพารานลี ได้สดับก็ไม่สามารถที่จะทำประการใดเพื่อให้พระดาบสมาได้ ก็ทรงนั่งตรองอยู่

ในกาลต่อมา ครั้นถึงถึงราตรี ท้าว

สักกเทวราชก็เสด็จมายืนอยู่ในอากาศอีก แล้ว
ตรัสว่า “พระมหาราชเจ้า พระองค์บังคับ
ให้ โลมสก็ดสปลาทบมาบูชาบุญได้หรือยัง”
พระเจ้าพารานส์ตรัสว่า “หม่อมฉันได้ใช้ให้
ไสยหะอำมาตย์ ไปบอกแล้ว แต่พระดาบส
ไม่ยอมมา” ท้าวสักกเทวราชจึงตรัสว่า “ถ้า
เช่นนั้น พระองค์จึงประทับพระนางจันทวดีราช
ธิดาของพระองค์ให้ ไปกับไสยหะอำมาตย์ ถ้า
พระดาบสได้เห็น ความงามของพระ ราชธิดา
ของพระองค์ ก็จักมาบูชาบุญ พระองค์จึงให้
ไสยหะอำมาตย์บอกพระดาบสว่า “ถ้าพระ
คุณเจ้าจักไปทำพิธีบูชาบุญแล้ว พระเจ้า
พารานส์จักพระราชทานพระราชธิดา แก่พระ
คุณเจ้า” พระดาบสก็จมีจิตปฏิพัทธ์ ใน
พระราชธิดาก็จักมาโดยแท้”

พระเจ้าพารานส์ได้ทรงสดับ ก็รับคำ
ของท้าวสักกเทวราช ครั้นวันรุ่งขึ้น ก็มอบ
พระราชธิดา ของ พระองค์ ให้ ไปกับไสยหะ
อำมาตย์

ฝ่ายไสยหะอำมาตย์ พาพระราชธิดา ไป
วังที่อยู่ของพระดาบสแล้วถวายนมัสการแสดง
พระนางจันทวดีผู้มีความงามดุจนางเทพอัปสร
แก่พระดาบส

ลำดับนั้น พระดาบสพอลเห็นพระนาง
จันทวดีก็มีจิตปฏิพัทธ์รักใคร่หลงใหลในรูป
สมบัติของพระนาง ฉานของพระดาบสก็

เลื่อมไปในทันที ไสยหะอำมาตย์เมื่อทราบว่า
พระดาบสมีความรักในพระราชธิดา จึงกล่าว
ขึ้นว่า “ถ้าพระคุณเจ้าจักบูชาบุญแล้ว พระ
เจ้าพารานส์จักยกพระราชธิดาให้”

พระ ดาบส เกิดจิต กำเริบด้วยอำนาจดีเน่
หาในพระนางจันทวดีเป็นอย่างยิ่ง แต่บว่า
จะกลืนไว้ไม่ไหว จึงพูดขึ้นว่า “พระเจ้า
พารานส์จักยกให้ จริง ๆ หรือไสยหะอำมาตย์
อย่าหลอกล่อนนา” ไสยหะอำมาตย์ตอบว่า
“จริง ๆ พระคุณเจ้า ถ้าพระคุณเจ้าไปบูชาบุญ
แล้ว พระเจ้าพารานส์จักพระราชทานพระนาง
จันทวดีให้แก่พระคุณเจ้า” พระดาบสจึงพูดว่า
“ดีแล้ว เมื่อข้าพเจ้าได้ พระนางจันทวดี
ข้าพเจ้าจักทำพิธีบูชาบุญ” แล้วก็สวมชฎา
งุ้มมือพระนางจันทวดีขึ้นสู่ราชรถ ไปยังเมือง
พารานส์

ส่วน พระเจ้า พารานส์ได้ ทราบว่า พระ
ดาบส มา ก็ตั้งพิธีกรรมในหลุมสำหรับบูชาบุญ
ครั้นพระดาบสมาถึงแล้ว จึงตรัสว่า “ถ้า
พระคุณเจ้าจักบูชาบุญแล้ว ข้าพเจ้าก็จักได้
เป็นใหญ่เสมอกับพระอินทร์ เมื่อเสร็จจาก
การบูชาบุญ ข้าพเจ้าจักยกพระราชธิดาให้
แก่พระคุณเจ้า”

โลมสก็ดสปล ทาบสรับ พระราชดำรัสแล้ว
วันรุ่งขึ้นพระเจ้าพารานส์ จึงพาพระดาบสกับ
นางจันทวดีไปสู่หลุมบูชาบุญ ก็ในหลุมนั้น

มีสัตว์หลายชนิด เป็นต้นว่า ช้าง ม้า โค
อสุภราชอยู่ในหลุมโดยลำดับ

ฝ่ายโลมสกลีสปตามส มีความอยากได้
นางจันทวดีเป็นคู่ครองแห่งคนเป็นที่สุด จึง
ปรารถนาที่จะฆ่าบรรดาสัตว์เหล่านั้นแล้วทำพิธี
บูชาขัณฑ์

พวกมหาชนที่ประชุมกันในที่นั้นได้เห็น
พระดาบสปรารถนาที่จะฆ่าสัตว์บูชาขัณฑ์เช่นนั้น
จึงพูดว่า “ข้าแต่พระดาบส กรรมคือการฆ่า
สัตว์นั้นหาสมควรแก่ท่านไม่ ท่านจะทำกรรมอันไม่
สมควรได้ละหรือ” แล้วจึงพากันคร่ำครวญว่า

“พระจันทร์เป็นสภาพมีกำลัง กำจัดเสีย
ซึ่งความมืดให้สว่างในกลางคืน พระอาทิตย์
เป็น สภาพที่มี กำลัง ทำความ มืดให้สว่างใน
กลางวันสมณพราหมณาจารย์ทั้งหลายมีบาป
อันระงับและลอบฆ่าเสียแล้ว ถึงพร้อมด้วย
กำลัง คือความอดทนอดกลั้นในเวลากระตบ
อารมณ์ที่ชอบใจและไม่ชอบใจ ผั่งน้ำเป็น
กำลังของมหาสมุทร เพราะสามารถจะให้น้ำ
ตงน้ำขึ้นและน้ำทรวงอยู่ได้ อันว่าสัตว์ทั้งหลาย
ชื่อว่า มีกำลังยิ่งกว่ากำลังเหล่านั้น เพราะ
สามารถพาบุรุษผู้มีความยินดีไม่สร้างซา ให้
มาอยู่ในอำนาจของตนได้ เหมือนนาง
จันทวดีปรารถนาประโยชน์ให้แก่พระราชบิดา
ประโลมพระดาบส ซึ่งมีฤทธิเดชกล้า ให้มา
บูชาขัณฑ์ได้ฉะนั้น”

ฝ่าย พระดาบส หาได้ใส่ใจในคำกล่าว
ของพวกมหาชนนั้นไม่ เพราะความที่ตนหลง
เล่นที่นางจันทวดีจนลืมนตด้วยประการทั้งปวง
จึงยกตามชั้นหมายใจว่าจะพ้นคอมงคลหัตถ์ให้
ขาดกระเด็นไป มงคลหัตถ์เห็นดังนั้นก็ตั้ง
กลัวต่อภัยคือความตาย ร้องขึ้นด้วยเสียง
อันดังลั่น ล้วนบรรดาสัตว์ ที่เหลือเหล่านั้น
ก็กลัวต่อภัยคือความตาย เมื่อได้ยินเสียง
มงคลหัตถ์ร้องเช่นนั้น ก็พากันร้องบ้าง

โลมสกลีสปตามส ได้ยินเสียงสัตว์
ทั้งหลายร้องเพราะกลัวความตาย ก็เกิดความ
สังเวชสลดใจ คิดว่า เรานี้เห็นจะมีสัตว์แดนชั่ว
เสียแล้ว ไม่ควรที่จะมาทำบาปกรรมเช่นนี้เลย
ความที่เราหลงรักใคร่ นางจันทวดีเป็นต้นเหตุ
เราจึงปรารถนาที่จะทำกรรมชั่วเห็นปานนี้ เราจัก
ชุกกรากเง้าแห่งอกศลมูล แล้วตัดเสียซึ่งความ
รักใคร่ในนางจันทวดี จึงกราบทูลพระเจ้า
พราหมณ์ว่า “ข้าแต่พระมหाराชเจ้า เพราะ
ความที่ ข้า พระ องค์ หลงรักใคร่ใน พระ นาง
จันทวดี ผู้เป็นพระราชธิดาของพระองค์ จึง
คิดที่จะทำบาปกรรมอย่างมหันต์ ซึ่งเป็นการ
ไม่สมควรแก่ข้าพระองค์ผู้ได้ผ่านการศึกษาศิล
ธรรมมาแล้วเป็นอย่างดี บัดนี้ กลัวยึดสติ
แล้ว ข้าพระองค์จักชุกอกศลซึ่งดาบคือบัญญัติ
แล้วตัดเสียซึ่งกรรมชั่วด้วยดาบคือบัญญัติของ
ข้าพระองค์นี้”

ลำดับนั้น พระเจ้าพาราณสีจึงตรัสกับ พระดาบสว่า “ดูก่อนสหยาจรค์ อย่ากลัวอย่า ท้อใจเลย เชิญลงมือกระทำพิธีกรรมบูชายัญ เกิด แล้วเราก็จักยกพระราชธิดา กษัตริย์องค์นี้ ให้แก่ท่าน”

พระดาบสได้ฟัง พระราชดำรัสแล้วจึง ทูลว่า “ข้าแต่พระมหाराชเจ้า ข้าพระองค์ รู้ลึกแล้วว่าได้เลือก จากคุณ วิเศษที่มีอยู่

เพราะหลงใหลในความงามของพระราชธิดา ของพระองค์ บัดนี้ ข้าพระองค์รู้ถนัดแล้ว ตบะธรรมและความสำรวมในศีลนั้นแต่ เป็น คุณธรรมประเสริฐกว่า ข้าพระองค์จักสละ ความรักแล้วจักทำ ตบะธรรมให้ เกิด ขึ้น อีก ดังเดิม ส่วน พระนางจันทวดี พระราชธิดาของ พระองค์ของอยู่ในความปกครองของพระองค์ เกิด”

พระดาบสทูลอย่างนี้แล้วก็ประมวลมาซึ่งกสิณบริกรรม ทำคุณวิเศษที่หาย ไปให้เกิดขึ้นดังเดิม ทำลายหลุมพิธีบูชายัญ ขอบมาโทษต่อมหาชนและสัตว์ทั้งหลาย เมื่อพระเจ้าพาราณสีวิงวอนอยู่แล้ว ๆ เล่า ๆ เพื่อให้ทำพิธีบูชายัญ แต่พระดาบส ก็เหาะขึ้นไปบนอากาศแล้วกลับยังนิเวศสถานที่อยู่ของตน บำเพ็ญคุณวิเศษให้ ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ครั้นสิ้นอายุขัยแล้วก็ไปบังเกิดในพรหมโลกฉะนี้แล.

คติของเรื่อง

นตฺถิ ตณฺหาสมานํ
 แม่น้ำเสมอด้วยค้นหาเป็นไม่มี

คนเราเกิดมาย่อมมีความอยากด้วยกันทุกคน เว้นแต่พระอรหันต์ เจ้าเท่านั้น อยากเป็นอย่างโน้น อยากเป็นอย่างนี้ อยากได้สิ่งนั้นอยากได้ สิ่งนี้ แล้วอยากได้สิ่งนั้นอีก เป็นอย่างโน้นแล้วอยากเป็นอย่างนี้ ไม่มีที่สิ้นสุด แม่น้ำอันกว้างใหญ่ บางคราวน้ำในแม่น้ำนั้นยังเต็มฝั่งได้ ส่วนค้นหาคือ ความทะยานอยากของมนุษย์นี้ ไม่รู้จักเต็ม ไม่รู้จักอิ่มพร้อมอยู่เสมอ คนที่ ไม่รู้จักพอ لذติ ท่านว่าเป็นคนจน ได้ท่านแล้วยังไม่พอ อยากได้ต่อ ๆ ไป ก็ได้ชื่อว่า เป็นคนจนอยู่ร่ำไป เพราะจะต้องแสวงหาอยู่เรื่อย ๆ คนที่พอท่านว่า เป็นคนรวยไปต้องเป็นทุกข์ในการแสวงหา อยู่ด้วยสันโดษยินดีด้วยของ ๆ ตน

คามมีตามได้ ไม่โลกอยากได้ของผู้อื่นมาเป็นของคน นัยว่าเป็นทรัพย์สินอัน
ประเสริฐสุด ดังพุทธภาษิตว่า

อนตฺตญฺญิ ปรมิ ธนํ
ความสันโดษ เป็นทรัพย์อย่างยิ่ง

ฉะนั้น ท่านจึงสอนไว้ว่า

ความไม่พอ จน เป็นคนใจเฉื่อย
พอแล้วเป็นเศรษฐีมหาศาล
จนนอกจนในไม่ได้การ
จงคิดอ่านแก้จนเป็นคนพอ

พระเจ้าพาราณสี พระองค์หาได้ทรงพอพระราชหฤทัยแต่ในรัชสมัยบิดของพระองค์
เท่านั้นไม่ ยังทรงปรารภความใหญ่โตในชมพูทวีป ทั้งยังทรงไม่อยากแก่ ไม่อยากตาย
อีกด้วย ทั้งนี้ เพราะพระองค์ทรงเชื่อคำุเทศน์ของท้าวสักกเทวราช ซึ่งเกือบจะทำให้พระองค์
ประกอบกรรมชั่ว

อรติ โลกนาสิก

ความริษยาทำให้โลกฉิบหาย

เห็นเขาได้ดี กลัวเขาจะดีเท่าหรือดีกว่าตัวไป ทนอยู่ไม่ได้
ให้เร้าร้อนกระสับกระส่าย ทหาบายกำจัดเสียด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง อาการเช่นนี้ มี
ในบุคคลใด บุคคลนั้นชื่อว่า เป็นคนริษยา ดังคนใดมีคนริษยาปนอยู่ด้วย
ดังคนนั้นย่อมมีแต่ความพินาศ เป็นสังคมวิบัติ เพราะคนริษยาเป็นผู้มักกำจัด
ความเจริญโดยส่วนเดียว ใจจึงมีปกติไม่สงบให้คนอื่นได้ดี ถ้าใครจะดีขึ้น
มาแล้ว เป็นต้องกดไว้ เพราะกลัวเขาจะแย่งภาวะความเป็นอยู่ของตนเสีย
เมื่อความกลัวชนิดนี้มีขึ้นได้ การคิดกำจัดหรือทำลายก็ย่อมมีเป็นของคู่เคียงกัน
อันต้นไม้อื่นแตกกิ่งก้านสาขาเจริญงอกงาม ถ้าถูกทำลายเสียทุกครั้งไปเช่นนั้น
ต้นไม้ต้นนั้น จะไม่เจริญงอกงามขึ้นได้เลย ประเทศชาติจะถึงความล่มจม

LIART

ย่อยยับ ก็เพราะคนในชาติมีความริษยาแก่กันและกัน อันเป็นเหตุให้จ้องล้าง
 ของผลาญคิดทำลายกัน ทหาบายทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อบรรเทาภัยกัน
 เมื่อเป็นเช่นนี้ ความสงบสุขจะมีได้อย่างไร ตรงกันข้าม ประเทศชาติจะเจริญ
 รุ่งเรือง ก็เพราะคนในชาติต่างไม่ริษยาแก่กัน มีไมตรีจิตต่อกัน มีใจสูง
 ประกอบด้วยวัฒนธรรม สามัคคีธรรม ช่วยกันสนับสนุนส่งเสริมคนที่มีความ
 ประพฤติดี มีความรู้ความสามารถ ความวิษยามิใช่แต่ทำโลกให้พินาศ
 เท่านั้น ยังทำให้คนที่มีความวิษยาอดตายด้วย

ท้าวสักกเทวราชทนมต่อคุณวิเศษของโลมสกลีสลปดาบสไม่ได้ ให้
 ร้อนนกระลี่ยกระล่ายทหาบายกำจัดเสีย โดยไปยุแหย่พระเจ้าพาราณสีให้
 คนไปตามโลมสกลีสลปดาบสมาบูชาบุญผลสุดท้ายก็หาลำเร็จดังประสงค์ ไม่

อันว่าสตรีทั้งหลายย่อมมีเสน่ห์พิเศษแฝงอยู่ในตัวในอันที่จะโน้มนำ
 หัวใจของยอดบุรุษให้มาสู่อำนาจของตนได้ ตามความปรารถนา ดังที่ท่าน
 ประพันธ์ไว้ว่า

ไฟแรงอันร้อนล้า ยังแพ้ น้ำเป็นนิจมา
 เหล็กแข็งอันแรงกล้า ยังต้องอ่อนเพราะร้อนไฟ
 ลมพัดสับตบแรง ต้นไม้แข็งยังโค่นได้
 ชายเรื่องฤทธิไกรยังต้องแพ้แก่สตรี

และยังได้ ชื่อว่าเป็นแม่พิมพ์ของโลก ทั้งยังเป็นมิตรที่ซื่อตรงอีกด้วย ดังภาษิตสรรเสริญไว้ว่า

มาตา มิตรดี สเก ชเร
 มารดาเป็นมิตรในเรือนของตน

สติ สัพพตถ ปตถิยา
 สติเจ้าปรารถนาในที่ทั้งปวง

คนที่ลืมนสติ ประพฤติความชั่ว ซึ่งไม่น่าจะเป็น
 คนประพฤติกว้างเข่นนั้นเลย แต่ก็เป็นไปได้ ทั้งนี้ เนื่องด้วย
 มีกรรมเวตาล้อมหลายประการ ภายหลังรู้สึกตัว กลับได้สติ

ละความประพฤติชั่วนั้นเสีย กลับบำเพ็ญคุณงามความดีต่อไปอีก
นักปราชญ์สรรเสริญแท้ ฉะนั้น สติจึงเป็นของสำคัญในการทำ
การพูด การคิด ดังโบราณภาษิตที่ว่า

ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด

ปัญญาหยอดหย่อนสติไม่ผลิผล

การรู้สึกโทษของความชั่ว แล้วกลับตัวประพฤติดี
ละความผิดนั้นเสีย เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะชีวิตย่อมต้องมีผ่าน
การลองผิดลองถูกมาทั้งนั้น ไม่ราบรื่นเสมอไป พระพุทธเจ้า
ก่อนที่พระองค์จะตรัสรู้พระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ พระองค์
ยังผ่านการลองผิดลองถูกมาอย่างโชกโชนเหมือนกัน จะบ้วย
กล่าวไปไปถึงเราท่านหรือพระโสมสกลัสสปกดาบสเล่า ข้อสำคัญ
อยู่ที่ว่า กลับได้สติ ฉะนั้น ท่านจึงเตือนไว้ว่า รุกเขยิบ ออกดุนใน
สารู โลกดี ยถา พึงรักษาคุณงามความดีของตนไว้ดังเกลือ
รักษาความเค็ม ฉะนั้น

แก้คำผิด

หน้า	บรรทัดที่	คำผิด	แก้เป็น
		รัฐสภาสาร เล่มที่ ๔ ฉบับประจำเดือนมีนาคม	
๑๗	๓	ตลาดเป็น	ตลาดพอเป็น
๑๗	๓	รู้สึกว่าจะอาจ	รู้สึกว่าจะจำเป็นต้อง รวบรวมมรรยาทในการตลาด จึงออกจะหนักใจ แต่ก็จำเป็นต้องพยายาม โดยเห็นว่าอาจ
๒๐	๑๖	กลิ่นหอม	กลิ่นของ
๒๑	๑	ภาพพันธ์	ภาพพันธุ์
๒๒	๑๒	ก็เป็นที	ก็เป็นผู้ที่
๒๓	๑๘	อาหาร	อากาศ

LIART

สหประชาชาติ กับ การณรงค์ในเกาหลี

โดย ภราดา บุรณศิริ

เรื่องนี้จะไม่กล่าวถึงรายละเอียดของการสงครามซึ่งกำลังดำเนินอยู่และก็จะดำเนินต่อไปโดยไม่มีผู้ใดสามารถที่จะทราบว่าจะยุติเมื่อไร เรื่องนี้เป็นเรื่องของการดำเนินการทางการเมืองของบรรดาประเทศต่าง ๆ ในองค์การสหประชาชาติเกี่ยวกับปัญหาเกาหลีนี้ แต่ก็อดที่จะกล่าวสุดดีและเทิดทูนความเสียสละอันใหญ่หลวงของเหล่าทหารหาญของประเทศเสรีประชาธิปไตยซึ่งทำการรบเคียงบ่าเคียงไหล่ซึ่งกันและกันภายใต้ธงขององค์การสหประชาชาติในสมรภูมิ เพื่อที่จะรักษาและป้องกันไว้ซึ่งสันติภาพอันเป็นยอดปรารถนาของประชากรทั่วโลก และความเสียสละและความกล้าหาญอันยิ่งใหญ่ที่ย่อมจะอยู่เหนือสิ่งใด ๆ ทั้งหมด

การเริ่มแรกแห่งสงคราม

ในตอนกลางคืนของวันที่ ๒๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๓ กองทหารแห่งสาธารณรัฐประชาชนเกาหลี (เหนือ) ก็ได้ยกกองรุกรุกและโจมตีกองทหารเกาหลีใต้ และการกระทำของเกาหลีเหนือครั้งนี้ก็ได้รับการต่อต้านจากฝ่ายใต้ทันที พร้อมกับนั้นรัฐบาลของเกาหลีใต้ก็ได้ร้องไปยังคณะมนตรีแห่งความมั่นคงโดยพลัน คณะมนตรีได้เรียกประชุมด่วน แต่ผู้แทนของสหภาพโซเวียต ไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย และโดยมติ ๙ ต่อ ๐ (ยูโกสลาเวียไม่ลงคะแนน) คณะมนตรีเห็นว่าการกระทำของเกาหลีเหนือเป็นการกระทำในลักษณะของผู้รุกราน และเป็นการกระทำเพื่อทำลายสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ คณะมนตรี

LIART

จึงได้แจ้งไปยังรัฐบาลเกาหลีเหนือให้ถอนทหารของตนเข้าสู่พรมแดนเดิมเสีย และเจรจาหาทางระงับข้อพิพาทด้วยสันติวิธี ภายหลังจากคณะมนตรีได้มีมติไปแล้วสองวัน กองทหารเกาหลีเหนือคงทำการรุกรานและยึดได้ทหาร ของฝ่ายใต้โดยลงมาทุกที่ คณะมนตรีจึงได้มีมติให้มีการดำเนินการเพื่อระงับการรุกรานนี้โดยพลัน ทั้งนี้เพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และบรรดาภาคีขององค์การสหประชาชาติก็ได้รับคำขอร้องให้ช่วยกันดำเนินการเพื่อให้มติของคณะมนตรีเป็นผล

ต่อมาเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม มีมติให้กองทหารของสหประชาชาติที่จะเข้ามาช่วยดำเนินการบ่อนทำลายการรุกรานนี้อยู่ภายใต้การนำของสหรัฐอเมริกา ซึ่งได้รับมอบหมายให้แต่งตั้งให้นายพลเอกพีเคซอ คักลาส แมคคาเธอร์ เป็นผู้บัญชาการทหารของสหประชาชาติ

มติของคณะมนตรีที่ได้ลงไปนั้นไม่ได้รับความสนับสนุนอย่างพร้อมเพียงกัน ในขณะมนตรี ประเทศยูโกสลาเวียเสนอว่า ควรที่จะให้เกาหลีเหนือได้มีโอกาสมาชี้แจงและเสนอเรื่องราวของตนต่อคณะมนตรี ส่วนอินเดียนั้นแล้ว แม้จะสนับสนุนว่าการกระทำนั้นเป็นการรุกรานและคุกคามต่อสันติภาพก็ตามก็ยังมีความเห็นที่ไม่สมควรที่จะใช้กำลังรบเข้าดำเนินการในเกาหลี หรือการใช้กำลังเข้าระงับข้อพิพาทระหว่างประเทศ โดยได้แสดงความหวังว่ายังมีหนทางที่จะระงับและไกล่เกลี่ยกันด้วยสันติวิธีซึ่งต่อมาบันทึก เนห์รู นายกรัฐมนตรีอินเดียก็ได้ติดต่อโดยตรงไปยังกรุงมอสโกและกรุงวอชิงตันโดยนายกรัฐมนตรีอินเดียให้ความหวังว่าหากจะยอมให้จีนแดงมีส่วนเข้าร่วมประชุมในคณะมนตรีแล้ว ย่อมจะทำให้บรรยากาศที่เคร่งเครียดอยู่ในขณะนั้นลดน้อยลงได้ และจะเป็นทางที่ทำให้การเจรจาเพื่อระงับข้อพิพาทเป็นผลดียิ่งขึ้น

ทางกรุงมอสโก ก็มีข่าวออกมาว่า ความเห็นของอินเดียนั้นอาจจะทำให้เป็นทางที่จะปรองดองกันได้ และโฆษกของรัฐบาลเกาหลีเหนือก็ได้ให้ความหวังเช่นเดียวกัน แต่ทางทำเนียบขาว กรุงวอชิงตัน ได้ตอบว่า หากว่าองค์การสหประชาชาติจะยอมให้การใช้กำลังรบและกองทหารเข้ามาช่วยเพื่อเอาเหตุผลทางการเมืองแล้ว สหรัฐอเมริกาจะยอมไม่ได้ เพราะหากว่ายอมให้ไปแล้วการกระทำอันมนุษยโลกไม่พึงประสงค์ก็จะมีมาเรื่อย ๆ และองค์การสหประชาชาติก็จะเป็นองค์การที่ไม่มีประโยชน์ ประเทศซีเรีย อีรัก ยีเมนและอินโดนีเซียได้ใช้นโยบายไม่แสดงความเห็นและทั้งตัวเป็นกลางเพื่อรอดูด่านการณณ์เสียก่อน นอกจากนี้แล้วทุกประเทศ (เว้นแต่กลุ่มของรัสเซีย) ได้รับรองข้อเสนอนี้ของคณะมนตรี

ข้อที่น่าสนใจและเป็นที่น่าสนใจก็คือ สหภาพโซเวียตรัสเซียไม่ได้รับรองมติของ
คณะมนตรีโดยที่ผู้แทนของโซเวียตไม่ได้เข้าร่วมในการประชุมด้วย และหากว่าถ้าเข้าประชุม
แล้วก็อาจจะใช้สิทธิยับยั้งก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามเจตนาของโซเวียตซึ่งไม่ได้แสดงโดยเบ็ด
เขยเป็นทางการก็ได้ มีผ่านทางหนังสือพิมพ์ปราฟตาเกี่ยวกับกรณีข้อพิพาทในเกาหลีโดยนายอังเด
โกรมิโก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศโซเวียตในขณะนั้น เป็นผู้เขียนบทความ
ความลงในหนังสือพิมพ์ นั้นมีความว่า

“เหตุการณ์ที่ได้เกิดในประเทศเกาหลีในขณะนี้ ก็เพราะว่าเกาหลีเหนือได้กระทำ
ไปเพื่อข่มขู่การรุกรานซึ่งฝ่ายใต้เป็นผู้กระทำ” สำหรับการแทรกแซงขององค์การสหประชาชาติ
และกองทหารอเมริกันนั้น นายโกรมิโกได้กล่าวว่า กองทหารอเมริกัน ได้เข้าแทรกแซงก่อน
คณะมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ และมติเช่นนั้นก็ไม่สมบูรณ์เพราะมี
๖ คะแนน ส่วนคะแนนที่ ๗ ซึ่งเป็นของจีนคณะชาตินี้ก็เป็นโมฆะเพราะเป็นคะแนนเสียงที่
ใช้ไม่ได้ ดังนั้นภาคีประจำก็มีเพียง ๓ ชาติ คือ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศสและอังกฤษ ผู้แทน
อันชอบธรรมของจีนได้ถูกรอนสิทธิไม่ให้เข้าประชุม โดยเหตุผลดังกล่าวแล้วสหภาพโซเวียต
จึงเข้าประชุมด้วยไม่ได้ และในทัศนะของรัสเซียเกี่ยวกับการสงครามในเกาหลีนั้นถือว่าเป็น
เรื่องภายใน คือเป็นการระหว่างสองรัฐบาลในประเทศเดียวกัน และดังนั้นคณะมนตรี
ไม่มีหน้าที่ที่จะเข้าไปแทรกแซง

การร่วมมือในการช่วยเหลือของประเทศเสรี

เมื่อเลขาธิการสหประชาชาติได้มีหนังสือเวียน ไปยังบรรดาสมาชิกของ องค์การขอ
ความร่วมมือในการที่จะให้ความสนับสนุนมติของคณะมนตรี โดยจัดตั้งกำลังรบและเสบียง
อาหารให้แก่สหประชาชาติเพื่อยับยั้งการรุกราน ในกรณีนี้สหรัฐอเมริกาได้เป็นผู้นำและให้ความ
ร่วมมือที่เข้มแข็งกว่าเพื่อน กองทหารอเมริกันทุกกองทัพ ตลอดจนอาวุธยุทโธปกรณ์ก็ได้
หลังไหลเข้าสู่แหลมเกาหลีเป็นจำนวนมาก และทหารอเมริกันก็เป็นทหารต่างชาติคนแรกของ
สหประชาชาติที่ได้พลีชีพเพื่อรักษาอุดมคติของเสรีชน สงครามของสหประชาชาติได้ปลิวลบล้มอยู่
ในสมรภูมิตุ่เคียงกับของบรรดาชาติเสรีทั่วโลกซึ่งได้ส่งกำลังมาบ่อนการรุกรานนี้ ซึ่งได้

เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าเหล่าประเทศเสรีทั้งหลายพร้อมแล้วที่จะระงับการรุกรานด้วยกำลังเช่นเดียวกัน และการปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีก็เป็นประวัติศาสตร์ของโลกที่ทุก ๆ ชาติได้มีความพร้อมเพรียงกันเช่นนี้

การกลับมาของสหภาพโซเวียต

สหภาพโซเวียต ได้กลับเข้าสู่ที่ประชุมของคณะมนตรีแห่งความมั่นคงอีกวาระหนึ่ง หลังจากที่ได้ปล่อยให้เหตุการณ์รุนแรงได้ดำเนินไปโดยตนไม่ได้เข้าร่วมในการประชุมด้วยเลย การกลับมาของรัสเซียคราวนี้เป็น การกลับเข้ารับตำแหน่งประธานคณะมนตรีตามวาระของตน ท่ามกลางข่าวของการลับสนและปลาดใจ เลขาธิการสหประชาชาติได้รับหนังสือจากนายเยคอป มาลิกผู้แทนของโซเวียตขอให้เรียกประชุมคณะมนตรีแห่งความมั่นคง ในฐานะที่ตนได้ดำรงตำแหน่งประธานของที่ประชุมในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓

ตลอดทั้งเดือนที่สหภาพโซเวียต ได้ดำรงตำแหน่งประธานของคณะมนตรีอยู่นั้น นายมาลิก ได้พยายามใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะเข้าชักชวนการดำเนินงานของสหประชาชาติให้เป็นประโยชน์ต่อฝ่ายคนหรือสหราชอาณาจักร นายมาลิก ได้แถลงเป็นทางการว่า การสงครามในเกาหลีนั้น เป็นสงครามกลางเมืองตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศของตนได้กล่าว และก็เห็นมีทางเดียวเท่านั้นที่จะระงับได้ ก็คือการรับรองเงินคอมมิวนิสต์เข้าสู่องค์การสหประชาชาติและขับผู้แทนจีนคณะชาติออกไป ส่วนสถานการณ์ในเกาหลีนั้นก็ควรที่จะปล่อยให้เป็นเรื่องของชาวเกาหลีที่จะจัดการเอาเอง กองทหารต่างชาติที่ตั้งอยู่ในเกาหลี ก็จะต้องถอนออกไปให้หมดสิ้น

ข้อเสนอของนายมาลิก เป็นข้อเสนอที่ตรงกันข้ามกับความคิดเห็นของประเทศเสรีทั่วโลกเพราะเป็นข้อเสนอแบบกึ่งบังคับให้สหประชาชาติยอมจำนน แต่บรรดาประเทศเสรีของสหประชาชาติก็ตั้งใจอย่างแน่วแน่และพร้อมแล้วที่จะระงับการรุกรานด้วยกำลังเช่นเดียวกัน เมื่อต่างฝ่ายต่างไม่ยอมเช่นนั้นก็ปัญหาก็ไม่สามารถที่จะตกลงกันได้ แม้ว่าเซอร์ บิกินส์ เรา (ผู้แทนอินเดีย) ได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะเข้าไกล่เกลี่ยให้ทั้งสองฝ่ายหันหน้าเข้าหากันแต่ก็ไร้ผลเพราะสหภาพโซเวียตไม่พยายามที่จะฟังหรือเข้าใจในเหตุผลของสหประชาชาติเลย เอาแต่ผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง ในที่สุดหนึ่งเดือนแห่งการดำรงตำแหน่งประธาน

คณะมนตรีก็ล้มลงโดยไม่ทำให้รัสเซียได้ประโยชน์เลยแม้ว่าตนจะใช้สิทธิยับยั้งอย่างเต็มที่

ในเดือนกันยายนก็เป็นวาระของสหราชอาณาจักร (อังกฤษ) เข้ารับตำแหน่งประธานของคณะมนตรีสืบเนื่องจากโซเวียต ในตอนนี้ก็เป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไปแล้วว่า การแตกแยกกันระหว่างสองค่ายคือประเทศเสรีประชาธิปไตยกับประเทศในค่ายมาหนักได้เป็นไปอย่างชัดแจ้งและเบ็ดเสร็จ และในที่สุดที่ประชุมคณะมนตรีไม่ยอมให้เกาหลีเหนือส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมและแถลงเหตุผลของตนจนกว่ากองทัพเกาหลีจะถอนตัวข้ามพรมแดนเส้นขนานที่ ๓๘ การประชุมของคณะมนตรีต้องหยุดชะงักเป็นตอน ๆ เพราะสิทธิยับยั้งของรัสเซีย

ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติได้เริ่มประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๓ และปัญหาทั้งหลายที่ยังคงค้างอยู่ในคณะมนตรีเพราะสิทธิยับยั้งก็เข้าสู่ที่ประชุม การประชุมในคราวนี้เป็นการประชุมที่เกี่ยวกับปัญหาสำคัญ ๆ ทั้งสิ้น นอกจากการสงครามในเกาหลีแล้วปัญหาเกาะฟอร์โมซา (ไต้หวัน) และการรับรองจีนแดงก็เข้าสู่ในที่ประชุม การประชุมคราวนี้จึงเป็นการประชุมใหญ่ครั้งที่สำคัญที่สุดของสหประชาชาติ เพราะเรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตะวันออกไกลนี้ บรรดาประเทศมหาอำนาจต่างก็มีผลประโยชน์ที่สำคัญร่วมอยู่ด้วยเป็นอย่างมาก และการประชุมในคราวนี้อาจจะเป็นการประชุมที่จะจุดชนวนระเบิดของสงครามโลกครั้งที่ ๓ ด้วย

ในการกล่าวต้อนรับคณะผู้แทนของประเทศต่าง ๆ ในวาระที่เปิดประชุมสมัชชาใหญ่ในคราวนี้ ประธานของที่ประชุมที่ครบกำหนดจะต้องออกไปก็คือนายพลโรมูโรนแห่งฟิลิปปินส์ ได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของการประชุมในคราวนี้ ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับสันติภาพและความรับผิดชอบต่างๆ ที่ประเทศทั่วโลกจะต้องพิจารณา และเมื่อพูดถึงปัญหาเกาหลีท่านนายพลได้กล่าวว่า “จากนี้ไปและแม้ว่าเรายังอยู่ในสภาพของความหวาดเกรงภัยแห่งสงคราม เราทั้งหลายก็ได้มาประชุมพร้อมกันและปรึกษากัน และข้าพเจ้าหวังว่าคงจะร่วมกันสร้างสันติภาพ และขณะนี้เราได้มาประชุมกันในวาระสำคัญที่สุดในการที่จะช่วยกันรักษาและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของโลก” หลังจากนั้นผู้แทนอินเดียก็ได้เสนอที่ประชุมทันทีเกี่ยวกับกรณีรับรองผู้แทนของจีนในสหประชาชาติว่า ควรจะเป็นผู้แทนของรัฐบาลจีนที่ปักกิ่ง ไม่ใช่เป็นผู้แทนของจีนคณะชาติไม่ ข้อเสนอของอินเดียได้รับการโจมตีจากบรรดาประเทศเสรีอย่างหนัก เพราะ

เป็นข้อเสนอที่เห็นแก่ตัวไม่ได้ เป็นข้อเสนอที่เห็นแก่อุดมคติของสหประชาชาติไม่ เพราะเหตุ
ว่าประเทศอินเดีย ได้มีเส้นพรมแดนติดกันกับจีนแดงและต้องคอยหวาดระวังภัยอยู่เสมอ ในที่
สุดท้ายประชุมก็ไม่ยอมรับข้อเสนออันขัดต่ออุดมคติของเสรีชนเช่นนี้

เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ หลังจากการยกเลิกพลซุ่มบกที่เมืองอินซอน กอง
ทหารสหประชาชาติก็กลับเป็นฝ่ายรุกโดยที่ได้ถูกกระหน่ำอยู่ในวงล้อมรอบ ๆ เมืองปูซานเป็นเวลา
หลายเดือน ที่ประชุมใหญ่แห่งสหประชาชาติก็ลงมติโดยคะแนนเสียง ๔๗ ต่อ ๕ (๗ ประเทศ
งดออกเสียง) ว่าควรจะได้มีการบูรณะและฟื้นฟูเกาหลี และประเทศเกาหลีควรจะมีรัฐบาล
เดียวซึ่งเป็นรัฐบาลอิสระและใช้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ส่วนกองทัพ
สหประชาชาตินั้นก็จะต้องอยู่เพียงให้ความปลอดภัยและรักษาสันติภาพจนกว่าเวลาอันควร เท่านั้น
สำหรับการบูรณะและฟื้นฟูเกาหลีนั้นที่ประชุมได้ตั้งคณะกรรมการความร่วมมือ ๗ ประเทศ (ประเทศ
ไทยก็ได้รับเป็นกรรมการด้วย) เป็นผู้ดำเนินงานนี้

ศัตรูหน้าใหม่

ภายหลังจากการรุกใหญ่ของสหประชาชาติมาจกเส้นพรมแดนเกาหลีเหนือ (เส้น
ขนานที่ ๓๘) แล้ว กองทหารเห่สาธารณรัฐเกาหลีก็ได้เป็นหน่วยแรกที่ยกพลล่องเข้าสู่พรม
แดนเกาหลีเหนือ หน่วยทหารอื่นของสหประชาชาติยังหยุดรอคำสั่งที่จะเคลื่อนพลเข้าไปใน
เกาหลีเหนือซึ่งจีนแดง ได้ประกาศเตือนออกมาว่าขออย่าให้มีการรุกร้าเข้าไปยังดินแดนเกาหลี
เหนือเพราะจะเป็นการคุกคามต่อเอกราชของจีน ในที่สุดสหประชาชาติก็มีคำสั่งให้ กองทหารรุก
ข้ามเข้าไปเพื่อจะเมื่อกี้จักให้สิ้นสไป กองทหารสหประชาชาติก็รุกเข้ายึดนครปยองยางเมือง
หลวงของเกาหลีเหนือไว้ได้ และได้รุกอย่างมีชัยทุกด้าน และกองทหารบางหน่วยก็ได้รุกจาก
พรมแดนแมนจูเรียของจีนแดง แต่ครั้นแล้วสหประชาชาติก็ได้รับรายงานของตนในที่ประชุม
คณะมนตรีจากนายพลเอกพิเศษศักดิ์กลาส แมคอาเธอร์เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ว่า
กองทหารสหประชาชาติได้ปะทะกับศัตรูหน้าใหม่ซึ่งไม่ใช่ชาวเกาหลีในสมรภูมิ “กองทหาร
สหประชาชาติได้เริ่มปะทะกับกองทหารของจีนแดงแล้วและเกี่ยวกับการณ์ทาง คณะเสนาธิการ
ทหารก็ได้ยืนยันในเรื่องนี้”

ครั้นแล้วเมื่อกองทหารสหประชาชาติได้รุกไปถึงลำน้ำยาลู ซึ่งเป็นลำน้ำที่กั้นพรมแดนระหว่างแมนจูเรียและเกาหลีเหนือ กองทหารสหประชาชาติก็ได้ปะทะกับศัตรูหน้าใหม่คือจีนแดงซึ่งได้อาศัยพรมแดนแมนจูเรียเป็นที่ซุ่มพล และเป็นที่ตั้งซึ่งกองบินสหประชาชาติไม่สามารถที่จะทำลายได้ กองทหารสหประชาชาติต้องถอยร่นลงมาหลังจากได้ปะทะกับศัตรูซึ่งมีกำลังเข้มแข็งนี้ ท่านนายพลแมคอาเธอร์ได้ถอยกองทหารโดยพลัน และรุดลงมาตั้งแนวรบตามเส้นขนานที่ ๓๘ ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้กองทหารจีนแดงซึ่งได้อาศัยพรมแดนแมนจูเรียเป็นที่สะสมกำลังรบนั้นได้มาซุ่มพลในเกาหลีเหนือ และเป็นโอกาสที่กองบินสหประชาชาติทำการโจมตีได้อย่างถนัด กองทหารจีนแดงซึ่งได้รุดลงมาอย่างฮึกเหิมก็ได้รับภัยการรุกในเมื่อสหประชาชาติตั้งแนวรบอยู่ ณ บริเวณเส้นขนานที่ ๓๘ ซึ่งคงเป็นแนวรบอยู่จนกระทั่งในขณะนี้

ภายหลังจากได้มีการประชุมอย่างรุนแรงมาแล้วครั้งแล้ว คณะมนตรีแห่งความมั่นคงตกลงใจที่จะไม่แสดงความวิตกกังวลในการที่กองทหาร "อาสาสมัคร" ของจีนแดงเข้าแทรกแซงในเกาหลี คณะมนตรีได้เชิญไปยังรัฐบาลจีนแดงที่กรุงปักกิ่งให้มาประชุมเรื่องปัญหาจีนแดง ขอบเขตไม่ยอมเข้าร่วมประชุมด้วยโดยแถลงว่าสิทธิของจีนในสหประชาชาติดังตามอำเภอใจไม่ได้ อย่างไรก็ตามก็คณะผู้แทนจีนแดงคณะหนึ่งก็ได้เดินทางมายังสหประชาชาติ วัตถุประสงค์ของคณะผู้แทนคณะนี้ก็คือ ได้มาร่วมประชุมในปัญหาเกี่ยวกับเกาะไต้หวัน (ฟอร์โมซา) ครั้นแล้วในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ พลเอกผู้แทนของรัฐบาลจีนแดงก็ได้เข้าร่วมประชุมในคณะมนตรีแห่งความมั่นคง ผู้แทนของสหรัฐอเมริกา นายวาเรน ออสติน ได้เกิดการโจมตีรัฐบาลจีนแดงทันที เขาได้แถลงว่ารัฐบาลปักกิ่งได้ส่งกำลังรบเพียบพร้อมด้วยอาวุธยุทโธปกรณ์มายังเกาหลี ฐานทัพสำหรับส่งกำลังรบได้ถูกคุ้มครองจากกองทัพสหประชาชาติโดยพรมแดนแมนจูเรียซึ่งเป็นเส้นพรมแดนซึ่งสหประชาชาติได้รับรอง ในที่สุดนายวาเรน ออสติน ได้ชี้แจงให้นายพลวูทราบายว่าเกาะฟอร์โมซานั้น ไม่ได้เป็นฐานทัพที่ใช้เป็นการรบในเกาหลีดังที่จีนแดงได้กล่าวหา มันเป็นสถานที่ซึ่งอยู่นอกเขตแห่งสงครามเกาหลี

นายพลวูได้ตอบในวันรุ่งขึ้น โดยแทนที่จะพูดถึงปัญหาเกาะฟอร์โมซาตั้งที่รัฐบาลของเขาได้ เป็นผู้กล่าวหา หรือชี้แจงการกระทำของรัฐบาลปักกิ่งในเกาหลี ผู้แทนจีนแดงได้โจมตีสหรัฐอเมริกาว่า ได้ใช้นโยบายรุกรานเกาะฟอร์โมซา แหลมเกาหลีและได้เข้าแทรกแซงในปัญหาภายในของเวียดนาม นายพลวูได้กล่าวว่าประชาชาติจีน ๕๗๕ ล้านจะ

คือซึ่งเอาเกาะฟอร์ โมซาและดินแดนของจีนในที่อื่น ๆ กลับมาจากสหรัฐอเมริกาให้จึงได้ ในที่สุดผู้แทนจีน ได้ยุติถ้อยแถลงโดยขอให้คณะมนตรีได้ประณามรัฐบาลวอชิงตันและบังคับให้ถอนทหารอเมริกันจากเกาหลีและฟอร์ โมซา

ว่าเสียงของนายพลวู ได้ก่อให้เกิดความแปลกประหลาดใจระคนกับความสงสัยแก่ผู้ที่ได้ฟังทั่วไปมากกว่าสิ่งที่เขาได้กล่าวออกมา เพราะว่าลำเนียงอันลึกลับเรียบร้อยอันเป็นชนบประเทศของจีนมาแต่โบราณกาลนั้นได้หายไป โดยให้มีลำเนียงอันดุเดือดคล้าย ๆ กับเสียงในพระราชวังเคลมลินมาแทน คำโฆษณาชวนเชื่อของกรุงมอสโก ก็ได้ออกมาจากริมฝีปากของปักกิ่ง และเป็นที่น่าแน่นอนว่าลัทธิแดงได้เปลี่ยนแปรชนชาติจีนไปจากวัฒนธรรมและชนบประเทศอันคึกคักของจีนทั้งทางภาษาและจิตใจไปจนหมดสิ้น

ปัญหาข้อโต้เถียงกันในที่ประชุมของคณะมนตรีแห่งความมั่นคงก็ไม่ได้มีอะไรแปลกขึ้นมาเลย ข้อปรักปรำซึ่งกันและกันซึ่ง ได้มีมาเรียบร้อย ๆ หนักก็ได้ถูกยกออกมากล่าวกันอีก ในที่ประชุมเซอร์แกลควิน เยปป์ ผู้แทนของอังกฤษ ได้กล่าวว่า “สำหรับผู้เคารพลัทธิสตาลินแล้ว ไม่มีชาติใดในโลกที่จะเป็นเอกราชนอกจากชาติไม่ได้ใช้ระบอบการปกครองโดยคอมมิวนิสต์ และคอมมิวนิสต์ได้ ใช้คำว่ากัเอกราชในเอเชียเป็นเครื่องโฆษณาชวนเชื่อ ดังนั้นจึงเป็นที่แน่นอนสำหรับกลุ่มมหาอำนาจตะวันตกที่จะยังคงสนับสนุนแก่บรรดาชนชาติเอเชียทั้งหมด” ในที่สุดร่างกำหนดการร้อยเหลือต่าง ๆ แก่รัฐบาลเกาหลีเหนือก็ได้เข้าสู่ที่ประชุมคณะมนตรี แต่แล้วข้อเสนอนี้กลับต้องตกไปเพราะสิทธิยับยั้งของสหภาพโซเวียต

ระหว่างนี้ในที่ประชุมใหญ่ขององค์การสหประชาชาติซึ่งได้วันการแตกหักซึ่งอาจจะก่อให้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๓ อยู่ นั้นได้พยายามหาช่องทางให้มีการหยุดยิง ในเกาหลีเพื่อที่จะได้เปิดการเจรจาข้อสงบศึกให้เสร็จสิ้นไป ข้อเสนอจาก ๑๓ ประเทศในเอเชียล้วนมาจากกลุ่มรัฐอาหรับ ได้เข้าสู่ที่ประชุมสหประชาชาติ โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจาก ๓ ประเทศไปพิจารณาคำเสนอการ แต่แล้วก็เป็นการล้มเหลวลงอีกโดยที่รัฐบาลปักกิ่ง ไม่ยอมที่จะเจรจากับกรรมการคณะนี้ ในที่สุดองค์การสหประชาชาติก็ได้มีข้อเสนอเพื่อยุติสงครามในเกาหลีอีกประการหนึ่งโดยมีเงื่อนไขว่าหลัง หากปัญหาเกาหลี ได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ปัญหาเรื่องฐานะของจีนแดงก็จะเข้าสู่ที่ประชุม และปัญหาเกี่ยวกับตะวันออกไกลก็จะ ได้ตั้งคณะกรรมการไปพิจารณาค่าต่อไป รัฐบาลปักกิ่งได้บอกปักข้อเสนอนี้ของสหประชาชาติโดยสิ้นเชิง โดยบอกว่ารัฐบาล

จีนแดงจะไม่ยอมเจรจาใด ๆ ทั้งสิ้นจนกว่าจะ ได้มีการถอนทหารต่างชาติออกจากเกาหลีและฟอร์โมซา ครั้นแล้วปัญหาทั้งหลายเหล่านี้ จะ ได้มีการประชุมและปรึกษาในดินแดนจีนแดงโดยคณะกรรมการธิการของ ๗ ประเทศ

คำปฏิเสธของจีนแดงได้ก่อให้เกิดความไม่พอใจอย่างใหญ่หลวงในระหว่างบรรดาประเทศต่าง ๆ ซึ่งเป็นภาคีของสหประชาชาติ ประเทศเหล่านี้มีความหวังที่จะเห็นการปรองดองทุกวิถีทางในระหว่างสมาชิกของสหประชาชาติเพื่อที่จะระงับสงครามโลกภายนอก สำหรับสหรัฐอเมริกานั้นได้เป็นประเทศที่ได้รับความท้อใจเป็นอย่างมาก กองทหารอเมริกันก็ได้เป็นกำลังที่สำคัญที่สุดในเกาหลี และทหารอเมริกันได้เสียชีวิตมากกว่าทหารต่างชาติใด ๆ ของสหประชาชาติในเกาหลี ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๔๕๔ สหรัฐอเมริกาก็ได้เสนอข้อเสนออันมีความว่า "โดยที่รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน (ปักกิ่ง) ได้ให้ความอนุเคราะห์และช่วยเหลืออย่างเปิดเผยแก่ชนชาติซึ่งได้ถูกประนามว่าเป็นผู้รุกราน และโดยที่ได้มีส่วนในการรบกับสหประชาชาติในเกาหลี จึงมีส่วนร่วมในการรุกรานครั้งนี้ด้วย" ข้อเสนอของอเมริกาก็เท่ากับเป็นการประนามจีนแดงว่าเป็นผู้รุกรานนั่นเอง ข้อเสนอของสหรัฐอเมริกานี้ได้ก่อให้เกิดการวุ่นวายในกลุ่มมหาอำนาจตะวันตกซึ่งมีส่วนผลประโยชน์ในจีนแดงหรือกลุ่มประเทศเอเชียซึ่งได้มีเส้นพรมแดนติดต่อกับจีนแดง ผู้แทนอินเดียได้เป็นตัวอย่างที่จะให้ระงับข้อเสนอของอเมริกา เพราะผู้แทนอินเดียได้กล่าวว่าจะเป็นการบิดประทุของการเจรจาทางสันติวิธีโดยสิ้นเชิง แต่ครั้นแล้วเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๔

โดยคะแนนเสียง ๔๔ ต่อ ๗ ผู้ที่ออกเสียงคัดค้านได้แก่ พม่า ไบโรตเซีย เซคโกสโลวาเกีย อินเดีย โปแลนด์ อุเครน และสหภาพโซเวียต ส่วนผู้ที่งดการออกเสียงมี ๕ ประเทศซึ่งได้แก่แอฟริกาอิสลาม ปากีสถาน อียิปต์ อินโดนีเซีย โซด้าเรเบีย ยูโกสลาเวีย สวีเดน ซิเรียและเยเมน นอกนั้นได้สนับสนุนการประนามจีนแดงว่าเป็นผู้รุกราน สำหรับปัญหาเกาะฟอร์โมซา นั้นที่ประชุมของกรรมาธิการฝ่ายปัญหาการเมืองสหประชาชาติให้เลื่อนไปพิจารณาในวาระอื่น ส่วนข้อหาที่ว่าสหรัฐอเมริกาได้ "รุกรานจีน" นั้นเป็นปัญหาที่ฟังไม่ขึ้น คณะกรรมาธิการจึงไม่ยอมรับที่จะพิจารณา.

บริษัท บริการ
THE UNIVERSAL

สากล จำกัด
SERVICE CO., LTD.

๔๗ อาคาร ๘ ถนนราชดำเนิน พระนคร
47 Mansion 8. Raj Damern Ave., Bangkok.

โทรเลขย่อ : ยูนิวิค

โทรศัพท์ ๒๕๑๘๒

Cable Address : UNIVICE

Tel. 24182

เป็นตัวแทนต่างประเทศคือ -

1. JUTE & FIBRE LIMITED, LONDON
2. ANGLO FAR-EAST COMPANY LIMITED, LONDON.
3. WORCESTER SHOE CO., U.S.A.

- รับสั่งสินค้าเข้า และส่งสินค้าออกทุกชนิด
- จำหน่ายรถยนต์นั่ง และรถบรรทุก ทั้งใหม่และใช้แล้ว
- รับฝาก และรับจำหน่ายสินค้า
- รับประกันภัยทุกประเภท

LIART

อินเดีย กับ ประชาธิปไตย

บรรจบ พันธุเมธา

อินเดียมีอาณาเขตกว้างใหญ่ไพศาล ประชาชนพลเมืองนับถือศาสนาและลัทธิต่าง ๆ กันมากมาย มีการแบ่งชั้นวรรณะ ทั้งขนบประเพณีก็ยิ่งแตกต่างกันออกไปอีก ซึ่งเป็นที่ยังความลำบากแก่การดำเนินรัฐประศาสนโยบายของรัฐบาลอยู่มิใช่น้อย โดยเฉพาะในการปกครองระบอบประชาธิปไตยซึ่งอินเดียได้รับเอกราชมาเมื่อไม่กี่ปีนี้ อุปสรรคต่าง ๆ มอยู้อย่างไร การขจัดบัดเบ้าอุปสรรคเหล่านี้ได้กระทำสำเร็จไปอย่างไรเพียงใด และด้วยวิธีการอย่างไรท่านจะได้ทราบจากเรื่องนี้

ผู้เขียนเรื่องนี้เป็น อักษรศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งได้รับทุนสัมพันธภาพทางวัฒนธรรมของรัฐบาลอินเดียไปศึกษาวิชานิติศาสตร์ที่สสกฤต ณ มหาวิทยาลัยพาราณสี เมืองพาราณสี ในแคว้นอุตตรประเทศ

ความที่อินเดียเป็นดินแดนกว้างใหญ่ ไม่ว่าจะเล่าเรื่องอะไรที่เกี่ยวกับเมือง

อินเดีย จึงมักจะต้องเล่ากันยืดยาว แม้เรื่องประชาธิปไตยก็เช่นเดียวกัน ซึ่งข้าพเจ้าต้องขอกำลังย่นย่อหน้าถ้าหากจะยืดยาวจนน่าเบื่อ เพราะก่อนจะรู้เรื่องประชาธิปไตยของอินเดีย ข้าพเจ้าควรจะนำท่านผู้อ่านให้ ได้รู้และเข้าใจความเป็นอยู่โดยทั่วไปของอินเดียไว้บ้าง เพื่อประกอบความคิดเห็น ข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะไม่มีประเทศไหนอีกในโลก ที่มีรัฐน้อยใหญ่ปกครองโดยมหाराชาฐานเจ้าผู้ครองนครถึง ๕๐๐ กว่ารัฐก่อนหน้าที่จะรวมเป็นอาณาจักรเดียวกันภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่ถึง

ผู้เขียน

แม้ดินแดนอินเดียจะไม่ถูกแบ่งโดยทางการเมือง ก็คงไม่พ้นถูกแบ่งโดยทางภูมิศาสตร์ จากเหนือมาใต้จากตะวันออกมาตะวันตก เราจะได้พบดินแดนที่มีภูมิประเทศและดินฟ้าอากาศผิดแผกแตกต่างกันอย่างน่าประหลาด สุดเหนือเราจะพบแต่เทือกเขาหิมาลัย ที่มีอากาศหนาวเย็นและบางส่วนมีหิมะปกคลุมอยู่ตลอดทั้งปี ลงไปสุดใต้จะพบดินแดนที่จดฝั่งทะเลและมหาสมุทร ส่วนทางตอนกลางจะมีแต่ทะเลทรายที่ร้อนระอุและแห้งแล้งตลอดฤดูกาล และถ้าหากจะเดินทางจากที่ราบขึ้นไปบนภูเขาสูง แม้จะไกลกันเพียง ๗๕ ไมล์ ความร้อนขนาดที่พอจะเผาเนื้อหนังให้ไหม้เกรียมนั้นก็เลยกลายเป็นความหนาวเย็นยะเยือกถึงต้องผิงไฟ เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่ของแปลกที่จะเห็นคนอินเดียบางพวกรูปร่างสูงใหญ่และผิวขาวสะอาดเช่นเดียวกับชาวยุโรป แต่บางพวกมีรูปร่างเล็กงอและผิวคล้ำจนดำมืดไม่ผิดพวกนัก การแต่งกายก็ต่างกัน ตั้งแต่ใช้เสื้อผ้ามากมายจนรุงรัง จนถึงที่แต่งน้อยชิ้นลงตามความจำเป็น เมื่อธรรมชาติกำหนดความแตกต่างมาให้เช่นนี้ อินเดียจึงเป็นดินแดนของความมหัศจรรย์ เพราะคงไม่มีประเทศใดในโลกอีกนั่นแหละที่มีภาษาพูดแบ่งแยกออกไปมากมายถึง ๒๐๐ กว่าภาษา แม้ปัจจุบันนี้ทางการจะกำหนดให้ภาษาฮินดีเป็นภาษาประจำชาติแล้วก็ตาม ก็ยังมีภาษาอื่นที่เป็นภาษาสำคัญของรัฐใหญ่ ๆ อีกถึง ๑๓ ภาษา ถ้าหากจะเดินทางด้วยรถไฟตลอดสายที่ยาวประมาณพันไมล์ ข้าพเจ้าก็รับรองได้ว่า จะต้องได้ยินภาษาพูดที่ต่างกันไปตามท้องที่ที่รถไฟผ่าน อย่างน้อยที่สุด ๖ ภาษา เรื่องศาสนาก็เช่นเดียวกัน มีมากมายหลายสิบจนทำให้อินเดียได้ชื่อว่า เป็นดินแดนแห่งปรัชญาตะวันออก เพราะเป็นที่รวมศาสนาสำคัญ ๆ ของโลกไว้มากด้วยกัน เพราะฉะนั้นจึงไม่ควรด่วนลงความเห็นตัดสินแน่นอนลงไปในเรื่องนิสัย ใจคอ ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือความเป็นอยู่ของคนอินเดียทั้งประเทศ จากคนอินเดียเพียง ๒-๓ คนที่เราได้รู้จักพบเห็น เพราะคำว่า "ชาวอินเดีย" อาจจะหมายครอบคลุมไปได้ถึงอนารยชนที่ยังป่าเถื่อนไม่รู้จักความเจริญสมัยใหม่ หรือไม่รู้หนังสือเลขสักภาษา หรืออาจจะหมายถึงคนที่สมองปราดเปรื่องอย่างระพันทรนาถฐากร หรืออาจหมายถึงคนซึ่งจนแสนจน ทำงานอบเหงื่อต่างน้ำเพียงให้ได้มีอาหารกินไปมื้อหนึ่ง ๆ หรืออาจจะหมายถึงมหาราชผู้มั่งคั่งด้วยทรัพย์สมบัติอันมหาศาลอย่างนิชามแห่งไฮเดอราบัด ผู้มีเพชรแท้เม็ดใหญ่ไว้ทับกระดาก ก็ได้ทั้งนั้น จึงตกเป็น

ภาระหนักแก่รัฐบาลที่จะต้องขจัดความแตกต่างเหล่านี้และหาทางให้ราษฎรมีสติเสรีภาพ
เท่ากัน มีความเป็นอยู่สม่ำเสมอ การร่างรัฐธรรมนูญเพื่ออำนวยความสะดวกเป็นธรรม
และเสมอภาคแก่ราษฎรทุกคนจึงต้องใช้เวลาถึง ๒ ปี ๑๑ เดือนกับ ๑๘ วัน จึงได้
สำเร็จเรียบร้อย

แม้ว่าอัตราผู้รู้หนังสือจะต่ำ และประชาชนยังไม่ใส่ใจความหมายของประชาธิปไตย
ก็ยังมีคนที่มีความรู้และความสามารถในทาง
การปกครองและการบริหารประเทศ พอจะนำประเทศให้เดินก้าวหน้าไปได้อยู่อีกหลายคนเพราะ
เมื่อสมัยที่อังกฤษมีอำนาจครอบครองอินเดีย ที่เรียกว่า บริติชราชย์นั้น อังกฤษได้ใช้
วิธีบริหารประเทศโดยทางสภา ซึ่งเรียก *India Council* และวิธีนี้ได้เปิดโอกาสให้ราษฎรอินเดีย
ได้ฝึกฝนและเรียนรู้ถึงวิธีการปกครองประเทศเป็นการเตรียมตัวไว้สำหรับการปกครองแบบ
ประชาธิปไตยอันจะมีมาในอนาคต แต่ในตอนแรก ๆ สภานี้ไม่ได้มีความหมายแก่ชาวอินเดีย
สักเท่าไรนัก เพราะสมาชิกส่วนมากเป็นคนอังกฤษ หากจะเป็นชาวอินเดียก็ต้องเป็นผู้เลือก
แล้วว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติเรียบร้อย ผู้สำเร็จราชการเป็นผู้เลือก ไม่ใช่ประชาชน เพราะ
ฉะนั้นจึงหวังไม่ได้ที่จะให้บุคคลที่เข้าไปนั่งในสภาเหล่านี้ได้เป็นตัวแทนของราษฎร และทำ
ทุกสิ่งเพื่อประโยชน์ของราษฎร ขณะนั้นมีชาวอินเดียเป็นจำนวนมากที่เริ่มสนใจในการศึกษา
โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ได้พากันส่งบุตรหลานของตนไปเข้าเล่าเรียนและแม้กระทั่งส่ง
ไปเรียนต่อยังประเทศอังกฤษ เพราะเห็นการณ์ไกลว่าจะได้กลับมารับราชการและจะได้
เป็นประโยชน์แก่บ้านเมืองในโอกาสข้างหน้า และผลก็ประจักษ์สมจริงดังคาด คือบุคคล
เหล่านี้แหละที่ได้เป็นกำลังสำคัญในการกู้ชาติบ้านเมืองต่อมา เมื่อต่างได้ศึกษาก้าวหน้าจน
สามารถเข้าใจนโยบายการปกครองของอังกฤษ ชาวอินเดียเหล่านี้ก็เริ่มไม่พอใจในสภาจำลอง
นี้ และได้คิดก่อตั้งพรรคการเมืองขึ้น และที่สำคัญก็คือ พรรคอินเดียแห่งชาติของเกรต
Indian National Congress เรียกสั้น ๆ ว่า พรรคองเกรส นับเป็นก้าวแรกที่น่ามาสู่การปกครองแบบ
ประชาธิปไตย และด้วยพรรคการเมืองนี้เองที่ได้เป็นตัวตั้งตัวตีในการต่อสู้เพื่อเอกราช ซึ่ง
แม้เดี๋ยวนี้ก็ยังเป็นพรรคที่เหนียวแน่นอยู่ในรัฐสภาอินเดีย มีสมาชิกในพรรคเข้านั่งในสภาถึง
กว่า ๓ ใน ๔ ของสมาชิกทั้งหมด

การประชุมของพรรคองเกรสเริ่มมีขึ้นเป็นครั้งแรกที่เมืองบอมเบย์ ในเดือนธันวาคม ค.ศ. ๑๘๘๕ (พ.ศ. ๒๔๒๘) และได้ประชุมกันทุกปีมิได้เว้น ผลัดเปลี่ยนเวียนไปประชุมกันตามที่ตั้งต่าง ๆ ทั่วอินเดีย ประธานของพรรคจะต้องเลือกขึ้นใหม่ทุกปี ผลของการประชุมในครั้งแรกนี้ได้ยุติลงด้วยการเรียกร้องให้รัฐบาลล้มเลิก *India Council* นี้เสีย และให้จัดตั้งสภาผู้แทนราษฎรอย่างแท้จริงขึ้น ให้ลดงบประมาณทางทหารลง เพื่อจะได้เอาไปเพิ่มในทางการศึกษา ทั้งให้สิทธิและโอกาสแก่คนอินเดียได้เข้ารับราชการมากขึ้นอีก แม้ว่าผลของการเรียกร้องจะไม่ได้สำเร็จลงรวดเร็วทันใจ แต่ก็เรียกว่ายังมีผลอยู่บ้าง คือทำให้รัฐบาลต้องฟังเสียงราษฎร และพยายามแก้ไขปรับปรุงสถานะให้ดีขึ้นในเวลาต่อมา โดยให้ประชาชนลงคะแนนเลือกผู้แทนเข้านั่งในสภาได้ แต่สภานี้มีหน้าที่จำกัด คือไม่มีอำนาจพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวกับการทหาร การต่างประเทศ และกิจการของรัฐต่าง ๆ ที่ขึ้นแก่รัฐบาลกลาง แต่ถึงกระนั้นก็ตามการก่อตั้งพรรคและการเรียกร้องของพรรค ไม่เพียงจะมีผลในกำรัฐบาลเท่านั้น แต่ยังมีผลในด้านจิตใจประชาชนเป็นอย่างมากอีกด้วย ทำให้ประชาชนตื่นตัว และกันรณที่จะให้พ้นเสียจากแอกนี้ ยิ่งเห็นสภาไม่มีสิทธิและอำนาจโดยสมบูรณ์ดังกล่าวแล้ว ยิ่งก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่ราษฎรมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในปี ค.ศ. ๑๙๒๐ (พ.ศ. ๒๔๖๓) มหาตมา คานธี ผู้มีความเห็นยึดมั่นว่า อินเดียควรจะได้มีประชาธิปไตยอย่างเสรีประชาชน ควรจะได้มีเอกราชและปกครองตนเองตามระบอบรัฐธรรมนูญ จึงได้นำในการเรียกร้องนี้ขึ้น คานธีได้ชักชวนประชาชนให้ร่วมมือร่วมใจกันในแผนการนี้ ไม่ร่วมมือ และล้มบาเคราะห์ มีการก่อตอกกฎหมายนานาประการ การต่อต้านนี้ได้ดำเนินอยู่เป็นเวลาช้านาน เหตุการณ์ค่อยสงบลงเมื่อได้ มีการประนีประนอมกันกับรัฐบาลใน ค.ศ. ๑๙๓๗ (พ.ศ. ๒๔๘๐) และจากนั้นอีกถึง ๑๐ ปี อินเดียจึงได้เอกราชที่หวังและคอยอยู่เคียงข้างศตวรรษ ขึ้นมาด้วยคานธี โดยไม่ต้องเสียเลือดเนื้อ อังฤษจากอินเดียไปด้วยดีฉันท์มิตร ไม่ได้ทิ้งร่องรอยแห่งความขมขื่นไว้ให้ปรากฏในประวัติศาสตร์ แต่ในใจของชนอินเดีย แม้จะให้ถ้อยคำที่หมดสิ้น แต่ใครเลยจะรู้ว่า ยังมีอีกเท่าไรที่ยังจำได้ ไม่ลืมว่า ในสมัยบริติชราชย์นั้น คุณคือบ้าน และบ้าน กับ ลาดิ (พลองตำรวจ) นั้น กระทั่งกันจนเป็นของธรรมดา ซึ่งยังผูกพันติดปากอยู่จนทุกวันนี้ว่า ไม่มีนักการเมืองอินเดียคนใดในสมัยนั้น ที่บ้านจะไม่มีรอยหวาดด้วยลาดิ

ถึงจะหวังและเตรียมตัวไว้เพื่อเอกราชนานนักแล้วก็ตาม แต่เมื่อถึงเวลาที่ได้มา

จริง ทุกอย่างกลับไม่ราบรื่นและแจ่มใสเท่าที่คาดไว้ จนน่าจะเรียกได้ว่าประชาธิปไตยของอินเดีย
 ถือกำเนิดมาภายใต้ความร้าย เพราะนอกจากประเทศที่ได้คืนมานั้นจะตกอยู่ในอาการวุ่นวายด้วย
 สภาพหลังสงครามแล้ว ยังมีเหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นและทำให้เกิดปัญหาเฉพาะหน้าแก่
 รัฐบาลมากมายหลายประการ ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขด้วยความฉลาดรอบคอบและไหวพริบ แรก
 ที่สุดก็คือเรื่อง ฮินดู และ มุสลิม เราคงจะเคยได้ยินแล้วว่า ได้มีการรบราฆ่าฟันกันอย่าง
 นองเลือดระหว่างชนผู้นับถือศาสนาฮินดูและศาสนาอิสลามเมื่อก่อนหน้าที่จะมีการแบ่งแยกอินเดีย
 ให้เป็นอินเดียและปากีสถาน ที่จริงความคิดที่จะแบ่งอินเดียให้เป็นสองและตั้งประเทศอิสระ
 สำหรับชนมุสลิมนั้น ได้มีอยู่ในใจของหัวหน้าพวกมุสลิมมาหลายปีแล้ว คือตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๔๓
 (พ.ศ. ๒๔๘๖) เมื่ออินเดียเริ่มจะไถ่ถอนใจแห่งเอกราช คนสำคัญในการนี้คือ โมฮัมเหม็ด
 อาลี จินนาห์ ผู้เรียกร้องให้อินเดียแบ่งแคว้นที่มีชนมุสลิมอยู่เป็นส่วนใหญ่รวมเข้าเป็นปากีสถาน
 แคว้นเหล่านี้ได้แก่ซินด์ เบลุกีสถาน บังญาบตะวันตก และ เบงกอล สาเหตุของการเรียก
 ร้องนี้ น่าจะไม่ใช่เพราะความเชื่อในลัทธิศาสนาต่างกันเพียงอย่างเดียว คงจะเป็นเพราะสาเหตุ
 ทางการเมืองพวกพัวพันอยู่ด้วย คนที่นับถือศาสนาต่างกันทั้งสองเผ่านี้คงจะลืมไม่ได้ว่าได้เคยเป็น
 สัตว์คู่เก่าแก่กันมา ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้บุกรุก อีกฝ่ายหนึ่งเป็นเจ้าของถิ่น.

เห็นจะเป็นเพราะความมั่งคั่งในทรัพยากรธรรมชาติของอินเดีย ที่ทำให้อินเดียมี
 เส้นศอกต่างชาตยิ่งนัก นับตั้งแต่ได้มีประเทศขึ้นมา ก็ได้ ถูกบุกรุกหลายครั้งหลายคราซึ่ง
 แต่ละครั้งก็ได้เปลี่ยนโฉมหน้าประวัติศาสตร์ ไปได้ เป็นอย่างมาก นับแต่ครั้งชนเผ่าอารยัน
 เข้ามาทางตะวันตกเฉียงเหนือ ได้ขับไล่ชนพื้นดินลงไปทางใต้ และนำอารยธรรมมาเผยแพร่
 ที่สำคัญคือเป็นผู้สร้างลัทธิศาสนาพราหมณ์ อันเป็นที่มาของศาสนาฮินดูทุกวันนี้ ต่อมาก็มีการ
 บุกรุกของ พวก เปอร์เซีย และพวกกรีก ในสมัยพระเจ้า อเล็กซานเดอร์ ซึ่ง เป็น ครั้งแรกที่ทำ
 ให้ อินเดีย ได้ มีความสัมพันธ์ กับชาวตะวันตก ต่อจากนั้นก็เป็นการบุกรุก ของชนนัับถือศาสนา
 อิสลามซึ่งเป็นพวกอาหรับบ้าง เคอร์กันบ้าง และครั้ง สุดท้ายก็คือการบุกรุกของชนผิวขาวซึ่งมี
 อังกฤษ ฝรั่งเศส และโปรตุเกส แม้อังกฤษจะยึดได้ส่วนใหญ่ทั้งหมด แต่ก็ยังมีส่วน
 ย้อย ๆ บางส่วนยังคงอยู่ในความยึดครองของชาติทั้งสองแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ คือ ปอนดิเชร์ทาง
 ชายฝั่งทะเลตะวันออกใกล้เคียงกับมีทราลเป็นของฝรั่งเศส และ กัว ทางชายฝั่งทะเลตะวันตก
 ติดต่อกับบอมเบย์ เป็นของโปรตุเกส

การบุกรุกและยึดครองของมุสลิม มีส่วนสำคัญทางใจแก่ชนอินเดียนยิ่งกว่าครึ่งใดๆ เพราะเมื่อได้มาเป็นใหญ่อยู่ในอินเดียน ชนเหล่านี้ผู้พร้อมที่จะขายเพื่อศาสนา ก็ได้นำศาสนาอิสลามเข้ามาเผยแพร่ด้วย และอินทุมิจำนวนไม่น้อยได้เข้าถือศาสนาอิสลาม ซึ่งคงจะเป็นเพราะหวังประโยชน์ในทางการเมืองและความปลอดภัยนานาประการ เพราะตามคติศาสนาอิสลามถือว่าถ้าผู้ใดยอมเข้าถือศาสนาของตน ผู้นั้นย่อมพ้นจากความเป็นทาส หรือถ้าไม่ยอมถือศาสนานี้ ก็ต้องสอนหนังสือคนให้รู้เป็นจำนวน ๘ คน แต่การนี้คงไม่ใช่ของง่ายเท่าการเข้าถือศาสนาอิสลาม คนจึงพากันเปลี่ยนศาสนากันเป็นอันมาก การบุกรุกกันทางศาสนา นับว่าได้สร้างความสะดวกแก่ชนอินเดียนยิ่งกว่าการบุกรุกทางการเมือง เพราะฉะนั้นจึงจะอย่างไรก็ย่อมจะเข้ากันไม่ได้สนิทอยู่นั่นเอง ยิ่งคติทางศาสนาตลอดจนการประพฤติปฏิบัติผิดกัน ยิ่งช่วยแยกคนสองศาสนาให้ห่างจากกันทุกที เป็นต้นว่า คติทางศาสนาอินทุมินับถือพระผู้เป็นเจ้า มีเทวดาและพระเจ้ามากมายหลายองค์ ถึงแก่สร้างโบสถ์ไว้ตามที่ต่างๆ เพื่อให้เป็นสถานที่สำหรับเคารพสักการะรูปปั้นของประเทศเหล่านั้น แต่ทางศาสนาอิสลาม แม้จะถือพระอัลล้าห์ฐานเป็นพระผู้เป็นเจ้า แต่ไม่นับถือรูปปั้นแทนองค์พระเจ้า เพราะเชื่อว่าพระอัลล้าห์จะคงสิงสถิตย์อยู่ในใจของมุสลิมทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนเวลาใดก็อาจจะคุกเข่าลงบูชาสักการะพระอัลล้าห์เจ้าได้เสมอ การถือชั้นวรรณะในศาสนาอิสลามก็ไม่มี ถือว่าทุกคนเสมอกันหมด แม้จะเป็นมหाराชาหรือกระยาจก เวลาจะสวดมนต์ ก็อาจจะสวดได้ในที่แห่งเดียวกัน ในเวลาถึงงานพิธีแม้ชาวอินเดียนจากภาคเดียวกันได้ เรื่องนี้อินทุมิไม่ได้เป็นอันขาดเพราะตามคติศาสนาอินทุมิ คนไม่ได้เกิดมาเท่ากัน แม้พระเจ้าจะสร้างมาเหมือนกัน แต่บางพวกเกิดจากส่วนสำคัญของพระเป็นเจ้า เช่น พราหมณ์ เกิดจากปากพระพรหมจึงจัดว่าเป็นผู้มีวรรณะสูงสุด แต่พวกคฤหที่จัดว่าเป็นพวกวรรณะต่ำนั้น ก็เพราะเกิดจากเท้าของพระพรหม ทั้งนี้ ฉะนั้นไม่ว่าจะทำอะไรจึงจะให้เสมอกันไม่ได้ แม้กระทั่งการสวดมนต์บูชาพระเป็นเจ้าคฤหก็จะทำร่วมกับชนวรรณะสูงกว่าไม่ได้ และยังอาหารการกินยิ่งถือเป็นของสำคัญที่จะแตะต้องกันไม่ได้ แม้ชนวรรณะเดียวกัน สิ่งเหล่านี้เป็นจุดอ่อนอย่างหนึ่งในศาสนาอินทุมิ เพราะเมื่อถึงคราวจำเป็น ความรู้สึกในความแบ่งแยกนี้ยังคงมีอยู่เสมอ อีกประการหนึ่งพวกมุสลิมเป็นพวกกินเนื้อสัตว์ ในเมื่ออินทุมิส่วนมากไม่นิยมกิน และยิ่งกว่านั้น มุสลิมยังชอบกินเนื้อวัว

ซึ่งชนอินเดียนเคาะพนักถือตุ้มแม่ ดังที่เรียกว่า โคมาคา เพราะฉะนั้นการขำขำเพื่อเอาเนื้อมาเป็นอาหารจึงเป็นเรื่องข่มเหงน้ำใจกันมากอยู่

เมื่อความแตกต่างทางศาสนามีอยู่เช่นนี้ ชนอินเดียนจึงรวมกันไม่ได้ แม้ในครั้งที่มีการตั้งพรรคคองเกรสขึ้น ในตอนแรกก็ไม่ได้รับการร่วมมือจากมุสลิมมากนัก จนเมื่อมุสลิมเองก็เห็นความจำเป็นที่จะต้องขับไล่อังกฤษออก จึงได้หันหน้าเข้าหากัน แต่ก็ยังมีการตั้ง *Muslim League* เป็นพรรคสำหรับมุสลิมชั้นอีกในที่สุดไม่ว่าอินเดียนจะริเริ่มกิจการใด มุสลิมมักจะปลุกตัวออกต่างหาก หรือไม่ก็เริ่มของตนเองขึ้นบ้าง ในขณะที่อินเดียนตั้งมหาวิทยาลัย พาราณสีขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยฮินดู มุสลิมก็ได้ตั้งมหาวิทยาลัยอาลีการ์ห์เป็นมหาวิทยาลัยมุสลิมขึ้นเป็นคู่กัน แม้จนทุกวันนี้ก็ยังไม่มมุสลิมนิยมมาเข้าเรียนที่พาราณสี หรือพวกฮินดูไปเรียนที่อาลีการ์ห์ อังกฤษเองเป็นผู้รู้ดีในจุดอ่อนนี้ และได้ถือโอกาสอยู่เสมอที่จะทำให้เกิดคนทั้งสองศาสนานี้เข้ากันไม่ได้ ครั้นเมื่อรู้ว่าเอกราชจะต้องเป็นของอินเดียนในไม่ช้าแล้ว ชนมุสลิมผู้ยังเคยรู้สึกตัวว่าตนเองเคยเป็นเจ้าเป็นใหญ่เหนือพวกฮินดูมาถึง ๕๐๐ กว่าปีก่อนอังกฤษเข้ายึดครองอินเดียน ต่างล้า่นถวิลความยิ่งใหญ่ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง และยิ่งพรรคคองเกรสจะเป็นพรรคสำหรับฮินดูโดยเฉพาะ และแน่เสียยิ่งกว่าแน่ว่า เมื่อได้เอกราชแล้วพรรคคองเกรสจะต้องได้เป็นใหญ่มีสิทธิในการปกครองยิ่งกว่าพวกอื่น เพราะได้พยายามต่อสู้กำจัดฟันเพื่อเอกราชมาตั้งกว่าครึ่งศตวรรษ เพราะฉะนั้นสมควรจะหรือที่มุสลิมจะต้องอยู่ในปกครองของชนฮินดูภายใต้รัฐธรรมนูญเดียวกัน นี่แหละเป็นเหตุให้ชนมุสลิมพากันเรียกร้องสิทธิขอแบ่งแยกประเทศให้ตนได้ปกครองตนเอง โดยใช้รัฐธรรมนูญคนละฉบับกับของฮินดู และแล้วสุดท้ายผลของเอกราชที่ว่าจะได้มาก็ต้องเสียเวลาไปกว่าร้อยปีนั่นก็คือ การแบ่งอินเดียนเป็น ปากีสถานของมุสลิม และอินเดียนของฮินดู

ปัญหาที่ตามมาจากการแบ่งประเทศก็คือการแย่งคน ภาระนี้จึงเป็นภาระแห่งความอลเวง ที่ราษฎรจะต้องอพยพโยกย้ายจากถิ่นที่ตนอยู่เดิม พวกมุสลิมที่อยู่ในเขตของอินเดียนจะต้องอพยพ ไปอยู่ในเขตปากีสถาน และชนฮินดูในเขตปากีสถานจะต้องอพยพมาอยู่ในอินเดียน เพียงแต่การย้ายบ้านของแต่ละคนก็ยังไม่พออยู่แล้ว นี่เป็นการย้ายของคนแทบทั้งประเทศ ฟังนึกดูเถิดว่าการย้ายจะรุนแรงสักเพียงไหน และยิ่งมีการประทัดประหารกันระหว่างคนสองศาสนา การย้ายจึงไม่ใช่การมาด้วยความสมัครใจ แต่เป็นเพราะถูก

สถานการณ์บีบบังคับ ทรัพย์สินมีค่าอันมีค่าใด ๆ ไม่มีใครจะนำติดตัวมาได้ ข้าบางคนยัง
พลัดทิ้งพ่อแม่พี่น้องและครอบครัว จึงเป็นเรื่องหนักใจแก่รัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง งานชิ้นแรกที่
รัฐบาลจะต้องกระทำ คือปราบปรามเหตุการณ์ร้ายและรักษาความสงบภายในประเทศเสียก่อน
และเพื่อรักษาความสงบในอินเดียได้เสีย มหาตมา คานธี อันนับเป็นความศุภนัยเสียอันยิ่ง
ใหญ่ในประวัติศาสตร์ของอินเดีย จากนั้นรัฐบาลอินเดียต้องจัดการหาที่อยู่ให้แก่คนพลัดถิ่นราว
๔ ล้านที่อพยพมาจากดินแดนปากีสถาน ซึ่งในขั้นต้น รัฐบาลช่วยอะไรไม่ได้มากไปกว่าปลูก
เต็นท์ทำเป็นค่ายพักให้อยู่ และต่อไปจึงระบายไปอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ที่พอจะคุ้มแดดคุ้มฝน
ได้ สถานที่รถไฟนับเป็นสถานที่ที่ให้การคุ้มกันจากแดดฝนได้ดีกว่าที่อื่น บางพวกเข้าไปอยู่แถม
ในบ้านของมุสลิมที่อพยพไปแล้ว แต่ก็ไม่ได้เพียงพอ เพราะยังมีอีกมากที่ไม่ได้อพยพไป
และจำนวนมุสลิมก็น้อยกว่าอินดูถึง ๓ เท่า คือมุสลิม ๘๐ ล้าน อินดูมี ๒๗๐ ล้าน จึงทำ
ให้รัฐบาลต้องวางแผนการช่วยเหลือคนพลัดถิ่นด่วน ใกล้เคียงมือสร้างเมืองขยายเมืองขึ้นใหม่
และในขณะนั้นก็ได้สร้างเสร็จไปแล้วหลายเมือง แต่ละเมืองมีบ้านอยู่ได้กว่าพันหลัง ต่อ
จากนั้นรัฐบาลก็ต้องช่วยเหลือในเรื่องการทำมาหากินของคนเหล่านี้ เพราะรัฐบาลจะเลี้ยงดูให้
อาหารและเครื่องนุ่งห่มตลอดไปอย่างไรได้ บางพวกมีโอกาสได้เข้าทำงานแทนพวกมุสลิม
บางพวกก็ไปทำไร่ไถนาและทำการค้าขาย พวกผู้หญิงจะได้รับการฝึกหัดอบรมเกี่ยวกับ
การศิลปะและหัตถกรรม ส่วนมากมีอาชีพทางเย็บปักถักร้อย ปัญหาเรื่องผู้หญิงพลัดถิ่นก็
เป็นปัญหาสำคัญไม่น้อย เพราะมีอีกเป็นจำนวนมากเป็นผู้ที่พลัดกับครอบครัวของตน ข้า
บางคนยังเป็นผู้ที่ไปค้นตัวพบได้ในภายหลัง ด้วยถูกดูดเข้ามาในขณะที่วิกฤตการณ์นั้น รัฐบาล
จึงจำเป็นต้องมีที่พักสำหรับหญิงเหล่านี้ มีเจ้าหน้าที่หญิงดูแลทุกข์สุขและหาทางให้
เลี้ยงตัวเองได้ด้วยการทำงานที่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ส่วนหญิงชราได้รับการดูแลเป็น
อย่างพิเศษ ส่วนเด็กนั้น บางแห่งจะจัดให้มีโรงเรียนเฉพาะ แต่บางแห่งที่จัดไม่ได้รัฐบาลจะ
เป็นผู้ออกค่าเล่าเรียน ตลอดจนหาอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียนให้ ข้ายังมีทุนสำหรับ
นักเรียนที่ลำบาก และโรงเรียนจะต้องสงวนที่ไว้สำหรับเด็กเหล่านี้ ไม่ว่าประสงค์จะเข้า
เรียนที่ใดได้รับความสะดวกทุกแห่ง นอกจากนี้ยังมีเด็กประเภทที่ทั้งพ่อและแม่ไม่ปรารถนาอีก
เป็นจำนวนไม่น้อยที่รัฐบาลจะต้องรับเลี้ยงต่อไป เพราะฉะนั้นนอกจากอินเดียจะดกแ่งและ
เลี้ยงแล้วหลายแสนเพื่อสร้างประเทศปากีสถานขึ้นแล้ว ยังจะต้องเลี้ยงเงินไปอีกไม่ใช่น้อย

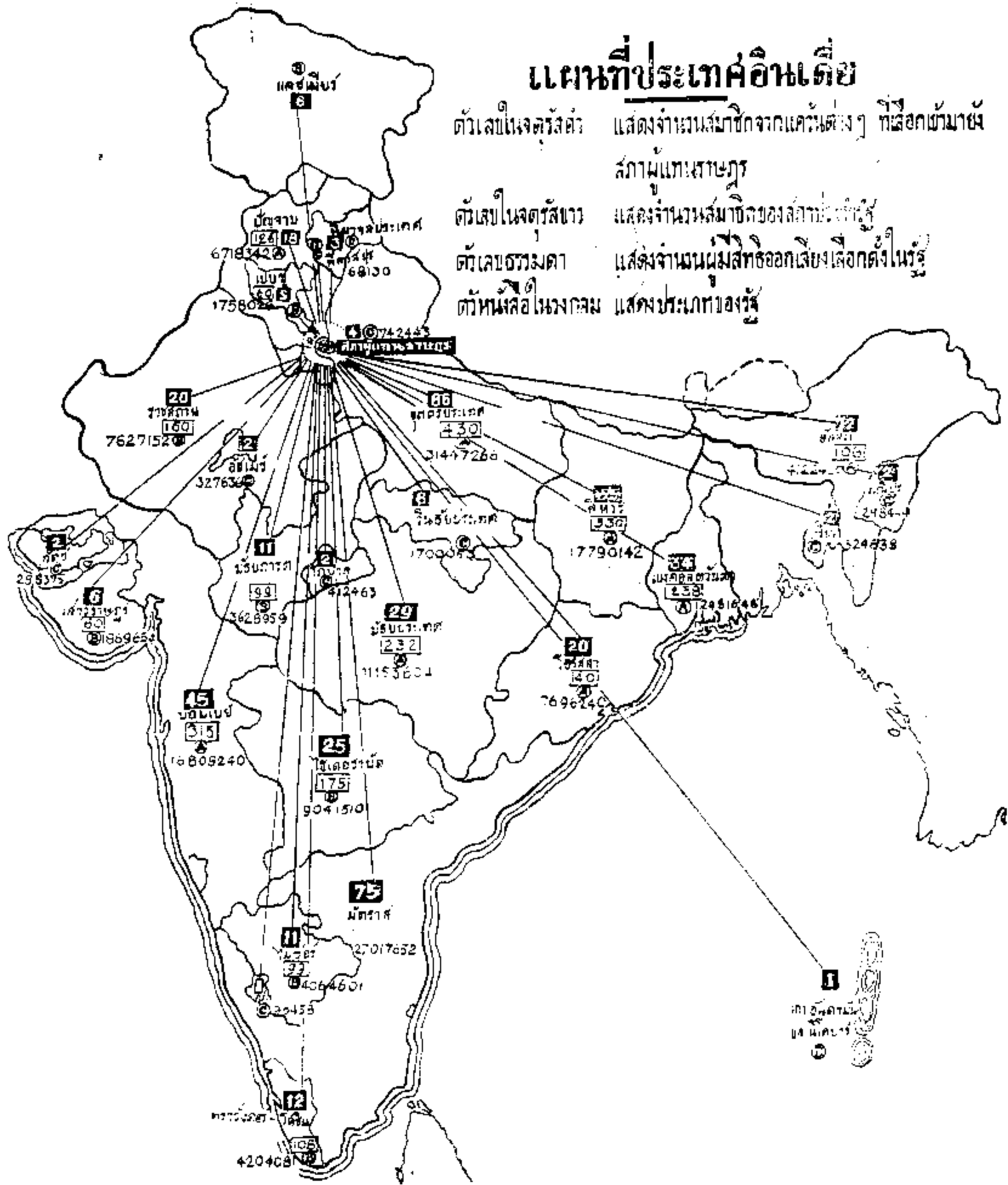
เล็กน้อยในแผนการณ์ช่วยเหลือคนพลัดถิ่น และที่เสียไปมากกว่าการเสียใด ๆ ก็คือความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างฮินดูและมุสลิม ซึ่งนับว่าเป็นหนามยอกอกรัฐบาลอินเดียอยู่เสมอมา แม้กระทั่งทุกวันนี้ปัญหาเรื่องแคชเมียร์ก็ยังคงตกลงกันไม่ได้ ที่เขตหุบดอยก็ยังต้องมีทหารรักษาการณ์อยู่ และใครจะรู้ได้ว่าถ้าหากเมื่อใดอินเดียเกิดมีพิพาทพ้องหมองใจขึ้นกับปากีสถาน มุสลิมที่ยังคงมีอีกเป็นจำนวนมากในอินเดีย จะไม่ปฏิบัติวิญญาเพื่อช่วยเหลือผู้ที่นับถือศาสนาเดียวกับตน

เมื่อรัฐบาลจัดการเรื่องนี้เสร็จไปแล้ว ก็ต้องกลับมาจัดการกับปัญหาภายในประเทศอีกต่อไป เมื่ออินเดียได้เอกราช วันที่ ๑๕ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๔๗ (พ.ศ. ๒๔๙๐) อินเดียยังเป็นประเทศที่มีรัฐน้อยใหญ่อยู่ในปกครองของมหาราชาถึง ๕๕๒ รัฐ แต่ละรัฐมีเสรีภาพจะจัดการกิจการภายในรัฐของตนได้ นับแต่การทหาร (มหาราชาถึง ๕๔ รัฐที่มีกองทัพของตนเอง) การเก็บภาษีอากร และแม้กระทั่งการออกธนบัตรและเงินตรา มหาราชาก็มีสิทธิทำได้เอง ตามประวัติศาสตร์อินเดียไม่ว่าในสมัยใด อินเดียก็อยู่ภายใต้การปกครองแบบเจ้าผู้ครองนครเสมอมา ราชาผู้ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องในการปกครองบ้านเมืองด้วยเลย เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะมีใครมายึดครอง ก็ไม่ได้มีความสำคัญอะไรแก่ประชาชนมากนัก เพราะเป็นแต่เพียงเปลี่ยนเจ้าผู้ครองนครเท่านั้น ราชาผู้ยังต้องทำงานหนักและยากจน ไม่เคยได้มีโอกาสชื่นชมกับความมั่งคั่งในทรัพย์สินกรรมชาติของตนเด่นอันเป็นมาตภูมิของตนเลย เมื่อสมัยมุสลิมเข้าครองก็ดี อังกฤษเข้าครองก็ดี รัฐใหญ่น้อยเหล่านั้นก็ยังเป็นรัฐที่น่าจะเรียกได้ว่าเป็นอิสระ แม้ในสมัยบริติชราชย์ อังกฤษก็ถือรัฐเหล่านั้นเสมือนเป็นรัฐที่มีสัมพันธไมตรีกันยิ่งกว่ารัฐเมืองขึ้น ในตอนแรกอังกฤษก็ได้สิทธิในการจัดการกิจการภายในรัฐทั้งหมดแก่มหาราชาโดยไม่ได้ยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเลย จนเมื่อมีมหาราชาบางรัฐปกครองไม่เหมาะสม อังกฤษจึงได้ฉ้อสิทธิเข้ามาพิพากษาโทษถอดมหาราชาออกจากราชสมบัติ และตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นแทน จากนั้นจึงได้ออกระเบียบเป็นบรรทัดฐานว่า การสืบทอดราชสมบัตินั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลอังกฤษเสียก่อน และอังกฤษถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องอบรมราชกุมารของรัฐต่าง ๆ นั้น ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะปกครองประชาชน และที่สำคัญก็คือให้มีใจผูกใจรักรักภักดีต่ออังกฤษ จนถึงแก่ตั้งโรงเรียนสำหรับฝึกอบรมราชกุมารขึ้น

แต่เอกราชจะมีความหมายอะไร ถ้าหากอินเดียจะต้องปกครองอย่างแบ่งแยกเช่นนี้ต่อไป และประวัติศาสตร์คงจะได้ให้บทเรียนอันสูงค่าแก่รัฐบาลอินเดียที่ว่า การที่ประเทศ

ถูกแย่งแยกเป็นรัฐใหญ่น้อยเช่นนี้เป็นภัยอันตรายแก่ประเทศเพียงใด เพราะเปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติเข้ามาขายไม้ได้เสมอ ด้วยรัฐแต่ละรัฐไม่ได้ร่วมมือกันต่อสู้ป้องกันเลย ช้ายังจะมีการแก่งแย่งแข่งชิงไม้สัก กิ่งแม้ว่าโลกจะยอมรับกันแล้วว่า อินเดียนเป็นชาติเก่าแก่มีมาแล้วตั้งกว่า ๕,๐๐๐ ปี แต่ความเป็นชาติของอินเดียนั้นยังไม่เคยมีมาก่อนเลย ถ้าหากจะมีการสู้ต่อด้านสัก ก็เป็นการต่อสู้เพื่อป้องกันและรักษาสถิติของรัฐของตนเองเท่านั้นไม่ใช่เพื่อป้องกันประเทศเป็นส่วนรวม เมื่อตระหนักถึงภัยอันจะพึงมีมาข้างหน้า รัฐบาลอินเดียนจึงต้องเร่งพิจารณาเรื่องนี้ และพยายามหาหนทางที่จะดึงเอารัฐเหล่านั้นเข้ามารวมเป็นอาณาจักรอินเดียนด้วยกันและยกให้รัฐธรรมนูญเดียวกันด้วย นับเป็นโชคที่ ชาร์ลส์ วัลลภกาย ปาเติล รองนายกรัฐมนตรีขณะนั้น สามารถหาทางที่จะเหนี่ยวโน้มนำจิตใจมหาราชเหล่านั้นให้ยินยอมสละอำนาจการปกครองให้มาอยู่ในมือประชาชนโดยทางสภาตามระบอบประชาธิปไตย และทุกอย่างก็ได้เป็นไปโดยเรียบร้อย มีอยู่เพียง ๓ แคว้นคือ ไมซอร์ ไฮเดอราบัด และแคชเมียร์ ที่ยังคงมีชัยแม้ว่าจะต้องตกลงกันเป็นพิเศษ ดังจะกล่าวต่อไป ในที่สุดรัฐทั้ง ๕๐๐ กว่ารัฐนั้นก็ได้อพยพเพื่อไปรวมกับแคว้นใกล้เคียงบ้างและรวมกันเป็นสหรัฏฐบ้าง จนเหลือเพียง ๒๗ หน่วย เป็นกลุ่มปรารภของรัฐบาลอินเดียนที่จะได้รวบรวมประเทศให้เป็นอาณาจักรอินเดียนกันอันจะบังเกิดมิได้ตามความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ และแล้วสหภาพสาธารณรัฐอินเดียนก็ได้สถาปนาขึ้นเมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ค.ศ. ๑๙๕๐ (พ.ศ. ๒๔๙๓) โดยมี ดร. ราเชนทร ประสาท เป็นประธานาธิบดี

รัฐทั้งหมดนั้นได้ถูกจัดแบ่งออกเป็น ๓ ประเภทด้วยกันตามความเหมาะสม คือ ประเภทที่หนึ่งคือเรียกรัฐ Part A. มีราว ๒๑๖ รัฐ ได้ถูกรวมเข้ากับแคว้นใหญ่ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง อันได้แก่แคว้นอัลลัม พินาร์ โอริสสา เบงกอลตะวันตก มัทราส มध्यประเทศ อุตตรประเทศ ขอมเบย์ และปัญจาบ ซึ่งรัฐเหล่านั้นที่มีอยู่ในแผนที่แต่เดิมก็ได้หายไป กลายเป็นเพียงชื่อเมืองรวมอยู่ในแคว้นดังกล่าวนี้ และพลเมืองทั้งหมดในรัฐทั้ง ๒๑๖ รัฐที่มีราว ๑๙๐.๒ ล้าน ก็ได้ถูกรวมเข้าเป็นพลเมืองของแต่ละแคว้นนั้นด้วย แคว้นซึ่งเดิมเคยใหญ่อยู่แล้วก็กลับใหญ่ขึ้นอีก บางแคว้นเช่นอุตตรประเทศมีอาณาเขตกว้างขวางกว่าประเทศไทย และมีพลเมืองมากกว่าเราถึง ๒ เท่า

รัฐประเภทที่สอง (Part B.) มีทั้งหมด ๒๗ รัฐ มีพลเมืองราว ๓๔.๗ ล้าน แต่
 ละรัฐต่างร่วมกับรัฐใกล้เคียง และตั้งเป็น State Unions ขึ้น ๕ หน่วยด้วยกัน คือ มัชฌิม
 ราชสถาน เสวราชปุระ ทราวังคบุรี-โคชิน และมีปัญจาบตะวันออกกับปเตียลาที่เรียกรวมว่า

(PEPSU) นอกจากทั้ง ๕ หน่วยนี้แล้วก็ยังมี ไฮเดอราบด์ ไมซอร์ จัมมูและแคชเมียร์ รวมอยู่ในประเภทนี้ด้วย

ส่วนรัฐประเภทที่สาม (Part C.) มี ๖๑ รัฐ มีพลเมือง ๖.๙ ล้าน ได้รวมกันและแบ่งเขตเสียใหม่เป็น ๗ เขตด้วยกัน คือ หิมาจัลประเทศ (บริเวณภูเขาหิมาลัย) กัซช มณีปุร ตรีปุร วินธัยประเทศ พิลลาตปุร และโกปาล ทั้งนี้รวมทั้ง อัชเมร์ คูรูก และ เดลี รัฐทั้งหมดนี้ขึ้นต่อรัฐบาลกลางโดยตรง มีข้าหลวงใหญ่เป็นผู้ดูแล

เมื่อแบ่งรัฐเป็นประเภทต่าง ๆ กันตั้งนี้แล้ว การปกครองก็ต้องแตกต่างกันไปบ้าง แต่ก็เป็นไปโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะให้ความเสมอภาคและเป็นธรรมแก่ราษฎรทุกรัฐ ที่จริงรัฐธรรมนูญอินเดีย ว่าโดยหลักการสำคัญ ๆ แล้วก็ไม่ผิดอะไรกับของประเทศอื่น จะต่างกันก็เพียงขนาดของประเทศและพลเมืองที่บังคับ ให้ต้องแบ่งประเทศเป็นรัฐ แทนจะเป็นเพียงจังหวัดเช่นของเรา และในรัฐหนึ่ง ๆ นั้นก็มีรัฐบาลของตนตามหลักการเดียวกันกับรัฐบาลกลาง กล่าวคือ ประกอบด้วยประมุขของรัฐ คณะรัฐมนตรี และสภาผู้แทนราษฎร

ประมุขของรัฐประเภทหนึ่ง มีตำแหน่งเป็นผู้ว่าราชการ *Governor* ซึ่งประธานาธิบดีเป็นผู้เลือก จะต้องเป็นผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี มีสัญชาติอินเดีย และไม่ได้เป็นสมาชิกในสถานิติบัญญัติของรัฐคน จะได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๕,๔๐๐ รูปี ผู้ว่าราชการของรัฐจะเป็นผู้เลือกนายกรัฐมนตรีแห่งรัฐของตนและรัฐมนตรีอื่น ๆ ตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรีที่ตนเลือก นั้น ส่วนสภาประจำรัฐ ก็มีทั้งวุฒิสภา (*Legislative Council*) และสถานิติบัญญัติ (*Legislative Assembly*) วุฒิสภาของรัฐนั้นเริ่มทำเป็นการทดลองในรัฐต่าง ๆ นอกจากอัธสัมกับโอริสสา ซึ่งเป็นรัฐเล็ก ๆ มีพลเมืองน้อยกว่าคนอื่น

จำนวนสมาชิกในสถานิติบัญญัติของรัฐนั้นต้องมีจำนวนไม่เกิน ๕๐๐ และไม่เกินกว่า ๖๐ รัฐธรรมนูญกำหนดให้ มีผู้แทนราษฎรเข้านั่งในสภาได้เพียงคนเดียวต่อราษฎร ๗๕๐,๐๐๐ คน ทั้งนี้ยกเว้นในแคว้นที่มีพลเมืองน้อย และจากจำนวนสมาชิกที่กล่าวแล้วนี้ ก็กำหนดให้รัฐที่ถูกยุบไปมีสิทธิเลือกผู้แทนของตนเข้านั่งในสภาได้ ๑๓๒ คน ผู้แทนแต่ละคนจะต้องมีสัญชาติอินเดีย อายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี เลือกเข้ามาด้วยการเลือกตั้งลงคะแนน ส่วนสมาชิกในวุฒิสภาของรัฐมีจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๔๐ และไม่มากเกิน ๑ ใน ๓ ของสมาชิกทั้งหมดในสถานิติบัญญัติ สมาชิกในสภานี้จะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี

ในการเลือกนั้น ให้สมาชิกในสภานิติบัญญัติลงคะแนนเลือกได้ ๑ ใน ๓ ของสมาชิกทั้งหมด อีกครึ่งของจำนวนสมาชิกได้จากการลงคะแนนเสียงของสมาชิกสภาเทศบาล สภาท้องถิ่น ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญา และของครูผู้ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนแต่ชั้นมัธยมขึ้นไป ส่วนจำนวนที่เหลือ ผู้ว่าราชการเป็นผู้เลือกจากประชาชนผู้มีชื่อเสียงและเชี่ยวชาญในทางอักษรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ สหกรรม หรือสังคมสงเคราะห์ของรัฐนั้น ๆ วุฒิสภานี้เป็นสภาถาวร แต่สมาชิกจะต้องออก ๑ ใน ๓ ทุก ๒ ปี ส่วนสมาชิกในสภานิติบัญญัติจะดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ๕ ปี

สภานิติบัญญัตินี้มีหน้าที่ออกกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ และสวัสดิการของประชาชนของรัฐคน ซึ่งรวมทั้งสิ้นมีมากมายด้วยกัน เช่น การศึกษา การทำถนนหนทาง การประปา การไฟฟ้า การสาธารณสุข การฟื้นฟูปรับปรุงฐานะความเป็นอยู่ของราษฎรตามหมู่บ้าน เอกสิทธิ์ทางการค้าและอุตสาหกรรม หนังสือพิมพ์ หนังสือและโรงพิมพ์ ตลอดจนการจัดการปกครองท้องถิ่น และข้าราชการประจำของรัฐ ส่วนที่นอกเหนือไปจากที่ระบุในรายการ เช่น การป้องกันประเทศ และกิจการของกองทัพบก เวือ และอากาศ การคลัง การต่างประเทศ การไปรษณีย์โทรเลข ป่อน้ำมัน เหมืองแร่ เกลือ ฝิ่น โบราณสถานและวัตถุ สติกรรม สำมะโนครัว และอื่น ๆ ซึ่งรวมกันเป็นอีกรายการหนึ่งนั้น รัฐสภากลางเป็นผู้ออกกฎหมายเอง แต่ส่วนที่กำหนดไว้ให้เป็นเรื่องที่รัฐจะจัดการออกกฎหมายเอง เช่น การศึกษาและถนนหนทางนั้น รัฐสภากลางไม่มีสิทธิจะมายุ่งเกี่ยวกับ นอกจากเสียจากว่าสมาชิกส่วนมากของวุฒิสภาจะลงความเห็นว่าจะควรทำเช่นนั้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของชาติ หรือมีรัฐตั้งแต่สองรัฐขึ้นไปเสนอแนะให้รัฐสภากลางเป็นผู้ออกกฎหมายสำหรับรัฐนั้น ๆ

ส่วนรัฐประเภทที่สองนั้น การจัดการปกครองเป็นไปเช่นเดียวกับประเภทที่หนึ่ง จะต่างกันก็เพียงประมุขของรัฐ เรียก ราชาประมุข และการจะแต่งตั้งผู้ใดเป็นนั้นจะต้องมีการตกลงกันเองในรัฐหรือสหรัฐ ส่วนมากมักจะเลือกมหाराชาเป็นราชประมุขเช่นสหรัฏฐทราวังคอร-โคชิน มหาราชาแห่งทราวังคอร ได้รับแต่งตั้งให้เป็นราชประมุข ส่วนประมุขของแคว้นไมซอร์ ไฮเดอราบัด จัมมูและแคชเมียร์นั้น การเลือกราชประมุขจะต้องมีการตกลงกันเสียก่อนระหว่างรัฐนั้น ๆ กับรัฐบาลกลาง และถ้ารัฐใดยังไม่พร้อมที่จะตั้งรัฐบาลบริหารรัฐโดยทางสภาโดยทันทีทั้งรัฐธรรมนูญให้เวลา ๑๐ ปีสำหรับการเตรียมตัว และในระหว่างนี้จะตั้งดำเนินการภายใต้ภาวะ

ควบคุมระบบรัฐบาลกลางไปพลางก่อน รัฐบาลกลางจะต้องช่วยเหลือเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของ
สหรัฐ และสั่งเจ้าหน้าที่ผู้เป็นผู้เชี่ยวชาญไปเป็นที่ปรึกษาแนะนำ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ใน
กิจการสำคัญ เช่น การคลัง และ ตำรวจ เป็นต้น

สำหรับรัฐประเภทที่สาม ไม่มีรัฐบาลรับผิดชอบในรัฐโดยตรง แต่ละรัฐจะต้อง
อยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง โดยรัฐบาลจะเป็นผู้ตั้งข้าหลวงใหญ่ให้เป็นผู้ดูแลและประสาน
งานระหว่างประธานาธิบดีกับรัฐเหล่านี้ รัฐสภากลางจะต้องจัดการให้แต่ละรัฐมีสภานิติบัญญัติ
และคณะรัฐมนตรีหรือสภาให้คำปรึกษาแนะนำ สำหรับรัฐทั้งหลายได้แก่ มณีปุร ที่อยู่สุดเขต
ตะวันออกติดกับพม่า ทวีปที่ล้อมรอบด้วยดินแดนปากีสถานตะวันออก และ กัทซ ที่อยู่
สุดเขตตะวันตกนั้น มีสภาให้คำปรึกษาแนะนำ เพราะว่าเป็นรัฐที่อยู่ชายเขตแดน
จึงจำเป็นต้องมีรัฐบาลกลางจะต้องดูแลด้วยความรอบคอบ ข้าหลวงใหญ่จะเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ
ต่อประธานาธิบดี แต่ถ้าหากเมื่อใดเกิดข้อแย้งขัดแย้งระหว่างข้าหลวงใหญ่กับคณะรัฐมนตรี จะ
ต้องเสนอข้อพิพาทแย้งขัดแย้งนั้น ไปยังรัฐบาลกลางเพื่อพิจารณาและตัดสิน ในการเลือกบุคคลเข้า
เป็นสมาชิกในสภานิติบัญญัติของรัฐประเภทนี้ รัฐสภากลางจะกำหนดให้เลือกด้วยการลงคะแนน
เสียงข้าง แฉกตั้งบุคคลที่เห็นสมควรขึ้นบ้าง และแต่ละสภาก็มีประธานสภาที่รองประธาน
สภาเช่นเดียวกับรัฐในประเภทหนึ่งและสอง ในการออกกฎหมายก็ทำได้ในขอบเขตเช่นเดียวกับ
กับรัฐสองประเภทนั้น แต่ส่วนรัฐเล็ก ในฐานะที่เป็นที่ตั้งของรัฐบาลกลางอยู่แล้ว จึงไม่
ต้องข้องเกี่ยวกับเรื่องบางเรื่อง เช่นในเรื่องการประปา ไฟฟ้า ตำรวจ การขนส่ง หรืองานที่
เกี่ยวกับสาธารณประโยชน์อื่น ๆ

ส่วนรัฐบาลกลางที่มีหน้าที่ดูแลรัฐเหล่านี้ ก็บริหารงานด้วยวิธีการเช่นเดียวกัน คือ
มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ เรียกว่า ราชาธิปไตย (หัวหน้าประเทศ) มีตำแหน่งเทียบ
เท่ากับพระเจ้าแผ่นดิน ประธานาธิบดีอินเดียมีอำนาจในทางบริหารหลายประการด้วยกัน เช่นใน
การบังคับประเทศ ประธานาธิบดีเป็นผู้บัญชาการสูงสุดของกองทัพ ในการแต่งตั้งผู้ว่าราชการ
แห่งรัฐต่าง ๆ ในการแต่งตั้งผู้พิพากษาผู้เป็นประมุขในศาลฎีกา (Supreme Court) และศาลสูง
(High Court) ของแต่ละรัฐ นอกจากนี้ยังมีอำนาจที่จะออกกฤษฎีกาในระหว่างพักรบประชุม
รัฐสภา ประกาศภาวะฉุกเฉินเนื่องด้วยสงคราม หรือเกิดความไม่สงบภายใน หรือเสถียร

ภาพทางการคลังไม่มั่นคง ประชานาธิปไตยจะดำรงตำแหน่งอยู่ได้ ๕ ปี ได้เงินเดือน ๆ ละ ๑๐,๐๐๐ รูปี

คุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีนั้น มีอยู่ว่า ต้องมีสัญชาติอินเดียน อายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี และไม่ได้ดำรงตำแหน่งราชการประจำใด ๆ ในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่มีการลงคะแนนเสียงโดยตรงโดยราษฎร แต่ใช้ลงคะแนนโดยสมาชิกรัฐสภา สมาชิกทั้งสองสภา ทั้งของรัฐสภากลางและของรัฐอื่น ๆ มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดี และมีการเลือกรองประธานาธิบดีไปพร้อม ๆ กันด้วย ผู้จะเป็นรองประธานาธิบดีได้ ต้องมีคุณสมบัติทำนองเดียวกัน เมื่อใดที่ตำแหน่งประธานาธิบดีว่างลง เพราะบว้ย ลาออก หรือตาย รองประธานาธิบดีจะปฏิบัติราชการแทน ในการตั้งรัฐบาลเพื่อดำเนินการบริหารประเทศ ประธานาธิบดีจะแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีที่เรียก ประธานมนตรีกับรัฐมนตรีอื่น ๆ ตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ประสานงานระหว่างคณะรัฐมนตรีกับประธานาธิบดี และคณะรัฐมนตรีอื่นมีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้า จะต้องทำหน้าที่ช่วยเหลือและแนะนำประธานาธิบดีในการปฏิบัติงานฝ่ายบริหารด้วย

อำนาจในทางนิติบัญญัติขึ้นอยู่กับสภา ซึ่งมีทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นกำหนดให้มีถึง ๕๐๐ คน ตามอัตราส่วนที่พลเมือง ๕ แสน ถึง ๗ แสน ๕ หมื่น จะมีผู้แทนราษฎรได้คนหนึ่ง และคนที่มีสิทธิลงคะแนนเสียงได้โดยมี

รัฐสภาอินเดียน

อายุไม่ต่ำกว่า ๒๑ ปี และไม่กำหนดเพศหรืออื่นใดนั้น มีจำนวนถึงครึ่งหนึ่งของพลเมืองทั้งหมดคือราว ๑๗๐ ล้านคน ตร. วาเซนทร ประสาท ประธานาธิบดี เคยกล่าวว่าถ้าหากจะจัดซื้อคนที่มิสิทธิเลือกตั้งลงในหน้ากระดาษโพลสก็๊ป เชื่อเหลือเกินว่ากองกระดาษชื่อนั้นจะสูงไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ฟุต คุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่จำกัดอะไรมาก นอกจากอายุต้องไม่ต่ำกว่า ๒๕ และมีสัญชาติอินเดียน วุฒิทางการศึกษาไม่จำกัดเลย แม้เขียนไม่ได้ อ่านไม่ออกเลยก็สมัครเข้าเป็นผู้แทนราษฎรได้ และถ้าราษฎรพอใจจะเลือกบุคคลเช่นนั้นเป็น

ผู้แทนก็ไม่มีปัญหาอะไร ส่วนสมาชิกวุฒิสภามีน้อยกว่ากันครึ่งหนึ่ง คือราว ๒๕๐ คน จำกัด
 คุณสมบัติเพียงให้มีสัญชาติอินเดีย และอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ในบรรดา ๒๕๐ คนนี้ มี
 ๑๒ คนที่ประธานาธิบดีจะเป็นผู้แต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญในทางอักษรศาสตร์บ้าง วิทยาศาสตร์
 บ้าง ไม่ก็เป็นผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะ หรือทำงานมีชื่อเสียงเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ จำนวน
 ที่เหลือนอกนั้น เป็นสมาชิกที่รัฐต่าง ๆ จะส่งเข้ามาประชุมในฐานะเป็นผู้แทนของรัฐ มีอัตรา
 ส่วนต่างกันไปตามประเภทของรัฐวุฒิสภานี้เป็นสภาถาวรเช่นเดียวกัน จะต้องมีสมาชิกออก ๑
 ใน ๓ ทุกระยะ ๒ ปีด้วย

รัฐบาลต้องมีหน้าที่ที่จะช่วยดูแลและยกระดับการจัดการปกครองและการออกกฎหมาย
 ของรัฐให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเน้นในเรื่องเศรษฐกิจกับสังคมยิ่งกว่าเรื่องอื่น
 กล่าวคือให้ราษฎรทุกคนไม่ว่าในรัฐใดมีสิทธิเท่ากันในทางเศรษฐกิจ ถ้าทำงานเท่ากันก็ควร
 ให้ได้ค่าแรงเท่ากัน ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีมาเสมอกัน หรือแม้กระทั่งทรัพย์สิน ถ้า
 ทำได้ ก็ไม่ควรให้มีและจนเหลือมล้ำกันมาก ในทางสังคม รัฐบาลของทุกรัฐควรจะประกัน
 สวัสดิภาพของราษฎร เช่นช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ให้กินที่อยู่ดีขึ้น มีสุขภาพอนามัยที่ดี
 ให้มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนฟรีโดยการศึกษาภาคบังคับจนอายุ ๑๕ ให้ได้มีส่วนร่วมใน
 ตำนานวัฒนธรรมและสังคม และเอาใจใส่ในสวัสดิภาพของกรรมกรทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ให้
 ความช่วยเหลือกรรมกรที่ว่างงานเพราะเกษียณอายุ เพราะเจ็บไข้ได้ป่วย หรือหย่อน
 สมรรถภาพทางการงาน และที่สำคัญยิ่งกว่าเรื่องอื่น ๆ ก็คือรัฐทุกรัฐจำเป็นต้องยกระดับ
 ความเป็นอยู่ของชนชั้นล่างและชนวรรณะต่ำ อันได้แก่พวกคหกร ต้องส่งเสริมให้มีความ
 ก้าวหน้าในทางการศึกษา เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ให้มีสิทธิเสมอภาคกับราษฎรอื่น ๆ ในทาง
 สังคม ในเรื่องนี้รัฐบาลกลางสนับสนุนมากที่สุด ถึงแก่ให้งบประมาณพิเศษในการส่งเสริม
 สวัสดิภาพของคนทั้งสองประเภทนี้ กับทั้งพยายามเปิดโอกาสให้ชนชั้นล่างและชนวรรณะต่ำได้
 มีส่วนในการบริหารและจัดการปกครองท้องถิ่นของตน เพื่อจะได้มีความรู้และความเข้าใจใน
 การปกครองระบอบประชาธิปไตย ฉะนั้นบางรัฐ เช่น อัสสัม จึงจัดตั้งสภาประจำท้องถิ่นขึ้น
 เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล และให้ระยะลับปีแรกนี้ รัฐแต่ละรัฐจะต้องส่งวันที่
 ในสถานิติบัญญัติของรัฐและสภาผู้แทนราษฎรไว้ให้ชนเหล่านี้ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการบริหาร

แผ่นดิน ทั้ง ๆ ที่บุคคลเหล่านั้นส่วนมากจะยังไม่มีความรู้ความสามารถในกิจการด้านนี้เลย ข้า
 ยังไม่รู้หนังสืออ่านเขียนไม่ได้ไม่ว่าภาษาใด ๆ นอกจากนี้ในรัฐทั้งสี่ ได้แก่ มัชยภรัต
 โอริสสา มัชยประเทศ และ พิหาร ที่ซึ่งมีคนสองประเภทนี้เป็นจำนวนมาก รัฐบาลยังแต่งตั้ง
 รัฐมนตรีไว้ดูแลทุกข์สุขและความเป็นอยู่ มีเจ้าหน้าที่พิเศษคอยรายงานความเป็นไป กับทั้ง
 ยังมีคณะกรรมการ คอยรายงานเกี่ยวกับการบริหารดินแดนเหล่านั้นอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้
 ราษฎรทุกคนได้รับประโยชน์จากประชาธิปไตยโดยทั่วกัน

นอกจากนี้รัฐบาลกลางยังจะต้องกะโครงการและประสานงานที่เกี่ยวกับการสร้างและ
 ทุนบำรุงประเทศชาติร่วมกับรัฐต่าง ๆ และเพื่อให้สำเร็จผลดังมุ่งหมายนี้ ประธานาธิบดี
 มีอำนาจตั้งสภาประสานงานระหว่างรัฐ ซึ่งมีหน้าที่สอบสวนเรื่องราวเกี่ยวกับคดีพิพาทระหว่างรัฐ
 กับรัฐบาลกลาง ทั้งยังมีกิจการอื่น ๆ ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายให้รัฐส่งเสริมอีกด้วย ได้แก่ การ
 ห้ามฆ่าสัตว์ที่อาศัยใช้งานและที่ให้นม องค์การเกี่ยวกับกิจกรรมและการปกครอง การป้องกัน
 รักษา ดำรงโบราณสถานและโบราณวัตถุ อันมีความสำคัญเกี่ยวกับชาติและประวัติศาสตร์
 ของชาติ การจัดการปกครองหมู่บ้าน ที่เรียก บัญญัติ และการแยกอำนาจบริหารและ
 ตุลาการออกจากกัน และในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายต่างประเทศนี้ให้ ส่งเสริมความสัมพันธ์ของ
 นานาชาติเป็นสำคัญ

เรื่องการปกครองหมู่บ้านแบบบัญญัตินั้น ดำเนินตามแบบวิธีการบัญญัติในสมัย
 โบราณ คือถ้าหากเกิดคดีพิพาทกันระหว่างคนในหมู่บ้าน ราษฎรในที่นั้นจะเลือกคนที่ตน
 เคารพยกย่องขึ้นเป็นผู้พิพากษาคณะสังคมนคร ๕ คนด้วยกัน แต่ขณะนี้ได้ดัดแปลงเป็นวิธีการ
 คล้ายสภาเทศบาลและศาลประจำท้องถิ่น บางแห่งก็จัดเป็นแบบสภาจริง ๆ คือใช้วิธีเลือกตั้งลง
 คะแนนเสียงเลือกผู้แทนมาั่งในสภา ที่เรียกว่า ความสภา หรือศาลสภา หรือ ความบัญญัติ
 (สภาหมู่บ้าน) ที่ใดมีราษฎรอยู่ราวพันคนก็อาจตั้งศาลสภาได้แห่งหนึ่ง เพราะฉะนั้นเพียงในแคว้น
 อุตตรประเทศแห่งเดียว จึงมีสภาเช่นนี้ถึง ๓๔,๗๕๕ แห่ง และมีศาลประจำท้องถิ่น ๘,๑๕๐
 การลงคะแนนเสียงเป็นไปอย่างไม่มีอคติศาสนาหรือวรรณะเป็นสำคัญ เพราะปรากฏว่าบรรดาผู้แทน
 ที่ได้รับเลือกนั้นเป็นมุสลิมและศูทรเป็นจำนวนมิใช่น้อย หน้าที่ของบัญญัติเป็นเช่นเดียวกับ
 เทศบาลคือรักษาคุ้มครองทรัพย์สินของรัฐบาล เช่นที่คั้นนมร้าง ป่อน้ำสาธารณะ ต้นไม้ ทาง
 หลวงและสถานที่สาธารณะทั่ว ๆ ไป ทั้งยังต้องดูแลเกี่ยวกับการก่อสร้างซ่อมแซม และรักษา

ความเรียบง่ายของถนนหลวง: รัฐธรรมนูญแต่ละฉบับของประชาชนในเขตของตน การจัดการปกครองท้องถิ่นแบบนี้มีประโยชน์ได้มากในการสอนประชาชนให้รู้จักวิธีการปกครองระบอบประชาธิปไตย และยังมีช่วยให้หมู่บ้านแต่ละแห่งได้ช่วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งรัฐเสียทุกโอกาสไป

ในการที่จะผูกพันรัฐและรัฐบาลกลางให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้น รัฐธรรมนูญได้รวบรวมบัญญัติไว้มากมายหลายประการ ที่สำคัญที่สุดก็คือ อำนาจทางศาลและตุลาการ ซึ่งนอกจากจะเป็นประกันสิทธิและเสรีภาพของราษฎร ให้ความปลอดภัยแก่ประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญแล้ว ยังจะควบคุมอำนาจของรัฐโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับกฎหมายให้เป็นแบบอย่างเดียวกัน หรือสอดคล้องกันกับรัฐบาลกลาง กล่าวคือ แต่ละรัฐจะมีศาลสูง High Court ของตนเอง ที่มีหน้าที่ควบคุมดูแลข้อบังคับประจำจังหวัดและท้องถิ่นภายในเขตของตน และยังมีศาลฎีกา Supreme Court คอยควบคุมศาลสูงเหล่านั้นอีกทีหนึ่ง รัฐธรรมนูญให้อำนาจศาลฎีกานี้ขึ้นแก่ คือ นอกจากจะพิจารณาคดีที่ทอรรณขึ้นมา ทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีที่เกี่ยวข้องกับการตีความในรัฐธรรมนูญแล้ว ยังมีอำนาจจะหยิบยกคดีใดที่พิจารณาตัดสินในศาลชั้นต้น ๆ มาแล้ว มาพิจารณาใหม่ได้ และยังมีอำนาจศาลทหาร และเมื่อใดศาลฎีกาประกาศใช้กฎหมายใดก็ตาม ศาลอื่น ๆ ทั่วประเทศจะต้องประกาศใช้เช่นเดียวกัน เพื่อให้เป็นระเบียบเดียวกัน ไม่ลักลั่น นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องปัญหากฎหมายแก่ประธานาธิบดี และที่สำคัญก็คือ มีอำนาจหน้าที่จะพิจารณาข้อพิพาทระหว่างรัฐกับรัฐ หรือระหว่างรัฐกับรัฐบาลกลาง

ผู้มีอำนาจสูงสุดในศาลฎีกาคือ Chief Justice ผู้เป็นประมุขของผู้พิพากษาอื่น ๆ อีก ๗ คนในศาลเดียวกันนี้ การจะแต่งตั้งผู้ใดเป็น ประธานาธิบดีจะต้องหารือกับผู้พิพากษาผู้เป็นประมุขในศาลสูงของรัฐเสียก่อน และในการแต่งตั้งผู้พิพากษารองอีก ๗ คน ประธานาธิบดีจะต้องหารือกับ Chief Justice ก่อน ผู้ที่อยู่ในข่ายของการพิจารณาแต่งตั้งนี้จะต้องมีคุณสมบัติคือ เคยเป็นผู้พิพากษาศาลสูงมาแล้วอย่างน้อย ๕ ปี หรือไม่ก็เป็นทนายความในศาลสูงมาแล้ว ๑๐ ปี และจะดำรงตำแหน่งอยู่ได้จนอายุถึง ๖๕ ปีเช่นเดียวกันทั้งประมุขและผู้พิพากษารอง

ส่วน Chief Justice ของศาลสูงของแต่ละรัฐ ประธานาธิบดีจะเป็นผู้แต่งตั้งเช่นเดียวกัน แต่จะต้องหารือกับ Chief Justice ของศาลฎีกา และผู้ว่าราชการของรัฐเสียก่อน ผู้

พิพากษาในศาลนี้จะต้องดำรงตำแหน่งอยู่ได้จนอายุถึง ๖๐ ปี และจะต้องมีคุณสมบัติ
งานตุลาการมาแล้วเป็นเวลา ๑๐ ปี หรือไม่ก็เป็นทนายความในศาลสูงมาแล้ว ๑๐ ปี ศาล
สูงนี้มีอำนาจควบคุมศาลประจำจังหวัดและศาลย่อยประจำท้องที่ทั่วทั้งรัฐ การจะตั้งศาลประจำ
จังหวัดชั้นที่ใดหรือขยายในท้องที่ไหน ผู้ว่าราชการจะต้องปรึกษาหารือกับศาลสูงของรัฐก่อน
และผู้ว่าราชการจะเป็นผู้แต่งตั้งผู้พิพากษา ซึ่งต้องเป็นผู้เคยเป็นทนายความมาแล้วอย่างน้อย
๗ ปี หรือไม่ก็เป็นคนที่ศาลสูงเสนอแนะมาให้

นอกจากความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างรัฐกับรัฐบาลกลางในทางศาลดังกล่าวมา
แล้ว ก็ยังมีความผูกพันกันในทางบริหารและกิจการอื่น ๆ อีก ในการบริหาร รัฐบาลกลางได้
หาวิธีประสานงานและจัดแบบอย่างให้เป็นเช่นเดียวกันหมด ด้วยการวางระเบียบข้าราชการ
พลเรือน และมีคณะกรรมการควบคุมพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนชั้น มีหน้าที่เกี่ยว
กับการสอบคัดเลือกข้าราชการ แต่งตั้ง เลื่อนชั้น โยกย้ายตลอดจนการให้บำนาญ ในการ
สอบคัดเลือกข้าราชการนั้นมีการสอบทั่วประเทศไม่จำกัดเพศหรือถิ่นที่อยู่ของผู้สมัคร กำหนด
เพียงให้ผู้เข้าสอบสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีมาแล้ว และมีอายุไม่เกิน ๒๕ ปี เมื่อ
สอบได้แล้วก็จะมีการอบรม ๖ เดือน เพื่อให้รู้งานในหน่วยที่ตนจะต้องถูกส่งไปปฏิบัติ การ
จะบรรจุใครไปประจำ ณ ที่ใด อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ ซึ่งไม่จำเป็นต้องคำนึง
ถึงถิ่นที่อยู่ของผู้สอบได้นั้น เพราะฉะนั้นเราจะพบข้าราชการที่มีถิ่นกำเนิดในรัฐหนึ่ง ไปทำงาน
ในอีกรัฐหนึ่งมากมาย จนดูเป็นของธรรมดา และไม่มีใครคิดว่าเป็นการถูกลงโทษที่ต้อง
ไปทำงานตามท้องที่อื่น ๆ ที่ไม่ใช่บ้านตน เพราะงานเป็นของทรยากและโอกาสจะเลือกไม่มี
กับทั้งความสะดวกสบายที่จะได้รับนั้นมิเสมอกันหมดไม่ว่าอยู่ที่ไหน รัฐบาลจะหาบ้านให้อยู่
น้ำและไฟมิใช่แทบทุกแห่งของอินเดีย คนจึงไม่ค่อยรู้สึกต่างถิ่นสักนัก ไม่ว่าจะอยู่บ้านนอก
หรือในเมืองหลวง และเมื่อถึงคราวได้หยุดพัก โดยเฉพาะในฤดูร้อน ทุกคนที่อยู่ห่างจากบ้าน
ต่างกระตือรือร้นและมีชีวิตจิตใจ ชื่นมาใหม่ในเมื่อตนเองมี โอกาส จะได้เดินทาง กลับไปเยี่ยม
บ้าน วันหยุดจึงมีความหมายแก่เขายิ่งนัก ส่วนการสอบคัดเลือกผู้จะไปรับราชการในสถาน
ที่ต่างประเทศ หรือเป็นตำรวจก็ดำเนินการคัดเลือกเช่นเดียวกันนี้ ผู้ที่มีสิทธิพิเศษในการ
เข้ารับราชการก็มีอยู่บ้างคือพวกบุตรที่เป็นชนวรรณะต่ำ รัฐบาลจะต้องสงวนตำแหน่งไว้ให้บ้าง
ตามสมควร นอกจากนี้แล้วคนทุกรัฐจะมีสิทธิเสมอกันหมด และการที่ส่งคนต่างรัฐไปรับ

ราชการดังกล่าวแล้วจะช่วยให้คนอื่นเสียเข้ากันได้ดี เพราะความรู้รักในรัฐที่เกิดขึ้นเป็นเครื่อง
กีดขวางไม่ให้เราถึงโศกโศกนั้นจะค่อย ๆ กระจายหายไป

กิจการสำคัญ ๆ เช่น การทหารและการคลังนั้น จำเป็นที่จะต้องอยู่ในความควบคุม
ของรัฐบาลกลาง เพราะรัฐบาลกลางจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องเสถียรภาพทางการเงิน
ของประเทศและการขึ้นลงของประเทศให้พ้นจากการถดถอยกรอกจากภายนอก หรือเกิดการไม่สงบขึ้น
ภายใน การทหารนั้น รัฐบาลได้จัดตั้งกองกำลังพิเศษ ซึ่งรวมกองทัพของมหาดราชาซึ่งมี
ราว ๕๕ กอง ไว้ในบังคับบัญชาด้วย มี ๓-๔ รัฐได้แก่ มัลยาปัท ทราวังคอร-โคชิน
PEPSC และราชรัฐอื่น ๆ ที่มหาดราชายังมีสิทธิ ได้เป็นผู้บัญชาการกองทัพของตน แต่เจ้าหน้าที่
อื่น ๆ นั้น กองกำลังนี้จะเลือกส่งมาประจำการ ให้มีการเลื่อนขั้นตำแหน่งและหน้าที่ เช่น
เดียวกับผู้ที่ประจำอยู่และที่พิเศษทุกประการ ตามรัฐทุกรัฐยกเว้น แคนเมียร์ โยเดอวาคต์
และไมเซอร์ รัฐบาลกลางเปิด ร.ร. นายร้อยทั้งชายและหญิงขึ้น มีการฝึกอบรมพลเรือนให้
รู้จักวิชาทหารและการใช้อาวุธ ทั้งยังตั้งหน่วยกองหนุนขึ้นเพื่อไว้ ใช้อุปโยชน์ในยามจำเป็น
ส่วนกิจการตำรวจนั้น ก็มี ร.ร. มีวิชาตำรวจชั้นที่อาบ และรัฐบาลกลางต้องช่วยเหลือรัฐ
ต่าง ๆ ในการหาอาวุธและเครื่องใช้อื่นจำเป็นแก่ตำรวจด้วย

ส่วนการอื่นนั้น รัฐบาลกลางได้จัดการควบคุมและวางระเบียบเกี่ยวกับกาเก็บ
ภาษีอากร ค่าโดยสารรถไฟ และค่าไปรษณีย์โทรเลข ให้เป็นอัตราเดียวกันหมด เพื่อมิ
ให้ลักลั่นกันเหมือนเดิมและที่รัฐจัดการของตนเอง รัฐบาลกลางได้จัดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยว
กับเขตการเดินรถไฟ คือ แบ่งออกเป็น ๖ เขต ได้แก่ เหนือ ใต้ กลาง ตะวันตก ตะวัน
ออก และตะวันออกเหนือเหนือ เพื่อให้สะดวกแก่การจัดการควบคุมและการเศรษฐกิจของแต่ละ
ละแห่ง ส่วนการพาณิชย์นั้นก็จัดวางระเบียบเสียใหม่เพื่อให้ ได้ประโยชน์เต็มที่ เช่น
กำหนดภาษีขาเข้าและขาออกต่างประเทศชนิดที่จะต้องมาเป็นคู่แข่งกันกับสินค้าผลิตภายในประเทศ
ไว้อย่างแพ่งลิด นี้จะเรียกภาษีสินค้าภายในที่แต่ละรัฐเคยเก็บอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้สินค้า
ผลิตภายในประเทศ ได้มีโอกาสตีตลาดและสร้างคามนิยมให้แก่ผู้ใช้ นับว่าเป็นการส่งเสริม
อุตสาหกรรมในระยะเวลาอันสั้น และผลก็ปรากฏเป็นที่น่าพอใจ ด้วยชาวอินเดียเป็นคน
ประหยัคมัธยัสถ์อยู่เสมอ การซื้อของจึงมุ่งอยู่ที่ความคงทนยิ่งกว่าความงาม เพราะฉะนั้น
แม้ สินค้าผลิตในประเทศจะไม่สวยเท่าของต่างประเทศ แต่ถ้าหากความคงทนพอเท่าเทียมกัน

แล้ว เชื่อได้ว่า ไม่มีใครนิยมของต่างประเทศซึ่งมีราคาแพงกว่าเกือบเท่าตัว เพราะการซื้อของเพื่ออวดความมั่งคั่งกันหรือเพื่อนำสมัยนั้น ไม่มีความหมายอะไรแก่เขาเลย ขณะเดียวกันรัฐบาลก็กระตือรือร้นในการส่งเสริมอุตสาหกรรมในประเทศทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศ และให้มีราคาถูกกว่าของต่างประเทศ เพราะฉะนั้นแม้ว่าเตาไฟฟ้าผลิตในอินเดียจะมีคุณภาพหย่อนกว่าเตาต่างประเทศอยู่บ้าง คนก็ยังยินดีซื้อ เพราะว่ามีราคาเพียง ๕ รูปีเท่านั้น ในขณะที่ของนอกราคา ๒๐ รูปี

ผลประโยชน์ที่ได้จากกิจการเหล่านี้ถือเป็นรายได้ของแผ่นดิน ที่จะต้องรวมส่งยังกระทรวงการคลังของรัฐบาลกลาง และรัฐบาลกลางจะปันผลเป็นงบประมาณประจำปี ซึ่งจะต้องทำอย่างเป็นธรรมที่สุด คือแบ่งให้มากน้อยตามส่วนของรายได้ ถ้าแคว้นใดมีผลประโยชน์มากจากทรัพยากรธรรมชาติหรืออุตสาหกรรมหรือภาษีอากรอื่น ๆ เช่น แคว้นบอมเบย์ มีทราดและเบงคอล ก็ย่อมจะได้ส่วนแบ่งปันผลมาก แคว้นใดที่มีแต่การกลีกรมเป็นสำคัญ เช่น แคว้นโอริสสา ย่อมจะได้งบประมาณลดลงตามส่วน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม รัฐบาลจะต้องถือเป็นหน้าที่ที่จะลดช่องว่างความเป็นไปและความเจริญก้าวหน้าของแต่ละรัฐ ถ้าหากรัฐใดต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลกลาง ทั้งทางวิชาการและทางการเงิน รัฐบาลกลางจะต้องตั้งคณะกรรมการพิจารณา เพื่อให้งบประมาณเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ และจะเห็นรัฐบาลมีโครงการส่งเสริมกลีกรมและเกษตรกรรมในรัฐแทบทุกรัฐ มีวิทยาลัยวิจัยโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการผลิตอาหารและทรัพยากรธรรมชาติในหลายรัฐและมีท่านบเพื่อช่วยการทำนาของชาวนาหลายต่อหลายแห่ง ทั้งที่สำเร็จ ไปแล้วและที่กำลังจะเสร็จ

ด้วยเหตุที่รัฐบาล ได้ตระหนักถึงการเสียสละของมหาราชา ผู้เคยครอบครองรัฐต่างๆ เหล่านี้มา ผู้ลี้ภัยทั้งอำนาจและทรัพย์สินมีคือนมหาศาล เช่น พระราชวัง ป้อม คิสิณ และอื่น ๆ ให้เป็นของรัฐ จึงได้ดัดแปลงแทนด้วยการปันรายได้ของรัฐนั้น ๆ ให้แก่มหาราชา มีอัตราส่วนดังนี้ คือ ถ้าหากเงินหมื่นรูปีแรกจะได้ ๑๕% สี่หมื่นต่อมา ๑๐% และอีกห้าแสนถึงล้านรูปีได้ ๗.๕% แต่ทั้งนี้จะได้ตลอดชีวิตของมหาราชาองค์ปัจจุบันเท่านั้น แม้จะต้องเสียเช่นนี้ ข้าราชการ ป่าเถื่อน รong นายกรัฐมนตรีผู้ลี้ภัยไปแล้วเห็นว่า “ไม่แพงเลยสำหรับซื้อคานติและชีวิตเลือดเนื้อของราษฎรที่จะต้องเสียไป หากว่ามหาราชาเหล่านี้ไม่ยินยอมสละอำนาจให้แก่รัฐโดยยก” แต่ทรัพย์สินใดที่เป็นส่วนพระองค์ของมหาราชา มหาราชานั้นก็ยังมีสิทธิเป็นเจ้าของ

อยู่ได้ เช่น มหาราชาพาราณสี แม้จะคืนเมืองพาราณสีให้อยู่ในความครอบครองของรัฐแล้วก็ตาม ก็ยังมีสิทธิ์ในพระราชวังอันเป็นที่ประทับและรามนครอันเป็นตำบลใหญ่กว้างขวาง เกือบเท่ากับเมืองชนมรย์อม ๆ เมืองหนึ่ง

แต่ทักถ้าวมาแล้วนี้เห็นได้ว่า โดยทางนิตินัย รัฐบาลสามารถรวบรวมรัฐต่าง ๆ ให้เป็นอาณาจักรเดียวกันได้โดยไม่แบ่งแยก เป็นที่สำเร็จผลสมดังความมุ่งหมายในรัฐธรรมนูญทุกประการ แลโดยทางพฤตินัยแล้ว ยังพูดไม่ได้เต็มปากว่าสำเร็จผลเต็มที่ตั้งถ่วงนั้น เพราะถึงอย่างไร อินเดียนั้นยังไม่พ้นจากการเป็นดินแดนที่มีความแตกต่างกันทั้งทางภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ ดินกำเนิด ศาสนา และวรรณ เมื่อเป็นเช่นนั้นรัฐธรรมนูญจำเป็นต้องให้สิทธิ์เสรีภาพแก่ราษฎรทุกคน เมื่อทุกคนมีสิทธิ์เท่ากัน ความแบ่งแยกก็คงจะลดน้อยถอยลงจนกระทั่งหายไปโดยสิ้นเชิงแล้ว นั้นมีหลายประการด้วยกัน ที่สำคัญก็คือ สิทธิเสมอภาค

(ยังมีต่อ)

บริษัท รัชตประกันภัย จำกัด

(บริษัท ประกันภัยเอเซียติก จำกัด)

สำนักงาน อาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน

ชั้น ๒ ของ บริษัท รัชตก่อสร้าง จำกัด โทร. ๒๕๐๕๕

รับประกันอัคคีภัย ภัยทางทะเล ภัยรถยนต์ และอุบัติเหตุต่างๆ ภายใต้ความควบคุมของรัฐบาล บริษัทนี้ได้ทำการติดต่อสัมพันธ์กับบริษัทประกันภัยต่างประเทศที่มีชื่อเสียงและฐานะดีหลายประเทศ โดยมีผู้บริหารงาน คือ

พล. อ. ลฤษดิ์ ชนะรัชต์ เป็น ประธานกรรมการ

นายมงคล ศรียานนท์ เป็น กรรมการจัดการ

หลวงดำรงจิตเรช เป็น ที่ปรึกษา

LI RT

การประชุมคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญา

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ พระที่นั่งอนันตสมาคมที่ประชุมได้ลงมติแต่งตั้งพระนิติธารณ์พิเศษ เป็นประธาน และ นายหยุด แสงอุทัย เป็นเลขานุการ และได้หารือกันถึงวิธีดำเนินการพิจารณาและกำหนดเวลาพิจารณา ซึ่งได้ตกลงกันว่าในชั้นแรกนี้ให้ประชุมกันสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง ในวันพฤหัสบดี เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ สภาผู้แทนราษฎร

ต่อจากนั้น คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาเป็นครั้งที่ ๒ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. เห็นชอบด้วยกับร่างประมวลกฎหมายอาญา ชื่อภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ชื่อลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ไว้แก่ความผิดทั่วไป ส่วนชื่อหมวด ๑ บทกำหนดความหมายในที่ประชุมให้แก้เป็น “บทนิยาม” ตามที่ใช้อยู่ในพจนานุกรม

๒. ที่ประชุมให้ผ่านการพิจารณามาตรา ๑ ซึ่งเป็นเรื่องบทนิยามไปก่อน เพราะต้องพิจารณาร่างนี้จนจบทุกมาตราแล้ว จึงจะทราบได้ว่าได้ ใช้บทนิยามในมาตราใด และควรจะนิยามไว้ยังไง

๓. ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับชื่อหมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา

๔. ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างมาตรา ๒ วรรคแรก ของรัฐบาลที่มีหลักการว่าจะลงโทษบุคคลได้ต่อเมื่อมีกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ล่วงหน้า ส่วนวรรค ๒ ซึ่งบัญญัติถึงกรณีที่ไม่ใช่ตามกฎหมายในภายหลังการกระทำไม่เป็นความผิดต่อไปนั้น ที่ประชุมได้แก้ไขร่างของรัฐบาลเล็กน้อย เพื่อให้ชัดเจน คือนอกจากจะบัญญัติให้ผู้ที่ได้กระทำความผิด

LI RT

พ้นจากกรณีผู้กระทำผิด และถ้ารับโทษอยู่ ก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลงตามร่างของรัฐบาลแล้ว ยี่ได้ระบุให้ชัดว่า ให้พ้นจากการเป็นผู้กระทำผิด ไม่ว่าจะมีความผิดทางอาญาถึงที่สุดแล้วหรือไม่

อนึ่ง คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ พิจารณาด้วยว่า ในบางกรณีการยกเลิกกฎหมายอาจเป็นเพราะความต้องการที่จะให้มีกฎหมายนั้นหมดไปแล้ว เช่น อาจได้ยกเลิกกฎหมายห้ามส่งสินค้าระบอบนอกประเทศในเวลาภายหลัง ซึ่งการกระทำผิดในขณะที่มีกฎหมายห้าม ควรจะเป็นความผิดอยู่ แต่ในที่สุดเห็นว่าไม่ควรบัญญัติไว้ ควรจะเป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะออกกฎหมายยกเลิกกฎหมายเช่นนั้นที่จะให้มีบทเฉพาะกาลให้ลงโทษ การกระทำ ความผิดให้กระทำไปแล้วก่อนกฎหมายยกเลิกได้

๕. ที่ประชุมได้ผ่านร่างมาตรา ๓ ซึ่งมีหลักการว่า ถ้ากฎหมายในขณะที่ใช้อยู่ในขณะกระทำผิดต่างกับกฎหมายที่ใช้อยู่ในภายหลัง ให้ใช้กฎหมายในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำผิด โดยมีสาระ ไข้อยู่ค่าเพียงเล็กน้อย

ใช้ประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

อนึ่ง เลขานุการฯ ขอถือโอกาสนี้เรียนให้ทราบว่า การพิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญยิ่งของประเทศนี้ คณะกรรมาธิการจะต้องพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบด้วยความรู้สึกอันดีชอบ ฉะนั้น จึงหวังไม่ได้ว่าจะพิจารณาให้เสร็จสิ้นได้ภายในระยะเวลาอันเร็ววัน.

คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ พิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาเป็นครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมาธิการพระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. ที่ประชุมได้ขออนุญาตมาพิจารณาร่างมาตรา ๗ ใหม่ เนื่องจากกรรมาธิการขอให้พิจารณาว่า จะควรบัญญัติวิธีการที่จะให้ผู้กระทำพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด ในกรณีที่มีการกฎหมายในภายหลังการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ทำนองเดียวกับที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ซึ่งในที่สุดได้ตกลงกันว่าไม่ควรบัญญัติไว้ เพราะประมวลกฎหมายอาญาเป็นกฎหมายสารบัญญัติจึงควรกำหนดแค่หลักการใหญ่ ๆ ฉะนั้น จึงลงมติมอบให้นายหยุก แสงอุทัย ในฐานะเป็นผู้แทนรัฐบาลแจ้งไปยังรัฐบาลให้พิจารณาแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ฯ ให้มีข้อความบังคับร่างมาตรา ๒ ซึ่งว่าด้วยการพ้นจากผู้กระทำความผิดต่อไป

๒. ที่ประชุมได้ย้ยนกลับมาพิจารณาร่างมาตรา ๓ ใหม่ เนื่องจากกรรมาธิการเสนอว่า ในกรณีทีกฎหมายที่ใช้ ในภายหลังบัญญัติโทษเบากว่ากฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะทีกระทำความผิดให้ มีบทบัญญัติเปลี่ยนโทษไว้ ในร่างประมวลกฎหมายอาญาเสียเลยทีเดียว แทนทีจะให้ศาลวินิจฉัยเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งในที่สุดทีประชุมเห็นว่าไม่สามารถทีจะบัญญัติให้ มีการเปลี่ยนโทษตามข้อเสนอดี เพราะโทษมีหลายประเภทและผู้ทีรับโทษ ไปบ้างแล้วนั้นบางคนก็รับโทษมาก บางคนก็รับโทษน้อย จึงควรให้ศาลกำหนดเป็นกรณี ๆ ไปตามความเหมาะสม ฉะนั้น จึงได้ผ่านร่างมาตรา ๓ ไปโดยไม่มีแก้ไข

๓. ทีประชุมได้ผ่านวรรคแรกของร่างมาตรา ๔ ทีวางหลักไว้ว่า “ผู้กระทำความผิด ในราชอาณาจักร จะต้องรับโทษตามกฎหมาย” ไป ส่วนวรรคสองทีกำหนดให้ ถือว่าการกระทำผิดในเรือไทยหรืออากาศยานไทย ไม่ว่าจะอยู่ ณ ทีใด เป็นการกระทำความผิดในราชอาณาจักรนั้น กรรมาธิการบางท่านข้องใจว่าจะควรบัญญัติไว้เช่นนั้นหรือไม่ แต่เมื่ออภิปรายกันแล้วทีประชุมลงมติว่า ควรบัญญัติไว้ตามร่างของรัฐบาลได้ เพราะศาลไทยควรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีการกระทำความผิดทีเกิดขึ้นในเรือไทยหรืออากาศยานไทย ไม่ว่าจะอยู่ ณ ทีใด ทั้งบทบัญญัติทำนองนี้ก็มีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาของต่างประเทศ

๔. สำหรับร่างมาตรา ๕ นั้น วรรคแรกทีบัญญัติว่า ความผิดใดได้กระทำในราชอาณาจักรหรือผลแห่งการกระทำได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่าความผิดนั้น ได้กระทำในราชอาณาจักร นั้น มีกรรมาธิการบางท่านสงสัยว่าจะควรบัญญัติไว้ในร่างประมวลกฎหมายอาญา หรือจะควรให้ เป็นเรื่องทีดำกรกฎหมายจะไว้อธิบายเรื่องสถานที่กระทำความผิดไว้ เมื่อได้อภิปรายกันแล้วทีประชุมตกลงให้บัญญัติไว้เพื่อความชัดเจน และบทบัญญัติทำนองนี้ก็มีอยู่ในร่างประมวลกฎหมายอาญาต่างประเทศด้วย

ส่วนวรรคสองและวรรคสามของร่างมาตรา ๕ นั้น กรรมาธิการได้เสนอว่า การทีบัญญัติเรื่องสถานที่เป็นสถานที่ของการพยายามกระทำความผิดตามร่างของรัฐบาลนั้นเคยไป เพราะนอกจากการพยายามกระทำความผิดแล้วยังมีการเตรียมการอันเป็นความผิดต่อกฎหมาย อีกด้วย ซึ่งยังไม่ได้บัญญัติไว้ว่าจะให้ ถือว่าสถานที่ใดเป็นสถานที่กระทำความผิดของการเตรียม

การตั้งกล้า ที่ประชุมเห็นชอบด้วยจึงได้แก้ไขร่างวรรคสองและวรรคสามใหม่ บัญญัติถึงสถานที่ของกระทรวงเตรียมการไว้ด้วย

ปิดประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาของสภาผู้แทนราษฎรได้ประชุมเป็นครั้งที่ ๔ ในวันพฤหัสบดีที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๕.๒๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ พระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างมาตรา ๕ และได้อภิปรายกันแล้ว ความในวรรคแรกที่ใช้บัญญัติให้ถือว่าการกระทำความผิดได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ในเมื่อได้กระทำในราชอาณาจักรหรือในเมื่อผลแห่งการกระทำได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรนั้น คำว่า “ผลแห่งการกระทำ” นี้ มีทางเข้าใจได้ว่า หมายถึงผลที่กฎหมายบัญญัติไว้ เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ผลได้แก่ความตาย แต่ถ้าคน ๆ หนึ่งถูกยิงที่นอกราชอาณาจักร แต่ไม่มีแพทย์รักษา ญาติจึงได้พาตัวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อรักษาพยาบาลในราชอาณาจักร ถ้าบุคคลดังกล่าวตายลงในราชอาณาจักร ก็มีทางคิดได้ว่าผลแห่งการกระทำ คือความตายได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็นการสมควรที่ศาลไทยจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือไม่ คำว่า “ผลแห่งการกระทำความผิด” ตามความวรรคแรกมีความหมายที่เห็นได้จากตัวอย่างที่ว่า คนอยู่นอกราชอาณาจักรมีปืนเข้ามาถูกคนที่อยู่ในราชอาณาจักรมีบาดเจ็บ เมื่อมีการบาดเจ็บเกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ถือว่าผลแห่งการกระทำเกิดในราชอาณาจักร จึงถือว่าทำผิดในราชอาณาจักร และศาลไทยควรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้ กรรมการจึงเสนอแก้ไขร่างด้วยถ้อยคำต่าง ๆ ซึ่งในที่สุดที่ประชุมรับร่างของพระยาอรรถการีย์ นีพนธ์ ไว้เป็นรากฐานในการที่จะได้พิจารณาในการประชุมคราวหน้า

นอกจากนี้ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างมาตรา ๕ วรรคสอง และเห็นว่าถ้อยคำยังไม่รัดกุม จึงมอบให้พระยาอรรถการีย์ นีพนธ์ และ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ร่วมกันยกร่างเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาในการประชุมคราวหน้า

ปิดประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

เลขานุการขอถือโอกาสนี้แจ้งให้ทราบด้วยว่า การประชุมของคณะกรรมการนั้น ถ้อยคำยังไม่เรียบร้อย ทั้งนี้เพื่อให้ได้มีการพิจารณาร่างกันโดยรอบคอบและให้ ได้ผลดีจริง ๆ

เรื่องที่ประชุมได้พิจารณาลงมติไปครั้งหนึ่งแล้วนั้น ที่ประชุมอาจจะยกนิตยภัตพิจารณาภายหลังอีกก็ได้ การที่โฆษณาเรื่องนี้มีความมุ่งหมายให้ทราบถึงผลของการประชุมแต่ละคราวของคณะกรรมการฯ เท่านั้น

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาเป็นครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๔๙๕ เวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการฯ พระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. นายหยุด แสงอุทัย เสนอขอคัดอนุมาตรา ๒ ของร่างมาตรา ๓๐๐ เรื่องการยอมให้แพทย์วิดลูกในกรณีหญิงมีครรภ์เพราะถูกข่มขืนทำชำเรา ฯลฯ ออกตามที่ได้รับคำแนะนำจากรัฐบาล ที่ประชุมรับทราบ และเห็นว่าควรระงับไว้พิจารณา การแปรญัตติเมื่อถึงเวลาพิจารณาร่างมาตรา ๓๐๐

๒. ที่ประชุมพิจารณาร่างมาตรา ๕ วรรคแรก ซึ่งพระยาอรรถการีย์นิพนธ์ และ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ได้ยกงานขึ้นถามมติที่ประชุม ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาคำที่ประชุมได้พิจารณาหลักการที่ว่า การประมาทที่กระทำนอกราชอาณาจักร แต่ผลของการกระทำเกิดในราชอาณาจักร จะควรถือว่าได้กระทำความผิดในราชอาณาจักรเพื่อให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาพิพากษาการกระทำนั้นหรือไม่ และได้ลงมติว่าศาลไทยควรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาการกระทำนั้นได้

๓. ต่อจากนั้นที่ประชุมได้แก้ไขด้วยคำของร่างมาตรา ๕ วรรคแรก เพื่อให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาพิพากษาการกระทำโดยเจตนาและการกระทำโดยประมาทที่กระทำนอกราชอาณาจักรแต่ผลเกิดในราชอาณาจักรได้ ทั้งนี้เมื่อผลนั้นผู้กระทำประสงค์ หรือยอมจะเล็งเห็นได้ว่า ผลจะก่อให้เกิดในราชอาณาจักร หรือโดยลักษณะของการกระทำ ผลที่เกิดขึ้นนั้นควรเกิดในราชอาณาจักร การแก้ไขทั้งนี้ยอมทำให้ปัญหาที่ว่าผลอย่างไร จะถือว่าผลเกิดในราชอาณาจักรเป็นอันหมดไป

ปิดประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการได้ประชุมพิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาเป็นครั้งที่ ๖ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๔๙๕ เวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการฯ พระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างมาตรา ๖ วรรค ๒ ของเลขานุการและตกลงในหลักการที่ว่า ในกรณีการเตรียมการ หรือการพยายามกระทำผิดได้กระทำนอกราชอาณาจักร ถ้าหากผู้กระทำจะได้อำนาจไปจนเป็นความผิดสำเร็จ ผลจะได้อำนาจขึ้นในราชอาณาจักรแล้ว ก็ให้ถือว่ากรเตรียมการหรือการพยายามกระทำผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร

๒. คณะกรรมาธิการได้ตกลงในหลักการที่ว่า ถ้าปรากฏว่าความผิดใดได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรแล้ว แม้ผู้เป็นตัวการ ผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดจะได้อำนาจนอกราชอาณาจักร ก็ให้ถือว่าตัวการ ผู้สนับสนุน หรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดนั้นได้กระทำความผิดในราชอาณาจักร

๓. คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างมาตรา ๖ แล้วลงมติมอบให้เลขานุการไปตรวจดูว่า ความผิดที่ระบุไว้ในมาตรานี้ตรงกับมาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ (๓) แห่งกฎหมายลักษณะอาญาฉบับที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วเสนอที่ประชุมพิจารณาในคราวหน้า

๔. ก่อจากนั้นคณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างมาตรา ๗ เรื่องการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร ซึ่งมีปัญหาดังต่อไปนี้

ก. ความผิดที่กระทำนอกราชอาณาจักรซึ่งศาลไทยจะพึงพิจารณาพิพากษาได้นั้น จะควรกำหนดความผิดไว้เป็นความผิด ๆ ไป เช่น ลักทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย หรือจะควรกำหนดเป็นหลักรวม ถ้าความผิดนั้นกฎหมายกำหนดโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป ให้ศาลไทยพิจารณาพิพากษาโทษได้ ซึ่งที่ประชุมตกลงว่า ควรจะพิจารณากำหนดความผิดที่มีลักษณะสากล และมีความสำคัญเป็นความผิด ๆ ไป เช่น ลักทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ไม่ควรจะถือเอาอัตราโทษมาเป็นเกณฑ์สำหรับให้อำนาจศาล ไทยพิจารณาพิพากษาความผิดที่กระทำนอกราชอาณาจักร

ข. ในการกำหนดความผิดที่กระทำนอกราชอาณาจักร อันศาล ไทยจะพึงพิจารณาพิพากษาได้นั้น จะควรกำหนดความผิดให้เท่าเทียมกันไว้สำหรับคนไทยและคนต่างด้าว หรือจะควรกำหนดความผิดสำหรับคนไทยไว้ ให้มากกว่าคนต่างด้าว ทั้งนี้เพราะกรรมาธิการบางท่านเห็นว่า ในกรณีที่คนไทยกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรควรจะให้ศาล ไทยมีอำนาจพิจารณาพิพากษาโทษได้มากกว่า ซึ่งที่ประชุม ได้ลงมติให้กำหนดความผิดไว้เท่าเทียมกัน ซึ่งตรงกับแบบอย่างประมวลกฎหมายอาญาดังประเทศ

ค. ต่อจากนั้นที่ประชุมตกลงในหลักการที่ว่า จะให้ศาลไทยพิจารณาพิพากษา ความผิดซึ่งกำหนดไว้เฉพาะเมื่อ (๑) คนไทยทำความผิดนอกราชอาณาจักร และรัฐบาล แห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้น หรือผู้เสียหายได้ร้องขอให้ลงโทษ และ (๒) คนต่างด้าว กระทำผิดนอกราชอาณาจักร และรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย และผู้เสียหายได้ร้อง ขอให้ลงโทษ

ง. ส่วนความผิดใดที่กระทำนอกราชอาณาจักร อันศาลไทยจะพึงพิจารณาพิพากษา ได้นั้น ที่ประชุมจะได้พิจารณาต่อไปเมื่อพิจารณาร่างมาตราต่าง ๆ อันว่าด้วยความผิดนั้น ๆ เสร็จแล้ว

ปิดประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการวิสามัญ ได้ พิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาเป็นครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุม กรรมการ พระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. ที่ประชุมได้ลงมติให้ยกรวรรค ๓ ของร่างมาตรา ๕ เป็นอีกมาตราหนึ่งต่าง หาก ทั้งนี้เพราะความในวรรค ๓ ซึ่งให้ ถือว่าการกระทำผิดของตัวการด้วยกัน ผู้สนับสนุน และผู้ใช้ ให้กระทำความผิดอันเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร เสมือนว่าได้ทำในราชอาณาจักร ถ้าหาก ความผิดนั้นเองได้กระทำในราชอาณาจักรนั้น เป็นคนละเรื่องกับความในวรรคแรก และวรรค สองของร่างมาตรา ๕

๒. เลขานุการ ได้แจ้งให้ ที่ประชุมทราบว่า ตามที่มอบหมายให้ ไปตรวจดูว่า บรรดาความผิดต่าง ๆ ซึ่งแม้กระทำนอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่ ระบุไว้ในร่างมาตรา ๖ จะตรงกับมาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ (๓) ของกฎหมายลักษณะอาญา หรือไม่นั้น เลขานุการ ได้ตรวจดูแล้วเห็นว่าตรงกัน ที่ประชุมจึงได้ผ่านร่างมาตรา ๖ ไป โดยไม่แก้ไข

๓. นอกจากนั้นที่ประชุมได้ พิจารณาร่างมาตรา ๘ ซึ่งมีหลักการให้ศาลไทย ลงโทษเจ้าพนักงานของรัฐบาล ไทยที่กระทำความผิดในตำแหน่งหน้าที่นอกราชอาณาจักร ได้ ซึ่งที่ ประชุมเห็นว่ามิมีปัญหาที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม ทั้งต่อไปนี้

๓. โดยที่ร่างมาตรา ๑๕๒ ได้มีบทบัญญัติรวมถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลตำบล จะควรขยายถึงบุคคลดังกล่าวด้วยหรือไม่ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าไม่ควรขยาย เพราะบุคคลดังกล่าวไม่มีโอกาสกระทำความผิดในตำแหน่งหน้าที่นอกราชอาณาจักร

ข. ในกรณีที่มีคนไทยเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของเจ้าพนักงาน หรือผู้ใช้ ให้เจ้าพนักงานกระทำความผิดในตำแหน่งหน้าที่นอกราชอาณาจักร จะควรให้ศาลไทยลงโทษคนไทยดังกล่าวได้หรือไม่

ค. ในกรณีที่คนต่างด้าวเป็นผู้สนับสนุนหรือผู้ใช้ให้กระทำความผิดจะควรให้ศาลไทยลงโทษด้วยหรือไม่

เนื่องจากปัญหาตามข้อ ข. และข้อ ค. นี้เป็นปัญหาที่ยากจำเป็นต้องพิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วน เมื่ออภิปรายกันจนหมดเวลาแล้ว ที่ประชุมจึงได้ลงมติให้เลื่อนไปพิจารณาคืบหน้า บัดประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาเป็นครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๕.๒๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการ พระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. ที่ประชุมได้พิจารณาร่างมาตรา ๘ ซึ่งกำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐบาลไทย ที่ทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่นอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร ร่างมาตรา ๘ นี้ได้มีกรรมการบางท่านขอให้ขยายถึงผู้ใช้และผู้สนับสนุน ให้เจ้าพนักงานของรัฐบาลกระทำความผิดในตำแหน่งหน้าที่ด้วย ซึ่งที่ประชุมเห็นว่า ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่เป็นความผิดตามกฎหมายไทย ไม่เป็นความผิดในประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้น จึงสมควรจะเอาผิดเฉพาะผู้ที่ เป็นเจ้าพนักงานของรัฐบาลไทยเท่านั้น ฉะนั้น จึงได้ผ่านร่างมาตรา ๘ ของรัฐบาล ไปโดยไม่แก้ไข

๒. ต่อจากนั้นที่ประชุมได้พิจารณาร่างมาตรา ๙ ซึ่งมีกรรมการเสนอให้พิจารณาว่า ความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ปัจจุบันมาตรา ๑๐ (๒) และ (๓) นั้น แม้ศาลต่างประเทศจะได้ลงโทษไปแล้วก็มาฟ้องร้องขอให้ลงโทษในศาลไทยอีกได้ แต่ตามร่างมาตรา ๘ นี้ ศาลไทยจะลงโทษอีกไม่ได้ ในเมื่อได้นี้คำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุด

ได้ปล่อยตัวหรือศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว และอาจมีความผิดบางอย่าง เช่นความผิดฐานปลอมแปลงเงินตราไทยที่กระทำนอกราชอาณาจักร ศาลในต่างประเทศอาจพิพากษาลงโทษน้อยก็ได้ เมื่ออภิปรายกันแล้วที่ประชุมลงมติว่า ควรจะถือหลักว่าการกระทำผิดอันเดียวกันไม่ควรให้ศาลพิพากษาพิพากษาดังสองครั้ง ฉะนั้น จึงไม่ควรให้ลงโทษในประเทศไทยได้อีก และได้ผ่านร่างมาตรา ๘ ของรัฐบาลไปโดยแก้ไขด้วยคำบ้างเล็กน้อย

๓. ที่ประชุมได้พิจารณาร่างมาตรา ๑๐ ของรัฐบาลและเห็นชอบด้วยในหลักการที่ว่า การกระทำผิดในราชอาณาจักร แม้ศาลต่างประเทศจะพิพากษาพิพากษาแล้ว ก็ควรให้ศาลไทยพิพากษาพิพากษาอีกได้ เพราะเป็นคดีที่ศาลไทยจะได้พิพากษาพิพากษาวันแต่รัฐบาลไทยเองจะเป็นผู้ขอร้องให้ศาลต่างประเทศลงโทษ ซึ่งในกรณีเช่นว่านี้ ศาลไทยจะพิพากษาพิพากษาลงโทษซ้ำอีกครั้งหนึ่งไม่ได้ ในเมื่อได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว ฉะนั้น ที่ประชุมจึงได้ผ่านร่างมาตรา ๑๐ ของรัฐบาลไปโดยแต่เพียงแก้ไขด้วยคำให้สอดคล้องกับร่างมาตรา ๕ ซึ่งได้ตกลงไปแล้ว

ใช้เวลาประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการวิสามัญได้ พิจารณาร่างประมวลกฎหมายอาญาเป็นครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมการพระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. พ.ต.อ. พัทม์ นิลวัฒน์นันท ได้เสนอขอย้อนไปแก้ด้วยคำในร่างมาตรา ๕ เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งที่ประชุมอนุมัติ และลงมติให้แก้ด้วยคำในร่างมาตรา ๕ เล็กน้อย

๒. พระยาอรุณการวิญญู ได้เสนอขอย้อนกลับไปพิจารณาร่างมาตรา ๘ ซึ่งที่ประชุมอนุมัติ และที่ประชุมได้พิจารณาว่า ตามที่ร่างมาตรา ๘ บัญญัติว่า ศาลไทยจะไม่ลงโทษผู้ที่กระทำผิดนอกราชอาณาจักร ซึ่งได้รับโทษตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้วแต่ยังไม่พ้นโทษนั้น เป็นปัญหาว่าควรจะให้ศาลไทยต้องพิจารณาว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดเสมอไปหรือไม่ กรรมการบางท่านเห็นว่า ควรจะให้อยู่ในดุลยพินิจของศาลที่จะพิจารณาหรือไม่ พิจารณาว่าบุคคลนั้นกระทำความผิด เพราะเหตุว่าผู้กระทำผิดอาจได้รับโทษมาแล้วก็ได้

LI RT

ซึ่งในที่สุดที่ประชุมเห็นว่า ควรจะให้ขึ้นไปตามหลักเกณฑ์ทั่วไปของกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา คือ ศาลต้องพิจารณาเสมอไปว่า บุคคลนั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ แล้วจึงพิพากษาว่าควรลงโทษบุคคลนั้นหรือไม่ แต่ที่ประชุมเห็นว่า ถ้อยคำของร่างมาตรา ๘ นั้นชัดเจนแล้ว จึงให้ผ่านร่างมาตรา ๘ ไป

๓. ต่อจากนั้นที่ประชุมได้พิจารณาร่างมาตรา ๑๑ ซึ่งมีกรรมาธิการบางท่านมีข้อข้องใจว่า วิธีการเพื่อความปลอดภัยบางวิธีมีลักษณะเป็นโทษ เช่น กักกัน จึงไม่ควรจะให้ขึ้นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ศาลพิพากษา เพราะอาจเป็นได้ว่าขณะกระทำความผิดยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีวิธีการเพื่อความปลอดภัย แต่ในขณะศาลพิพากษาได้เกิดมีวิธีการเพื่อความปลอดภัยขึ้น ซึ่งน่าจะไม่เป็นธรรมแก่ผู้กระทำความผิด เพราะผู้กระทำความผิดย่อมจะได้รับผลร้ายหากการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย ไม่ผิดอะไรกับการต้องรับโทษอาญา ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยมีไว้เพื่อสังคมปลอดภัย โดยไม่ได้คำนึงถึงการกระทำความผิด ฉะนั้นที่ร่างมาตรา ๑๑ กำหนดให้ขึ้นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะที่ศาลพิพากษาจึงเป็นการถูกต้องแล้ว และให้ผ่านร่างมาตรา ๑๑ ไปโดยไม่แก้ไข

๔. ที่ประชุมให้ผ่านร่างมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๑๕ ไปโดยไม่มีการแก้ไข

๕. ต่อจากนั้นที่ประชุมได้พิจารณาร่างมาตรา ๑๕ ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าถ้อยคำที่ไว้อย่างไรยังไม่ชัดเจนว่ามีความมุ่งหมายอย่างไร จึงลงมติมอบให้เลขาธิการไปตรวจดูเหตุผลที่ได้มีการยกร่างมาตรา ๑๕ นี้ แล้วเสนอที่ประชุมในการพิจารณาคราวหน้า

๖. ที่ประชุมได้ผ่านร่างมาตรา ๑๖ ไปโดยไม่มีการแก้ไข

ปิดประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา.

คณะกรรมการได้ประชุมกันเป็นครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมกรรมาธิการ พระที่นั่งอนันตสมาคม ผลของการประชุมมีดังนี้

๑. พระยาอรรณการีย์นิพนธ์ ได้ขอย้อนกลับไปพิจารณาร่างมาตรา ๑๑ และมาตราต่าง ๆ ต่อมา อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากที่ประชุมยังไม่ได้พิจารณาปัญหาที่ว่า ในกรณีการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร จะควรมีบทบัญญัติให้ศาลไทยใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยได้

LIART

ด้วยหรือไม่ ซึ่งที่ประชุมอนุมัติให้อันถัดมาพิจารณาได้ และที่ประชุมเห็นว่าวิธีการเพื่อความปลอดภัยไม่ได้มุ่งที่จะลงโทษผู้กระทำ เป็นแต่เพียงวิธีการที่จะทำให้สังคมปลอดภัยเท่านั้น ฉะนั้นจึงเป็นที่เข้าใจได้ในตัวเองว่า แม้ผู้กระทำจะได้กระทำผิดนอกราชอาณาจักร ถ้าหากศาลเห็นสมควรจะใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแล้ว ศาลก็ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ จึงไม่จำเป็นต้องเขียนให้อำนาจศาลใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยสำหรับกรณีการกระทำผิดนอกราชอาณาจักร ที่ประชุมจึงให้ผ่านร่างมาตรา ๑๑ และมาตราต่อ ๆ มาโดยไม่ได้แก้ไข

๒. ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับชื่อของหมวด ๓ ที่ใช้คำว่า “โทษและวิธีการเพื่อความปลอดภัย” และชื่อของส่วนที่ ๑ ที่ใช้คำว่า “โทษ”

๓. เลขาธิการเสนอว่าตามร่างของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กำหนดให้บริบทภัยสันเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัย แต่ในการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญครั้งที่ ๓ ที่ประชุมเห็นว่าการบริบทภัยเป็นการเอาทรัพย์สินของเอกชนมาให้แก่รัฐ ฉะนั้นถ้ากำหนดให้เป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยแล้วเกรงจะขัดกับรัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๒ แต่ในขณะนั้นข้อคิดขัดเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญไม่มีแล้ว ฉะนั้นจึงควรกำหนดให้บริบทภัยสันเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือไม่ เมื่อได้อภิปรายกันแล้วที่ประชุมเห็นว่าเป็นปัญหาที่ยาก จึงมอบให้เลขาธิการไปตรวจค้นประมวลกฎหมายอาญาค้างประเทศ

๔. ต่อจากนั้นที่ประชุมได้พิจารณาลงปัญหาการลงโทษประหารชีวิต เนื่องจากนายพิชานู บุลยง เพิ่งจะได้แจกบันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อกรรมการ ที่ประชุมจึงให้เลื่อนไปพิจารณาราวหน้า เพื่อกรรมการจะได้มีเวลาตรวจพิจารณบันทึกเกี่ยวกับโทษประหารชีวิต ดังกล่าว

ปิดประชุมเวลา ๑๕.๒๕ นาฬิกา

การเปลี่ยนแปลงสลากกินแบ่งครั้งใหญ่

เพื่อสนองตามคำขอร้องขอของประชาชนและผู้ค้าสลาก สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลได้จัดการจำหน่ายสลากฉบับละ ๒๐ บาทแล้ว โดยกำหนดให้จำหน่ายสลากฉบับละ ๑๐ บาท เหมือนกันทุกงวดตลอดไป เฉพาะเดือนเมษายนซึ่งได้กำหนดวันออกไว้ล่วงหน้าแล้วนั้นคงกำหนดออกรางวัลในวันที่ ๕-๑๐-๑๘-๒๕ และ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ และตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป คงออกรางวัลทุกๆ ๖ วัน คือทุกๆ วันที่ ๖-๑๒-๑๘-๒๔ และ ๓๐ ของทุกๆ เดือน สลากแต่ละงวดมีรายการรางวัลดังนี้

รางวัลที่หนึ่งเลข ๖	ตัว มี	๑ รางวัล	เงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท
รางวัลเลขท้าย ๕	ตัว มี	๑๐ รางวัลๆ ละ	๕๐,๐๐๐ บาท
รางวัลเลขท้าย ๔	ตัว มี	๑๐๐ รางวัลๆ ละ	๑๐,๐๐๐ บาท
รางวัลเลขท้าย ๓	ตัว มี	๑,๐๐๐ รางวัลๆ ละ	๑,๐๐๐ บาท
รางวัลเลขท้าย ๒	ตัว มี	๑๐,๐๐๐ รางวัลๆ ละ	๓๐๐ บาท
รวมทั้งสิ้น	มี	๑๑,๑๑๑ รางวัล	

ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้ถือมติของมหาชนและพ่อค้าเป็นหลักในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ ซึ่งหวังว่าคงจะเป็นที่พอใจทั่วกัน.

รายนามคณะกรรมการบริหารสลากกินแบ่งรัฐบาล

พลเอก สฤษดิ์ ชนะรัชต์ ประธานกรรมการ
พลโท พระยาสิทธิราชเดโชไชย กรรมการบริหาร พลตรี พระสุวิทย์สัจย์ กรรมการบริหาร
พระยาคทาธรบดี ที่ปรึกษาคณะกรรมการ นายโชติ คุณะเกษม ผู้อำนวยการ
นายกระวี ฉัตรภุติ เลขานุการทั่วไป.

LI RT

งานของ
สภาผู้แทนราษฎร

การประชุมครั้งที่ ๗ (ลำดับ ๒)

วันพฤหัสบดีที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๕ น. สมาชิกมาประชุม ๑๙๒ คน

เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

นายโชติ คุณะเกษม พันโท พงษ์ ปุณณกันต์ และพลตรี ประภาส จารุเสถียร
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอลาการประชุมตลอดสมัยประชุม เนื่องจากมีความจำเป็นต้อง
เดินทาง ไปต่างประเทศ
ที่ประชุมอนุมัติให้ลาได้

กระทู้ถาม

เรื่อง ผลของการทำนาในจังหวัดต่างๆ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พีจิตร) ตั้งกระทู้ถามว่า
“เนื่องจากชาวนาและการทำนาเป็นกระดูกสันหลังของชาติ และการส่งออกข้าวออกไป
จำหน่ายต่างประเทศก็เป็นรายได้อันเป็นหัวใจของงบประมาณแผ่นดิน บัดนี้ในเดือนที่สามของ
ฤดูการทำนาแล้ว แต่ทราบว่า การทำนามิได้เป็นไปตามปกติ ข้าพเจ้าวิตกกังวลเรื่องนี้ จึง
ขอเรียนถามว่า

LIIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“๑. รัฐบาลได้รับรายงานถึงสภาพและผลของการทำนาจากจังหวัดและภาคต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นฤดูการทำนาจนถึงบัดนี้เป็นอย่างไรบ้าง และทราบว่าบางภาคการทำนาล่ากว่าปกติ เพราะฝนต้นฤดูน้อยจนเกือบแล้ง และศัตรูพืชรบกวน รัฐบาลได้ช่วยเหลือชาวนาไปแล้วอย่างไร และมีโครงการจะช่วยเหลือต่อไปอย่างไรหรือไม่

๒. ผลของการทำนาขึ้นเท่าที่รัฐบาลได้รับรายงานมา พอจะคำนวณได้หรือยังว่า ปริมาณการผลิตข้าวขึ้นนี้จะได้ผลล้นเท่าใด เทียบกับปีที่แล้วเป็นอย่างไร”

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ตอบว่า

“๑. ผลของการทำนาในจังหวัดต่างๆ ที่ได้รับรายงานปรากฏในต้นฤดูทำนา ในปี ๒๕๒๕ นี้ฝนตกล่าช้ากว่าปกติ แต่ยังไม่สู้ดีนัก ส่วนศัตรูพืชรบกวนนั้นทางการได้ให้ไปปราบตั้งแต่ต้นฤดูแล้งมาแล้ว บางจังหวัดนอกจากนี้ยังได้ ใช้เงินค่าพันธุ์ข้าวไปช่วยเหลือชาวนาในจังหวัดต่างๆ ที่ขาดแคลน ส่วนการขาดแคลนหรือบกพร่องอย่างอื่นที่ปรากฏขึ้นก็จะได้ช่วยเหลือต่อไป

๒. ผลของการทำนาในปีนี้นับว่าคำนวณไม่ได้ว่าได้ผลประการใด เพราะอยู่ในระยะเริ่มแรกซึ่งฝนล่ากว่าปกติ แต่เมื่อฝนล่าเช่นนี้การทำนาไม่ทันสำหรับภาคอีสานจะได้ผลตกต่ำลงบ้าง”

เรื่อง บ็องกนการเสียหายในการทำนาในจังหวัดนครสวรรค์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) ตั้งกระทู้ถามว่า

“๑. เชื่อนก้นน้ำที่ล้นคลองกะมัง และวังแดงโม อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ น้ำได้เซาะพังเสียแล้ว หากไม่คิดแก้ไขเสียขณะนี้แล้วจะเป็นการเสียหายแก่การกสิกรรมเป็นอันมาก เพราะทุกวันนี้ลำน้ำน่านเริ่มมีระดับสูงขึ้นเป็นลำดับ อีกไม่กี่วันก็อาจจะสูงขึ้นจนเชื่อนก้นน้ำดังกล่าว และลำน้ำล้นข้ามเขื่อนได้เมื่อใด เนื้อนาที่ราษฎรได้เพาะปลูกไว้แล้วนั้นจะได้รับความเสียหายเป็นอันมาก เรื่องนี้ทางรัฐบาลได้รับรายงานอย่างไรบ้างหรือไม่ และรัฐบาลคิดจะแก้ไขช่วยเหลือราษฎรที่จะได้รับภัยดังกล่าวแล้วอย่างไรบ้างหรือไม่

๒. เมื่อฤดูน้ำ ๓ ปีที่แล้วมานักกระแสน้ำในลำน้ำแม่บังตอนในเขตอำเภอบรรพตพิสัย

จังหวัดนครสวรรค์ได้ไหลและแห้งวิมตถึงกลายเป็นลำคลองขนาดใหญ่ พุงเข้าสู่ท้องไร่ท้องนาตรงหมู่บ้านหาดเสลา ทำให้เกิดการเสียหายแก่การทำไร่ทำนาในท้องที่ที่ใกล้เคียงและได้ลงมาหลายตำบลนับเป็นเนื้อที่ ที่เสียหายประมาณหมื่นไร่ และปีนี้ก็ใกล้ฤดูน้ำเข้ามาทุกทีแล้ว หากไม่คิดทำเขื่อนกันเสียก็จะเกิดการเสียหายแก่การกสิกรรมอีกอย่างน่าอนาใจที่สุด ขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะเข้าช่วยเหลือเป็นการด่วนก่อนน้ำไหลเข้าคลองท่วมที่ไร่นาดังกล่าวแล้วภายในเร็ววันนี้จะได้หรือไม่ ถ้าได้ จะลงมือเมื่อใด”

พลเรือโท หลวงสุภาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ตอบว่า

“๑. เรื่องการป้องกันความเสียหายของการทำนาในจังหวัดนครสวรรค์ แต่เดิมได้ดักปล่อยปลาระยะโดยราษฎรได้ให้โคกระบือไปเหยียบบ่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๒-๒๔๙๓ แต่ว่าปีนี้กรมชลประทานได้ให้เงินไปช่วยเหลือซ่อมแซมกันเขื่อนเหล่านี้ไปอีกและใช้ได้ดี แต่ว่ากรมชลประทานไม่มีเจ้าหน้าที่ คือว่าแม้จะคอยเสริมกันคืนให้สูงขึ้นอีก ๑ เมตร และต่อให้สูงจากเดิมขึ้นอีกยาวตั้งหลายร้อยเมตร เมื่อทำไปแล้วก็ไม่มีใครดูแล เพราะกรมชลประทานไม่มีเจ้าหน้าที่เพียงพอ นอกจากให้อยู่กลางประตูน้ำชลประทาน กระทรวงเกษตรจึงขอให้กระทรวงมหาดไทยสั่งการให้จังหวัดดูแลรักษา แต่ราษฎรก็ปล่อยปลาระยะ คือราษฎรไม่ค่อยรักษาได้พาโคกระบือไปเหยียบบ่าจนถึง พ.ศ. ๒๔๙๕ ทางข้าพเจ้าคุมแสงบอกกรมชลประทานให้ไปทำ เมื่อเจ้าหน้าที่กรมชลประทานไปตรวจแล้วก็กลับปรากฏว่าเสียหายเล็กน้อยเท่านั้น ขอให้จังหวัดนครสวรรค์ดำเนินการเป็นการช่วยเหลือชลประทานราษฎร ต่อจากนั้นของงบประมาณประจำปี แต่ไม่ปรากฏว่าได้มีการร้องเรียนแต่อย่างไร

สำหรับข้อที่ ๒. เกี่ยวกับบึงคลองหาดเสลา จังหวัดนครสวรรค์ ก็ได้ให้เงินไปเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๔๙๕ แล้ว บอกว่าราษฎรมีเงินจะถมบ่อก็บอกว่าจะเป็นการล่าช้า เช่นนั้นทางรัฐบาลก็ได้จ่ายให้ทั่ว ๆ ไปแล้ว ทางกรมชลประทานก็ไม่มีเงินจะให้อีก เรื่องเช่นนี้ทางจังหวัดจะได้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่นบ้างตามควร เพื่อเป็นการช่วยเหลือ ช่วยเหลือเหตุการณ์ฉุกเฉิน เพื่อเป็นการช่วยเหลือได้ตลอดไป และตามจังหวัดที่ได้อำนาจการนั้นมา”

เรื่อง การตรวจบัญชีเงินเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

นายถวิล วัฏฏานนท์ (สุพรรณบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า

“ตามที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ไปตรวจบัญชีเงินเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ปรากฏว่ามีการทุจริตเกิดขึ้น เรื่องคดโกงพนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจ สันติบาลได้ไปสอบสวนปลัดเทศบาล สมุหบัญชีและเสมียนพนักงานถูกสั่งพักหน้าที่รวม ๓ คน เป็นเวลานานนานมาจนบัดนี้ การสอบสวนยังไม่ปรากฏผลประการใด จึงขอถามว่า

๑. เงินของเทศบาลขาดหายไปจากบัญชีจำนวนเท่าไร

๒. มีการทุจริตเกิดขึ้นจริงหรือไม่

๓. ใครเป็นผู้รับผิดชอบเงินที่ขาดบัญชี

๔. จะเอาตัวผู้ทุจริตมาฟ้องร้องได้หรือไม่ และจะให้บุคคลที่ถูกสั่งพักหน้าที่ผู้ไม่

มีความผิดกลับเข้าทำงานตามเดิมหรือไม่ เมื่อไร”

พลโท เดช เศษประดิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า

“๑. เงินของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีซึ่งได้ขาดหายไปจากบัญชีตามกระทู้ถาม เท่าที่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ปรากฏว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ถึง ๒๕๕๓ มีเงินขาดหายไปทั้งสิ้น ๗๔,๓๑๓.๕๐ บาท

๒. ผลของการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งได้ออกไปทำการสอบสวน ปรากฏว่ามีการทุจริตขึ้นจริง

๓. เงินที่ขาดบัญชีอยู่ในความรับผิดชอบของ นายตระหนัก ภมรพล ปลัดเทศบาล นายสวัสดิ์ ล่องคะวาทีน สมุหบัญชี นายวิเชียร ขุนะเดมิย์ เสมียน และนายแก้ว สุวรรณศรี หัวหน้าหมวดกลางเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการจับกุมนายตระหนัก ภมรพล ปลัดเทศบาล นายสวัสดิ์ ล่องคะวาทีน และนายแก้ว สุวรรณศรี ไว้ ฐานทุจริตยักยอกและฉ้อโกงเงินของเทศบาล ระหว่างนี้ได้ให้ประกันตัวไป สติยังอยู่ในระหว่างการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนกลาง

เหตุที่ยังล่าช้าอยู่ก็เพราะข้อห้ามหลายสำนวน ส่วนนายวิเชียร ยวนะเดมีย์ ซึ่งยกยอกเงิน
ของเทศบาลไป ๑,๖๗๓.๕๐ บาท ได้ละทิ้งหน้าที่ไม่ไปปฏิบัติงาน นายเทศมนตรีได้สั่ง
ไล่ออกจากงานไปแล้ว และกระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้จังหวัดดำเนินคดีแก่นายวิเชียร ยวนะ
เดมีย์ จนศาลได้พิพากษาคดีลงจำคุก ๑ ปี จำเลยรับสารภาพจึงให้การลงอาญาไว้
เงินที่ยกยอกไป ๑,๖๗๓.๕๐ บาท นายวิเชียร ยวนะเดมีย์ ก็ได้นำส่งใช้คืนครบถ้วนแล้ว”

เรื่อง การส่งเสริมการเลี้ยงสุกร

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า

“๑. รัฐบาลมีนโยบายที่จะตั้งองค์การเพื่อช่วยคนเลี้ยงสุกร โดยจัดหาράกับปลาย
ข้าวให้เพียงพอภายในจังหวัดหนึ่ง ๆ ในราคาย่อมเยา โดยให้ผู้เลี้ยงสุกรชำระราคาต่อเมื่อขาย
สุกรแล้ว และวางระเบียบให้ขายสุกรให้แก่องค์การซึ่งทำการส่งมายังส่วนกลางหรือท้องที่ข้าง
หรือไม่

๒. รัฐบาลมีนโยบายที่จะเลิกทำการควบคุมและจำกัดราคาสุกรเลี้ยงหรือไม่

๓. รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดหาพันธุ์สุกรดี ๆ ส่งไปขายให้แก่ราษฎร เพื่อนำไปแพร่
พันธุ์ในต่างจังหวัดข้างหรือไม่”

พลตรี บุญญิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ตอบว่า

“๑. การจัดหาปลายข้าวเพื่อช่วยเหลือผู้เลี้ยงสุกรนั้น กระทรวงมหาดไทยได้
ดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยได้ส่งการไปยังจังหวัดต่าง ๆ กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้ผู้
รับอนุญาตทำการค้าและฆ่าสุกรจำหน่าย ได้ร่วมมือช่วยเหลือในการจัดหารา และเงินทุนหมุนเวียน
เพื่อส่งเสริมการเลี้ยงสุกรโดย

- ก. จัดให้มีราสำหรับเลี้ยงสุกรไว้จำหน่ายแก่ผู้เลี้ยงสุกรตามสมควรในราคาย่อมเยา
- ข. จัดให้มีหรือเพาะพันธุ์สุกรจำหน่ายให้แก่ชาวบ้านไปเลี้ยง
- ค. จัดให้มีทุนหมุนเวียน ให้ชาวบ้านกู้ยืมไปเลี้ยงสุกรให้มีปริมาณมากยิ่งขึ้นตาม

ส่วนจำนวนสกรูที่ถูกข่า และให้อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของจังหวัดและอำเภอต่อไป นอก จากกระทรวงมหาดไทยยังได้รับความร่วมมือจากกระทรวงเกษตรในการขม้ายำในจังหวัดต่างๆ ที่ขาดแคลน และเพื่อให้ปริมาณรำมีปริมาณเพียงพอทั่วๆ ไป จึงได้มอบให้กระทรวงเกษตร รับผิดชอบพิจารณาในเรื่องนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง

อนึ่ง กระทรวงมหาดไทยยังพิจารณาจัดแบ่งเงินทุนหมุนเวียนเป็นภาคๆ เพื่อแก้ไข ในเรื่องการเลี้ยงสุกร และรำสำหรับเลี้ยงสัตว์

๒. การที่จะแยกควบคุมจำกัดราคานั้น ความจริงกระทรวงมหาดไทยใคร่ที่จะเปิด เสรี แต่คำนึงถึงว่าการค้าสุกรและการฆ่าสุกรจำหน่ายขณะนั้นถูกอยู่ในอิทธิพลคนต่างด้าว ที่ เปิดเสรีพ่อค้าอย่างแต่ก่อนมาแล้วเป็นเหตุให้ราษฎรดำเนินการจำหน่ายสุกร คือทำการฆ่าให้มี ปริมาณน้อยลงเพื่อขาดตลาด การขาดแคลนจะ ได้ขายในราคาแพง ซึ่งลักษณะดำเนินการ ให้ราคาขึ้นลงอยู่ในมือในอิทธิพลของพ่อค้า กระทรวงมหาดไทยจึงจำเป็นต้องควบคุมเพื่อให้ ความเป็นธรรมแก่ผู้เลี้ยงสุกร พ่อค้าและผู้บริโภคตามที่เป็นอยู่ในขณะนี้ แต่ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ก็เท่าที่เป็นการเปิดเสรีอยู่มากเหมือนกัน

๓. สำหรับพันธ์สุกรที่ส่งไปจำหน่ายให้แก่ราษฎรนั้น ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือ จากกระทรวงเกษตร กระทรวงมหาดไทยจึงได้จำกัดการเลี้ยงสุกรให้แก่ราษฎร และบัดนี้ได้ รับอนุมัติจาก คณะรัฐมนตรี ให้กระทรวงเกษตร ใช้งบประมาณเพื่อดำเนินการอยู่เป็นส่วนหนึ่ง แล้ว ทั่วๆ

ร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาแล้ว

ที่ประชุม ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ในกรณีนี้ ได้มีนายพัน ต้ารวงเอก พันธ์ นิลวัฒน์นันท์ (สุราษฎร์ธานี) พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) นายยีน สืบนุกาณณ์ (สุรินทร์) นายอารีย์ คันติเวชกุล (นครราชสีมา) นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ (กำแพงเพชร) ได้อภิปราย ในมาตราต่างๆ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ขุนคลัง อธิบดีกรมการ นายเพทาย อมาตยกุล กรมการ ได้
ขแรงตอบสมาชิกแต่ละคนโดยลำดับ ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้กลับไปให้คณะกรรมการพิจารณาใหม่โดยพร้อมเพรียงกัน

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันโรค และศัตรูพืช

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ในกรณีที่มี ร้อยโท
จางบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัฒน์นันท (สุราษฎร์ธานี)
นายทองดี สดกมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) นายสุรพงษ์ ตวีรัตน์ (จันทบุรี) นายสถานนท์
สายสว่าง (นครปฐม) นายบุญคุ้ม จันทศิริวิวงศ์ (อุดรธานี) นายสวัสดิ์ พึ่งตน
(ขอนแก่น) ได้อภิปรายในมาตราต่างๆ ของพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายเสริม วิจิตรกุล กรมการ นายพันตำรวจเอก ลม้าย อุตยานานนท์
รัฐมนตรีช่วยว่าการเกษตร ได้อภิปรายชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนจบ และ
ที่ประชุมได้ลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย ได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง

สายขอนแก่น - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน ทอนวังสะพุง - เลย - เชียงคาน

ในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

พลอากาศเอก พัน รณนภากาศ อธิบดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ได้แถลงถึงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า

“เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายขอนแก่น - ชุมแพ -
เลย - เชียงคาน ทอนวังสะพุง - เลย - เชียงคาน ในท้องที่อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เนื่องจาก
กรมทางหลวงแผ่นดินจัดที่ดินสร้างทางโดยวิธีตกลงปรองคองกับเจ้าของที่ดินไม่ได้ ทำให้

การสร้างทางล่าช้า จำเป็นต้องจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และกรมทางหลวงแผ่นดินได้สำรวจที่ซึ่งต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป”

ต่อจากนั้น นายอารีย์ ต้นฉวีเวชกุล (นครราชสีมา) ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) นายนิวัฒน์ พูนศรี ศรีสุวรรณนท์ (ร้อยเอ็ด) นายบุญคุ้ม จันทร์ศรีวิวงศ์ (อุตรธานี) ได้อภิปรายในอันสืบต่อไป

พลอากาศเอก พัน รณนภาภาค ฤทธาณีย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้อภิปรายตอบสมาชิกแต่ละคนโดยลำดับ

นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) เสนอขอให้บี้อภิปราย ซึ่งไม่มีผู้ใดคัดค้าน ในที่สุดที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยพร้อมเพรียงกัน และได้ลงมติสั่งให้คณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ร่างพระราชบัญญัติยศตำรวจ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงถึงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า

“เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๘๐ โดยให้มียศชั้นนายพลตำรวจจัตวาชั้น เมืองจัตวาในการบัญญัติยศข้าราชการตำรวจแต่เดิมมานั้น ได้อาศัยหลักการตามยศทางฝ่ายทหารเป็นหลักตลอดมา บัดนี้ ได้มี พระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๔ ออกประกาศใช้โดยเพิ่มยศชั้นพลจัตวาชั้น ฉะนั้นเพื่ออนุวัติให้สืบไปเช่นเดียวกับยศทหาร และประกอบกับในปัจจุบันทางราชการตำรวจได้มีนายพันตำรวจเอกพิเศษ ซึ่งมีอัตราเงินเดือนเช่นเดียวกับชั้นพลจัตวาอยู่แล้ว

ทั้งนี้ไม่ใช่เฉพาะเพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้น แม้ในประเทศอื่นก็ยังนิยมกันว่าจะมาบังคับบัญชาตำรวจหรือมารับราชการตำรวจนั้น ส่วนมากมาจากทหาร เช่นนายทหารในกองทัพบกเป็นต้น ได้มาประจำองตำรวจภูธร ตำรวจเกี่ยวกับคนต่างด้าว สำหรับ

LI RT

ราชการตำรวจเอง กระทรวงมหาดไทยได้มีมาแต่เดิมตั้งแต่ครั้งตั้งกรมตำรวจ ได้เรียกชื่อยศตำรวจภูธรเช่นเดียวกันกับทหารเหมือนกัน เช่นนายร้อยตำรวจตรี นายร้อยตำรวจโท นายพันตำรวจตรี นายพันตำรวจโท เป็นต้น และได้มาร่วมอยู่ในกรมตำรวจเมื่อตั้งกรมตำรวจเมื่อพุทธศักราช ๒๔๗๕ ก็เรียกยศชั้นนายร้อยตำรวจตรี นายร้อยตำรวจโทอีกเหมือนกันหมด รวมทั้งตำรวจภูธรและตำรวจนครบาล ทั้งนี้เห็นได้ว่าหลักการและการบังคับบัญชาของตำรวจนั้นได้ถือแบบอย่างทหารบกตลอดมา สำหรับในการที่ได้แก้ไขยศนายพันตำรวจเอกพิเศษชั้นเป็นนายพลจัตวานั้น กรมตำรวจได้พิจารณาแล้วเห็นว่าต้องมี เพราะที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งกำหนดอัตราเงินเดือนของกระทรวงการคลัง ก็ถืออัตราทหารเช่นเดียวกัน ฉะนั้นเมื่อทหารบกได้เปลี่ยนครั้งใด ทางกรมตำรวจก็ได้เปลี่ยนทุกครั้ง ทั้ง ๆ ที่การเลื่อนเงินเดือนแบบทหารกับตำรวจถ้าจะเปรียบเทียบกันกับฝ่ายพลเรือนแล้ว ทางทหารเป็นฝ่ายเสียเปรียบ เพราะว่าทางฝ่ายพลเรือนกระโดดเป็นชั้น ๆ เป็นตอน ซึ่งกรมตำรวจในครั้งหนึ่งก็มีคนคิดว่าตำรวจไม่ควรเกี่ยวข้องกับฝ่ายทหาร แต่เนื่องจากว่าเมื่อพิจารณาหลักการต่างๆ และประเพณีปกครองอันมีมาช้านานแต่ครั้งยังไม่เป็นกรมตำรวจ จึงได้ถือหลักอนุวัติไปตามราชการทหารบกทุกครั้ง ด้วยเหตุนี้ในฐานะที่ทหารบกได้เปลี่ยนแปลงมียศนายพลจัตวา ทางตำรวจจึงได้ให้ตำรวจมียศชั้นนายพลจัตวาด้วย เพราะเหตุว่าได้ขอยยศจึง ๓ ชั้น แต่กรมตำรวจเห็นว่าการขาดทุนขาดรอนชนิดนั้นไม่สำคัญกว่าประเพณีและหลักการ เพราะฉะนั้นกรมตำรวจจึงได้อนุวัติแก้ไขยศชั้นนายพันตำรวจเอกพิเศษให้เป็นนายพลจัตวา จึงได้เสนอมาให้สมาชิกในสภาผู้พิจารณา”

ต่อจากนั้น นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร) นายพันตำรวจเอก พัทธน์ นิลวฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) ร้อยโท พัทธน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) ได้อภิปรายในอันดับต่อไป

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้อภิปรายตอบสมาชิกแต่ละคนโดยลำดับ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) ขออภิปราย

ร้อยโท พัทธน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) ขอเปิดอภิปรายต่อไป

ในที่สุดที่ประชุมลงมติให้ขี้อภิปรายโดยคะแนน ๘๕ ต่อ ๘ และได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนน ๑๐๒ ต่อ ๒

LIART

นายทองสืบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) ขอให้พิจารณารวดเดียว ซึ่งที่ประชุม
อนุมัติ จึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ซึ่งมีนายพร มลิตอง (สมุทร
สาคร) ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) นายพันตำรวจเอก พัทม์ นิลวัฒน์นันท์
(สุราษฎร์ธานี) นายสวน พรหมประกาย (อุตรธานี) ได้อภิปรายและขอแปรญัตติใน
มาตราต่างๆ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้
อภิปรายชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนจบ และที่ประชุมได้ลงมติให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ด้วยคะแนน ๑๑๓ ต่อ ๑

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ได้แถลงถึงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า

“รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่.....) พ.ศ. ๒๕๔๕
โดยมีหลักการว่าเพื่อแก้ไขกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ ให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจาก
อธิบดีกรมตำรวจ ตั้งแต่ชั้นผู้บัญชาการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไปมีอำนาจสั่งไล่ออก ปลดออก
ให้ออก หรือพักราชการ แก่พลตำรวจ นายสิบตำรวจซึ่งมีไต่ระหว่างประจำการตามกฎหมาย
ว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือเดิมียนพนักงานได้ตามเหตุที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน เหตุผลในการแก้ไขก็คือ

๑. กิจการตำรวจขยายกว้างขวางขึ้น อัตรากำลังก็เพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว
๒. ผู้บัญชาการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไป โภคปกติก็มีเจ้าหน้าที่ในการพิจารณา
เรื่องที่จะสั่งลงโทษนายสิบ พลตำรวจ เป็นเครื่องมือพร้อมอยู่แล้ว และสามารถทราบถึง
พฤติการณ์ ได้ดีด้วยเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงที่ใกล้ชิด ทั้งเป็นผู้ที่นับว่าพอไว้วางใจในความ
สามารถ และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ได้เป็นอย่างดี จึงควรได้รับการมอบหมาย
อำนาจในการนี้ให้

๓. เพื่อให้การพิจารณาทางวินัย ดังกล่าวมาเป็นไป อย่าง รวดเร็ว ทันกับเหตุการณ์ เป็นทางที่จะเร่งรัดแก้ไขให้สมรรถภาพของตำรวจสมกับเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ ได้อย่างจริงจัง”

ต่อจากนั้น นายเพทาย อมาตยกุล (พระนคร) นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร) ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) ได้อภิปราย ในอันดับต่อไป

นายเมธี จิราภรณ์ (พิจิตร) เสนอขอให้ตัดอภิปราย

ร้อยโท พัฒน์ ณ ถลา (ปราจีนบุรี) ขอให้ตัดอภิปราย แต่มีสมาชิกรับรอง

ไม่ครบ

ในที่ลุดที่ประชุมลงมติด้วยหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนน ๘๖ ต่อ ๑ และให้คณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนด การแปรญัตติภายใน ๗ วัน

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ น.

การประชุมครั้ง ๘ (สามัญ ๒)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๔๙๕

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ น. มีสมาชิกมาประชุม ๑๙๙ คน

เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

๑. มีกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๔๙๕ ลาออก ๕ ท่าน คือ ๑. หม่อมหลวงบิน มาลากุล ๒. หลวงบริหารลักษกิจ
๓. นางแรม พรหมโยธย มุขยประคต ๔. ชุนวิเทศธรณการ ๕. นายเพทาย อมาตยกุล
- ที่ประชุมรับทราบ และได้ลงมติเลือกตั้ง ๑. นายวิญญาต บุตรเดรณ
๒. นายบูรินทร์ ลิมพลิก ๓. นายประพัฒน์ วรรณะสาร ๔. นายพันตำรวจเอก พัฒน์
- นิลวัฒน์นันท์ ๕. ชุนวิเทศธรณการ เป็นกรรมการซ่อมแทน

๒. นายเจ๊ะ อับดุลลาห์ หลังปูเต๊ะ (สกุล) ขอลาการประชุมตลอดสมัยประชุมนี้ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องเดินทางไปต่างประเทศที่ประชุมอนุมัติให้ลาได้

กระทู้ถาม

เรื่อง ที่นาของราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ

นายเผด็จ ศิวะทัต (สมุทรปราการ) ตั้งกระทู้ถามว่า

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า ได้มีการวิวาทกันในเรื่องกรรมสิทธิ์ที่นาเป็นจำนวนพันไร่ในจังหวัดสมุทรปราการ ที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางปะอินแห่งหนึ่ง กับที่ตำบลบางปลา อำเภอบางพลีอีกแห่งหนึ่ง ถ้าทราบ ท่านได้จัดการอย่างไรไปแล้วบ้าง และขณะนี้ได้ผลอย่างไร
๒. ท่านทราบหรือไม่ว่า อะไรเป็นสมุฏฐานที่ทำให้เกิดเรื่องวิวาทยุ่งยากขึ้นจนชาวบ้านผู้ยากจนเป็นจำนวนมากกำลังจะถูกขับที่นาและถูกขับไล่ออกไปจากดินที่ทำกินมาเป็นเวลานาน
๓. ในกรณีที่เกิดขึ้นนี้ ท่านทราบการออกโฉนดที่นาที่วานี้โดยละเอียดหรือไม่ว่าการออกโฉนดนั้นไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ถ้าทราบ ท่านจะจัดการอย่างไร
๔. ท่านมีวิธีการแล้วหรือยังที่จะจัดการแก้ปัญหาลักษณะนี้ ซึ่งขณะนี้เป็นที่น่าให้ลู่วิวาทได้รับความเป็นธรรมที่สุด”

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า

“เรื่องกรณีพิพาทที่ท่านสมาชิกถามนั้น กระทรวงมหาดไทยทราบดี เนื่องจากว่า

- ข้อ ๑. เป็นกรณีพิพาทระหว่างราษฎรที่ตำบลคลองด่าน อำเภอบางปะอินพิพาทกันระหว่างนายสกล สามเสน กับพวกฝ่ายหนึ่ง กับราษฎรตำบลคลองด่านอีกฝ่ายหนึ่ง ส่วนที่ดินตำบลบางปลา อำเภอบางพลีนั้น พินาศกันระหว่างนางฉิมจิ ชยากร ฝ่ายหนึ่งกับราษฎรอีกฝ่ายหนึ่ง ในเรื่องนี้เมื่อได้ทราบกรณีพิพาทแล้ว ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ตั้งกรมการขึ้นจัดการประนีประนอมไกล่เกลี่ย ก็ได้รับความตกลงปรองดองกันไปแล้วหลายราย ส่วนที่คู่

LI RT

พิพาทไม่ยอมตามที่คณะกรรมการไกล่เกลี่ยก็ได้นำคดีขึ้นสู่ศาล การที่ศาลจะพิจารณาอย่างไรนั้น จำเป็นจะต้องรอฟังคำพิพากษาของศาลต่อไป

ข้อ ๒. สมุฏฐานที่ทำให้เกิดกรณีพิพาทกันนั้นก็เนื่องจากว่า เติมเป็นที่ดินซึ่งยังไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ ได้พิพาทกันมาเป็นเวลา ๒๐ ปีเศษแล้ว คู่พิพาทก็ต่างแก่งแย่งกรรมสิทธิ์ซึ่งกันและกัน ไม่มีการรับหรือถูกขับไล่ได้อย่างไร และคู่พิพาทได้นำคดีขึ้นฟ้องร้องอยู่เสมอ ประกอบกับเนื่องจากว่าในขณะนี้ที่ดินในบริเวณนี้ ทางรัฐบาลได้ทุนบำรุงมีการชลประทานดีขึ้น ราคาดีขึ้น เพราะฉะนั้นการแย่งกรรมสิทธิ์กันก็ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น

ส่วนที่ว่าราษฎรถูกขับไล่ออกจากที่ทำกินเป็นเวลานานนั้น ขณะนี้ยังไม่มีการถูกขับไล่ในเรื่องไม่เป็นธรรมอย่างไร

ข้อ ๓. การออกโฉนดที่ดินในบริเวณที่เกิดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้ทราบว่าเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เพราะได้เคยตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนครั้งหนึ่งแล้ว เพราะมีผู้ร้องว่าการออกโฉนดไม่เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยก็ได้ตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนก็ปรากฏว่าเป็นไปโดยถูกต้อง

ข้อ ๔. การแก้ปัญหาคณะเฉพาะหน้าให้ราษฎรได้มีที่ดินสำหรับทำนานั้น กระทรวงมหาดไทยได้ทำอยู่แล้ว โดยการจัดให้มีคณะกรรมการขึ้นระงับข้อพิพาท จัดแบ่งให้ผู้ซึ่งเคยทำนาอยู่ก่อนตอนใด ก็ให้ทำอยู่ตอนนั้นไปพลางก่อน มิให้ก้าวก่ายกัน ไม่มีความเดือดร้อนอย่างไร”

เรื่อง วิธีปฏิบัติงานของกรมการปกครอง

ร้อยโทพัฒน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า

“เนื่องด้วยจังหวัดปราจีนบุรีเป็นจังหวัดภาคกลางจังหวัดแรกที่เป็นแหล่งช่องทางเดินของสัตว์พาหนะ ซึ่งพวกพ่อค้านำมาขายจากเขตจังหวัดต่าง ๆ ในภาคอีสานเป็นกิจประจำทุกปีตลอดมา เท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ตำแหน่งสัตวแพทย์ประจำอำเภอก็มีอยู่แต่ที่อำเภอทับนูนบุรี และอำเภอวังน้อยประเทศเพียง ๒ อำเภอเท่านั้น การปฏิบัติงานในหน้าที่มีขอบเขตกว้างขวางเกินไป ย่อมเป็นเหตุให้เกิดการบกพร่องจนเป็นเหตุให้มีโรคระบาดเกิดขึ้นอยู่แทบทุกปี ทั้ง

LIART

ทะเบียนสัตว์ทั้งหลายซึ่งถือเป็นสถิติประจำท้องถิ่นก็ไปตกเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แผนกมหาดไทย ซึ่งไม่ใช่เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมโดยตรง นอกจากนี้การปราบโรคระบาดสัตว์ ก็มุ่งไปแต่เรื่องสัตว์ใหญ่ มองข้ามพวกสัตว์เล็ก ๆ เช่น เป็ด ไก่ ไปเสียทั้ง ๆ ที่ทราบว่าพวกสัตว์เล็กพวกนี้ก็เป็นอาหารสำคัญเป็นแขนงเศรษฐกิจอันสำคัญอย่างหนึ่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า

๑. สัตว์แพทย์ประจำอำเภอควรจะได้รับพิจารณาเพิ่มอัตราให้มีตำแหน่งประจำทุกอำเภอ และทุกกิ่งอำเภอจะได้หรือไม่ ถ้าได้ขอเรียนถามว่า อย่างข้าพเจ้าให้ก่อนถึงหน้าฤดูแล้งหน้าจะได้หรือไม่

๒. ทะเบียนสัตว์พาหนะนั้น ทางกรมจะโอนมาให้เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ทำหรือขณะที่ยังไม่มีสัตวแพทย์ประจำอำเภอ จะขอให้เจ้าหน้าที่แผนกมหาดไทยประจำท้องถิ่นส่งยอดให้ทางสัตวแพทย์ประจำท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้รวบรวมจะชดเชยของประการใดหรือไม่

๓. การปราบโรคระบาด เป็ด ไก่ สัตว์เลี้ยงประเภทเล็กนั้น ทางกรมมีนโยบายจะปราบปรามประการใดหรือไม่ และขอทราบว่าทางกรมคิดจะบำรุงอาชีพประเภทนี้ให้เป็นมั่นคงโดยแพร่หน่วยเพาะพันธุ์สัตว์ ดังกล่าวนั้นไปในท้องที่ต่าง ๆ ตามชนบทบ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด ถ้ามีแผนนโยบายดังกล่าวนั้น กรมฯ ได้โปรดตอบด้วยว่าจะเริ่มแต่เมื่อใด."

นายพันตำรวจเอก ละม้าย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
ตอบว่า

๑. การให้สัตวแพทย์ประจำอยู่ที่อำเภอและกิ่งอำเภอบางแห่งนั้น กรมการปศุสัตว์ได้มีแผนการอยู่แล้ว แต่ยังไม่ส่งไปประจำให้ครบทุกแห่งไม่ได้ เนื่องจากขาดกำลังเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ เพราะเท่าที่มีอยู่เวลานี้ยังไม่พอ และจำเป็นจะต้องระดมทำการปราบปรามป้องกันโรคเรื้อรังเป็ดไก่ที่เกิดขึ้นในท้องที่ภาคกลางเพื่อให้สงบลงโดยเร็ว สำหรับจังหวัดปราจีนบุรีเวลานี้มีสัตวแพทย์ส่วนภูมิภาคประจำอยู่ ๑๐ นาย เป็นสัตวแพทย์จังหวัด ๑ นาย สัตวแพทย์อำเภอ ๒ นาย สัตวแพทย์ผู้ช่วยจังหวัด ๗ นาย จำนวนสัตวแพทย์ที่มีอยู่นี้ เห็นว่าเป็นการเพียงพอที่จะดำเนินการปราบปรามโรคระบาดในท้องที่จังหวัดนี้ได้ทั่วในท้องที่ของจังหวัดซึ่งมี ๒ อำเภอ และ ๒ กิ่ง

๒. ทะเบียนสัตว์พาหนะอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะให้

LIART

ทางการโอนให้เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ทำ เพื่อให้เป็นนายทะเบียนสัตว์พาหนะนั้น การจะโอน
เจ้าหน้าที่สัตวแพทย์หรือไม่นั้น เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทย ทางกระทรวงเกษตรเห็นว่า
เวลานี้ก็สมควรอยู่ ส่วนยอดจำนวนสัตว์พาหนะสัตวแพทย์ ได้รวบรวมด้วยความร่วมมือจาก
เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยในการรวบรวมยอดจำนวนสัตวแพทย์ด้วย

๓. ทางการมีนโยบายที่จะดำเนินการปราบปรามโรคระบาด เป็ด ไก่ ให้สงบเรียบ
ร้อยเช่นโรคระบาดอื่น ๆ เหมือนกัน ได้ดำเนินการอยู่บ้างแล้วในท้องที่ตามชนบทก็ให้สัตวแพทย์
คอยดำเนินการอยู่ และทางราชการจะบำรุง แต่ที่จะขยายมากน้อยเพียงใดหรือไม่ขึ้นอยู่กับ
กำลังเงินและกำลังเจ้าหน้าที่”

เรื่อง การสำรวจจำนวนข้าว

นายสะอาด จันทรผา (สุพรรณบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า

“๑. การอนุญาตให้นำข้าวออกไปขายนอกประเทศนั้นจะทำได้เมื่อไรขอจำนวนข้าว
ที่ผลิตได้ใหม่แล้วใช้หรือไม่

๒. มีหลักเกณฑ์ในการสำรวจจำนวนข้าวที่ผลิตได้ใหม่อย่างไร เริ่มจำนวนเดือนใด
หยุดเมื่อไร

๓. ข้าวที่ผลิตได้ในปีทำนา พ.ศ. ๒๔๙๔ มีจำนวนประมาณเท่าใด เก็บเอาไว้บริโภคภายในประเทศเท่าใด และจะสามารถส่งไปขายต่างประเทศได้ประมาณเท่าใด ได้ทำ
สถิติไว้ทุกปีหรือไม่”

นายवरการบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ตอบว่า

“ข้อ ๑. เป็นความจริงทั้งนั้น

ข้อ ๒. สถิติและการสำรวจจำนวนข้าว เป็นหน้าที่ของกระทรวงเกษตรรวบรวม
จำนวนทำสถิติแสดง เริ่มสำรวจตั้งแต่เมื่อลงมือทำนาและหยุดทั้งนี้ คือ ข้าวเบา เริ่มเกี่ยว
ปลายเดือนตุลาคม ถึงสิ้นเดือนพฤศจิกายน หยุดต่ออย่างคร่าว ๆ ในระหว่างเดือนธันวาคม ข้าว
กลางเริ่มเกี่ยวเดือนธันวาคม หยุดต่ออย่างคร่าว ๆ ราวเดือนมกราคม ข้าวหนักเริ่มเกี่ยวเดือน
มกราคม ถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ หยุดต่ออย่างคร่าว ๆ ราวเดือนมีนาคม ข้าวเบา ข้าวกลาง

ข้าวหนัก ที่กล่าวมานั้นเป็นเพียงสถิติของภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคอีสาน ส่วนภาคใต้จะรู้ได้ไรราวเดือนเมษายน พฤษภาคมและมิถุนายนเป็นยอดอย่างคร่าว ๆ แต่ยอดปริมาณที่ผลิตของแต่ละฤดูการทำนานั้น จะรู้ได้อย่างไรแน่นอนราวเดือนสิงหาคม ข้าวที่ผลิตได้ในปีทำนา พ.ศ. ๒๔๙๕ มีจำนวนประมาณ ๔ ล้าน ๓ แสนตัน เป็นข้าวที่เก็บไว้บริโภคภายใน ๓ ล้านตัน โดยคิดจำนวนผลเมืองเฉลี่ยจึงคงเหลือส่งไปในต่างประเทศได้ในราว ๑ ล้าน ๓ แสนตัน และทำได้สถิติตามเกณฑ์เช่นนี้ทุก ๆ ปี ตามรายงานของกระทรวงเกษตร”

เรื่อง แม่ค้าแผงลอยที่หน้าวัดโพธิ์

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) ตั้งกระทู้ถามว่า

“เนื่องจากบริเวณทางเท้าบางแห่ง เช่นแถวหน้าวัดโพธิ์ มีร้านแผงลอยของแม่ค้าปลุกขายของและเป็นที่อยู่อาศัยด้วย ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า ท่านมีนโยบายในเรื่องนี้ประการใด”

พลโท เดช เดชปติยุทธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า

“ปัญหาเรื่องบริเวณทางเท้าที่หน้าวัดโพธิ์นั้น กระทรวงมหาดไทยได้สนใจอยู่เสมอ เริ่มแต่ได้จัดตั้งกรมการจัดการรักษาความสะอาดเรียบร้อย ซึ่งสำคัญนั้นกระทรวงมหาดไทยไม่มีความประสงค์ที่จะให้ราษฎรหรือแม่ค้ามาตั้งแผงลอยเกะกะในทางเท้า แต่โดยเฉพาะที่บริเวณหน้าวัดโพธิ์นั้นแม่ค้าซึ่งล้วนออกมาจากตลาดท่าเตียนไม่มีที่จะขาย ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้พิจารณาว่าแม่ค้าเหล่านั้นเป็นคนไทยทั้งสิ้น แล้วก็ไม่มีการที่จะค้าขาย ก็จำเป็นต้องผ่อนผันที่จะช่วยเหลือให้ค้าขายได้ ในขณะที่ทางกระทรวงมหาดไทยได้ดำริที่จะจัดตั้งตลาดชั้นเพิ่มเติมให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเพียงพอ แต่เนื่องจากการกำลังพิจารณาเรื่องงบประมาณการเงินอยู่ การสร้างตลาดในขณะนี้จึงยังทำไม่ได้ทันที เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องยอมให้แม่ค้าซึ่งเป็นคนไทยมาขายที่ทางเท้าริมวัดพระเชตุพนเป็นการชั่วคราว ถ้าหากว่าจะไม่ให้เขาขายเลยก็จะเป็นการเดือดร้อนแก่แม่ค้าคนไทย แต่อย่างไรก็ตามในการที่ให้ขายนั้นก็แบ่งขีดเส้นให้ขายว่าในบริเวณทางเท้านี้ให้ขายอยู่ในเส้นที่ขีดไว้ ไม่ให้ล่วงล้ำนอกเส้นออกมา คือให้มีเหลือไว้สำหรับประชาชนจะใช้ทางเท้าได้โดยสะดวก ส่วนที่ว่าเป็นแผงลอยนั้น ความจริงก็ไม่มีแผงอะไร นอกจากเป็น

LIART

กันแต่ชั่วครว ซึ่งแม่ค้ามาทำขึ้น ก็ได้ตั้งเตือนว่าให้ทำให้เรียบร้อย คือถ้าเป็นทรงรังก็ได้อีกถ้าห้ามปรามให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ นั้นนโยบายแห่งลอยที่วัดโพธิ์ก็มีดังที่เรียนนี้”

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอคติ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ในกรณีที่มีนายสวัสดิ์
 ington (ขอนแก่น) นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) ร้อยโท
 วัฒน วัฒนกลาง (ปราจีนบุรี) นายพันตำรวจเอก พัทธน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี)
 นายขงยุทธ พึ่งภพ (อุบลราชธานี) ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) นายสวน
 พรหมประกาย (อุดรธานี) นายบุญคุ้ม จันทศิริวิวัฒน์ (อุดรธานี) นายสวัสดิ์ คำประกอบ
 นครสวรรค์) นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) นายทองลิม คุระมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์)
 นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) ขุนวิเศษจรูญการ (เพชรบุรี) นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
 (ฉะเชิงเทรา) นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา)
 นายเมธีจ จิราภรณ์ (พิจิตร) นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร) นายพัชร์ นีวาปานนท์ (ชัยภูมิ)
 นายประสิทธิ์ ชูพันธ์ (กำแพงเพชร) นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) นางสุนิ
 วัฒน (นครสวรรค์) นายนาถ เงินทาบ (มหาสารคาม) นายเทพ โชตินุชิต (ศรีสะเกษ)
 และนายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) ได้อภิปรายในมาตราต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 นายชื่น รวีวรรณ กรรมการธิการ นายถวิล สุนทรศารทูล กรรมการธิการ นายพล
 ตำรวจเอก เม้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายเทพาย โชตินุชิต
 กรรมการธิการ นายพันธ์ อินทวงศ์ กรรมการธิการ และนายพันตำรวจโท หม่อม จิตรวิมล ได้อภิ
 ปรายชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนจบวาระที่ ๒ และในที่สุด ที่ประชุมได้ลงมติให้
 ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

เปลี่ยนเวลาประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ที่ประชุมลงมติให้เปลี่ยนเวลาประชุมสภาใหม่โดยเริ่มประชุมตั้งแต่เวลา ๙.๐๐

นาฬิกา จนถึงเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา และถ้าหากวันใดมีความจำเป็นจะต้องประชุมต่อในตอน
บ่าย ก็ยกแต่ประธานจะพิจารณาเห็นสมควร

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๓๕ น.

การประชุมครั้งที่ ๘ (สามัญ ๒)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๐ น. สมาชิกมาประชุม ๒๐๕ คน

กระทู้ถาม

เรื่อง บ้านพักเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท้องถื่น

ร้อยโท พัทน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า

“เนื่องด้วยเท่าที่เป็นอยู่เวลานี้ปรากฏว่าที่พักของเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท้องถื่นต่าง ๆ
ขาดแคลน บางแห่งก็ชำรุดทรุดโทรมจนไม่อาจใช้เป็นที่พักได้โดยทั่วถึง แม้แต่ที่พักของชั้น
นายตำรวจ ที่มาของเรื่องนี้อยู่ปรากฏอยู่ด้วย ๆ จากการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านี้ต่างคนต่าง
แยกย้าย ไปเที่ยวหาเช่าที่พักอยู่ตามลำพังนั้น เมื่อมีเหตุการณ์กระชั้นชิดเกิดขึ้นในเวลาออก
ราชการปกติก็ขาดความอบอุ่นพร้อม บ้านเมืองเราเวลานี้ก็มีเหตุอันควรระวังรักษาความ
มั่นคงให้มากขึ้นในหมู่ข้าราชการผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย นอกจากนี้หากได้สร้างที่
พักขึ้นเป็นหมวดหมู่เป็นกลุ่มก้อนย่อมให้ผลดีแก่ทางราชการในอันที่จะควบคุมดูแลรักษาผู้อยู่ได้
บังคับบัญชาโดยใกล้ชิด เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากกว่าการจัดสร้างสถานที่ตากอากาศ ควรที่
จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาคำเนิการก่อน จึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลจะดำเนินการจัดสร้างที่พัก
เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำท้องถื่นให้ มีครบถ้วนตามอัตรากำลังของหน่วยตำรวจนั้น ๆ หรือไม่ และ
ถ้าจะพัก ขอถามว่าท่านจะทำเมื่อใด”

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ตอบว่า

“ในเรื่องการจัดที่พักของเจ้าพนักงานตำรวจนั้น แต่ก่อนมาทางราชการถือว่าข้าราชการตำรวจเป็นข้าราชการพลเรือน การที่จะมีที่พักต่างจังหวัดนั้นจะมีเฉพาะผู้ซึ่งย้ายออกไป โดยมีภูมิลำเนาจากกรุงเทพฯ ไป นี้น้ำสำหรับราชการต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นการที่จะสร้างที่พักในต่างจังหวัดนั้นน้อย เพราะเหตุว่าทางราชการมีนโยบายให้เช่า สำหรับในพระนครก็เช่นเดียวกัน ไม่มีส่วนสมทบกำลังตำรวจ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าทางราชการถือว่าข้าราชการตำรวจนั้นเป็นข้าราชการพลเรือน อย่างไรก็ตาม ในขณะที่พักของตำรวจขาดแคลนเนื่องจากการปลูกบ้านให้เช่าในขณะนั้นมีจำกัด ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้วางโครงการ ๕ ปี ในการก่อสร้างที่พักตำรวจทั้งในจังหวัดพระนครธนบุรีและต่างจังหวัดไว้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปี ๒๕๔๖ ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการซ่อมแซมเพื่อการก่อสร้างทุกจังหวัดไว้ถึง ๒๕๕ ล้านบาท ซึ่งขณะนี้กระทรวงการคลังรับไปพิจารณาแล้ว”

เรื่อง พันธุ์ข้าวปลูก

นายสะอาด จันทรผา (สุพรรณบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า

- “๑. พันธุ์ข้าวปลูกที่ขายให้แก่ชาวนานั้น มีหลักเกณฑ์อย่างไร
- ๒. เคยขายให้แก่ชาวนามีจำนวนสูงสุดเท่าใด ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ แล้วเคยขายไปแล้วในปีก่อนนั้น บัดนี้ได้รับคืนมาหมดแล้วหรือยัง”

นายพันตำรวจเอก ละม้าย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร

ตอบว่า

“พันธุ์ข้าวปลูกที่ขายให้แก่ชาวนามีหลักเกณฑ์ที่จะขายดังนี้

๑. เมื่อปรากฏว่าจังหวัดใดมีการทำนาเสียหายถึงตำบลหรือเสียหายมากกว่า ก่อนที่จะช่วยเหลือก็ให้จังหวัดพิจารณาทำการสำรวจแล้วส่งบัญชีสำรวจมาเป็นหลักประกอบการพิจารณาพร้อมด้วยชี้แจงเหตุผลรายละเอียดแต่เป็น ๆ กับกระทรวงเกษตรจะได้พิจารณาขอให้กระทรวงคลังหาเงินให้จังหวัดแต่ก่อนกันนี้ เพื่อจังหวัดจะได้ มีโอกาสซื้อพันธุ์ข้าวปลูกช่วยเหลือได้ทันทั่วถึงก่อนที่ข้าวจะสุกกันนี้ บุคคลที่ได้รับความช่วยเหลือมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ก. เป็นบุคคลที่ได้ทำนาขี้นแล้ว แต่ตั้งใจจะทำนาในปีนี้ โดยมีสัตว์พาหนะและเครื่องมือทำนาอยู่แล้ว คงขาดแต่พันธุ์ข้าวปลูก และไม่มีเงินซื้อการทำนาก็เสียหายทั่วไป เป็นการยากที่จะหาพันธุ์ข้าวปลูกได้

ข. เป็นบุคคลที่ทำนาเมื่อขี้นแล้วมา แต่ขี้นปี ที่ทำนาเสียหายทั่วไป เป็นการยากที่จะหาพันธุ์ข้าวปลูกได้ และพร้อมที่จะทำนาต่อไปก็มีเครื่องมือทำนาพร้อมอยู่แล้ว

๒. ในปี ๒๔๘๖ รัฐบาลได้ใช้เงินสงเคราะห์พันธุ์ข้าวปลูกช่วยเหลือเป็นจำนวนเงิน ๕,๙๑๘,๘๓๖.๓๙ บาท เนื่องจากได้เกิดอุทกภัยที่ร้ายแรงการทำนาในปี ๒๔๘๕ เสียหายมากมายหลายจังหวัด ในปีต่อ ๆ มาคือในปี พ.ศ. ๒๔๘๗ - ๒๔๘๘ - ๒๔๘๙ - ๒๔๙๐ รัฐบาลเคยจ่ายเงินช่วยเหลือตลอดมาอีกกรณีหนึ่งได้รับคืนมาเป็นส่วนน้อย ทั้งนี้ รัฐบาลพิจารณาเห็นว่าถ้าจะเข้มงวดกวดขันในการเร่งรัดเงินไปก็จะทำให้ราษฎรที่ขัดสนได้รับความเดือดร้อน

เรื่อง การควบคุมน้ำตาลทรายขาว

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) ตั้งกระทู้ถาม

“๑. ตามนโยบายของรัฐบาลได้บังคับไว้ว่า จะให้ผู้บริโภคหาซื้อสินค้าได้โดยสะดวกในราคาพอเหมาะสมควร แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าสินค้าบางอย่างมีราคาสูงขึ้นไม่เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้

๒. ตามที่รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๘๕ ซึ่งควบคุมมิให้นำน้ำตาลทรายทุกชนิดเข้ามาในราชอาณาจักรนั้น รัฐบาลมีจุดประสงค์เพื่ออะไร

๓. นับแต่วันประกาศควบคุมสายซึบ ๕ คือวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๔๘๕ เป็นต้นมาปรากฏว่าราคาน้ำตาลทรายทุกชนิดมีราคาสูงขึ้นกว่าก่อนควบคุมเช่นนี้ มีเป็นการขัดกับนโยบายของรัฐบาลหรือประการใด

๔. ตามสถิติน้ำตาลในประเทศไทยจะต้องขาดตลาดปีละ ๒๐,๐๐๐ ตัน เป็นอย่างน้อย ถ้ารัฐบาลประกาศควบคุมมิให้นำน้ำตาลทรายขาวเข้ามาในราชอาณาจักรเช่นนี้

LI RT

ศาลจะมีขาดตลาดหรือประการใด เพื่อมิให้นำศาลทรายต้องขาดตลาดและให้ประชาชนได้บริ
โภคในราคาถูก รัฐบาลจะเลิกควบคุมได้หรือไม่ เพราะเหตุใด”

นายวรากรบัญชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ตอบว่า

“กระทรวงเศรษฐกิจทราบในเรื่องราคาสินค้าขึ้นลง แต่ท่านย่อมทราบแล้วว่า
สินค้านั้นย่อมมีการเคลื่อนไหวเสมอ บางสิ่งบางอย่างอาจจะลดลงและบางสิ่งบางอย่างอาจจะขึ้น
ราคาไปบ้างอันนี้เนื่องจากความต้องการของประชาชนและสินค้าบางอย่างการผลิตออกมาก็เกี่ยว
กับการบริการบางประการอาจจะไม่มากพอ กระผมคิดว่านี่น่าจะเป็นของธรรมดา แต่ขณะนี้ท่าน
ย่อมทราบอยู่แล้วว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องอุปโภคบริโภคแทบทุกชนิดก็ลดลง แต่สินค้าเกี่ยวกับ
ค่าครองชีพบางอย่างอาจจะขึ้นบางอย่างอาจจะลง ข้อข้อ ๒ ความที่รัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกา
ควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ทั้งนี้เพื่อให้คงไว้ซึ่งอุตสาหกรรม
น้ำตาลภายใน ข้อข้อ ๓ นับตั้งแต่วันที่ประกาศพระราชกฤษฎีกาน้ำตาลมีราคาส่งขึ้นนั้น น้ำตาล
ราคาส่งขึ้นเพียง ๒ วัน ภายหลังจากวันประกาศ ทั้งนี้เพราะความเคลื่อนไหวและวิถีทางการค้าซึ่ง
พ่อค้าได้เป็นผู้กระทำ แต่ต่อมาเมื่อมีน้ำตาลมากพอแล้วก็ลดราคาลงมาคงอยู่ตามเดิม ข้อข้อ
๔ ที่ท่านมีประสงค์จะให้รัฐบาลเลิกควบคุมนั้นทางกระทรวงเศรษฐกิจยังเห็นว่าไม่สมควรจะ
เลิกในเวลานี้ ตามเหตุผลที่ตอบมาในข้อ ๒ ทั้งนี้ท่านเกรงว่าน้ำตาลจะขาดตลาด กระทรวง
อุตสาหกรรมก็มีสถิติภายในประเทศอยู่ ถ้าจะมีการขาดตลาดขึ้นเช่นนี้ก็ย่อมขอให้คณะ
รัฐมนตรีพิจารณาออกพระราชกฤษฎีกาดังให้กระทรวงเศรษฐกิจอนุญาตให้นำน้ำตาลเข้ามาใน
ประเทศก่อนที่จะเกิดความขาดแคลนขึ้น”

เรื่อง การตรวจข่าวหนังสือพิมพ์

นายชาญบุทศ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) ตั้งกระทู้ถามว่า

“ปรากฏว่านับแต่ได้ มีการกำกับการรัฐประหาร เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช
๒๔๙๔ มาแล้ว รัฐบาลชุดนั้นได้มีการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ ซึ่งได้อำนาจเหตุผลว่าเพราะบ้าน
เมืองอยู่ในภาวะฉุกเฉินจำต้องจัดทำเช่นนั้น มาบัดนี้การเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์ก็ยังไม่ยกเลิกและ
กัณฑ์กระชับกวดขันมากขึ้น แม้สถานการณ์จะอยู่ในสภาพปกติแล้ว จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีความจำเป็นอย่างใดมากมายนัก จึงใช้วิธีการเช่นนี้ตอบบริการที่เป็นปากเสียงของประชาชน

๒. รัฐบาลว่ามีสมาชิกสภามาคนหนึ่งชื่อพิมพ์แห่งประเทศไทยหลายคนได้ยื่นคำร้องต่อ พล.ต.อ. บุญธรรมโกวิทขอให้เลิกการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์นั้น ท่านจะตั้งให้เลิกการเซ็นเซอร์เมื่อใด

๓. ในต่างประเทศที่มีสัมพันธกับองค์การสหประชาชาติและปกครองตามระบอบประชาธิปไตย และบางประเทศเขาเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์กันหรือไม่ มีประเทศอะไรบ้างที่เวลาเอาอย่างเขามาปฏิบัติ การเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์คราวนี้

๔. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่า

๑. ในเวลาที่มีการตรวจข่าวหนังสือพิมพ์อยู่หรือจะเรียกว่าการเซ็นเซอร์นั้นก็เพราะเหตุว่ากฎหมายว่าด้วยบัญญัติให้มีการเซ็นเซอร์ได้ซึ่งหนังสือพิมพ์นั้นก็เหมือนบุคคลธรรมดาซึ่งอยู่ในขอบเขตของกฎหมายเช่นเดียวกัน เมื่อเขียนเช่นนั้นการที่บุคคลผู้ใดกระทำความผิดตามกฎหมายก็ได้รับโทษในสถานหนักและสถานเบา ในเรื่องการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์นี้กระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายเฉพาะการตรวจข่าวกับเรื่องข้าง ๆ ดังนี้

๑. เรื่องเกี่ยวกับการทหารซึ่งอธิบดีกรมตำรวจเจ้าพนักงานการพิมพ์ได้แจ้งไปแล้ว

๒. การสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศ

๓. การยุบยงส่งเสริมให้เกิดความไม่สงบขึ้น

๔. ในกฎหมายการลงโทษหนังสือพิมพ์นั้นมีหลายประการ อาทิเช่นเจ้าพนักงานการพิมพ์อาจจะเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์หรือแม้พิมพ์ก่อนที่จะออกเสียก็ได้ หรือดำเนินการทางคดีอาญาอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมายก็ได้ แต่กรมตำรวจและกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าการตรวจข่าวนี้เป็นวิธีอย่างหนึ่งที่ทำให้หนังสือพิมพ์เสียหายด้วยประการใด ในประการอื่น ๆ

๕. รัฐบาลมีมติแล้วไปยังท่านนายกรัฐมนตรีให้เลิกตรวจข่าวหนังสือพิมพ์นั้น ขอเรียนต่อว่า นายกรัฐมนตรีไม่สามารถที่จะกระทำความที่สภามาได้ร้องขอมาได้ เพราะเหตุว่ามีบุคคลอื่นอยู่ด้วยเช่นนั้น ประเทศต่าง ๆ จะมีการเซ็นเซอร์หนังสือพิมพ์หรือไม่นั้น ขอตอบ

ว่าบางประเทศมีและบางประเทศได้พิจารณาการที่จะหนึ่งตั้งลือพิมพ์ผิดผิดนี้ยิ่งกว่าเรา และมักใช้กฎหมายในสถานหนักเช่นการยึดเครื่องพิมพ์หรือการถอนใบอนุญาติ ซึ่งสำหรับของเรานั้นไม่มีอย่างที่เราเรียนให้ทราบแล้ว”

ร่างพระราชบัญญัติองค์การลงเคราะห์ทหารผ่านศึก

ซึ่งคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการการทหารพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนจบวาระที่ ๓ และในที่สุดลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า

ซึ่งคณะกรรมการสามัญ คณะกรรมการการปกครอง

พิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ในครั้งได้มี นายบุญคุ้ม นทรศรีวิชัยวงศ์ (อุตรธานี) นายลือ มารังกุล (บุรีรัมย์) นายเทียม ไชยพันธ์ (ตาก) นายเมธี จิราภรณ์ (พิจิตร) หลวงบรรดพรพิศาล (ตราด) นางสุณี เตลาน (นครสวรรค์) นายโทพัฒน์ ณ ลดาบ (ปราจีนบุรี) ได้อภิปรายในมาตราต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายสานนท์ สายสว่าง กรรมการ นางอรพิน ไชยกาล กรรมการ นายพล การวจอเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย นายเสริม วิจิตรชัยกุล (สมาชิกประเภทที่ ๒) ได้อภิปรายชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนจบร่างและที่ประชุมในที่ลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ซึ่งคณะกรรมการธิการ สำนัญคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ในคราวนี้ ได้มีนายพร
มดีทอง (สมุหระชา) นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) นายเพทาย โชตินุชิต (อนันต์) ได้
อภิปรายในมาตราต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายสนนธ์ สายสว่าง กรรมการ นายอรพิน ไชยกุล กรรมการ นาย
เสริม วิณิชยกุล (สมาชิกประเภทที่ ๒) ได้อภิปรายชี้แจงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จนจบ และที่ประชุมได้ลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมาย ได้โดยพร้อม
เพียงกัน

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติยกเว้นการเรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียม

หยุดการทำเหมืองแร่ทุกชนิดคราว พุทธศักราช ๒๔๗๒ พ.ศ. ๒๔๗๕

และร่างพระราชบัญญัติสำรวจปริมาณแร่ดิบในครอบครอง

พุทธศักราช ๒๔๗๗ พ.ศ. ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการธิการสำัญคณะ

กรรมการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้จนจบในวาระที่ ๒ และในที่ส
ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ร่างพระราชบัญญัติสถาปนาองค์การบริหารราชการ

ซึ่งคณะกรรมการธิการสำัญคณะกรรมการการทหารพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จนจบวาระที่ ๒ และในที่ส
ลงมติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ร่างพระราชบัญญัติสุขภาพ

พลโท เกษ เกษประทีปยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้แถลงถึงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า

“เพื่อให้มีระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๘๕ กำหนดให้มีการปกครองส่วนท้องถิ่น ตาม ระบบ การสุขภาพขึ้นอีกส่วนหนึ่งนอกจากการเทศบาล เพราะปรากฏว่าชุมชนชนบทที่หนาแน่นแต่ยังมีความเจริญไม่ถึงขนาดที่จะจัดการยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลได้ ยังมีอยู่อีกเป็นจำนวนมาก จึงควรจัดใหม่รูปให้มีคณะกรรมการดำเนินการตามแบบสุขภาพ เพื่อส่งเสริมความสุขและความเจริญแก่ชุมชนชนบททั่วไปพลางก่อน เมื่อมีความเจริญถึงขนาดที่จะจัดเป็นเทศบาลได้ จึงค่อยยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลต่อไป”

ต่อจากนั้น นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) นายฉันท บัญชิต (อุบลราชธานี) นายประสิทธิ์ จุลละเจศ (สงขลา) นายเว็ทจ จิราภรณ์ (พิจิตร) นายฉันท จันทชุม (ร้อยเอ็ด) นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) ได้อภิปรายในอันดับต่อไป

พลโท เกษ เกษประทีปยุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เรือเอก พระสาครบุราณรักษ์ (นครปฐม) นายพลตำรวจเอก เจ้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และนายสุวิชัย พันธุ์เศรษฐ (สมาชิกประเภทที่ ๒) ได้อภิปรายชี้แจงถามลำดับ

นายเพทาย อมาตยกุล (พระนคร) ได้เสนอให้บัตอภิปราย

นายฉันท บัญชิต (อุบลราชธานี) ได้เสนอขอให้บัตอภิปรายต่อไป

ในที่ลัดที่ประชุมลงมติ ให้บัตอภิปรายโดยคะแนนเสียง ๘๓ ต่อ ๑๗ และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยคะแนนเสียง ๑๐๓ ต่อ ๓

ที่ประชุม ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๘ คน เพื่อพิจารณาดังมีรายชื่อ

ต่อไปนี้

๑. พลโท เกษ เกษประทีปยุทธ

๒. พระยารามราชภักดี
 ๓. นายบรรณสิทธิ์ สิทธิสุนทร
 ๔. นายชาญ จารุวัตร
 ๕. นายสิริคุณ อินทรารุช
 ๖. เว็ชเชก พระสาครบุราณรักษ์
 ๗. นายเตียง ศิริขันธ์
 ๘. นายฉันท จันทขม
 ๙. นางแรม พรหมโยธ บุนนยประสพ
- กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๑๕ วัน

ญัตติขอรับความเห็นชอบในการแต่งตั้งกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์

(ประชุมลับ)

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ได้แถลงว่า

“ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ๑. พระยาฤๅษณะราชอำนวยศิริ เป็นประธานกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ ๒. พลโท พระยาศักดาตฤๅษณ์ ๓. พระยารัตประจักษ์ธรรมจักษ์ ๔. พลโท พระยาลีหรรษเดโชไชย ๕. พระชาติภะการ ๖. พระวรเวทย์พิสิฐ และ ๗. พระศรีวรโรหิต เป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ด้วยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรนั้น

บัดนี้ พลโท พระยาลีหรรษเดโชไชย ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นควรแต่งตั้งให้ พลโท พระวิชัยยุทธเดชาคนี และพระประสิทธิ์วินิจัย เป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ จึงได้ลงมติให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้ง พลโท พระวิชัยยุทธเดชาคนี และพระประสิทธิ์วินิจัย เป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ต่อไป

LI RT

จึงเสนอสภาผู้แทนราษฎรเพื่อรับความเห็นชอบตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเรื่องราร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๒ ต่อไป”

ต่อจากนั้น นายเพทาย โชตินุชิต (ธนบุรี) นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) นายบุญคุ้ม จันทกรศรีวิวงค์ (อุดรธานี) ได้อภิปรายในอันดับต่อไป
จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ได้อภิปรายชี้แจงตามลำดับ และในที่ลุกที่ประชุมลงมติให้ความเห็นชอบโดยพร้อมเพรียงกัน

ญัตติขอให้มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรลับคาหัดละ ๒ วัน

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) ผู้เสนอญัตตินี้แถลงว่า

“กัยมติของสภานี้กำหนดให้มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรลับคาหัดละ ๑ วัน คือ วันพฤหัสบดี เริ่มแต่เวลา ๘.๐๐ นาฬิกาถึงเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา นั้น เนื่องจากขณะนี้ปรากฏว่างานของสภามีมาก เท่าที่มีการประชุมเพียงลับคาหัดละ ๑ วัน รู้สึกว่ามีเวลาทำงานน้อยเกินไป ไม่สามารถทำงานของสภาให้สำเร็จลุล่วงไปได้ในเวลาอันสมควร จะเห็นได้จากบรรดากระทู้และญัตติต่าง ๆ ที่สมาชิกได้ยื่นไว้ก่อนสภายังคดค้างอยู่เป็นอันมาก บางเรื่องค้างมาเกือบ ๒ เดือนแล้ว อาจทำให้งานของชาติเสียหาย หรือยังเกิดผลน้อยกว่าที่ควรได้

เพื่อให้งานของสภาลุล่วงไปได้ด้วยดีตามเวลาอันสมควร ไม่คั่งค้าง ข้ำพเจ้าขอเสนอให้มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรลับคาหัดละ ๒ วัน คือทุกวันอังคาร และวันศุกร์ เริ่มประชุมเวลา ๘.๐๐ น. ทั้งนี้ตั้งแต่วันอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๔๘๕ เป็นต้นไป”

ในการนี้ได้มี นายพันธ์ อินทวงศ์ (นครพนม) นายชาญบุษย์ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (สมาชิกประเภทที่ ๒) นายสายนนท์ สายสว่าง (นครปฐม) ได้อภิปรายในอันดับต่อไป

ในที่ลุกที่ประชุมลงมติไม่เห็นด้วย กับญัตติเพิ่มวันและเวลาประชุม เป็นอันว่าวันและเวลาประชุม คงเป็นไปตามเดิม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๐๐ น.

การประชุมครั้งที่ ๑๐ (ถำมัญญ ๒)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๐ น. สมาชิกมาประชุม ๑๙๗ คน

ญัตติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้เสนอญัตติว่าขอให้อาเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยขอให้ที่ประชุมยกเอาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ขึ้นพิจารณาก่อนกระทัน เพราะเป็นเรื่องด่วน

ตั้งจากนั้น นายสนั่น สหายสว่าง (นครปฐม) ได้เป็นผู้อภิปรายคัดค้านในอันดับแรก และนายเพทาย โชติบุษิต (อนบุรี) นายประสิทธิ์ ชูพินิจ (กำแพงเพชร) นายสังข์ มรรวิบูล (บุรีรัมย์) ได้อภิปรายคัดค้านในอันดับต่อไป

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี และนายสุวัช พันธเศรษฐ (สมาชิกประเภทที่ ๒) ได้อภิปรายชี้แจงในอันดับต่อไป

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) เสนอขอให้ปิดอภิปราย
ร้อยโท พันธุ์ ณ ถาง (ปราจีนบุรี) เสนอขอให้เปิดอภิปราย
ในที่สุดท้ายที่ประชุมลงมติ ให้ปิดอภิปรายด้วยคะแนน ๑๑๖ ต่อ ๓๑ และได้ลงมติเห็นควรเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยคะแนน ๑๑๕ ต่อ ๒๐

พลตรี ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้แสดงถึงเหตุผล ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่า

LIART

“เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ และ มีความจำเป็นบางประการเกิดขึ้น ซึ่ง จำ ต้อง ใช้ จ่ายเงินนอกเหนือไปจากที่ตั้งงบประมาณไว้ ในงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงขอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นจำนวนเงิน ดังนี้

รายจ่ายสามัญ	ไม่เกิน	๑๕๙,๐๔๔,๕๕๓	บาท
รายจ่ายวิสามัญไม่ลงทุน	ไม่เกิน	๖๕๔,๒๕๖,๗๕๐	บาท
รายจ่ายวิสามัญลงทุน	ไม่เกิน	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท

โดยจ่ายจากเงินคงคลังและเงินกู้”

และได้ชี้แจงต่อไปว่า “การที่รัฐบาลได้เสนอนี้ก็ได้พิจารณาแล้วว่า ในรายละเอียดก็มีเรื่องที่จะต้องพิจารณากันไปตามลำดับ ซึ่งหลักการตั้งงบประมาณในลักษณะเพิ่มเติมนี้มีเหตุผลอยู่ ๕ ประการ คือ

- ประการที่ ๑. ตั้งโดยมีข้อผูกพันกรณีก็ต้องจ่ายไป
- ประการที่ ๒. ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดไว้ต้องจ่าย
- ประการที่ ๓. ตั้งไปโดยอาศัยนโยบายพิเศษจะต้องดำเนินการโดยเร่งรัดให้เหมาะสมกับกาลสมัย

ประการที่ ๔. ตั้งให้แก่กรมกองพิเศษที่สามารถจะเพิ่มให้รายได้ให้แก่รัฐบาล ในการเสนองบประมาณเพิ่มเติมก็มีหลัก ๕ ประการนี้ ซึ่งจะตั้งกระทำตามข้อผูกพันเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติและปฏิบัติตามนโยบายอันเร่งด่วนที่จะต้องรีบจัดให้เหมาะสมกับกาลสมัย นี่เป็นหลักในการตั้งงบประมาณ ไม่เหมือนงบประมาณประจำปีทั้งหลาย

ถ้าพิจารณาในหลักการซึ่งมีรายจ่ายสามัญไม่เกิน ๑๕๙,๐๔๔,๕๕๓ บาท ท่านจะเห็น ว่าเป็นงบประมาณของกระทรวงกลาโหมที่จะต้องใช้จ่ายไปตามเหตุการณ์ ๕๓ ล้านเศษ เป็นงบประมาณของกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะในทางตำรวจและการตั้งภาคใหม่ในสำนักงานปลัดกระทรวง การส่งเสริมเครื่องมือเครื่องใช้ ในการปราบปรามผู้ร้ายและการบริหารราชการแผ่นดินให้เหมาะสมกับกาลสมัยให้ทันกับเหตุการณ์ประมาณ ๕๒ ล้านเศษ ท่านจะเห็นได้ว่าในรายการต่อไปเป็นเรื่องส่งเสริมการศึกษาเพื่อรีบจัดการสร้างโรงเรียนให้มีจำนวน

สถานที่ศึกษาของเสียกับความจำเป็นและจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นในปีต่อ ๆ ไป ซึ่งในการเสนอมากระทรวงการคลังไม่ได้ตัดเลยแม้แต่หนึ่งบาท กระทรวงศึกษาธิการเสนอมาเท่าไรก็อนุมัติให้เท่านั้น ทั้งนี้เพราะคำนึงถึงความจำเป็นในการศึกษาที่จะให้มีสถานที่และเตรียมการรับสถานการณ์ในปีการศึกษา ๒๕๕๖ ต่อไป

ในอันที่ต่อไปจะเห็นว่ามียกจ่ายที่สำคัญอีก ๒ รายการ คือรายการของกรมธนารักษ์ ๕ ล้านกว่าบาท เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ธนบัตรเมื่อปีที่แล้ว ไม่ใช่ปีนี้ เป็นรายการที่ค้างมาแต่ปีก่อน

อีกรายการหนึ่ง คือ ซ่อมพระราชฐานในการเสด็จนิวัติพระนครซึ่งไม่ซ่อมมาหลายสิบปีแล้ว จึงได้ขอโอกาสซ่อมเสียในคราวนี้ ฉะนั้นในจำนวนเงิน ๑๕๕ ล้านบาท จะเห็นได้เพียงแค่ ๔-๕ รายการที่ขจัดแรงมาก็เข้าไปเกือบร้อยล้านแล้ว ยังมีรายการเบ็ดเตล็ดที่จะต้องพิจารณาขยับขยายอีกหลายรายการ ซึ่งเราจะพิจารณากันต่อไป ในจำนวนรายการที่ต้องรวมจ่ายถึง ๑๕๕ ล้านบาทเป็นรายการใหญ่ ๆ ที่จำเป็นจะต้องจ่ายตามนโยบายที่คงปฏิบัติ เป็นการผูกพันเสีย ๑๑๓ ล้าน เหลืออีก ๑๖ ล้านก็จะต้องพิจารณาแบ่งไปตามรายการอื่นต่อไป

สำหรับรายการวิสามัญไม่ลงทุนในรายการที่ ๒ ไม่เกิน ๖๕๔ ล้าน ก็จ่ายเป็นเงินเพิ่มเพื่อประจำเดือนข้าราชการ ตั้งแต่เดือนมีนาคม ๕๕๐ ล้าน และเป็นเงินบอingkั้นราชอาณาจักรตามนโยบายของรัฐบาลในการบอingkั้นประเทศ ๑๐๔ ล้าน เป็นงบประมาณบอingkั้นราชอาณาจักรตามนโยบายของการบอingkั้นประเทศ การร่วมมือกับทางฝ่ายสหรัฐอเมริกาในเรื่องที่จะมาช่วยในเรื่องการจัดปรับปรุงกองทัพและกำลังอาวุธ ซึ่งเป็นข้อผูกพันซึ่งเราจะต้องทำไปอีก ๑๐๔ ล้าน ก็หมายความว่าครบบริบูรณ์แล้ว ในรายการนี้ไม่มีปัญหาจะผูกพันมากนัก

ในรายการที่ ๓ เกี่ยวกับรายการจ่ายวิสามัญลงทุนไม่เกิน ๒๗ ล้าน รายการ ๑ คือ การส่งเสริมการตลาด มีการส่งเสริมตลาดน้ำตามนโยบายการทำไร่ทำนาถกที่แก่งยั้ง การทำถนน ๑๑ ล้าน การส่งเสริมการจัดหาน้ำใช้ให้บางจังหวัดที่จำเป็นอีก ๖ ล้าน เป็น ๑๗ ล้าน นอกจากนั้นเป็นการบำรุงพันธุ์สัตว์ที่เป็นงานริบถ้วน ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะหน้าทุกวันนี้อีก ๑๐ ล้าน จะเห็นได้ว่ารายการ ๒, ๓ รายการใหญ่ ๆ รายการที่ ๓, ๒ รายการซึ่งไม่มีปัญหามากนัก

ยังคงเหลือรายการที่ ๑. การจ่ายสามัญ ๑๔๘ รายการใหญ่ๆ ต้องจ่ายถึง ๑๓๓ ล้าน ไปแล้ว เพราะฉะนั้นรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาแม้แต่จะเป็นการเร่งรัด ถ้าหากว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนฯ ผู้มีเกียรติกรณาอ่านหลักชั่วโมงก็สามารถอ่านพระราชบัญญัติผ่านไปได้ทั้งฉบับ โดยไม่มีปัญหาว่า จะ ต้อง ใช้เวลานานเหมือนพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี เพราะ ฉะนั้น หวัง ว่า ที่รัฐบาล เสนอมาคงจะเป็นที่ใสความสว่างและแจ่มแจ้งและบรรเทาความวิตกของท่าน”

ต่อจากนั้น นายศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) ได้เป็นผู้อภิปรายในอันดับแรก และนางอรพิน ไชยกาล (อุบลราชธานี) ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) นายพิน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) ร้อยโท พันธุ์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) นายนิวัฒน์ พุนศรี ศรีสุวรรณนท์ (ร้อยเอ็ด) นายประกาศ คงสมัย (ตรัง) นายประสิทธิ์ จุลละเกศ (สงขลา) นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) นางสุนิ เตลาน (นครสวรรค์) ได้อภิปรายในอันดับต่อไป พลตรี ประยูร อมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และนายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้อภิปรายลอบสมาชิกแต่ละคนตามลำดับ

นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) เสนอขอให้ปิดอภิปราย

นายโอง สุวรรณทัต (ธนบุรี) เสนอให้เปิดอภิปราย

นายบุญคุ้ม จันทศรีศรีวงศ์ (อุบลราชธานี) ได้กล่าววว่า “ผมเสียใจเหลือเกินที่มีผู้แทนทรยศต่อชาติ”

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) เสนอให้นายบุญคุ้ม จันทศรีศรีวงศ์ ถอนคำพูดที่ว่า “มีผู้แทนทรยศต่อชาติ” เสีย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) เห็นด้วยกับนายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์

ในที่สุดเมื่อที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นประการใด จึงได้ลงมติให้ปิดอภิปรายโดยคะแนน ๑๑๗ ต่อ ๒๘ และได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนน ๑๔๓ ต่อ ๑๘

ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญมีจำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณาคั่ง
มีรายชื่อต่อไปนี้

๑. พลตรี เกา เพ็ชรเลิศ บริษัทันท์ยุทธกิจ
๒. นายพลตำรวจเอก เป่า ศรียานนท์
๓. พลเอก สฤษดิ์ อนะวัชต์
๔. พลเอก มังกร พรหมโยธี
๕. พลอากาศโท หลวงเชิดวฒมากาศ
๖. พันเอก ศิริ สิริโยธิน
๗. หม่อมเจ้าสุวัชกร วรวรรณ
๘. นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่
๙. นายไชยวัฒน์ อินทะพันธ์
๑๐. ขุนคงฤทธิศักดิ์ชากกร
๑๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
๑๒. นายเมธีจ ศิวะทัต
๑๓. นายเอื้อ จันทรวงศ์
๑๔. นายประสาท ไชยะโท
๑๕. นายเพททาย อมาตยกุล
๑๖. นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒน์นันท์
๑๗. นายเทียม ณ สงขลา
๑๘. นายยศ อินทรโกมลย์สุต
๑๙. นางระพีพรรณ พรหมวีระ
๒๐. นายเตียง ศิริขันธ์
๒๑. นายพัฒน์ นีวาคานนท์

กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน

ครั้นแล้วนายแก้ว สิงหะคเชนทร์ (พิจิตร) เสนอขอให้นายบุญคุ้ม จันทศิริวิวงศ์
ลงนคำพูดที่ว่า “เป็นมู่ทรยศต่อชาติ”

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) ไม่ยอมดอนและกล่าวว่า มีความรู้สึกอย่างนั้นโดยจริงใจ และจะทำการใดๆ ทุกอย่างก็ภายในข้อบังคับเท่านั้น

ในที่สุด ประธานสภาผู้แทนราษฎร สั่งให้นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ ดอนและนายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ ก็ได้ดอนตามคำสั่งของประธาน ฯ

กระทู้ถาม

เรื่อง น้ำท่วมชาวภาคอีสาน

นายสุบัน พุฒพัฒน์ (กาฬสินธุ์) ตั้งกระทู้ถามว่า

“๑. เมื่อมีที่แล้วปรากฏว่าในภาคอีสานน้ำท่วมข้าวของราษฎรเสียหายหลายจังหวัด ทางกระทรวงมหาดไทยได้จัดการช่วยเหลือราษฎรในจังหวัดเหล่านั้น ไปอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะจังหวัดกาฬสินธุ์ ปรากฏว่าน้ำท่วมข้าวราษฎรรวม ๓ อำเภอ คืออำเภอกาฬสินธุ์ บึงตลาด และกมลาสัย ทางกระทรวงมหาดไทยได้จัดการช่วยเหลือราษฎรทั้ง ๓ อำเภอนี้ไปแล้วอย่างไร เป็นจำนวนเท่าใด พอกับความขาดแคลนของราษฎรหรือไม่

๒. ในจังหวัดกาฬสินธุ์ คืออำเภอกาฬสินธุ์ บึงตลาด กมลาสัย ปรากฏว่าน้ำท่วมข้าวติดต่อกันมาแล้ว ๒ ปี ทางกระทรวงมหาดไทยทราบบ้างหรือไม่ว่าผลเหตุมาจากอะไร เพราะแต่ก่อนๆ ไม่ท่วมรวดเดียวถึง ๒ ปีเช่นนี้ และจะมีทางช่วยเหลือป้องกันเกี่ยวกับเรื่องน้ำท่วมข้าวของราษฎรในปีต่อไปอย่างไรบ้าง และวิธีการนั้นจะสามารถช่วยเหลือป้องกันน้ำท่วมข้าวของราษฎร ได้หรือไม่เพียงไร

๓. สาเหตุน้ำท่วมข้าวประการหนึ่งในจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ ในลำชีฝั่งทางจังหวัดมหาสารคาม และฝั่งทางจังหวัดร้อยเอ็ด ทำพังกันน้ำไว้สูงและยาวตลอดเขตของฝั่งจังหวัด ส่วนทางฝั่งของจังหวัดกาฬสินธุ์ ไม่มีพังกัน น้ำไหลออกไปทางฝั่งของจังหวัดมหาสารคามและร้อยเอ็ด ไม่ได้ตามปกติ จึงทำให้น้ำในลำชีไหลท่วมคันมาทางฝั่งเดียว นี้จึงมากผิดปกติท่วมข้าวของราษฎรถึง ๒ ปี ทำให้ราษฎรหลายอำเภอในจังหวัดกาฬสินธุ์ ต้องขาดแคลนข้าว กระทรวงมหาดไทยทราบเรื่องพังกันนี้หรือไม่ ถ้าทราบจะจัดการหาทางป้องกันและแก้ไขอย่างไรบ้าง และจะช่วยจัดทำพังกันตามลำชีฝั่งจังหวัดกาฬสินธุ์เหมือนอย่างลำชีฝั่ง

ทางจังหวัดร้อยเอ็ดและมหาสารคามเช่นเดียวกันได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ถ้าไม่ได้จะมีทางแก้ไขอย่างไรบ้าง”

พลโท เดช เดชประดิษฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า “ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ตั้งกระทู้ถามมานั้น กระทรวงมหาดไทยขอรวมตอบดังต่อไปนี้ คือว่าเมื่อปีที่แล้วน้ำท่วมมาของราษฎรเสียหายหลายจังหวัด ทางภาคอีสานกระทรวงมหาดไทยได้จัดการช่วยเหลือทุกจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดกาฬสินธุ์ก็ได้ส่งเงินไปช่วยรวมทั้งสิ้นเฉพาะปีที่แล้วเป็นเงิน ๘ หมื่นบาท ส่วนข้อเท็จจริงที่น้ำท่วมซ้ำในนารัฐจังหวัดกาฬสินธุ์ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕ นั้น ตามรายงานของจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ชี้แจงว่าได้มีน้ำท่วมจริง และน้ำท่วมนั้นเนื่องจากว่าฝนตกมาก เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ใช่เนื่องจากเหตุที่ว่ามีพริกกันน้ำไว้ดังที่ท่านสมาชิกข้องใจ อย่างไรก็ดี ในเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ส่งสวณไปทางกระทรวงเกษตรแล้วว่าในเรื่องเหตุผลที่น้ำท่วมจังหวัดกาฬสินธุ์นั้นไม่ใช่เพราะทำพริกกันน้ำไว้”

เรื่อง ข้าราชการถูกฆาตกรรมอย่างทารุณ

นายสอ อังมารังกุล (บุรีรัมย์) ตั้งกระทู้ถามว่า

“๑. ตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาลซึ่งได้แถลงในรัฐสภานี้ว่าจะให้ความสวัสดิภาพแก่ราษฎรประชาชนนั้น ยักนี้ในจังหวัดบุรีรัมย์ของข้าพเจ้าได้เกิดการฆาตกรรมขึ้นอย่างทารุณ คือสมาชิกสภาจังหวัดประจำอำเภอสะตึก ถูกยิงตายในใจกลางของอำเภอ ผู้ใหญ่บ้านตำบลหนองใหญ่อำเภอสะตึกถูกผู้ร้ายฆ่าตายอย่างทารุณ ผู้ใหญ่บ้านตำบลตลาดโพธิ์อำเภอลำปลายมาศถูกยิงตายเมื่อปลายปี ๒๕๕๔ และครูใหญ่โรงเรียนประชาบาลทะเลเมษชัยอำเภอลำปลายมาศ ถูกฆ่าตายอย่างทารุณ คือพัน ๔ แผล แหวง ๑๓ แผล เมื่อต้นเดือนมีนาคม ปี ๒๕๕๕ นี้ ท่านทราบหรือไม่

๒. เมื่อท่านทราบแล้วท่านได้สั่งการปฏิบัติงานไปแล้วแค่ไหน เพียงใด ท่านจะส่งตำรวจสันติบาลไปทำการสืบเพื่อจับตัวคนร้าย จะได้หรือไม่ เมื่อใด

๓. เพื่อเป็นการรักษาเกียรติของเหล่าข้าราชการ ผู้น้อย และเป็นการปลอบขวัญประชาชนให้มีความศรัทธาเป็นตามนโยบายของรัฐบาล และเป็นการรักษาเกียรติของเจ้าหน้าที่ใน

การปรายปราม ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำในการปกครองและปรายปราม ท่านจะดำเนินการให้เป็นที่แน่นอนใจของประชาชนได้หรือไม่ ว่าจะไม่ให้เกิดการสอบสวนและปรายปรามล่าช้าเช่นนี้อีก."

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ตอบว่า

"๑. กรณีสมาชิกสภาจังหวัดประจำอำเภอสะตึก ผู้ใหญ่บ้าน และครูโรงเรียนประชาบาลถูกฆาตกรรมตามนัยแห่งกระทู้ถามนี้ กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว แต่กรณีผู้ใหญ่บ้านตำบลหนองใหญ่ อำเภอสะตึกถูกคนร้ายฆ่าตายนั้น ได้สอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ไม่ปรากฏว่าผู้ใหญ่บ้านตำบลหนองใหญ่ถูกฆ่าตาย ดังนั้นกระทรวงมหาดไทยจะเร่งรัดสอบถามอีกว่าเป็นจริงตามที่ท่านสมาชิกได้ตั้งกระทู้ถามมาหรือไม่

๒. กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังต่อไปนี้

(ก) เรื่องสมาชิกสภาจังหวัดประจำอำเภอสะตึก ชื่อ จำนายสิบหนู หัตถขณะถูกยิงตาย เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๔๙๔ นั้น เจ้าหน้าที่จับกุมคนร้ายได้ ๓ คน ทำการสอบสวนส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการจังหวัดพังงอ แต่ในขณะนั้นยังไม่ทราบผล

(ข) เรื่องผู้ใหญ่บ้านตำบลลาดโพธิ์ อำเภอลำปลายมาศ ชื่อ นายมี ลาลรัมย์ ถูกยิงตาย และนายประเวช บัวไข ครูใหญ่โรงเรียนประชาบาลบ้านตะเมนไชยถูกทำร้ายถึงแก่ความตายนั้น ทางกรมได้ดำเนินการสืบสวนและหาพยานหลักฐานเพื่อจับกุมคนร้ายอยู่มิได้ละเอียดแต่อย่างใด แต่ขณะนี้ยังจับตัวคนร้ายไม่ได้ ได้ส่งคำขยับไปยังจังหวัดให้รีบสืบสวนสอบสวนติดตามจับกุมคนร้ายโดยกวดขันแล้ว

อนึ่ง เมื่อมีคดีอุกฉกรรจ์เกิดขึ้น ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้กำกับการตำรวจ นายอำเภอ ผู้บังคับกองตำรวจ หรือหัวหน้าสถานีตำรวจต้องไปทำการสืบสวนและสอบสวน ณ สถานที่เกิดเหตุ แล้วรายงานตามลำดับ นอกจากนี้ยังส่งตำรวจกองตรวจและจัดสายตรวจออกทำการสืบจับกุมทุกราย ถ้าเป็นกรณีคนร้ายมีอิทธิพลหรือมีเงื่อน ไชสลบซับซ้อน ทางกรมอาจส่งตำรวจกองปรายปรามจากพระนคร ไปทำการสืบสวนและจับกุมด้วย

๓. การเร่งรัดเพื่อมิให้เกิดการสอบสวนและปรายปรามล่าช้า นั้น ทางกรมได้วางระเบียบข้อบังคับและคำสั่งให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปรายปรามรายงานผลการปฏิบัติอยู่เพื่อมิให้เกิดล่าช้าอย่างที่เป็นมาแล้ว ทั้งนี้ทางกรมได้อนุมัติพระราชกฤษฎีกาไปแล้ว จึงหวังว่าในนี้ต่อไปกรม

LIART

ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอำเภอซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนจะได้รวบรวมเร็วขึ้นอย่างที่ปฏิบัติอยู่ใน
จังหวัดพระนครและธนบุรีขณะนี้

อนึ่ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕ ก็ได้มอบ
อำนาจการบริหารราชการให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการภาค และนายอำเภอทำการ
สอบสวน ดังนั้นในเรื่องคดีอุกฉกรรจ์ทั้งหลายก็จำเป็นต้องปล่อยให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคได้
ทำการไปโดยความละเอียดรอบคอบเสียก่อน ถ้าหากว่ารายใดเป็นเรื่องใหญ่เช่นอย่างจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง ก็เป็นหน้าที่ของตำรวจกอง
ผลกลางส่งออกไป ทั้งนี้เพื่อมิให้ก้าวท่ายในการสอบสวนตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา”

เรื่อง โจรผู้ร้ายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นายทองสืบ สุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) ตั้งกระทู้ถามว่า

“สืบปรากฏว่า โจรผู้ร้ายหลายก๊กหลายเหล่าได้กำเริบขึ้นในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
เป็นโจรผู้ร้ายกำเริบขึ้นในจังหวัดนั้นเองบ้าง อพยพหลบหนีมาจากจังหวัดอื่นเข้าไปสมทบกันบ้าง
ก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างแสนสาหัส จนไม่เป็นอันประกอบการทำงานหาเลี้ยงชีพ
ได้โดยปกติสุข จนกระทั่งกระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้ระดมกำลังออกไปช่วยเหลือปราบปราม
เรื่องนี้เป็นภัยเกี่ยวแก่การคุกคามสวัสดิภาพของประชาชน จึงขอทราบ ว่า ความที่ท่านได้ส่ง
กำลังออกไปปราบปรามนั้น ได้ผลเพียงใด และเหตุการณ์โจรผู้ร้ายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ได้บรรเทาเบาบางลงแล้วหรืออย่างไร”

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
ตอบว่า

“ความที่ท่านผู้แทนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตั้งกระทู้ถามมานั้น กระทรวงมหาดไทย
ขอชี้แจง ให้ทราบดังนี้ คือผู้ร้ายในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นั้นรวมทั้งหมด ๔ ก๊ก คือก๊กที่ ๑
นายเขื่อนเป็นหัวหน้า มีพรรคพวก ๑๑ คน ก๊กที่ ๒ นายพาน เกตุย้อย มีพรรคพวกรวม
๑๐ คน ก๊กที่ ๓ เป็นนักโทษที่หลบหนีจากเรือนจำจังหวัดเพชรบุรีเป็นส่วนมาก ประมาณ
๘ คน ก๊กที่ ๔ นายอำพร กับนายสมพงษ์ มีจำนวนคนร้าย ๑๒ คน เนื่องจากคนร้ายหนีจาก
เรือนจำเพชรบุรีไป คือก๊กที่ ๓ ได้ทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน คือหมายความว่า ก๊กที่

๑-๒-๔ ได้ทำการปล้นสดมภ์ราษฎรไปตามคำพิง ซึ่งเรื่องนี้ผู้แทนประจวบคีรีขันธ์ ย่อม
ทราบดีในการปราบปราม ท่านผู้แทนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เสนอแผนการณปราบปรามและ
การจัดคนมาช่วยเหลือแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทางตำรวจได้ทราบข้อเท็จจริงจากผู้แทน ดังนั้นทาง
การกรมตำรวจจึงได้ทำการปราบปราม ผลของการดำเนินการปราบปรามได้ผลดังนี้

เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๔๙๕ ได้ปะทะกับผู้ร้ายชุมนุมนายพานที่เขาช่องคันบัน ไค
เทือกเขาสามร้อยยอด เกิดยิงต่อสู้กัน ผู้ร้ายเหล่านั้นได้หลบหนีขึ้นไป ผู้อำนวยการจึง
ได้นำกำลัง ไปเสริมและสั่งหน่วยใกล้เคียงกำวสกัดตรวจค้นอยู่ตลอดเวลา

เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๙๕ ได้เกิดต่อสู้กันที่หนองคาง ผู้ร้ายถูกกระสุนไป ๑
คน ปรากฏว่าชื่อนายเหมิก สุวรรณพลับ ต่อมาตามจับตัวได้ที่หัวหิน ภายหลังจึงได้ตั้งแก่
กรรมด้วยพิษบาดแผล

เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๙๕ วันเดียวกันนี้ ทราบว่าผู้ร้ายอีก น.ช. เชื้อหรือ
สมซึ่งเป็นนักโทษหลบหนีจากเรือนจำ ได้เกิดยิงต่อสู้กัน ปรากฏว่า น.ช. เชื้อหรือสมได้ถูก
กระสุนปืนตายและบาดเจ็บไปอีก ๑ คน พรรคพวกที่เหลือจึงหนีต่อไป ต่อมาตำรวจชุดเดียวกัน
ติดตามไปพบผู้ร้ายชื่อ น.ช. ยี หรือตั๊ย เป็นนักโทษหลบหนีเรือนจำเช่นเดียวกันได้เกิดปะทะกัน
ที่ช่องสิงขรณ์ เกิดยิงต่อสู้กัน ผู้ร้ายได้ถูกกระสุนปืนตาย ๑ คน และจับนายเพ็ง พรรคคนร้าย
อีกได้และผู้ร้ายอีกได้แตกแยกกันหนีไป

เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๔๙๕ จับนายสมพงษ์ แดงลู่ ผู้ร้ายอีกนายอำพรได้

เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๔๙๕ จับนายฉวน ซึ่งสงสัยว่าจะเป็นพรรคพวกของ น.ช.
เชื้อหรือสมได้

เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๔๙๕ ผู้ร้ายอีกนายเขื่อนเขี่ยมอบตัว ๕ คน คือนายทวี
ชำสิน นายเก็กหรือเวียน ยัมไบ นายฉิ่ง พวงเพียร และนายเล็น ทิมแท้ ซึ่งได้แตกแยก
มามอบตัวแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ

เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๔๙๕ นายเคี้ยว ท้วเท นายฮุ่น ทองรอด ผู้ร้ายอีก
นายผืน นานพาน ได้มามอบตัวแก่เจ้าหน้าที่เพื่อต่อสู้คดี ต่อมาสืบสวนทราบว่านายพาน
เกตุย้อย ซึ่งถูกกระสุนเจ้าหน้าที่ได้ถึงแก่ความตายโดยพิษบาดแผล ได้ค้นศพนายพานได้ที่
ยอดเขาหุบตาโคตร ในเทือกเขาสามร้อยยอด

เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ นายชวน หลีกภัย นายชวน หลีกภัย ผู้รักษารัฐธรรมนูญหรือ
 เชื้อได้เข้าหาหมอบค้ำให้เจ้าหน้าที่เพื่อต่อสู้คดี

เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เจ้าพนักงานไต่ประหารถึงต่อสู้กับ น.ช. ใบ ลา
 โป้และนายแมน ธีระประเสริฐ ผู้ร้ายทั้งสองคนถูกกระสุนของเจ้าพนักงานตาย

เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ เจ้าพนักงานจับนายถม อางสังวร ผู้ร้ายกัก
 นายสมได้ ๑ คน และจับตัวนายเก็น คงกระเทียม คนร้ายชุมนุมนายเขียน นายช่วย ได้อีก
 ๑ คน กับนายถิน นาคโต ผู้ร้ายชุมนุม นายพาน เกตุย้อย ได้เข้าหาเพื่อต่อสู้คดี

เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ จับนายบัว อิมเอี่ยม นายสร้อย ยี่ลุ่ม คนร้าย
 กักนายผืน ช่างจำได้เข้าหาเจ้าหน้าที่เพื่อต่อสู้คดี

เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ จับนายน้อย แซ่ลิ่ม นายจุ่น เกิดคึก คนร้าย
 กักนายเอื้อน สัตย์ชื่อได้ และนายฉัตร คชะ คนร้ายกักนายผืน ได้เข้าหาเจ้าหน้าที่
 เพื่อต่อสู้คดี

เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ จับนายเปลื้อง สายสกุล ผู้ร้ายกักนายพล ซึ่ง
 ต้องหาว่าฆ่าคนตาย ได้พร้อมด้วยปืนลูกซองของกลาง ในการปราบปราม ได้มีผู้ใหญ่บ้านและ
 กำนันร่วมอยู่กับผู้ร้ายด้วย ทั้งนี้ตำรวจได้พบปืนเถื่อนยาวแบบ ๖๖ ได้จากผู้ใหญ่บ้านซึ่งทาง
 กรมตำรวจจะได้ดำเนินการต่อไป การปราบปรามครั้งนี้เจ้าพนักงานตำรวจตั้งแก่กรรม ๒ คน
 บาดเจ็บสาหัส ๒ คน รวมผู้ร้ายที่ถูกจับกุมและเป็นอันตรายในการนี้ รวม ๒๒ คน”

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๑๕ น.

การประชุมครั้งที่ ๑๑ (ลำดับ ๒)

วันพฤหัสบดีที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๕

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ น. สมาชิกมาประชุม ๑๘๖ คน

เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

๑. พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอลาออกจาก
 กรรมการสามัญคณะกรรมการการปกครอง เนื่องจากต้องไปราชการต่างประเทศ

LI RT

ที่ประชุมรับทราบ และลงมติเลือกตั้ง นายพันตำรวจเอก สม้าย อุตยานานนท์ เป็นกรรมาธิการแทน

๒. นายจิตตะเสน ไชยคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขอลาออกจากกรรมาธิการสามัญคณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม เนื่องด้วยต้องเดินทางไปประชุมสหภาพรัฐสภา ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

ที่ประชุมรับทราบ และลงมติเลือกตั้ง ชูทวี เทศอรุณการ เป็นกรรมาธิการแทน
๓. ได้รับหนังสือจาก นายบุญคุ้ม จันทศรีสุวิวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุตรธานี ขอลอนคำพูดที่เป็นการกระทบกระเทือนต่อสภา ในการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๔๙๕ และขออภัย
ที่ประชุมอนุมัติ

กระทู้ถาม

เรื่อง การเรียกเงินบำรุงกองทัพอากาศ

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี) ตั้งกระทู้ถามว่า

๑. กระทรวงมหาดไทยได้สั่งไปยังจังหวัดอุทัยธานีให้ชักชวนเรียกเงินจากราษฎรเพื่อบำรุงกองทัพอากาศหรือไม่

๒. เวลานี้ทางการจังหวัดอุทัยธานีกำลังเร่งรัดเรียกเงินจากราษฎรกำหนดจำนวนเงินเป็นหมู่ ๆ และเป็นตำบล ๆ เป็นการเดือดร้อนทั่วไปในจังหวัดนี้ ขอทราบว่าการเรียกเงินจากราษฎรบำรุงกองทัพอากาศนี้ ทางการมีสมุดใบเสร็จรับเงินให้ราษฎรผู้บริจาคไว้เป็นหลักฐานหรือไม่

๓. กระทรวงมหาดไทยได้รับรองตกลงกับกองทัพอากาศว่าอย่างไร มีกำหนดจำนวนเงินเท่าใดหรือไม่

๔. กระทรวงมหาดไทยจะปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่มีอยู่จะได้หรือไม่ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

สำหรับกระทู้ถามเรื่องนี้ กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าไม่จำเป็นต้องชี้แจงให้ แต่กระทรวง

มหาดไทย เพราะเกรงว่ากระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวงที่ใหญ่โต เกรงว่าจะเสียหายอีกมาก กระผมขอให้รัฐมนตรีตอบเป็นข้อ ๆ ตามตัวหนังสือที่มีอยู่ที่กระทรวงมหาดไทยด้วย”

พลโท เดช เดชประดิบุทธ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า

“๑. กระทรวงมหาดไทยไม่ได้ส่งไปยังจังหวัดอุทัยธานีให้ ชักชวนเรียกเงินจากราษฎรเก็บบำรุงกองทัพอากาศ

๒. ข้อนี้เป็นปัญหาข้อเท็จจริงที่เกิดทางจังหวัดอุทัยธานี กระทรวงมหาดไทยได้โทรเลขเรียกรัฐว่าราชการจังหวัดอุทัยธานีมาสอบถามแล้ว ได้ความว่า ทางจังหวัดอุทัยธานีไม่ได้เร่งรัดเรียกเงินจากราษฎรกำหนดจำนวนเงินเป็นหมื่น ๆ และเป็นตำบล ๆ เป็นแต่เพียงว่า เมื่อเสร็จจากการประชุม (การประชุมผู้ว่าราชการภาค, ผู้บังคับการตำรวจภูธรภาค, ผู้ว่าราชการจังหวัด, เจ้าหลวงตรวจการกรม กรมมหาดไทยภาค ณ ตำบลนิคมวิบูลย์ เมื่อวันที่ ๓-๑๐ มิ.ย. ๒๕๕) แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานีได้เรียกประชุมนายอำเภอ ซึ่งแจ้งหัวข้อที่ได้รับจากที่ประชุมและกิจการที่ได้พบเห็นให้ฟัง ซึ่งได้พูดถึงการไปชมกิจการของกองทัพอากาศด้วย

ในระหว่างชมกิจการของกองทัพอากาศ เจ้าหน้าที่ของกองทัพอากาศได้ปรารภถึงกิจการที่จะขยายการขนส่งทางอากาศเพื่อประโยชน์ของราษฎร ในโอกาสเดียวกันนี้เพื่อประโยชน์ของราชการด้วย บรรดาผู้ว่าราชการภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ปรึกษากันแล้ว เห็นสมควรที่จะช่วยเหลือกองทัพอากาศในการบูรณะสนามบินในลำนงุมิภาค ซึ่งได้แสดงความจำนงที่จะช่วยเหลือในทางการเงิน โดยแต่ละจังหวัดจะจัดทำมาช่วยเหลือตามวิธีการและสภาพของท้องถิ่น เช่น จะจัดให้มีการแสดงมหรสพเก็บเงิน หรือเกิดการรับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธาโดยแท้จริง ผู้ว่าราชการภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้มอบให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แสดงความจำนงการบริจาคเงินนี้แทนต่อแม่ทัพอากาศ

สำหรับจังหวัดอุทัยธานีได้มีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคแล้วเป็นเงิน ๓,๕๐๐ บาท จังหวัดได้ออกใบเสร็จการรับเงินให้ และส่งเงินจำนวนดังกล่าวมายังกองทัพอากาศแล้ว

๓. กระทรวงมหาดไทยมิได้รับรองตกลงกับกองทัพอากาศแต่อย่างใด ความจริงก็มีเพียงดังที่ได้แจ้งในข้อ ก.

๔. กระทรวงมหาดไทยได้ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายอยู่แล้ว”

LIART

เรื่อง การกู้เรือรบหลวงศรีอยุธยา

นายเทียม ฤ สงขลา (ราชบุรี) ตั้งกระทู้ถามว่า

“เนื่องจากเรือรบหลวงศรีอยุธยาซึ่งเป็นเรือรบที่มีคุณภาพสูงมากลำหนึ่งแห่งราชนาวิ
ไทยได้ถูกถูกระเบิดจมลงเมื่อความเกิดจลาจลในวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๔๙๕ ซึ่งเป็นที่ทราบกัน
ดีอยู่แล้ว บัดนี้เหตุการณ์บ้านเมืองเข้าขั้นปกติมานานแล้ว และรัฐบาลก็ได้พิจารณาที่จะฟื้นฟู
กองทัพเรือให้มีสมรรถภาพดีขึ้น แต่ปรากฏว่ายังหาได้จัดการกู้เรือรบลำนั้นมาทำการซ่อมแซม
ให้เป็นประโยชน์แก่กำลังกองทัพเรือแต่ประการใดไม่ จึงขอเรียนถามว่า

- ๑. รัฐบาลดำริที่จะจัดการกู้เรือรบหลวงศรีอยุธยาหรือไม่
- ๒. ถ้าดำริจะกู้ จะกู้เมื่อใดโดยวิธีการอย่างไร
- ๓. เหตุใดจึงปล่อยให้ล่าช้ามานานเกินสมควรถึง ๑ ปีเศษแล้ว”

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่า

- “๑. รัฐบาลดำริที่จะจัดการกู้ตั้งแต่เริ่มแรก
- ๒. ได้ตั้งใจจะรีบกู้โดยด่วนที่สุด โดยวิธีเรียกประมูลราคาทั่ว ๆ ไป
- ๓. การที่ล่าช้าเช่นนั้น เนื่องจากผู้ประมูลการกู้รายได้ราคาต่ำไม่ยอมตกลงปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขในสัญญาตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนด จึงจำเป็นต้องเจรจากับรายอื่น ๆ ซึ่งยื่น
ประมูลราคาไว้ดีกว่าลงมา คาดว่าการลงนามสัญญาจะได้กระทำการตกลงกันในเร็ววันนี้”

เรื่อง การปราบศัตรูพืช

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) ตั้งกระทู้ถามว่า

“ด้วยในท้องที่จังหวัดอุบล ร ขณะนี้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากตัวแมลง
กัดต้นข้าวและไซ้ ซึ่งชาวบ้านเรียกว่าโรคนี้ กำลังระบาดอยู่แล้ว เริ่มเป็นมาหลายปีแล้ว และ
ปีนี้กำลังระบาดซึ่งทำให้ต้นข้าวตายลง และไม่ได้เก็บเกี่ยวอันเนื่องมาจากโรคนี้บ้าง ทำให้
กระทบกระเทือนต่อการเศรษฐกิจของประเทศและการครองชีพของประชาชนเป็นอย่างมาก ถ้า
หากไม่รีบเร่งลงมือปราบปรามอย่างจริงจังแล้ว จะทำให้โรคนี้ระบาดไปยังจังหวัดอื่น ๆ อีก
จึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ว่าทำม ได้ทราบเรื่องโรคดังกล่าวนี้ระบาดหรือ
ไม่ และหาวิธีปราบและจะจัดการป้องกันอย่างไร”

นายพันตำรวจเอก ลม้าย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
ตอบว่า

“เรื่องโรคข้าวที่ได้ระบาดขึ้นที่จังหวัดอุบลราชธานีนั้น กระทรวงเกษตรทราบมานานแล้ว โรคนี้เกิดขึ้นในท้องที่จังหวัดอุบลฯ กรมการกสิกรรมได้ทราบมาก่อน และได้ส่งหัวหน้าแผนกกีฏวิทยา ได้ออกเดินทางไปสำรวจตั้งแต่ต้นฤดูปลูกทำนา ๒๕๙๔ และปี ๒๕๙๕ เมื่อราวเดือนมิถุนายน ได้มีโรคนี้ที่อำเภอพิบูลมังสาหาร กระทรวงเกษตรก็ได้รีบส่งยาไปที่จังหวัดอุบลฯ ดำเนินการป้องกันและกำจัดเพื่อไม่ให้โรคนี้แพร่หลายในทันทีแล้ว เรื่องแมลงชนิดนี้ก็ได้เกิดแต่ที่ประเทศไทยเท่านั้น ที่ประเทศอินเดียก็มีแพร่หลาย และกำลังหาวิธีป้องกันอยู่เหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ตั้งกระทู้มาที่กระทรวงเกษตรก็ได้ส่งหัวหน้าแผนกกีฏวิทยาเดินทางไปสำรวจและศึกษาเกี่ยวกับแมลงหรือที่ที่เกิดขึ้นในจังหวัดอุบลฯ ”

เรื่อง โรงงานทอกระสอบบางกะสอบ นนทบุรี

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) ตั้งกระทู้ถามว่า

๑. โรงงานทอกระสอบ บางกะสอบ นนทบุรี ได้สร้างเสร็จแล้วแต่ทำการเมื่อใดสิ้นเงินค่าก่อสร้างเท่าใด และค่าใช้สอยประจำเดือน ๆ ละเท่าใด
๒. นับตั้งแต่เปิดโรงงานเป็นต้นมา ได้ทำการผลิตกระสอบออกจำหน่ายบ้างแล้วหรือไม่ เป็นจำนวนมากน้อยเท่าใด
๓. โดยปกติเดือนหนึ่ง ๆ จะผลิตกระสอบได้มากน้อยเท่าใด และจะสิ้นจำนวนไปเท่าใด

นายเลื้อน พงษ์โสภณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ตอบว่า

“ในข้อที่ ๑. ที่ท่านถามว่า โรงงานทอกระสอบบางกะสอบ นนทบุรี สร้างเสร็จแล้วแต่ทำการเมื่อใด สิ้นเงินค่าก่อสร้างเท่าใด และค่าใช้สอยประจำเดือน ๆ ละเท่าใดขอตอบว่าอย่างนี้ โรงงานบางกะสอบ นนทบุรี ได้สร้างเสร็จและทำพิธีเปิดทำการเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๙๕ สิ้นค่าก่อสร้างทั้งสิ้นรวมเป็นเงิน ๒๓,๓๐๘,๖๓๖ บาท

ในข้อที่ ๒. ที่ท่านถามว่า นับตั้งแต่เปิดโรงงานเป็นต้นมา ได้กระทำการผลิตกระสอบออกจำหน่ายได้บ้างหรือไม่เป็น จำนวนเท่าใด ขอตอบว่า กระสอบที่ผลิตเป็นกระสอบ

LIART

ถ้าเรีรูปจำหน่ายแล้วเป็นจำนวน ๖๔,๖๕๘ กระสอบ และที่ทำเป็นฝืนผ้า คือหมายความว่ายังไม่ได้เย็บเป็นรูปกระสอบ ได้จำหน่ายไปแล้ว ๑๐,๒๓๐.๕ กิโล และอย่างไรก็ตาม ในขณะนี้จะขายให้แก่บริษัท บริษัทหนึ่งเป็นจำนวนแสนใบ และจะขายให้แก่กระทรวงพาณิชย์ได้อีกประมาณ ๒ แสนใบเศษ

ข้อที่ ๓. ท่านถามว่า โดยปกติเดือนหนึ่ง ๆ บริษัทจะผลิตกระสอบได้มากน้อยเท่าใด และจะสิ้นจำนวนพอเท่าใด ขอตอบว่า โดยปกติได้เกิดเครื่องจักรเต็มตามประสิทธิภาพของเครื่องจักรแล้ว เดือนหนึ่งได้ ๑๒๐,๐๐๐ กระสอบ ในเดือนหนึ่งคิดเพียง ๒๔ วัน เพราะมีวันหยุดเสีย”

ร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา

และร่างประมวลกฎหมายอาญา

พระนิติธารณ์พิเศษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้แถลงถึงเหตุผลในการเสนอร่างประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้ ว่า

“รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา โดยมีหลักการว่า เพื่อชำระและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ให้เหมาะสมแก่กาลสมัยและหลักนิยมทางกฎหมายของนานาประเทศในระบอบประชาธิปไตย

กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่งกระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะได้ชำระและนำมาปรับปรุงเป็นประมวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับเดียวกัน

อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่างควรจะได้ปรับปรุงให้ลุ่มกับกาลสมัยและแนวนิยมของนานาประเทศ ในสมัยปัจจุบันหลักเดิมบางประการจึงล้าสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การที่รัฐบาลได้เสนอมกฎหมายอาญานี้ สมาชิกทั้งหลายก็คงทราบอยู่แล้วว่ากฎหมายลักษณะอาญานี้ใช้กันมาตั้งแต่ ร.ศ. ๑๒๗ ซึ่งเป็นเวลาประมาณ ๕๐ ปี และได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงมาจนถึง ๑๔ ครั้ง เมื่อกฎหมายได้เปลี่ยนแปลงมากมายอย่างนี้แล้ว เราก็ควรประมวลกันเข้าเสียที เนื่องจากกฎหมายลักษณะ

อาญาที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอมานี้ เป็น กฎหมาย ที่เข้าสู่สภาหลายครั้งแล้วแต่ไม่ได้ผ่านไป
 และครั้งนี้ก็เพียงมีรับหลักการ ซึ่งข้าพเจ้าอยากจะชี้แจงเรื่องกฎหมายลักษณะอาญาให้ท่าน
 สมาชิกทั้งหลายทราบ ประมวลกฎหมายลักษณะอาญาของเราถ้าได้ออกไปเมื่อไรแล้ว จะรู้สึก
 ว่ามีประโยชน์แก่ประเทศชาติเราอย่างยิ่ง ทั้งนี้โดยเหตุที่ว่า การปกครองระบบประชาธิปไตยนั้น
 ไม่ใช่เราปกครองโดยเผด็จการเข้าคุกเข้าตาราง กฎหมายลักษณะอาญาที่ออกมานี้มี ๓ ชั้น ประการ
 ที่หนึ่งก็คือ กฎหมายอาญาของเราที่มีอยู่ยังคงเอามาใช้อยู่ทุกบททุกมาตรา กฎหมายอาญา
 ฉบับใดถ้าเห็นวาระจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงก็มาเปลี่ยนแปลง และหลักสำคัญก็คือว่า นานา
 ประเทศที่เราเห็นเหมาะสมว่าควรจะได้เอามาใช้ เป็นบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาของเรา
 เราก็นำมาใช้ ทั้งนี้อยากจะเรียนชี้แจงให้ท่านสมาชิกทั้งหลายทราบว่า หลักเกณฑ์การปกครอง
 ระบบประชาธิปไตยของเรานั้นเราเพื่อที่จะทะนุถนอมแต่ละบุคคลให้เป็นคนดี ไม่มีความประสงค์
 ที่จะปราบปรามให้เข้าคุกเข้าตาราง เป็นต้นว่า แต่เดิมกฎหมายของเรามีอยู่ทำให้จำคุกและปรับ
 แต่ตามประมวลกฎหมายอาญาใหม่นี้มีวิธีการใหม่ เช่นเปรียบเทียบอย่างกฎหมายเด็กที่เรา
 ออกมา เราไม่มีความประสงค์ที่จะลงโทษเด็กหรือเอาเด็กใส่คุกใส่ตาราง เราต้องการจะปราบ
 หรือเอาเด็กที่ทำผิดนั้นมาอบรมสั่งสอนให้เด็กประพฤติดีเป็นพลเมืองดี ไม่ใช่ไปปะปนกับ
 ผู้ใหญ่ในคุกในตาราง ถ้าขึ้นเขาไปอยู่ในคุกในตารางปะปนกับผู้ใหญ่แล้ว เด็กเหล่านั้นก็จะ
 คิดผิดเสียเป็นพลเมืองดีไม่คิดต่อไปในภายหน้า ด้วยความมุ่งหมายอันนี้เป็นหลักเกณฑ์ของกฎหมาย
 ลักษณะอาญาที่รัฐบาลเสนอมา ก็มีความปรารถนาอย่างเดียวกับหลักกฎหมายเด็กที่ออกไปแล้ว
 เราไม่มีความประสงค์ที่เราจะเอาเด็กที่เกิดคดีไปฟ้องร้องยังโรงศาล ซึ่งกฎหมายของเรา
 บัญญัติเช่นนี้ มาตรา ๑ ของกฎหมายอาญาซึ่งเป็นบทใช้ ได้ทั่ว ๆ ไป และมีบัญญัติเพิ่มให้
 เป็นในการที่จะลงโทษนั้นไม่จำเป็นต้องเอาเข้าคุกเข้าตาราง เช่นมีคำว่า “กักขัง” ก็คือว่า
 เป็นโทษอันหนึ่ง กักขัง ไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่คุมขังในตาราง เป็นต้นว่าผู้ใดกระทำความผิดต้องโทษ
 ไม่เกิน ๓ เดือน ความผิดฐานลหุหรือประมาทมาก่อนก็ได้ ศาลก็อาจจะลงโทษกักขังได้
 กักขังนั้นไม่จำเป็นต้องเอาเข้าคุกเข้าตาราง ศาลอาจจะพิพากษาขังคนนั้นอยู่บ้านของตนเอง
 ก็ได้ หรืออาจจะร้องพวกฟ้องใครที่เขารับรองว่าจะดูแลรักษาให้ผู้นั้นให้อยู่ภายในข้อหาของศาล
 ที่จะได้กำหนดก็ได้ เพราะฉะนั้นกฎหมายอาญานี้รู้สึกว่าจะมีประโยชน์แก่ประชาชนเป็น
 อย่างยิ่ง ถ้าสมาชิกทั้งหลายคงจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าหลักการอะไรหรือวิธีอะไรก็ตาม ถ้าเรา

ได้กระทำการอะไรลงไป ถ้าได้มีการติดตามแล้ว ผลอันนั้นก็จะมีผลทางน้อยไม่ เช่น แบบวิศาลปฏิบัติอยู่เวลานี้ นอกจากคดีเช่น จำคุกหรือรอกการลงญา เมื่อรอกการลงญา ผู้ใดแล้วศาลก็ไม่มีโอกาสติดตามผู้ขึ้นว่าเขาประพฤติชั่วอย่างไร แต่กฎหมายใหม่นี้ให้ ศาลติดตาม คือแปลว่าศาลรอกการลงญาผู้ใดลงไป ศาลอาจจะติดตามโดยมีกำหนดเงื่อนไขว่า ในเดือนหนึ่งหรือใน ๑๕ วัน ให้ไปรายงานต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อจะดูว่าผู้ที่ศาลรอกการลงญา นั้นปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีหรือไม่ หรือศาลอาจจะสั่งให้ผู้ขึ้นประกอบอาชีพโดยเห็นว่าคนนั้น จะเกรงเมื่อมีโอกาสจะสั่งได้ ทั้งนี้หมายความว่าให้โอกาสแก่ศาลเต็มที่ที่จะปฏิบัติให้ประชาชน ที่ถูกรับโทษนั้นให้เป็นพลเมืองดี ไปต้องการคนนั้นมาคิดคุกคิดตาราง ยิ่งกว่านั้น ถ้าพิจารณาว่า กฎหมายทั้งหมดนี้แล้ว จะเห็นว่าผู้ใดกระทำผิดเราก็ไปรวบรวบ เช่นอย่างศาลเด็ก โดยหลัก ธรรมดาของศาลเด็กนั้น คือเราไม่ต้องถามเอาเด็กเข้าคุกเข้าตาราง เราต้องการอบรมสั่งสอน แต่ถ้าเด็กเกรงมากเราก็เขียน นีเป็นขบถอย่างหนัก กฎหมายอาญาก็เหมือน คือถ้าแกผิดจริง ๆ เราก็เอาเข้าคุกเข้าตาราง ถ้าแกไม่ผิดเราเห็นว่าแกเป็นคนดีไม่สมควรจะขัง คือเช่น แก่หมา หรือมีโรคภัยเบียดเบียน เหล่านี้เป็นต้น ศาลอาจจะลงโทษหรือไม่ลงโทษหรือลงโทษ ให้น้อยที่สุดก็ได้ นี้ให้อำนาจศาลเต็มที่ที่จะกำหนดโทษประหารประมาให้ผู้ขึ้นกลับตนเป็นพลเมือง ดีต่อไป

ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกวิตก อยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกทั้งหลายทราบว่า ข้าพเจ้า เป็นผู้พิพากษามา ๓๐ กว่าปี ก็รู้สึกหนักใจอย่างยิ่งในการที่เราตัดสินคดีบางคดี เรารู้สึก อยู่เหมือนกันที่ว่า เราไม่อยากจะให้แต่ละคนเข้าคุกเข้าตาราง แต่ด้วยบทกฎหมายของ เราไม่มีทางอื่น นอกจากเข้าตาราง ก็จำเป็นต้องตัดสินจำคุกไป ซึ่งเกิดแก่ตัวข้าพเจ้าเอง ไม่รู้สึกอึดอัด แต่เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้ไป ความข็งใจเมื่อก่อนก็หายไปหมด เราไม่ต้อง ขังหรือจำคุกแกอยู่ที่ตาราง อาจจะให้แกอยู่ที่บ้าน แต่ศาลก็ติดตามการเคลื่อนไหวของแก ตลอดไปในเรื่องนี้ และมีเงื่อนไข คือแปลว่าเงื่อนไขในแง่ที่ว่าแกต้องประพฤติปฏิบัติตน โดยไปรายงานต่อเจ้าหน้าที่อย่างนี้เป็นต้น ถ้าหากว่าผิดเงื่อนไขไปประการหนึ่งประการใด เราก็เอาตัวแกไปลงโทษ อย่างหนักเพื่อตักเตือนตักเตือน ก็อย่างที่ว่าข้าพเจ้าได้ชักตัวอย่างเรื่องศาลเด็ก เหมือนกัน ถ้าแกประพฤติชั่วของแกแล้วก็ไม่เอาโทษ แต่ให้เป็นคล้าย ๆ ชักตัวหลังไว้ ไม่ต้องเอาตัวแกไปสลักสลักอยู่ในเรือนจำ เพราะว่าเรือนจำนั้นเป็นที่ประจักษ์กันทั่วไปแล้วว่า

ถ้าใครเข้าไปอยู่ในนั้นแล้ว การที่จะกลับตัวเป็นคนดีนั้นแสนยาก นอกจากนั้นกฎหมายนี้ยังบังคับให้ตำรวจในการที่ศาลจะใช้ดุลยพินิจในการสั่งลงโทษคน เห็นใครไม่ดีไม่ประกอบอาชีพ ก็อาจจะสั่งให้ประกอบอาชีพได้ อย่างนี้เป็นต้น หรือเห็นว่าผู้หนึ่งผู้ใดไปกระทำความผิด เก่งว่า ถ้าขึ้นปล่อยอย่างเช่นสถานที่เดินร่าอย่างนี้เป็นต้น เคยเข้าไปแล้วไปก่อเหตุร้ายต่าง ๆ ศาลอาจจะสั่งไม่ให้เข้าไปในที่เหล่านั้นอีกก็ได้ คือกฎหมายอาญานี้ได้ให้อำนาจแก่ศาลเพื่อติดตามคนเหล่านั้นให้ได้รับผลพอกที่จะกลับตัวเป็นพลเมืองดีอย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่า ร่างกฎหมายลักษณะอาญาก่อนหน้า นำเสนอเข้าสภา ได้ทราบว่าคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งล้วนแต่เป็นครุฑขาวทั้งนั้น ก็ได้พยายามค้นคว้ากฎหมายทั่วไปแล้วเอามาปรับปรุงว่า เราควรจะได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง ก่อนหน้าที่จะเข้าสภานี้ ๗-๘ ปี เขาก็ร่างเป็นหลักเป็นเกณฑ์มาแล้ว แล้วก็ทราบว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรของเราไปหลายยุคหลายสมัย จนสมัยสุดท้ายคราวที่แล้วก็ผ่านสภาไปแล้ว ไปติดอยู่ที่วุฒิสภา แต่เมื่อกฎหมายไม่ได้ผ่านไป แล้วก็คราวนี้จึงนำมาเสนอต่อสภาเพื่อให้กฎหมายนี้ได้รับผ่านไปโดยเรียบร้อย พวกเราได้ดำเนินอยู่เสมอว่ากฎหมายนี้เป็นหลักกฎหมายใช้ทั่วไปหมด เป็นต้นว่าเราได้เห็นกฎหมายอื่น ๆ มีทั้งโทษจำและโทษปรับ แต่กฎหมายอาญานี้เมื่อได้ใช้ไปแล้ว โทษจำและโทษปรับอาจจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเมื่อรับหลักการไปแล้วก็จะได้รับผลเป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นขอให้รับหลักการไว้พิจารณา."

จากนั้น นายพัน สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) นายประสิทธิ์ จตุละเกศ (สงขลา) นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัฒน์นันท์ (สุราษฎร์ธานี) นายดิเรก มณีรัตน์ (อุบลราชธานี) นายเมธี จิราวรรณ (พิจิตร) นางสุนี เตลาน (นครสวรรค์) ได้อภิปรายในลำดับต่อไป

พระนิติธารณ์พิเศษ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ะอภิปรายจบลงมาซึกแต่ละคนโดยลำดับ

นายสมศักดิ์ สัมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) เสนอให้ยึดอภิปราย

นายพร มลิทอง (สมุทรสาคร) เสนอขอเขี่ยอภิปรายต่อไป

ในที่ที่สุดที่ประชุมลงมติให้ยึดอภิปรายโดยคะแนน ๙๔ ต่อ ๙ และได้ลงมติรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยคะแนน ๑๔๓ ต่อ ๓

ที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ตั้งมีรายชื่อต่อไปนี้

มีจำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณา

๑. พระนิติธารณ์ พิเศษ
๒. นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์
๓. พระยาปลัดพลีธรรมประคัลภ์
๔. พระยาอรรณการวิทย์ นิพนธ์
๕. นายพิชาญ บุณยง
๖. หลวงอรรถปริชาชนูปการ
๗. พระมนูเวทย์วิมลนาท
๘. หม่อมราชวงศ์ เสนีย์ ปราโมช
๙. นายอรรถสิทธิ์ สัตติสุนทร
๑๐. นายประมุข สุวรรณศรี
๑๑. นายหยุด แสงอุทัย
๑๒. นายพลตำรวจตรี โชติ โชติชนาภิบาล
๑๓. นายพันตำรวจเอก พัทธน์ นิลวัฒนานนท์
๑๔. นางแรม พรหมโมบล บุญประสพ
๑๕. นายพันธุ อินทวงศ์
๑๖. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์
๑๗. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
๑๘. นายเทียม ณ สงขลา
๑๙. ร้อยโทอุทิศ นิตยสุทธิ
๒๐. นายเสมอธ กัณฐาธิ์ญ
๒๑. นายพิรุณ อินทรารุช
๒๒. นายสุรพงษ์ ทวีรัตน์
๒๓. นายประหยัด เขียมศิริ

๒๔. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

๒๕. นายทวีชัย สังข์สุนทร

กำหนดการแปรญัตติกายใน ๖๐ วัน

ญัตติขอให้เพิ่มวันประชุม

นายสวัสดิ์ พงฺตน (ขอนแก่น) ผู้เสนอ ได้เสนอถึงเหตุผลในการเสนอญัตตินี้ว่า “ด้วยขณะนี้ปรากฏว่ากระทู้ถามที่สมาชิกได้ยื่นไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะที่รัฐบาลพร้อมที่จะตอบได้แล้วมีค้างอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากการประชุมสภาตามปกติสัปดาห์ละ ๑ วันนั้น ไม่สามารถที่จะถามและตอบกระทู้ให้หมดได้ เพราะมีเวลาน้อย และต่อไปเกรงว่ากระทู้ถามจะมีจำนวนค้างมากขึ้น ฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอให้มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับเรื่องถามและตอบกระทู้โดยเฉพาะเป็นพิเศษ ๑ วัน จะเป็นวันเวลาใดแล้วแต่มติของที่ประชุม

ความจริงในการที่ข้าพเจ้าเสนอญัตตินี้เข้ามา ข้าพเจ้าก็รู้สึกเสียดายอยู่บ้าง เพราะว่ามีวันพฤษภาคมนี้ ข้าพเจ้าเคยเสนอขอให้เพิ่มวันประชุมเข้าไปอีก ๑ วัน เพื่อให้เป็นสัปดาห์ละ ๒ วัน ในที่สุดก็แพ้คะแนนไป แล้วมาบัดนี้ข้าพเจ้าก็ได้เสนอญัตตินี้เข้ามาอีกก็อาจจะทำให้บรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายจะหาว่าข้าพเจ้าเป็นคนขยันกว่าเพื่อนฝูงจนเกินไป แต่เนื่องจากความจริงจะหนีความจริงไปไม่พ้น ถึงแม้ท่านสมาชิกเคยอภิปรายเมื่อวันพฤษภาคมนี้ว่า ไม่มีเรื่องค้าง ท่านอภิปรายไปในทำนองว่า รัฐมนตรีหรือฝ่ายรัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะตอบได้ ความจริงข้าพเจ้ามิได้หมายความว่ากระทู้ที่รัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะตอบ ข้าพเจ้าหมายถึงกระทู้ซึ่งทางรัฐบาลพร้อมที่จะตอบอยู่แล้ว หากแต่เราประชุมสัปดาห์ละ ๑ วัน เวลาตอบกระทู้ ๑ ชั่วโมงไม่พอ กระทู้ค้างมาก ความจริงไม่น่าจะยกตัวอย่าง เพราะเป็นเรื่องปรากฏกันอยู่แล้ว ยกยกออกมันมาตั้ง ๓-๔ ครั้งก็มี โดยเฉพาะข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้เห็นเช่นกระทู้ของท่านผู้มีเกียรติแห่งนครราชสีมา ถามเรื่องโรงงานทอกระสอบบางกะสอบ จำได้ว่าได้ยกยกออกมา ๔ ครั้งแล้ว และกระทู้ใหม่ที่ยังไม่บรรจุนับเบียบวาระซึ่งรัฐบาลพร้อมที่จะตอบยังมีอีกเท่าไรก็ไม่ทราบ ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามีอีกมากมาย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้มีวันถามกระทู้เป็นพิเศษอีก ๑ วัน แต่วันใดนั้นข้าพเจ้าไม่ผูกมัด แล้วแต่จะเลือกกัน”

LIART

ต่อจากนั้น นายสุวิช พันธ์เศรษฐ (สมาชิกประเภทที่ ๒) ได้อภิปรายในอันดับแรกและ นายญาติ ไหวถิ (สุรินทร์) ได้อภิปรายสนับสนุน นายทองลีบ ศุภะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) ได้อภิปราย นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) ได้อภิปรายสนับสนุน นายเพทาย อมาตยกุล (พระนครศรีอยุธยา) นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) ได้อภิปราย

และเมื่อ พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้อภิปรายชี้แจงแล้ว

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) เสนอให้ลงมติ

ร้อยโท พัฒน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) เสนอให้เปิดอภิปราย

ในที่ลับที่ประชุมลงมติปิดอภิปรายด้วยคะแนน ๘๒ ต่อ ๑๑ และลงมติไม่เห็นด้วยกับญัตติที่เสนอมาด้วยคะแนน ๑๐๒ ต่อ ๒ ญัตตินี้จึงเป็นอันตกไป.

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๕๐ น.

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

บริษัท ลหกาญจนกิจไทย จำกัด

๑๖๐ ตึกไทยนิคม ถนนมหาชัย พระนคร

โทร. ๒๔๐๘๑

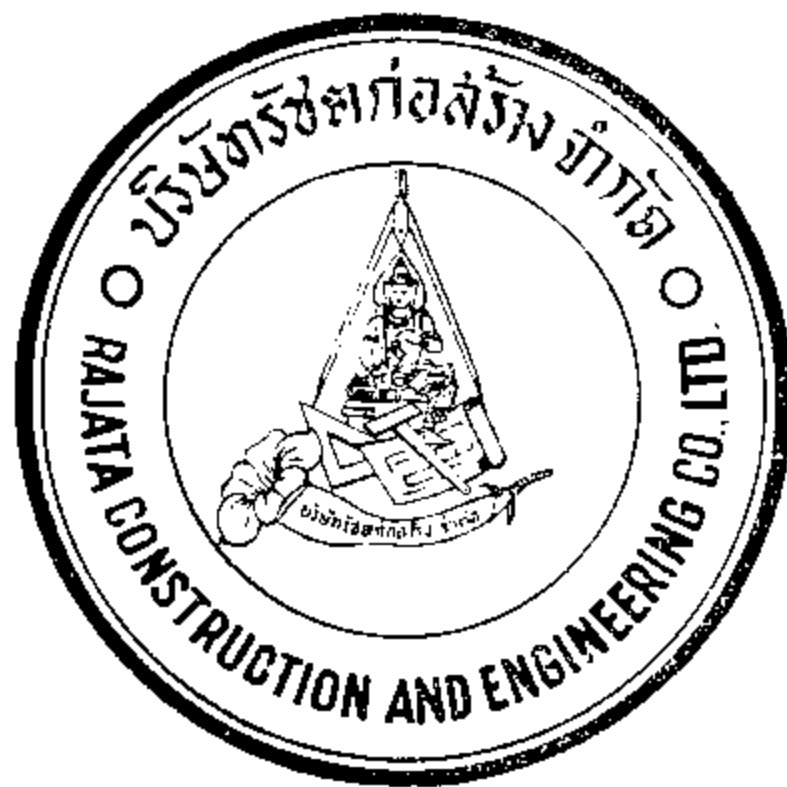
LI RT

ประกาศ

เนื่องจากสุราแม่โขงของโรงงานสุรบางยี่ขัน ได้เป็นที่นิยมของประชาชนอย่างแพร่หลาย ทางโรงงานสุรบางยี่ขัน ได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และให้มีคุณภาพอยู่ในระดับคงที่อยู่เสมอ เพื่อสนองความต้องการของประชาชน โรงงานสุรบางยี่ขันจะได้ปรับปรุงสุราแม่โขงฉลากภาษาอังกฤษจำหน่ายตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ให้ผู้บริโภคซื้อได้ในราคาขวดขนาด ๗๕๐ ซี.ซี. ไม่เกินขวดละ ๑๗.๐๐ บาท ร้านค้าปลีกในเขตพระนคร-ธนบุรีต้องการรับไปจำหน่ายซื้อได้จาก

ร้านบางยี่ขัน โรงงานเมรัย บางลำภู

ร้านไทยอุตสาหกรรม ล้ามยอด.

ออกแบบ

คำนวณ

รับเหมาก่อสร้าง

บริษัท ราชตักก่อสร้าง จำกัด

โทร. 24210 อาคาร 1 ถนนราชดำเนิน

คำถามซึ่งรัฐมนตรีตอบทางราชกิจจานุเบกษา

ของนายเผด็จ จิราภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จังหวัดพิจิตร

เรื่อง การมอบอำนาจสืบสวนและจับกุมโจรผู้ร้ายให้ กำนันผู้ใหญ่บ้าน

คำถาม

ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามเกี่ยวกับการทำงานในหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอให้รัฐมนตรีตอบในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๕๓ ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยเมื่อเร็ว ๆ นี้กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในเรื่องอำนาจหน้าที่ในการจับกุมโจรผู้ร้ายในส่วนภูมิภาคว่า ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านแต่ฝ่ายเดียว เว้นแต่เหลือกำลังความสามารถจึงจะต้องอาศัยกำลังฝ่ายตำรวจ และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระงับการส่งสายตรวจไปยังตำบลต่าง ๆ นั้นเสีย ซึ่งคำสั่งฉบับนี้เป็น การเปลี่ยนแปลงระเบียบปฏิบัติราชการและนโยบายในด้านการรวบรวมโจรผู้ร้ายขึ้นใหม่แตกต่างไปจากเดิม เหตุนี้จึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงมหาดไทยมีเหตุผลประการใดในการที่มีคำสั่งเปลี่ยนแปลงนโยบายและระเบียบปฏิบัติราชการในเรื่องดังกล่าวข้างต้นเช่นนั้น และกระทรวงมหาดไทยหวังจะได้รับผลดีแน่นอนจากคำสั่งใหม่นี้หรือเป็นการทดลอง

๒. กระทรวงมหาดไทยทราบหรือไม่ว่า ฐานะความเป็นอยู่ รายได้จากเงินเดือนกำลังความรู้ความสามารถ และเครื่องมือของกำนันผู้ใหญ่บ้านผู้ซึ่งจะปฏิบัติตามคำสั่งใหม่นี้ มีเพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่เพียงใดหรือไม่ จะเพียงพอแก่การปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลดีหรือไม่ ถ้าไม่พอเพียงจะจัดการแก้ไขหรือปรับปรุงอย่างไรและเมื่อใด.

คำตอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑. หลักการปราบปรามโจรผู้ร้ายซึ่งกระทรวงมหาดไทยส่งการไปยังจังหวัด ซึ่งมีสาระสำคัญมอบให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้สืบสวนจับกุมนั้น ไม่ใช่หลักการที่วางขึ้นใหม่ หากเป็นอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านมีมาแต่เดิมอยู่แล้วตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ และมีกฎหมายให้ตำรวจ, อำเภอพื้นที่หน้าที่ความรับผิดชอบแต่อย่างใด ความมุ่งหมายเพียงต้องการให้กำนันผู้ใหญ่บ้านดำเนินการในคดีธรรมดาซึ่งโดยสภาพและลักษณะของรูปเรื่องทำให้กำนันผู้ใหญ่บ้านดำเนินการเสียในเบื้องต้นแล้วก็จะเป็นการสะดวกรวดเร็วและได้ผลดี ส่วนเรื่องสำคัญร้ายแรง เช่น คดีอุกฉกรรจ์หรือคดีลักขโมยของยากในการสืบสวน ซึ่งจะต้องพิจารณาตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ตรวจชันสูตรร่องรอยหลักฐานต่าง ๆ ทางวิชาการเหล่านี้ ก็คือหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จะต้องดำเนินการไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่วางไว้

๒. เกี่ยวกับฐานะความเป็นอยู่, รายได้จากเงินประจำตำแหน่ง, กำลังความรู้ความสามารถ ตลอดจนเครื่องมือของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นกระทรวงมหาดไทยได้ทราบและคำนึงถึงอยู่เสมอ และได้พิจารณาหาทางส่งเสริมปรับปรุงอยู่ทุกวิถีทางแล้ว เช่น ดำเนินการโดยอาศัยกฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ ๗๐ (พ.ศ. ๒๔๙๕) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยลดและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษีบำรุงท้องที่ให้กำนันผู้ใหญ่บ้านมีรายได้อีกส่วนหนึ่งของเงินภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บได้ ดำเนินการพิจารณาปรับปรุงเงินประจำตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้านให้มากยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงหลักการที่สำคัญบางประการเพื่อให้มีสมรรถภาพสูง

อย่างไรก็ตาม อำนาจหน้าที่ซึ่งได้สั่งการใหม่ในคราวนี้เป็นหน้าที่เดิมของกำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งมีอยู่ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ และเคยปฏิบัติอยู่แล้ว ฉะนั้น เมื่อได้กำชับให้ระหนักถึงความสำคัญของอำนาจหน้าที่ และให้มีความเข้าใจถึงการปฏิบัติของตนดำเนินงานกันอย่างจริงจังแล้ว ก็ย่อมไม่เกิดความสามารถประกอบทั้งทางราชการจะคอยเอาใจใส่สอดส่องอบรมชี้แจงและปรับปรุงอยู่อย่างใกล้ชิดอีกทางหนึ่งด้วย.

ของนายถึก พรหมมานพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง

เรื่องการปรับปรุงส่งเสริมชาวสวนยางภาคใต้

คำถาม

ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามเกี่ยวกับการทำงานในหน้าที่ของกระทรวงเกษตร เพื่อขอให้รัฐมนตรีตอบในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๕๒ ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าการทำสวนยางในภาคใต้ ในขณะที่ชาวสวนยางปลูกยางกัน ตามบุญตามกรรม มิได้รับการช่วยเหลือส่งเสริมจากทางราชการในเรื่องคุณภาพและปริมาณ มีแต่จะเก็บแต่ค่าธรรมเนียมและค่าภาษียางแต่ประการเดียว เมื่อเทียบคุณภาพและปริมาณกับของต่างประเทศ เช่น ในแหลมมะลายูและอินโดนีเซียแล้วต่างกันมาก จึงใคร่ทราบบว่ารัฐบาลมีนโยบายในการปรับปรุงส่งเสริมช่วยเหลือชาวสวนยางในเรื่องคุณภาพให้ดีขึ้นและในเรื่องปริมาณน้ำยางมากขึ้นกว่าเดิมด้วยโครงการและวิธีการอย่างไร

คำตอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

ในการปรับปรุงส่งเสริมการยางนั้น กระทรวงเกษตรกำลังดำเนินงานส่งเสริมอยู่แล้วทั้ง ๒ ด้าน คือ ทั้งในด้านการผลิตยางพันธุ์ดี และในด้านการผลิตยางให้มีคุณภาพดีขึ้นด้วย เพื่อจะได้มีปริมาณน้ำยางมากขึ้นกว่าเดิม ดังนี้

๑. การส่งเสริมในด้านการปลูกยางพันธุ์ดี กระทรวงเกษตรมีโครงการที่จะดำเนินงานในเรื่องนี้อยู่แล้ว และในปัจจุบันนี้ ได้ดำเนินงานอยู่หลายวิธี คือ

(๑) ได้จัดหาพันธุ์ยางภายในประเทศที่เห็นว่าดีพอที่จะใช้ทำพันธุ์ ได้มาจำหน่ายแจกให้แก่เจ้าของสวนยางที่ต้องการ ในระยะหลังสงครามนี้ ได้แจกจ่ายพันธุ์ยางแก่นักล่านี้ให้แก่เจ้าของสวนยางไปรวมทั้งสิ้น ๓๓๖,๔๑๘ เมล็ด ถึงตายาง ๒๐๐ หลา ในปี ๒๕๔๕ มีผู้สั่งจองไว้ประมาณ ๒๖๐,๐๐๐ เมล็ด

(๒) ได้สั่งซื้อพันธุ์ยางดีจากต่างประเทศมาจำหน่ายได้ในราคาต่ำที่สุด พันธุ์ยางดีที่ส่งมานั้นมีทั้งเมล็ดและกิ่งคายาง

เมื่อก่อนสงคราม คือในระหว่าง ๒๔๘๒-๒๔๘๕ ได้สั่งซื้อเข้ามา มีจำนวน ๒๘,๐๐๐ เมล็ด และกิ่งตา ๕๕๗ หลา กิ่งคอกตา ๘,๘๐๐ กอ ต้นคอกตา ๓๐ ต้น พันธุ์ยางเหล่านี้บางส่วนได้ปลูกขยายพันธุ์ไว้ตามสถานีทดลองการยาง มีตารางพันธุ์คืออยู่หลายชนิดพร้อมที่จะจำหน่ายจ่ายแจกให้ได้

ในระยะหลังสงคราม ปรากฏว่าเพิ่มมีเจ้าของยางเริ่มสนใจกิจการปลูกยางด้วย พันธุ์ดีมี ๑-๒ ปีที่แล้วมา จึงได้เริ่มสั่งซื้อเข้ามาจำหน่ายให้ต่อไปในปี ๒๔๘๕ ถึงเข้ามาเป็นจำนวน ๑๘,๑๐๐ เมล็ด กิ่งตา ๑๔๕ หลา และในปี ๒๔๘๕ ได้สั่งซื้อไปแล้วเป็นจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ เมล็ด เมล็ดยางเหล่านี้ส่งมาเพื่อจำหน่ายให้แก่ผู้ต้องการทั้งสิ้น ในปี ๒๔๘๖ และในปีต่อไป ก็จะได้สั่งซื้อทวีให้มากยิ่งขึ้นไปด้วย

(๓) ส่วนยางรายใดที่มีความประสงค์จะปลูกโดยวิธีคอกตา ถ้ายังคอกตาเองไม่ได้ ก็ให้ส่งเจ้าหน้าที่ไปช่วยคอกตาให้

(๔) นอกจากได้ดำเนินการจัดหาเมล็ดคอกตา พันธุ์ดีและคายางพันธุ์จากภายในและภายนอกประเทศให้แล้ว กระทรวงเกษตรยังได้เตรียมการช่วยเหลือเจ้าของสวนยางในระยะเวลาข้างหน้าอีกด้วย โดยการ จัดสร้างแปลงเพาะขยายพันธุ์ยางในท้องที่ต่าง ๆ รวม ๑๗ แห่ง และ ๒-๑๐ ไร่ เพื่อให้สะดวกแก่เจ้าของสวนยางในท้องที่นั้น ๆ และในท้องที่ใกล้เคียง และถ้าวิธีจะให้ มีแปลงเพาะขยายพันธุ์เช่นกล่าวนี้ ในทุก ๆ ท้องที่ที่มีการปลูกยางมาก ในโอกาสต่อไปด้วย ตามกำลังเงินงบประมาณที่จะได้รับ

ตามที่กล่าวมานี้ พอจะเห็นได้ว่าทางราชการได้พยายามอย่างยิ่งที่จะหาทางพันธุ์ดีมาจำหน่ายจ่ายแจกให้แพร่พันธุ์ออกไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๓. ในด้านการส่งเสริมการผลิตยางให้ ได้คุณภาพสูงขึ้นนั้น ในเรื่องนี้กระทรวงเกษตรได้พยายามและได้ดำเนินงานอยู่แล้วหลายทางเช่นกัน แต่ในการส่งเสริมงานด้านนี้ จะให้สำเร็จลุล่วงไปตามความตั้งใจนั้น ต้องอาศัยเวลานานสักหน่อย เพราะต้องอาศัยความร่วมมือกับเจ้าของสวนยางที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ เท่าที่กระทรวงเกษตรได้ดำเนินงานช่วยเหลือในเรื่องนี้อยู่ในขณะนี้ดังนี้

(๑) ได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปชี้แจงแนะนำถึงวิธีทำยาง ให้ ได้คุณภาพดีในท้องที่
ตำบลต่าง ๆ เป็นครั้งคราว

(๒) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้มีความรู้ในเรื่องนี้ ได้จัดการอบรมเจ้าหน้าที่ ณ ที่
สถานีการยาง (สงขลา) อำเภอหาดใหญ่ เพื่อเจ้าหน้าที่จักได้รู้วิธีชี้แจงแนะนำได้ถูกต้อง

(๓) ได้พยายามช่วยเหลือจัดหาสิ่งของเครื่องใช้และอุปกรณ์ ในการทำยาง เช่น
น้ำกรดฟอร์มิค น้ำกรดฮาเซติก ตะกั่ว และเครื่องใช้ ในการปราบโรคต้นยาง เป็นต้น มา
จำหน่ายให้ ในราคาต่ำที่สุด แต่การช่วยเหลือตามที่กล่าวนี้ ขณะนี้อยู่ในขั้นเริ่มต้น และ
อาจมีจำหน่ายได้พร้อมเพียงในราวคั้งนี้ เครื่องมือเครื่องใช้เหล่านี้จะช่วยให้การทำยางได้
คุณภาพสูงขึ้น

(๔) เพื่อให้เห็นผลงานการส่งเสริมดังกล่าวรวดเร็วขึ้น รัฐบาลจึงมีนโยบาย
ให้เปิดสหกรณ์อุตสาหกรรมยางขึ้นในท้องที่ต่าง ๆ ในภาคใต้ ซึ่งขณะนี้ได้มีขึ้นหลายแห่ง
แล้ว เช่นที่ นาท่ามและบ้านโพธิ์ ในจังหวัดตรัง เมะมาวี นาประดู่ ในจังหวัดปัตตานี ยี่งอ
คันทรงมัส ในจังหวัดนราธิวาส และทุ่งชัยใต้ จังหวัดพัทลุง เป็นต้น และในปี ๒๕๕๖ นี้ก็
กำลังพิจารณาจะเปิดในตำบลอื่น ๆ อีก สหกรณ์อุตสาหกรรมยางเหล่านี้ นอกจากจะรวบรวมน้ำ
ยางของสมาชิกมาช่วยทำยางให้ได้คุณภาพสูงขึ้น จำหน่ายได้ราคาดีขึ้นแล้ว ยังจะเป็นตัว
อย่างอันดีที่เจ้าของสวนยางในท้องที่ใกล้เคียงได้เห็นและคัดแปลงปรับปรุงวิธีการทำยางของเขา
ให้ดียิ่งขึ้นด้วย

(๕) เพื่อผลงานในระยะเวลายาว กระทรวงเกษตรยังมีโครงการที่สร้างสวนทศ
ลงขึ้นทำนองเดียวกับที่มีอยู่แล้วที่ตะพงษ อำเภหาดใหญ่ และที่สถานีคลองจันดี อำเภอควาง
จังหวัดนครศรีธรรมราชขึ้นอีก คือ ที่ตำบลกะช่อง อำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง ตำบลทับปด
อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ ตำบลวังทับ อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา ตำบลบางปอ
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา และที่โคกปรือเมือง อำเภอสุไหงปาดี จังหวัดนราธิวาส เป็นต้น
สวนทดลองเหล่านี้จะเป็นแหล่งผลิตยางตัวอย่างส่งไปข้างหน้า และจะเป็นแหล่งขยายพันธุ์ยาง
ไปโดยทั่วด้วย.

บริษัทอุตสาหกรรมไม้ทหารผ่านศึก จำกัด

ด.ล.เลขที่ ๑๔๗๖-๑๔๘๐ ถนนกรุงเกษม พระนคร

โทร. ๒๑๔๓๔, ๒๓๕๐๒ โทรเลขย่อ "ผ่านศึก" กรุงเทพฯ ฯ

ทำการป่าไม้, ค้าไม้แปรรูป, ถ่าน
รับส่งสินค้า, และส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ
ทำการค้าสินค้าพื้นเมือง.

โรงค้าไม้แปรรูป ตั้งอยู่ถนนลูกหลวง เจริญสะพานจตุรภักดิ์ (สะพานขาว)
จังหวัดพระนคร โทร. ๔๗๓๒๖
จำหน่ายไม้เต็งรัง, ไม้ยางแปรรูป, ไม้ซุงและขายปลีก
ราคาเยาว์

เฉพาะข้าราชการประจำการและทหารผ่านศึกลดราคาให้เป็นพิเศษอีก.

โรงค้าถ่าน ตั้งอยู่ ถนน กรุงเกษม หน้าวัด มกุฎกษัตริยา ราม
จังหวัดพระนคร โทร. ๒๓๕๗๓
จำหน่ายถ่าน ไม้เบญจพรรณ ราคา เยาว์ ตาม ที่ องค์กร
สงเคราะห์ทหารผ่านศึกกำหนด เพื่อช่วยเหลือการครองชีพ
ของประชาชน ไม้ซุง และขายปลีกโดยจัดส่งถึงที่อยู่
ของผู้ซื้อ.

บริการสะดวก รวดเร็วและซื้อตรง.

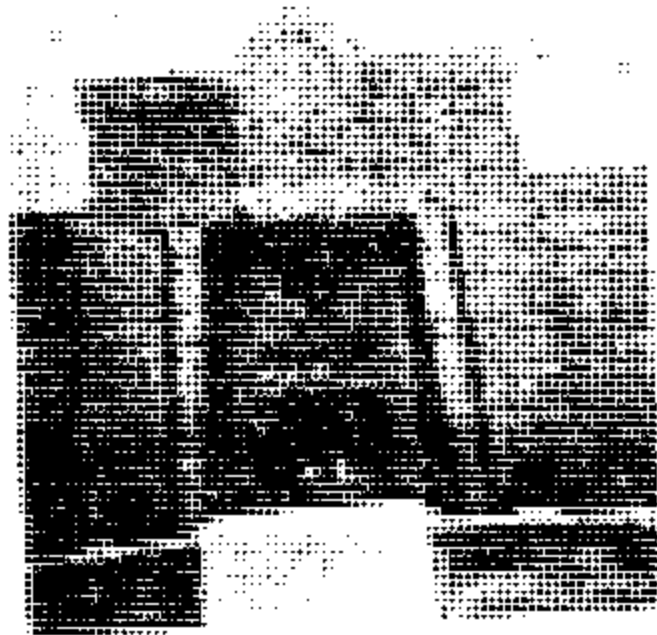

งานวันกองทัพอากาศ

กองทัพอากาศได้จัดให้มีงานวันที่ระลึกกองทัพอากาศขึ้น เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม
 สกนี้ มีการบินแปรขบวน บินผาดโผน บินดัดเครื่องยนต์ บินทิ้งระเบิดนาปาล์ม เฮลิคอปเตอร์
 แต่งเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ ฯลฯ มีประชาชนไปชมกันอย่างคับคั่ง และในเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ได้เสด็จพระราช
 ดำเนินไปทอดพระเนตรการแสดงนี้ด้วย งานนี้ได้รับจัดลงด้วยความเรียบร้อย.

รัฐพิธีวันพระลูกมหาจักร

ปฐมบรมราชานุสรณ์

วันที่ ๖ เมษายน เวลา ๑๖ นาฬิกา ๓๐ นาที
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ
 พระบรมราชินีเสด็จไปยังอุโบสถวัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงจุดธูปเทียนถวาย
 นมัสการพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร พระสัมพุทธ
 พระรณ และพระพุทธรูปฉลองพระองค์ แล้วพระบาท
 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม
 ราชินี ทรงจุดธูปเทียนเครื่องนมัสการ แล้วเสด็จพระ
 ราชดำเนินไปยังปราสาทพระเทพบิดรทรงจุดธูปเทียน

เครื่องราชสักการะถวายบังคมสมเด็จพระบรมมหากษัตริยาธิราช เสด็จพระราชดำเนินไปยัง
ปฐมบรมราชานุสรณ์ ทรงจุดธูปเทียนเครื่องราชสักการะ ถวายบังคม พระบาทสมเด็จพระพุทธ-
ยอดฟ้าจุฬาโลก แล้วเสด็จพระราชดำเนินกลับ

งานฉลองวันสงกรานต์

งานฉลองวันสงกรานต์ประจำพุทธศักราช ๒๕๕๖ คณะกรรมการจัดงาน อันมี
พระยารามราชภักดีเป็นประธาน ได้จัดให้มีขึ้น ณ บริเวณท้องสนามหลวง

วันที่ ๑๓ เมษายน เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา อัญเชิญพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์จากพระที่นั่ง
พุทธไสยาสน์ในพิพิธภัณฑสถาน โดยขบวนรถยนต์ ข้ามไปยังถนนวิภาวดี ไปหยุดขบวนที่
วงเวียนใหญ่ เพื่อให้ประชาชนนมัสการ แล้วอัญเชิญกลับมาประดิษฐาน ณ ปราสาทที่จัดไว้
ในบริเวณสนามหลวงด้านใต้ เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา ประธานกรรมการจัดงานเชิญธงชาติขึ้น
สู่ยอดเสา เจ้าหน้าที่จุดพลุสัญญาณเบ็ดเตล็ด ต่อจากนี้ได้เปิดโอกาสให้ประชาชน ชื่นชมหน้า
พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ได้มีการแสดงกีฬา และการเล่นพื้นเมือง กระบี่กระบอง ตะกร้อลอดบ่วง
ละบัวว่า ประการที่ว่าภาพ จนถึงเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

เวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา พระสงฆ์ ๑๐ รูปเจริญพระพุทธมนต์ ณ กระโจมพิธี
ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๕.๐๐ นาฬิกา มีมหรสพให้ประชาชนชม

เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา มีการประกวดดอกไม้เพลิง

วันที่ ๑๔ เมษายน เวลา ๗.๓๐ นาฬิกา ประชาชนถวายอาหารบิณฑบาต
พระภิกษุสงฆ์ เวลา ๗.๓๐ นาฬิกา ถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์ ๑๐ รูปที่มาเจริญพระพุทธมนต์
ในวันก่อน เสร็จภัตตาหารแล้วถวายเครื่องไทยธรรม พระสงฆ์อนุโมทนาและประพรมน้ำพระพุทธ-
มนต์ แล้วพระสงฆ์ ๕๐ รูปยังลุลูกอุ้มผู้เสียชีวิตในมหาสงครามโลกครั้งที่ ๑ เสร็จแล้ววาง
พวงมาลา เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา พระสงฆ์ ๒๐ รูปยังลุลูกศพผู้เสียชีวิตในสงครามเกาหลี ณ
วัดโสมนัสวิหาร เสร็จแล้ววางพวงมาลา เวลา ๘.๓๐ นาฬิกา พระสงฆ์ ๑๐๐ รูปยังลุลูก ณ
อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ เสร็จแล้ววางพวงมาลา เวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา มีการแสดงกีฬาการเล่น
พื้นเมือง และการประกวดว่าภาพ จนถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกา เวลา ๑๘.๐๐ ถึง ๒๕.๐๐ นาฬิกา

มีมหรศพให้ประชาชนชม เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา มีการประกวดดอกไม้เพลิง เวลา
๒๔.๐๐ นาฬิกา เชิญธงชาติลงจากยอดเสา บรรเลงเพลงชาติแล้วดับงาน

งานวันแม่

สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้จัดให้มีงานวันแม่ขึ้นในวันที่ ๑๕ เมษายนอย่างเช่นใน
ปีก่อน ๆ ผลของการประกวดแม่มีดังนี้

แม่ประจำชาติ ได้แก่ นางชวนจิตต์ นาคเลวี อายุ ๕๕ ปี มีบุตรที่มีชีวิตอยู่
๑๕ คน

แม่รองประจำชาติ ได้แก่ นางมาลี ขรรจบง แม่ประจำภาค ๑ อยู่ที่จังหวัดชัยนาท
อายุ ๓๙ ปี มีบุตรที่มีชีวิตอยู่ ๑๐ คน

รางวัลชมเชย นางบุญส่ง วิมุกตานนท์ แม่ประจำภาค ๓ อยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา
อายุ ๓๘ ปี มีบุตร ๙ คน

นางเจริญ มงคลศิริ แม่ประจำภาค ๖ อยู่ที่จังหวัดพิจิตร อายุ ๕๒ ปี มีบุตร
๑๒ คน

นางฉาน อังควัฒนา แม่ประจำภาค ๔ อยู่ที่จังหวัดอุดรธานี อายุ ๓๔ ปี มีบุตร
๑๑ คน

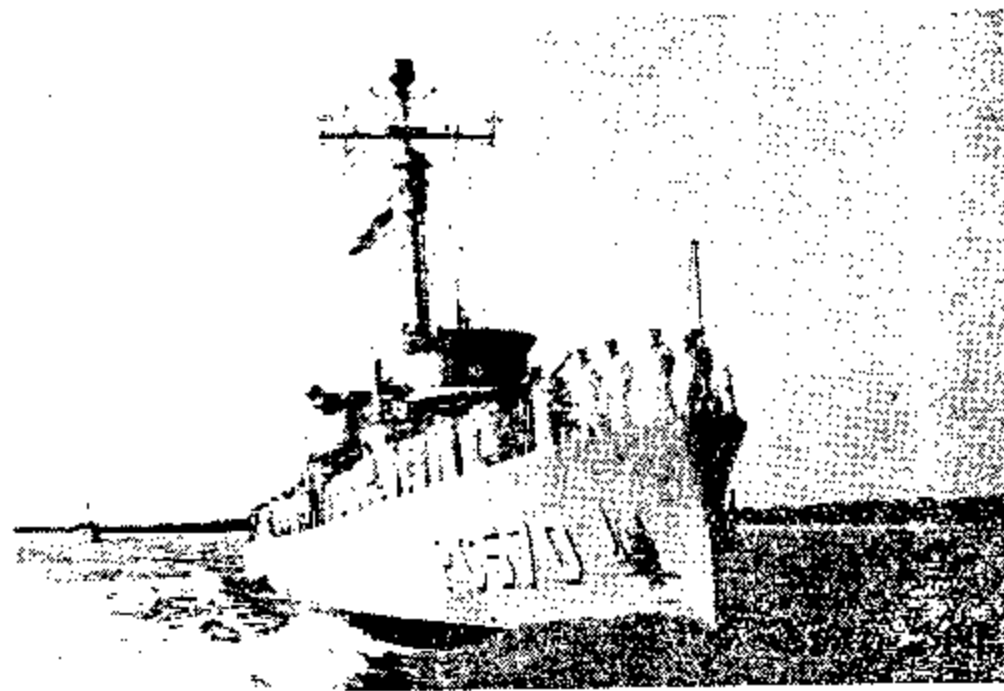
นางรวี ภูชาติ แม่ประจำภาค ๒ อยู่ที่จังหวัดชลบุรี อายุ ๔๘ ปี มีบุตร ๑๗ คน
(ได้รับรางวัลผู้มีบุตรมากที่สุดอีกด้วย)

นางปรียา นุชนิยม แม่ประจำภาค ๘ อยู่ที่จังหวัดชุมพร อายุ ๓๐ ปี มีบุตร ๘ คน
นางพร้อม รัตน์พล แม่ประจำภาค ๗ อยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี อายุ ๓๘ ปี มีบุตร

๑๑ คน
นางเต่า จันทร์วิโรจน์ แม่ประจำภาค ๕ อยู่ที่จังหวัดลำปาง อายุ ๕๕ ปี มีบุตร
๙ คน (ได้รับรางวัลในด้านสังคมเป็นพิเศษอีกด้วย)

รางวัลผู้มีบุตรมากแต่มีรายได้น้อย ได้แก่ นางชิต ตามเพชรภรณ์ อยู่จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา อายุ ๕๑ ปี มีบุตร ๑๓ คน

เรือรบหลวง “ล่องลม” ซึ่ง
เพิ่งรวมเข้าอยู่ในกองทัพเรือไทย
เมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้มาถึงประเทศไทย
วันที่ ๑๗ เมษายน จากสหรัฐ
อเมริกา เรือลาดตระเวนลำนี้มี
เครื่องเรทาร์อย่างทันสมัย เครื่อง
ลิบจับเรือดำน้ำ บันใหญ่ที่มี
ประโยชน์ใช้ไ้ทั้ง ๒ ทาง และ

เครื่องระเบิดเรือดำน้ำติดตั้งอยู่ด้วย เรือรบหลวง “ล่องลม” เป็นเรือลาดตระเวนของสหรัฐ
อเมริกามาถ่อน เป็นเรือลำที่ ๓ ที่สหรัฐมอบให้แก่ประเทศไทยเพื่อเสริมสร้างกำลังป้องกัน
ประเทศ

เอกอัครราชทูตไทยประจำสหรัฐอเมริกา

มิตรภาพอายุ ๑๒๐ ปี

เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ค.ศ. ๑๙๖๓ - - ร้อยยี่สิบปีมาแล้ว - - รัฐบาลไทยและ
รัฐบาลอเมริกัน ได้ลงนามในสนธิสัญญาสัมพันธไมตรีและพาณิชย์ระหว่างสองประเทศ
มาตรฐานหนึ่งในสนธิสัญญาดังนั้นซึ่งลงนามกัน ณ กรุงเพซ กล่าวว่ “ยอมจักมีสันติภาพ
ฉันวันครระหว่างสหรัฐอเมริกาและพระมหากษัตริย์แห่งกรุงสยาม” สนธิสัญญาดังนั้นยังระบุ
ด้วยว่า “ชาวสยามและประชากรชาวอเมริกันจักมีการติดต่ค้าขายกันด้วยความ
สุจริตในเมืองท่าของแต่ละประเทศตามข้อจำกัดที่สมควร” ซึ่งระยะร้อยยี่สิบปีต่อดังนั้นได้ลิขิต
ลงไปแล้ว ชาติทั้งสองนี้ก็ได้มีไมตรีผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้นในความสงบสุขและสุจริตต่อกัน

สนธิสัญญาฉบับนี้แห่งพันธไมตรีอันยืนยงระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกานั้นอยู่ที่
เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน

เอกอัครราชทูตไทยคนปัจจุบันคือนายพงษ์ สารสิน อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การต่างประเทศผู้นี้ได้ยื่นสาส์นตราตั้งต่อประธานาธิบดีอเมริกันเมื่อฤดูร้อน ค.ศ. ๑๙๕๓ ท่าน

ครองชีวิตอยู่อย่างผาสุกกับภริยาและธิดาในสถานเอกอัครราชทูตไทย ซึ่งรัฐบาลไทยได้สร้าง
ขึ้นในกรุงวอชิงตันเมื่อปี ๑๙๒๐ ท่านเอกอัครราชทูตพร้อมด้วยคณะมีที่ทำงานอยู่ในสำนัก
สถานเอกอัครราชทูตไทย

นอกจากเป็นผู้แทนแห่งสัมพันธภาพระหว่างประเทศของท่านกับรัฐบาลอเมริกันและ
อยู่ในท่ามกลางผู้แทนการทูตนานาชาติที่ชุมนุมกันอยู่ ณ กรุงวอชิงตันแล้ว ท่านเอกอัครราชทูต
พจน์ยังเป็นผู้หนึ่งในคณะผู้แทนประเทศไทยประจำองค์การสหประชาชาติในนิวยอร์ก ก่อน
หน้านั้นคือในปี ๑๙๕๐-๕๑ ท่านได้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะกรรมการเชื่อมโยงและบูรณะพื้นที่เกาหลีขององค์การสหประชาชาติด้วย

สัมพันธภาพทางการทูตอันเป็นทางการครั้งแรกระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกา
มีขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๘๘๕ ในยุคนั้น สหรัฐอเมริกาได้ส่งอัครราชทูตมาประจำกรุงเทพฯ และไทย
ก็ให้อัครราชทูตประจำราชสำนักเชนตี่ เยมส์ ประเทศอังกฤษ [พระยาอัครราชทูต
(กัศลา บุรณศิริ)] ปฏิบัติหน้าที่เป็นอัครราชทูตนอกพำนักของสหรัฐอเมริกาอีกด้วย ใน ค.ศ. ๑๙๐๔
ก็มีอัครราชทูตไทยที่ประจำอยู่ในวอชิงตัน และใน ค.ศ. ๑๙๕๗ เมื่อทางราชการได้ยกฐานะ
สถานอัครราชทูตขึ้นเป็นสถานเอกอัครราชทูต ผู้แทนของประเทศไทยก็กลายเป็นเอกอัครราชทูต.

ภายในห้องโถงใหญ่อันสวยงาม
ของสถานเอกอัครราชทูตไทย— อยู่
ห่างไปไม่กี่ตัวตึกจากสถานที่ทำงาน
—ท่านเอกอัครราชทูตพจน์ กำลัง
กำลัง พักผ่อน หย่อน ธารมณี อยู่กับ
ภริยา (คนกลาง) และนางสาว
พิมพ์ลวี ธิดาอายุ ๒๑ ปี บุตรีชาย
คนหนึ่งของท่านเอกอัครราชทูตกำลัง

ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยดิกกีในสหรัฐอเมริกา มีานลี แล และฉนังลีชมภู่ภายในห้องเป็นฉาก
หลังให้เห็นศิลปวัตถุประดับมุกต่าง ๆ ที่นำมาจากประเทศไทย

บุคคลสำคัญของอเมริกามาเยี่ยมสภาผู้แทนราษฎร

นายแอตเลย์ อี. สตีเวนสัน ผู้เคยเป็นข้าหลวงมลรัฐอินดีแอนอยส์เป็นสมาชิกวุฒิสภา และเป็นคู่แข่งชิงตำแหน่งประธานาธิบดีอเมริกันกับนายดีไวท์ ไอเซนฮาวร์ ประธานาธิบดีอเมริกันปัจจุบัน ในการเลือกตั้งเมื่อ ค.ศ. ๑๙๕๒ ได้มาเยี่ยมตะวันออกเฉียงใต้ ได้มาถึงกรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๓๐ เดือนนี้ โดยทางเครื่องบิน จากสิงคโปร์ มีกำหนดพักอยู่กรุงเทพฯ ๓ วัน

หลังจากได้เยี่ยมคำนับพล.ร. นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแล้ว เมื่อวันที่ ๓๑ เดือนนี้เวลา ๑๕.๑๕ น. นายแอตเลย์ สตีเวนสันกับคณะได้พากันมาชมสภาผู้แทนราษฎร ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรได้ออกต้อนรับ นำชมสถานที่โดยตลอด และได้อำลากลับไปเมื่อเวลา ๑๕.๕๐ น.

ข่าวสหประชาชาติ

เลขานุการสหประชาชาติคนใหม่ - นับว่าเป็นครั้งแรกภายในระยะเวลา ๓ - ๔ ปีนี้ที่กลุ่มมหาอำนาจตะวันตกและตะวันออกได้ตกลงกันในปัญหาที่สำคัญ ๆ และการเลือกนายแด็ก แฮมมาร์โซล ชาวสวีเดน ดำรงตำแหน่งเลขานุการสหประชาชาติ สืบแทนนายทริกเว ลี โดยคะแนนเสียงในที่ประชุมคณะมนตรี ๑๐ คะแนนต่อ ๐ (จีนคณะชาติงดการออกเสียงเพราะเหตุว่าสวีเดนได้รับรองเงินแดง)

นายแด็ก แฮมมาร์โซล (DAG HAMMARSKJOLD) เกิดในภาคใต้ของประเทศสวีเดนเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๔๔๘ (๑๙๐๕) เป็นบุตรของผู้มีตระกูลสูงของสวีเดน บิดาของเขาซึ่งขณะนั้นมีอายุ ๘๑ ปี เคยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของสวีเดนในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๑ ส่วน

นายแด็ก แฮมมาร์โซล

LIART

พิชายซึ่งได้ถึงแก่กรรมไปแล้วที่เคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลโลก ณ กรุงเฮก ในขณะนั้นนายแอมมาร์ โซลยังเป็นโสด

นายแอมมาร์ โซลได้รับการศึกษาที่มหาวิทยาลัยแอปซาดาในสวีเดน ซึ่งได้ศึกษาและชำนาญภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศสและเยอรมันเป็นดีเยี่ยม เขาได้สำเร็จการศึกษาวชิราภุมายเมื่อ ค.ศ. ๑๙๓๔ และเป็นกรรมการของธนาคารชาติสวีเดนในปี ๑๙๓๕ และระหว่างปี ๑๙๓๖ ถึง ๑๙๔๕ ได้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงการคลัง (ขณะนั้นมีอายุ ๓๑ ปี) และในปี ๑๙๔๑ เขาได้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการธนาคารชาติสวีเดน ใน ค.ศ. ๑๙๔๖ นายแอมมาร์ โซล ได้ย้ายมายังกระทรวงการต่างประเทศสวีเดนในฐานะผู้เชี่ยวชาญทางการเศรษฐกิจและการคลัง แต่ไม่ได้สมัครเข้าอยู่ในพรรคการเมืองใด ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ นายแอมมาร์ โซลได้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับคณะกรรมการเศรษฐกิจและการคลังต่างๆ ในภาคพื้นยุโรปเสมอ ในปี ๑๙๕๑ เขาได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศสวีเดน และเป็นหัวหน้าคณะของประเทศสวีเดนในองค์การสหประชาชาติ

งานใหม่ของนายแอมมาร์ โซลนี้มีกำหนด ๕ ปี เขาจะได้รับเงินเดือนละ ๒๐,๐๐๐ เหรียญอเมริกัน (ประมาณภาษี) โดยเพิ่มค่าเช่าที่อาศัยอีกปีละ ๑๕,๐๐๐ เหรียญกับค่าพาหนะต่างๆ อีก ๒๐,๐๐๐ เหรียญ

การพยายามเพื่อล้นตลิ่งภาพของคอมมิวนิสต์

ต่อไปนี้ เป็นปฏิทินของข้อเสนอเพื่อ "ล้นตลิ่งภาพ" ของคอมมิวนิสต์ -

- ๕ มีนาคม ๒๔๙๖ - จอมพลสตาลินได้ทิ้งแก่กรรม
- ๑๕ มีนาคม ๒๔๙๖ - นายมาเลนคอฟ นายกรัฐมนตรีคนใหม่ของโซเวียตได้แถลงว่าการเจรจาเพื่อ "ล้นตลิ่งภาพ" จะเป็นเครื่องมือขจัดข้อขัดแย้งระหว่างกลุ่มมหาอำนาจตะวันออกและตะวันตก
- ๑๙ มีนาคม ๒๔๙๖ - นายพลชอว์คอฟ ได้เสนอให้มีการเจรจากันระหว่างอังกฤษกับโซเวียต (ภายหลังสหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศสได้เข้าร่วมประชุมด้วย) เพื่อขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นบนอากาศของระหว่างประเทศ
- ๒๐ มีนาคม ๒๔๙๖ - นายไมโตคอฟได้ดำเนินการด้วยตนเองเพื่อได้ปลดปล่อยพลเรือนชาวอังกฤษ และต่อมาฝรั่งเศสในเกาหลีเหนือ

- ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๖ - เป็นครั้งแรกที่วิฑูรย์มอส์โคว์ ให้เกียรติแก่กลุ่มมหาอำนาจตะวันตกในการช่วยให้สงครามโลกครั้งที่สองประสบชัยชนะ
- ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๖ - รัสเซียได้เสนอการตรวจลงตราให้บรรณาธิการอเมริกัน ๑๐ นาย ไปเยี่ยมกรุงมอส์โคว์กำหนด ๑ ชาติตย์
- ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๖ - บักกิ้งแฮมขอเสนอที่จะแลกเปลี่ยนเชลยศึกที่จับกุมตามทีสหประชาชาติ ได้เสนอ
- ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๖ - นายซูเอินโล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของจีนแดง ได้ยอมถอนข้อเรียกร้องของจีนแดงเกี่ยวกับปัญหาเชลยศึก
- ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ - โซเวียตรัสเซียยอมเห็นพ้องกับกลุ่มมหาอำนาจตะวันตกในการแต่งตั้งนายแฮมมาร์ โซลเป็นเลขาธิการสหประชาชาติแทนนายทวีกเวล์
- นายพลชอโคฟ ได้เสนอว่าควรมีการประชุม ๕ มหาอำนาจ เพื่อที่จะรวมประเทศเยอรมนี
- ๖ เมษายน ๒๕๕๖ - การประชุมสันติภาพที่บันนังนวมใน เกาหลีใต้ได้เริ่มดำเนินการและเป็นผลสำเร็จ เกี่ยวกับกรณีเชลยศึกที่จับกุม

เหตุการณ์เหล่านี้ได้ยังเกิดขึ้นหลังจากการมรณกรรมของสตาลิน และจะเป็นเจตนาอย่างแท้จริงของโซเวียตรัสเซียหรือไม่เป็นเรื่องที่จะต้องดูต่อไป

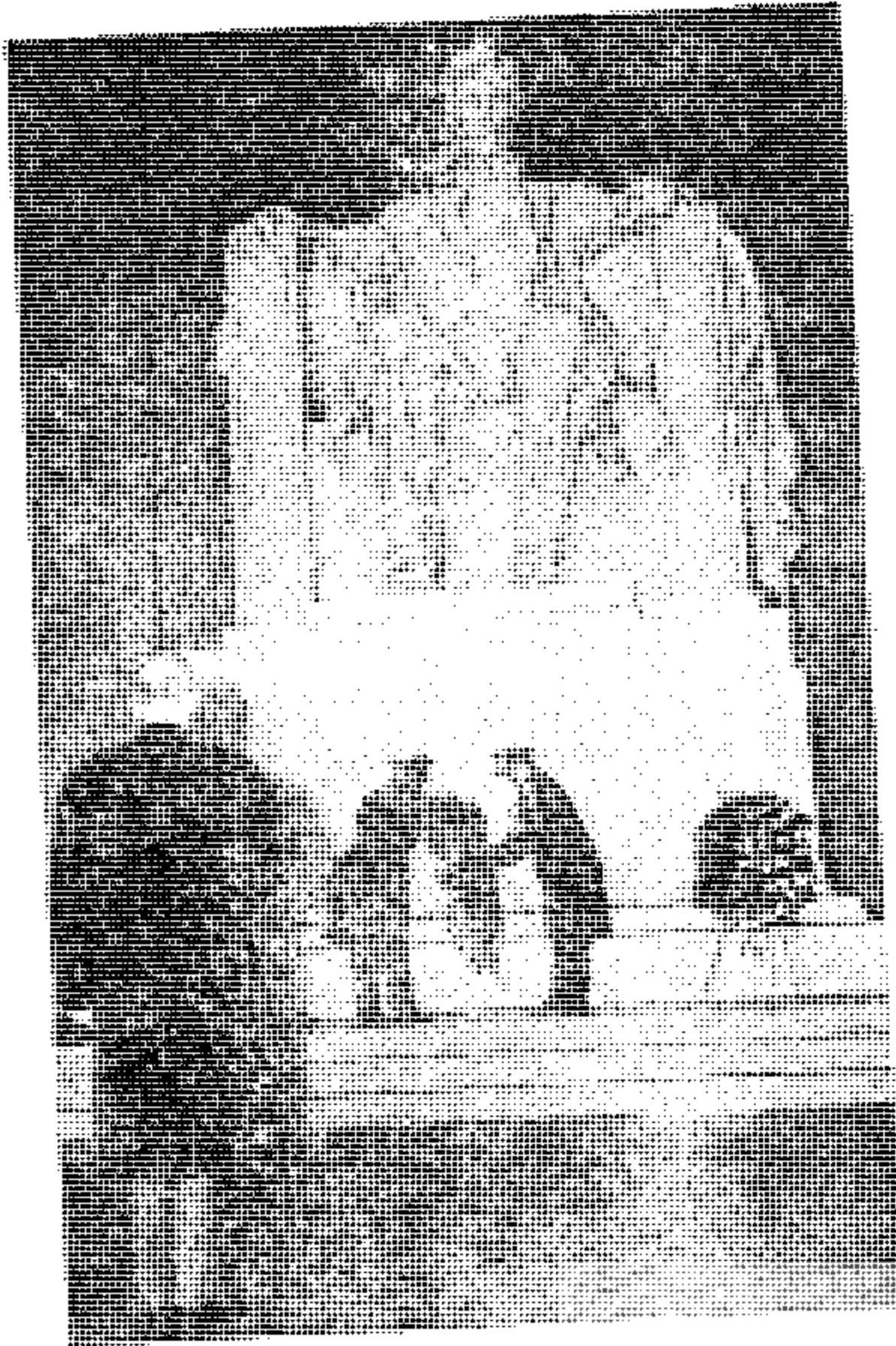
ข่าวก้านยูโรป

อังกฤษ - การเลือกซ่อมสมาชิกสภาอังกฤษซึ่ง ได้ถึงแก่กรรมหนึ่งนายและลาออกจากตำแหน่งอีกสองนาย และสมาชิกทั้งสามนายนี้สังกัดพรรคกรรมกรได้เสร็จสิ้นแล้ว ปรากฏว่าพรรคกรรมกรได้รับเลือกตั้งเข้ามาอีกทั้ง ๓ นายและเป็นสตรีด้วยคนหนึ่ง

เดนมาร์ก - เรือดำน้ำของเดนมาร์ก ได้ประสพอุบัติเหตุชนกับเรือสินค้าของสวีเดนและอัปปางลง ซึ่งเป็นผลให้ลูกเรือจำนวน ๘๑ คนเสียชีวิต เรือดำน้ำลำนี้มีลูกเรือ ๘๖ คน เหตุเกิดที่ช่องแคบดาร์ตแนล.

สหรัฐอเมริกา การทดลองระเบิดปรมาณู ซึ่งกำหนดให้ระเบิดสูง ๕,๐๐๐ ฟุต ปรากฏว่ากระจกหน้าต่างในเมืองลาสเวกัสซึ่งอยู่ห่างสถานที่ระเบิดประมาณ ๗๕ ไมล์ ได้แตก อันตรายอันจะเกิดจากคลื่นปรมาณูนี้ทำให้ต้องห้ามเครื่องบินพลเรือนที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาในอาณาเขตถึง ๑๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์.

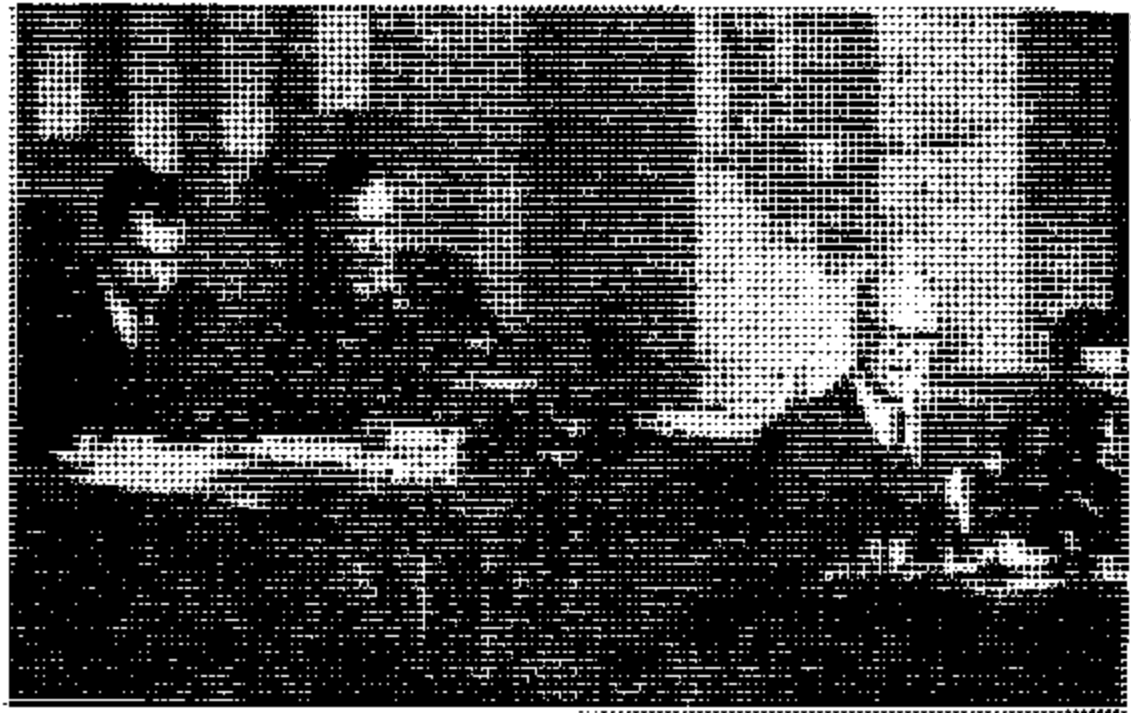

ดไวท์ ดี. ไอเซนฮาวร์ ประธานาธิบดียื่นส่งแสดงความเคารพต่อ อนุสาวรีย์เอเบอร์ฮัม ลินคอล์น ในกรุงวอชิงตัน, ดี.ซี. ขณะที่นายทหารองครักษ์ของท่านวางพวงหรีด ณ เชิงอนุสาวรีย์

พิธีนี้ทำทั่วประเทศเนื่องในวันเกิดรอบปีที่ ๑๕๕ ของประธานาธิบดีลัมบีสงครามกลางเมืองอเมริกันขึ้นเป็นพิธีจัดกัน ในประวัติศาสตร์ว่าเป็น "มหาบุรุษผู้เลกทาส".

ประธานาธิบดี ดไวท์ ดี. ไอเซนฮาวร์ กล่าวคำปราศรัยต่อที่ประชุมร่วมกันของวุฒิสภาและสภาผู้แทนแห่งสหรัฐเป็นครั้งแรกตั้งแต่

เข้ารับตำแหน่ง ท่าน
ประธานาธิบดี ไท้ เสนอ
สาส์นแห่งสหภาพเป็นทาง
การด้วยตนเองจากบัลลังก์
ในห้องประชุมสภาผู้แทน
ราษฎรใน คึกแคบัตตอล
สหรัฐ. เวชิงตัน, ดี.ซี.
ผู้ที่นั่งอยู่เบื้องหลังของ
ประธานาธิบดีขณะทีกล่าว

คำปราศรัย จากซ้ายไปขวา คือ รองประธานาธิบดี ริชาร์ด เอ็ม. นิกสัน และประธานสภาผู้
แทน โรเซฟ มาร์ติน. ผู้เป็นประธานร่วมกันในการประชุมรัฐสภา

ดไวท์ ดี. ไอเซนฮาวร์
ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา
ได้แสดงความยินดีแก่นาย-
เอกเสย์ อี. สตีเวนสัน คู
ซิงชัยพรรคเดโมแครตใน
คราวเลือกตั้งตำแหน่งประ-
ธานาธิบดีเมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ทำ
เนียบขาวในกรุง เวชิงตัน,
ดี. ซี.

ท่านประธานาธิบดีได้
เชิญนายสตีเวนสันมาสนท-
นาอันเป็นการส่วนตัวซึ่งต่าง
ก็ได้หารือกันเรื่อง การเดิน

ทางรอบโลกของนายสตีเวนสันตามที่กำหนดไว้ นายสตีเวนสันจะเดินทาง ไปเกาหลีหารือกับ
บุคคลชั้นผู้นำชาวอเมริกันและเกาหลี และเขาจะเดินทางมายังประเทศไทย (ได้มาถึง
ประเทศไทยตามข่าวที่เสนอไว้ตอนต้นแล้ว)

แม้ลิวทเซอร์ แลนซ์ จะมั่นโยบายเป็นกลางทั้งทาง
การเมืองและการทหารตลอดมา แต่ก็อาจเห็นท่าทีอันแน
ริงได้จากคำแถลงนโยบาย ณ กรุงเบอร์ลินของ ดร. เม็ลเลอร์
ปอดิบแบร์ รัฐมนตรีต่างประเทศของลิวทเซอร์ แลนซ์ที่ว่า
การขยายตัวของคอมมิวนิสต์ทำให้ประชาชนต้องเลือกเอา
ข้างหนึ่ง แต่ข้างคอมมิวนิสต์นั้นจะต้องจบลงด้วยการที่
ภายใต้ผลาญอันเป็น “อุปสรรคสำคัญแก่การสร้าง
สันติภาพ”.

ดื่มแล้วสบาย
บัดไวเซอร์
เบียร์ ลือชื่อน
ราคาเบา
บ. เอ. อี.
เทรคิง กำปะนิ
๘๖ - ๘๘
ถนนจักรวรรดิ พระนคร
โทรศัพท์ ๒๐๓๓๕

SOMETHING MORE THAN BEER
The Companion of Contentment

Budweiser

LI RT

อำนาจอธิปไตยย่อมมาจากประชาชน

ท่านอยากได้ความรู้ในเรื่องนี้

ควรอ่านรัฐสภาสาร

ถึงผู้จัดการหนังสือ "รัฐสภาสาร" สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ขอให้จัดส่งหนังสือ รัฐสภาสาร ฉบับรายเดือนไปยังผู้มีชื่อในท้ายจดหมายนี้ นับตั้งแต่ฉบับปฐมฤกษ์ และต่อไป เป็นเวลา เดือน ข้าพเจ้าได้ส่งเงินมาพร้อมกับคำสั่งนี้แล้วเป็นเงิน (เงินสด หรือธนาคัต หรือเช็คไปรษณีย์) บาท ()

ลงชื่อ

ชื่อสมาชิก

ตำบล

อำเภอ

จังหวัด

Legislative Institutional Repository of Thailand

ทุกสิ่งควม
นิยม

สา สิม ๓

